

A7-0196/2013

14.10.2013

*****I**
RAPORT

Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EÜ, direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EÜ ning määrust (EL) nr 1093/2010 (COM(2012)0280 – C7-0136/2012 – 2012/0150(COD))

Majandus- ja rahanduskomisjon

Raportöör: Gunnar Hökmark

Kasutatud tähised

- * nõuandemenetlus
- *** nõusolekumenetlus
- ***I seadusandlik tavamenetlus (esimene lugemine)
- ***II seadusandlik tavamenetlus (teine lugemine)
- ***III seadusandlik tavamenetlus (kolmas lugemine)

(Märgitud menetlus põhineb õigusakti eelnõus esitatud õiguslikul alusel.)

Õigusakti eelnõu muudatusettepanekud

Euroopa Parlamendi muudatusettepanekutes märgistatakse õigusakti eelnõusse tehtud muudatused **paksus kaldkirjas**. *Tavalises kaldkirjas* märgistus on mõeldud asjaomastele osakondadele ja tähistab neid õigusakti eelnõu osi, mille kohta on tehtud parandusettepanek lõpliku teksti vormistamiseks (nt ilmselged vead või väljajätmised mõnes keeleversioonis). Selliste parandusettepanekute puhul on vaja vastavate osakondade nõusolekut.

Kui õigusakti eelnõus soovitakse muuta kehtivat õigusakti, märgitakse muudatusettepaneku päises kolmandale reale viide kehtivale õigusaktile ning neljandale reale viide muudetavale sättele. Kui Euroopa Parlament soovib muuta kehtivat sätet, mida õigusakti eelnõus ei muudeta, märgistatakse muutmata jäävad tekstiosad **paksus kirjas**. Väljajäetav tekstiosa tähistatakse sümboliga [...].

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI PROJEKT	5
EELARVEKOMISJONI ARVAMUS	158
ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS	163
MENETLUS.....	169

EUROOPA PARLAMENDI SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI PROJEKT

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EÜ, direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EÜ ning määrust (EL) nr 1093/2010

(COM(2012)0280 – C7-0136/2012 – 2012/0150(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2012)0280),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artiklit 114, mille alusel komisjon esitas Euroopa Parlamendile ettepaneku (C7-0136/2012),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse Euroopa Keskpanga 29. novembri 2012. aasta arvamust¹,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 12. detsembri 2012. aasta arvamust²,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55,
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit ning eelarvekomisjoni ja õiguskomisjoni arvamusi (A7-0196/2013),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

¹ ELT C 39, 12.2.2013, lk 1.

² ELT C 44, 15.2.2013, lk 68.

EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSED*

komisjoni ettepanekule

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EÜ, direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1093/2010

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust³,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁴,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁵,

ning arvestades järgmist:

- (1) **2007.** aastal alanud finantskriis on näidanud, et liidu tasandil on suur puudus asjakohastest vahenditest, et tõhusalt tegelda ebausaldusväärsete või maksejõuetuse ohus olevate krediidasutustega. Selliseid vahendeid on vaja eelkõige maksejõuetuse vältimiseks, ning kui maksejõuetus on juba tekkinud, siis tagamaks, et ebasoodsad tagajärjed oleksid võimalikult väikesed, säilitades asjaomase asutuse süsteemselt olulised funktsioonid. Need rasked ülesanded olid kriisi ajal oluliseks teguriks, mis sundis liikmesriike kasutama krediidasutuste päästmiseks ***maksumaksja raha***. ***Kuigi avaliku sekkumise võimalus jääb alati, on usaldusväärse maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistiku eesmärk hoida vajadus sellise sekkumise järele ära nii palju kui võimalik.***

* Muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ■ .

³ ELT C 39, 12.2.2013, lk 1.

⁴ ELT C 44, 15.2.2013, lk 68.

⁵ Euroopa Parlamendi ... seisukoht.

- (1 a) *2007. aastal alanud finantskriis oli mõõtnetelt süsteemne kriis, mis tähendab, et see mõjutas peaaegu kõigi krediidasutuste juurdepääsu rahastamisele. Et hoida ära süsteemseid puudujääke, millel oleksid väga rasked tagajärjed kogu majandusele, tuleks selline kriis lahendada meetmetega, mille eesmärk on tagada kõikidele muidu likviidsetele pankadele rahastamisele juurdepääs võrdsetel tingimustel. See saavutati keskpankade üldise likviidsustoetusega ja liikmesriikide tagatistega maksevõimeliste krediidasutuste emiteeritud väärtpaberitele. Kriis paljastas ka suured laenukahjumid ja muud puudujäägid üksikutes krediidasutustes, mida ähvardas vahetu maksejõuetus. Peamine tegur, mis sundis liikmesriike selliseid krediidasutusi riiklike vahenditega päästma, oli kombinatsioon sellest, et sellise maksejõuetusega tegelemiseks puudusid piisavad vahendid ja kogu finantssüsteemi rahastamisalane olukord oli halb.*
- (1 b) *Õigusraamistiku praegune läbivaatamine – eelkõige kapitali- ja likviidsuspuhvrite suurendamine ja paremad vahendid makrotasandi usaldatavusega seotud poliitikas – vähendab tulevikus süsteemsete kriiside esinemise tõenäosust ning suurendab krediidasutuste ja investeerimisühingute vastupidavust stressile, olgu siis viimaste põhjuseks kas süsteemsed häired või kindlale krediidasutusele või investeerimisühingule eriomased sündmused. Ometi ei ole võimalik ega soovitatav proovida kavandada õigus- ja järelevalveraamistikku, mis suudaks alati vältida krediidasutuste ja investeerimisühingute raskustesse sattumist. Seetõttu peaksid liikmesriigid olema valmis lahendama asjakohaste vahenditega olukordi, mille puhul on tegemist nii süsteemse kriisi kui ka üksikute krediidasutuste ja investeerimisühingute maksejõuetusega. Nimetatud vahenditeks on muu hulgas keskpankade poolt maksevõimelistele, kuid likviidsustoetust vajavatele krediidasutustele ja investeerimisühingutele pakutavad likviidsusvahendid, aga ka mehhanismid, mille abil on ametiasutustel võimalik süsteemse või institutsionaalse kriisi korral tegeleda tõhusalt maksejõuetuse ohus olevate ja maksejõuetute krediidasutuste ja investeerimisühingutega ning tagada, et asutuste struktuur ei takista põhjendamatult kriisi lahendamist.*
- (2) Liidu finantsturud on tugevalt integreerunud ning vastastikku põimunud paljude krediidasutustega, mis tegutsevad suuresti piiriülevalt. Piiriülese krediidasutuse maksejõuetus mõjutab suure tõenäosusega ka finantsturgude stabiilsust eri liikmesriikides, kus asutus tegutseb. Liikmesriikide võimetus võtta maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse juhtimine üle ning lahendada selle kriis nii, et see hoiab ära laiemat süsteemset kahju, võib ohustada liikmesriikide vastastikust usaldust ning siseturu usaldusväärsust finantsteenuste valdkonnas. Seepärast on finantsturgude stabiilsus siseturu loomise ja toimimise väga tähtis eeltingimus.
- (3) Krediidasutuste kriisilahendusmenetlused ei ole praegu liidu tasandil ühtlustatud. Mõned liikmesriigid kohaldavad krediidasutuste suhtes samu menetlusi, mida nad kohaldavad ka teiste maksejõuetute ettevõtete suhtes, ehkki teatavatel juhtudel on neid menetlusi krediidasutuste jaoks kohandatud. Krediidasutuste maksejõuetuse puhul kohaldatavate õigus- ja haldusnormide vahel on praegu liikmesriigiti olulised sisulised ja menetluslikud erinevused. Lisaks tõi finantskriis esile, et üldised ettevõtete maksejõuetuse korral kohaldatavad menetlused ei ole alati krediidasutuste puhul sobivad, kuna need ei pruugi tagada kiiret sekkumist, krediidasutuste oluliste funktsioonide toimimise jätkumist ega finantsstabiilsuse säilitamist.

- (4) Seega on vaja korda, mis annaks ametiasutustele **usaldusväärse vahenditekogumi** piisavalt varaseks ja kiireks sekkumiseks ebausaldusväärse või maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse töösse, et tagada krediidasutuse oluliste finants- ja majandusfunktsioonide jätkuv toimimine, muutes asutuse kriisi mõju **majandusele ja finantssüsteemile** samal ajal võimalikult väikeseks ning tagades, et **asjakohaste kahjude kandmise kohustus pandaks aktsionäridele ja võlausaldajatele**. Uued õigused peaksid võimaldama ametiasutustel säilitada katkematu juurdepääsu hoiustele ja maksetehingutele, müüa vajaduse korral elujõulised osad ettevõttest ning jagada kahjud õiglaselt ja etteennustataval viisil. Need eesmärgid peaksid aitama vältida finantsturgude destabiliseerimist ning muuta maksumaksjale tekkivad kulud võimalikult väikeseks.
- (4 a) *Selliste õiguste kasutamisel ja meetmete võtmisel tuleks arvestada maksejõuetuks jäämise asjaolusid. Kui probleem tekib konkreetses krediidasutuses või investeerimisühingus ja ülejäänud finantssüsteemile mõju ei avalda, peaksid ametiasutused saama kasutada oma kriisilahendusõigusi, kartmata nn nakkusefekti. Ent nõrgas keskkonnas tuleks finantsturgude destabiliseerimise vältimiseks olla ettevaatlikum. Näiteks ei pruugi olla võimalik kasutada kriisilahendusvahendeid samaaegselt mitme süsteemselt olulise krediidasutuse ja investeerimisühingu puhul, seadmata seejuures ohtu finantsstabiilsust. Samuti, mida ulatuslikum on kriis ja suurem mure nn nakkusefekti pärast, seda tähtsam on, et krediidasutuste ja investeerimisühingute tegevus jätkuks.*
- (4 b) *Vüimase abinõuna võivad krediidasutuse või investeerimisühingu, mille tegevuse jätkuvus säilib, kriisilahenduse vahendite hulka kuuluda riiklikud finantsstabiilsusvahendid, kaasa arvatud asutuse või ühingu ajutiselt riigi omandisse võtmine. Seepärast on väga oluline kujundada kriisilahendusõigused ja rahastamismehhanismid selliselt, et ametiasutuste poolt jalule aidatud krediidasutuse või investeerimisühingu restruktureerimisest tulenev võimalik ülejääk läheks maksumaksjale. Vastutuse ja riski võtmisega peaks kaasnema tasu. Kui kriisi lahendamise järel antakse restruktureeritud krediidasutus või investeerimisühing lihtsalt üle eraomanikele, näiteks võlakirjaomanikele, kelle nõuded on konverteeritud omakapitaliks, siis ei ole käesolevat nõuet täidetud.*
- (4 c) *Arvestades krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse võimalikke tagajärgi liikmesriigi finantssüsteemile ja majandusele ning võimalikku vajadust kasutada kriisi lahendamiseks riiklikke vahendeid, peaks kriisijuhtimisse ja -lahendamisse olema juba varases staadiumis tihedalt kaasatud liikmesriigi rahandusministeerium või muud asjaomased ministeeriumid.*
- (5) Mõned liikmesriigid on juba vastu võtnud õigusaktide muudatused, millega on kehtestatud mehhanismid maksejõuetuse ohus olevate krediidasutuste kriiside lahendamiseks, samas kui teised liikmesriigid on väljendanud oma kavatsust sellised mehhanismid kehtestada, kui neid ei kehtestata liidu tasandil. Liikmesriikidevahelised erinevused krediidasutuste kriiside lahendamise tingimustes, õigustes ja menetlustes võivad tõkestada siseturu sujuvat toimimist ning takistada eri riikide riigiasutuste vahelist koostööd raskustes piiriüleste pangagruppidega tegelemisel. See kehtib eriti sel juhul, kui riikide ametiasutustel ei ole eri lähenemisviiside tõttu krediidasutuste üle ühesugust võimu või ühesugust suutlikkust krediidasutuste kriiside

lahendamiseks. Need erinevused kriisilahenduskorras võivad mõjutada liikmesriigiti erinevalt ka pankade rahastamise kulusid ning moonutada pankadevahelist konkurentsi. Tõhusa kriisilahenduskorra kehtestamine kõigis liikmesriikides on vajalik ka tagamaks, et asutused ei saa olla ühtsel turul kehtiva asutamissoiguse kasutamisel piiratud nende päritoluliikmesriigi finantssuutlikkusega nende maksejõuetust hallata.

- (6) Kõnealused takistused tuleks kõrvaldada ning võtta vastu eeskirjad tagamaks, et siseturu sätete rakendatavus ei satuks ohtu. Selleks tuleks kehtestada krediidasutuste kriiside lahendamise eeskirjade suhtes minimaalsed kohustuslikud ühtlustatud eeskirjad.
- (7) Kuna liikmesriigid ei suuda võetavate meetmete eesmärgi ja eelkõige krediidasutuste kriiside lahendamise eeskirjade ja menetluste ühtlustamist piisavalt saavutada ning kuna neid on mis tahes asutuse maksejõuetuse tagajärgede tõttu parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (8) Selleks et tagada kooskõla olemasolevate liidu finantsteenuste valdkonna õigusaktidega ning võimalikult suur finantsstabiilsus kogu asutuste spektri ulatuses, tuleks kriisilahenduskorda kohaldada mitte üksnes krediidasutuste suhtes, vaid ka investeerimisühingute suhtes, mille suhtes kehtivad usaldatavusnõuded, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivis 2006/49/EÜ investeerimisühingute ja krediidasutuste kapitali adekvaatsuse kohta⁶. Kriisilahenduskorda tuleks kohaldada ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivis 2002/87/EÜ (milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ)⁷ sätestatud finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes ning segavaldusettevõtjate ja finantseerimisasutuste suhtes, juhul kui need on krediidasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtjad. Kriis on näidanud, et gruppi kuuluva üksuse maksejõuetus võib kiiresti mõjutada kogu grupi maksevõimet ning seega tuua kaasa isegi omaenda süsteemseid tagajärgi. Seepärast peaks ametiasutustel olema võimalus rakendada nende üksuste suhtes tõhusaid meetmeid, et vältida nn nakkust ning luua ühtne kriisilahenduskord kogu grupi jaoks tervikuna, sest gruppi kuuluva üksuse maksejõuetus võib kiiresti mõjutada kogu grupi maksevõimet.
- (8 a) *Selleks et tagada õiguslikus raamistikus järjekindlus, tuleks määruses (EL) nr 648/2012⁸ määratletud keskseid vastaspooli ja määruses (EL) nr XXXX/20XX [väärtpaberite keskdepositooriumide määrus]⁹ määratletud väärtpaberite*

⁶ ELT L 177, 30.6.2006, lk 2011.

⁷ ELT L 35, 11.2.2003, lk 1.

⁸ ELT L 201, 27.2.2012, lk 1.

⁹ Väljaannete talitus: palun lisada 2012/0029(COD) number, kuupäev, pealkiri ja ELT viide.

keskdepositooriumeid käsitleda eraldi seadusandlikus algatuses, millega kehtestatakse nende institutsioonide jaoks maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik, mille kohta peaks komisjon nii ruttu kui võimalik ettepaneku tegema.

- (9) Käesoleva direktiiviga ette nähtud kriisilahendusvahendite ja -õiguste kasutamine võib riivata aktsionäride ja võlausaldajate õigusi. Eelkõige rikub aktsionäride omandiõigusi ametiasutuste õigus kanda asutuse aktsiad või kõik või osa selle varadest üle erasektorist pärit ostjale ilma aktsionäride nõusolekuta. Lisaks võib õigus otsustada, missugused kohustused raskustes krediidasutusest välja kanda, lähtuvalt teenuste järjepidevuse tagamise ja finantsstabiilsusele negatiivse mõju vältimise eesmärgist, mõjutada võlausaldajate võrdset kohtlemist.
- (10) Riiklikud ametiasutused peaksid *võtma maksevõime taastamise ja kriisilahenduskavades arvesse asutuse äritegevuse olemust, aktsionäride struktuuri, õiguslikku vormi, riskiprofüli, suurust ja õiguslikku staatust ning asutuse seotust teiste asutuste või finantsüsteemiga üldiselt, tema tegevuse ulatust ja keerukust, kuulumist asutuste kaitsesüsteemi või muusse kooperatiivse vastastikuse solidaarsuse süsteemi ning seda, kas asutus teostab mis tahes investeerimisteenuseid või -tegevusi*, ning juhul, kui nad kasutavad oma käsutuses olevaid eri *volitusi ja* vahendeid, tagama kava asjakohase *ja proportsionaalse* kohaldamise. *Lisaks sellele tuleks seda kohaldada nii, et ei seata ohtu finantsturgude stabiilsust. Täpsemalt on hädavajalik, et ametiasutused võtaksid arvesse iga üksiku krediidasutuse või investeerimisühinguga seoses võetud meetmetest tulenevat nn nakkusohu olukordades, kus on tegemist ulatuslikumate probleemidega või isegi kui kaheldakse mitme krediidasutuse ja investeerimisühingu vastupidavuses.*
- (11) Selleks et tagada nõutavalt kiire tegutsemine ja sõltumatus majanduses osalejaist ning vältida huvide konflikte, peaksid liikmesriigid määrama käesoleva direktiivi alusel kriisilahendusega seonduvaid funktsioone ja ülesandeid täitma avaliku sektori haldusasutused. Liikmesriigid peaksid tagama, et kõnealustele kriisilahendusasutustele oleksid eraldatud asjakohased ressursid. Ametiasutuste määramise korral ei tohiks olla välistatud delegeerimine kriisilahendusasutuse vastutusel. Samas ei ole vaja kirjutada ette täpset ametiasutust, mille liikmesriigid peaksid kriisilahendusasutuseks määrama. Ehkki selle aspekti ühtlustamine soodustaks koordineerimist, sekkutaks sellega samuti märkimisväärselt liikmesriigi põhiseaduslikku ja haldussüsteemi. Piisava koordineerimise võib saavutada ka mitte nii sekkuva nõudega: kõik asutuste kriiside lahendamises osalevad riiklikud ametiasutused peaksid olema esindatud kriisilahenduskolleegiumides, kus koordineerimine toimub piiriülelset või liidu tasandil. Seetõttu peaks liikmesriikidel olema vabadus valida, missugused asutused kriisilahendusmeetmete võtmise eest vastutavad ja käesolevas direktiivis sätestatud õigusi rakendavad.
- (11 a) *Õiguskindluse kaitsmiseks ning vastuoluliste kohustuste ja huvide konflikti vältimiseks on aga tähtis eristada finantsjärelevalve eest vastutavate pädevate asutuste ja kriisilahendusasutuste rolle ja ülesandeid. Seetõttu ei tohiks liikmesriikidel olla käesoleva direktiivi alusel võimalust määrata krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eest vastutavaid pädevaid ametiasutusi kriisilahendusasutusteks. Liikmesriigid peaksid aga tagama usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eest vastutavate pädevate riiklike*

ametiasutuste ja kriisilahendusasutuste tiheda koostöö. Samal põhimõttel peaks olema EBAs kriisilahenduse ja muude ülesannete vahel selge lahusus.

-
- (13) Liidus tegutsevate asutuste või gruppide kriiside tõhusaks lahendamiseks on vaja pädevate asutuste ja kriisilahendusasutustega teha koostööd järelevalve- ja kriisilahenduskolleegiumides kõigi direktiiviga hõlmatud etappide jooksul alates maksevõime taastamise ja kriisilahenduskavade ettevalmistamisest kuni asutuse kriisi tegeliku lahendamiseni. Pädevate asutuste vaheliste erimeelsuste korral otsuste osas, mida tuleb teha käesoleva direktiivi kohaselt asutuste suhtes, peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel (EBA) olema viimase abinõuna ■ vahendajaroll. ■
- (13 a) Kogu liidus tegutsevate asutuste või gruppide kriisi lahendamisel tehtavad otsused peaksid säilitama finantsstabiilsuse ja võimalikult vähendama majanduslikke ja sotsiaalseid tagajärgi liikmesriikides, kus asutus või grupp tegutseb.**
- (14) Selleks et tagada ühtne ja järjepidev lähenemisviis käesoleva direktiiviga hõlmatud valdkonnas, peaks EBA-l olema ka õigus võtta vastu juhiseid ning töötada välja regulatiivsed ja tehnilised standardid, mida komisjon peab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega kinnitama.
- (15) Selleks et maksejõuetuse ohus olevate asutustega tõhusalt tegeleda, peaks ametiasutustel olema õigus kehtestada ettevalmistavad ja ennetavad meetmed.
- (15 a) Võttes arvesse käesolevas direktiivis ette nähtud EBA kohustuste ja ülesannete vältimatut laiendamist, peaksid Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon tagama, et viivitamata eraldataks piisavad inimressursid ja rahalised vahendid. Selleks tuleks neid ülesandeid võtta nõuetekohaselt arvesse määruse (EÜ) nr 1093/2010 artiklites 63 ja 64 sätestatud asutuse eelarve koostamise, täitmise ja kontrolli menetluses. Eelarvepädevad institutsioonid peaksid tagama, et asutus töötaks võimalikult tõhusalt.**
- (16) On oluline, et kõik asutused koostavad maksevõime taastamise kava ja ajakohastavad seda regulaarselt, sätestades selles meetmed, mida kõnealused asutused rakendavad eri olukordade ja eri stsenaariumide korral. Kava peaks olema üksikasjalik ja tuginema realistlikele eeldustele, nii et see oleks teostatav väga mitmesuguste ränkade ja karmide stsenaariumide puhul. Maksevõime taastamise kava koostamise nõuet tuleks siiski kohaldada proportsionaalselt vastavalt asutuse või grupi süsteemsele tähtsusele ja seotusele, kaasa arvatud vastastikuste tagatisskeemide kaudu. Samalaadselt tuleks kava kohustuslike komponentide juures arvesse võtta asutuse rahastamisallikate olemust, sealhulgas vastastikku tagatud rahastamist või võlakohustusi, ja astet, mil määral asutus saab kindlalt loota grupi toetusele. Asutustel peaks lasuma kohustus esitada oma kava järelevalveasutusele põhjalikuks hindamiseks, et teha kindlaks, kas kava on kõikehõlmav ning kas selle abil on võimalik taastada õigel ajal asutuse elujõulisus ka finantsraskuste ajal.
- (16 a) Maksevõime taastamise kavad peaksid eelkõige sätestama meetmed, mida asutuse juhtkond peaks võtma, kui varase sekkumise tingimused on täidetud.**

- (16 b) *Grupi maksevõime taastamise kavade puhul tuleks kavade koostamisel spetsiaalselt arvesse võtta maksevõime taastamise meetmete võimalikku mõju kõikides liikmesriikides, kus grupp tegutseb.*
- (17) Kui asutus ei esitada nõuetekohast maksevõime taastamise kava, peaks järelevalveasutusel olema õigus nõuda asutuselt mis tahes vajalike meetmete võtmist kavas tuvastatud **oluliste** puuduste kõrvaldamiseks **kooskõlas käesoleva direktiiviga**. Kõnealune nõue võib mõjutada Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 16 tagatud ettevõtlusvabadust. Kõnealuse põhiõiguse piiramine on siiski vajalik selleks, et saavutada finantsstabiilsus ning kaitsta hoiustajaid ja võlausaldajaid. Eelkõige on sellist piirangut vaja selleks, et tugevdada asutuste äritegevust ja vältida nende liigset suurenemist või ülemääraste riskide võtmist, ilma et suudetaks toime tulla tagasilöökidega ja kahjudega ning taastada oma kapitalibaas. Samuti on piirang proportsionaalne, kuna üksnes ennetava tegevusega saab tagada, et rakendatakse asjakohaseid ettevaatusabinõusid ning seega on piirang kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 52.
- (18) Kriisilahenduse kavandamine on kriisi tõhusa lahendamise oluline osa. Ametiasutustel peaks olema kogu teave, mida on vaja planeerimiseks, kuidas asutuse või piiriülese grupi olulised funktsioonid oleks võimalik selle asutuse või muu piiriülese grupi muust äritegevusest isoleerida ja üle kanda, et tagada selle oluliste funktsioonide säilimine ja jätkuv toimimine. Kriisilahenduskava **sisu peaks** siiski **olema proportsionaalne** asutuse või **vastastikuse tagamise skeemi kui terviku** või grupi **süsteemse tähtsusega**.
- (18 a) *Kuna asutusel on eelisteadmised omaenda toimimise ja sellest tingitud võimalike probleemide kohta, peaksid kriisilahendusasutused koostama maksevõime taastamise kavad tihedas koostöös asjaomaste asutustega.*
- (18 b) *Finantseerimisasutused on struktuurselt keerukuselt väga erinevad, eriti siis, kui nad tegutsevad mitmes jurisdiktsioonis. Ka nende äririsk erineb suuresti, arvestades ärivaldkondade erinevust ja Euroopa ärimudelite mitmekesisust. Seepärast peaksid pädevad asutused saama võtta asutuse kapitali ja rahastamisstruktuuri hindamisel arvesse asutuse eriomadusi.*
- (18 c) *Grupi kriisilahenduse kavade puhul tuleks võtta kavade koostamisel spetsiaalselt arvesse kriisilahendusmeetmete võimalikku mõju kõikides liikmesriikides, kus grupp tegutseb. Kava koostamisse tuleks kaasata selle liikmesriigi kriisilahendusasutused, kus grupil on olulised tütarettevõttjad.*
- (19) *Pädevatel asutustel peaks asjaomaste kriisilahendusasutuste kriisilahendatavuse hinnangu põhjal olema õigus – kui see on vajalik ja proportsionaalne – nõuda asutuse või grupi struktuuri või ülesehituse muutmist, et kõrvaldada reaalsed ja olulised takistused, mis pärsivad kriisilahendusvahendite rakendamist, ning tagada, et kriisi oleks kõnealustes üksustes võimalik lahendada. Kõigi asutuste võimaliku süsteemsuse tõttu on finantsstabiilsuse säilitamise seisukohast oluline, et ametiasutustel oleks võimalik lahendada mis tahes asutuse kriis. Selleks et järgida Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 16 sätestatud ettevõtlusvabaduse õigust, tuleks piirata ametiasutuste kaalutusõigust üksnes selles ulatuses, mis on vajalik*

asutuse struktuuri ja tegevuse lihtsustamiseks, et tõhustada vaid asutuse kriisi lahendamist. Lisaks peaksid kõik sel eesmärgil kehtestatavad meetmed olema kooskõlas liidu õigusega. Meetmed ei tohiks olla ei otseselt ega kaudselt rahvuse tõttu diskrimineerivad ning need peaksid olema põhjendatud kaalukama argumendiga, et neid rakendatakse lähtuvalt avalikust huvist. Et teha kindlaks, kas meetet rakendati üldistes avalikes huvides, peaks kriisilahendusasutustel olema võimalik saavutada oma eesmärk seoses kriisi lahendamisega ilma, et nad peaksid põrkuma takistustele, mis ei lase kriisilahendusvahendeid kasutada või nõrgestavad nende suutlikkust rakendada neile antud õigusi. Samuti ei tohiks meede ületada eesmärkide saavutamiseks minimaalselt vajalikku. ***Eelkõige peaksid ametiasutused võtma arvesse laiemat mõju, mida avaldavad tavapära tingimustes majapidamiste ja ettevõtete kuludele ja oluliste finantsfunktsioonide toimimisele need muudatused, mille elluviimist nad nõuavad krediitiasutustelt ja investeerimisühingutelt.*** Rakendatavate meetmete üle otsustamisel peaksid kriisilahendusasutused võtma arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1092/2010 (finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta)¹⁰ loodud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hoiatusi ja soovitusi.

- (20) Asutuses või grupis tekkinud kriisi lahendamist parssivate takistuste kõrvaldamiseks kavandatavad meetmed ei tohiks takistada asutusi kasutamast neile Euroopa Liidu toimimise lepinguga antud asutamisoigust.
- (21) Maksevõime ***taastamise kavades*** ei tohiks eeldada, et vajaduse korral saadakse erakorralist riiklikku finantstoetust. ***Kriisilahenduskavades ei tohiks eeldada, et vajaduse korral saadakse erakorralist riiklikku finantstoetust, keskpanga hädaolukorra likviidsusabi või keskpanga likviidsusabi, mida antakse mittestandardse tagatise taseme, struktuuri või intressimääraga, ning nad ei tohiks lükata kahjuriski maksumaksja õlule. Juurdepääsu keskpanga pakutavatele likviidsusvahenditele, sealhulgas hädaolukorra likviidsusvahenditele, ei peaks käsitama erakorralise riikliku finantstoetusena, tingimusel et asutus on likviidsustoetuse andmise ajal maksevõimeline ning selline toetus ei moodusta üldise abipaketi osa; et kogu abivahendile on antud tagatis, mille väärtus on alla hinnatud vastavalt selle kvaliteedile ja turuväärtusele ning et keskpank võtab meetme omal algatusel ja sellel puudub riiklik edasitagatis.***
- (21 a) ***Esmased maksevõime taastamise ja kriisilahenduskavad asutuste gruppide ja piiriüleste asutuste jaoks tuleks teha grupi tasandil ja need peaksid sisaldama vajaduse korral kavasid ühe või mitme grupi kuuluva asutuse kohta. Maksevõime taastamise ja kriisilahenduskavades võetakse arvesse asjaomase grupi finants-, tehnilist ja äristruktuuri. Kui grupi kuuluvate asutuste kohta koostatakse eraldi maksevõime taastamise ja kriisilahenduskavad, peaksid need olema kooskõlas grupi kavadega.***
- (21 b) ***Maksevõime taastamise ja kriisilahenduskavad peaksid sisaldama menetlusi töötajate ja nende esindajate teavitamiseks ja nendega konsulteerimiseks kogu maksevõime taastamise ja kriisilahendamise protsessi vältel. Vajaduse korral tuleks***

¹⁰ ELT L 331, 15.12.2010, lk 1.

selles kontekstis järgida kollektiivlepinguid või muud korda, mille on sätestanud sotsiaalpartnerid, samuti riiklike ja liidu õigusakte, mis käsitlevad ametiühingute ja töötajate esindajate osalemist ettevõtte ümberkorraldusprotsessis.

- (21 c) *Arvestades maksevõime taastamise ja kriisilahenduskavades sisalduva teabe tundlikkust, peaksid need kavad olema konfidentsiaalsed.*
- (21 d) *Pädevad asutused peaksid edastama maksevõime taastamise kavad ja nende muudatused asjaomastele kriisilahendusasutustele ning viimased edastama kriisilahenduskavad ja nende muudatused pädevatele asutustele, et hoida kõiki asjaomaseid asutusi olukorraga alaliselt ja täielikult kursis.*
- (22) Finantstoetuse andmist piiriülese grupi ühelt üksuselt sama grupi teisele üksusele on praegu kitsendatud mitme riiklikes õigusaktides sätestatud piiranguga. Need sätted on ette nähtud selleks, et kaitsta iga üksiku üksuse võlausaldajaid ja aktsionäre. Nendes ei võeta aga arvesse sama grupi üksuste vastastikust sõltuvust ja grupi huvi. Grupi huvi mõiste on kohtupraktika või õigusnormide kaudu välja arendatud ainult teatavates riiklikes õigussüsteemides. Selles mõistes võetakse grupi iga üksiku üksuse huvi kõrval arvesse ka iga gruppi kuuluva üksuse kaudset huvi grupi kui terviku heaolu vastu. Samas tõlgendatakse seda mõistet liikmesriigiti erinevalt ning see ei anna vajalikku õiguskindlust. Seepärast on asjakohane sätestada, millistel tingimustel võivad samasse piiriülesesse pangagruppi kuuluvad üksused anda üksteisele finantstoetust, et tagada grupi kui terviku finantsstabiilsus. Grupi üksuste vaheline finantstoetuse andmine peaks olema vabatahtlik. On asjakohane, et liikmesriigid ei seaks otseselt ega kaudselt asutamiseõiguse kasutamise tingimuseks finantstoetuse andmise lepingu olemasolu.
- (22 a) *Õiguskindluse ja läbipaistvuse huvides on äärmiselt tähtis teha vahet ajal, mil krediitiasutus või investeerimisühing on veel selle aktsionäride kontrolli all, ja ajal, mil kontrolli võtab üle kriisilahendusasutus. Käesoleva direktiivi alusel ette nähtud maksevõime taastamise ja sekkumise varase etapi ajal peaks täielik vastutus asutuse või ühingu eest ja kontroll selle üle olema aktsionäridel, aga neil ei tohiks olla seda vastutust enam siis, kui asutuse või ühingu suhtes on rakendatud kriisilahendust.*
- (23) Finantsstabiilsuse säilitamise seisukohalt on tähtis, et pädevad asutused oleksid suutelised peatama asutuse finants- ja majandusolukorra halvenemise enne, kui asutus jõuab punkti, kust alates ametiasutustel ei ole muud võimalust kui kasutada kriisilahendusmeetmeid. Selleks tuleks anda pädevatele asutustele õigused varaseks sekkumiseks, sealhulgas õigus *nõuda asutuse juhtorgani väljavahetamist*. Varase sekkumise õigused peaksid hõlmama õigusi, mis on juba kindlaks määratud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiviga 2006/48/EÜ krediitiasutuste asutamise ja tegevuse kohta¹¹ olukorra puhuks, mida ei käsitata varase sekkumisena, kui ka muid õigusi, mida peetakse vajalikuks asutuse finantsilise usaldusväärsuse taastamiseks.
- (24) Kriisilahendusraamistikuga tuleks ette näha kriisi lahendamine õigel ajal, st enne, kui maksevõimetus kajastub investeerimisühingu bilansis, ja enne, kui kogu omakapital on

¹¹ ELT L 177, 30.6.2006, lk 1.

likvideeritud. Kriisi tuleks hakata lahendama siis, kui asutus ei ole enam või tõenäoliselt ei ole enam elujõuline ning muud meetmed on osutunud ebapiisavaks, et asutuse maksejõuetust ära hoida. Asjaolu, et asutus ei vasta tegevusloa nõuetele, ei tohiks iseenesest õigustada kriisi lahendamise alustamist, eelkõige juhul, kui asutus on või tõenäoliselt on veel elujõuline. Asutus on maksejõuetuse ohus olev või tõenäoliselt maksejõuetuks muutuv, kui ta on rikkunud või on tõendeid, et ta võib rikkuda tegevusloa kehtivuse jätkumisega seotud kapitalinõudeid, sest ta on kandnud või kannab tõenäoliselt kahju, mis ammendab kõik või põhimõtteliselt kõik selle omavahendid, kui asutuse varad on kohustustest väiksemad või jäävad tõenäoliselt kohustustest väiksemaks, kui asutus ei suuda või tõenäoliselt ei suuda oma kohustusi õigel ajal tasuda või kui asutus taotleb erakorralist riiklikku finantstoetust. Vajadus keskpanga erakorralise likviidsusabi järele ei peaks iseenesest olema tingimus, millega saaks piisavalt tõendada, et asutus ei suuda või lähiajal tõenäoliselt ei suuda oma kohustusi õigel ajal tasuda. Selleks et säilitada finantsstabiilsus, eelkõige süsteemse likviidsuspuudujäägi korral, ei tohiks keskpankade antavad riigigarantiid likviidsusvahenditele või äsja võetud kohustustele antavad riigigarantiid anda õigust kriisilahendusraamistiku kohaldamiseks, kui on täidetud mitu tingimust. Eelkõige tuleks riigigarantiimeetmed riigiabi raamistiku alusel heaks kiita ning need ei tohiks moodustada üldise abipaketi osa, samuti tuleks garantiimeetmete rakendamist ajaliselt rangelt piirata. Mõlemal juhul peab pank olema maksevõimeline.

- (24 a) *Kriisilahendamise ajal peaks kriisilahendusasutustel olema õigus vahetada asutuse juhtorgan välja erihalduri vastu. Erihalduri ülesanne peaks olema võtta kõik vajalikud meetmed ja otsida lahendusi, et asutuse finantsseisundit parandada.*
- (24 b) *Piiriülesest tegutseva asutuse või grupi kriisi lahendamise korral peaks kriisilahendusasutus, kui ta määrab kindlaks, et asutus on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt maksejõuetuks muutuv, samuti võimalike kriisilahendusmeetmete võtmisel, võtma arvesse kriisilahenduse võimalikku mõju kõikides liikmesriikides, kus asutus või grupp tegutseb.*
- (25) Kriisilahendusasutuse õigusi tuleks kohaldada ka finantsvaldusettevõtjate suhtes juhul, kui nii finantsvaldusettevõtja kui ka selle tütarettevõtja on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt maksejõuetuks muutuv. Lisaks hoolimata asjaolust, et valdusettevõtja ei pruugi sattuda ega tõenäoliselt ei satu maksejõuetuse ohtu, tuleks kriisilahendusasutuse õigusi kohaldada valdusettevõtja suhtes juhul, kui üks või enam krediidasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtjat vastavad kriisilahenduse tingimustele ning kriisilahendusvahendite rakendamine ja kriisilahendusõiguste kasutamine seoses valdusettevõtjaga on vajalik ühe või enama tütarettevõtja kriisi lahendamiseks või grupi kui terviku kriisi lahendamiseks.
- (26) Juhul kui asutus on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt maksejõuetuks muutuv, peaks riikide ametiasutustel olema käepärast minimaalne ühtlustatud kogum kriisilahendusvahendeid ja -õigusi. Nende kasutamine võiks olla lubatud ainult ühesugustel tingimustel, eesmärkidel ja üldpõhimõtetel. Kui kriisilahendusasutus on otsustanud kohaldada asutuse suhtes kriisilahendust, tuleks tavaline maksejõuetusmenetlus välistada. Lisaks käesoleva direktiiviga ettenähtud õigustele ja vahenditele tuleks liikmesriikidele anda kriisilahendusasutuste õigused ja vahendid. Kõnealuste lisavahendite ja -õiguste kasutamine peaks olema siiski kooskõlas

käesolevas direktiivis sätestatud põhimõtete ja eesmärkidega. Eelkõige ei peaks selliste vahendite või õiguste kasutamine mõjutama piiriüleste gruppide kriiside tulemuslikku lahendamist ning see peaks tagama selle, et aktsionärid kannavad kahju.

- (27) Selleks et vältida ebamoraalse käitumise ohtu, peaks igal maksejõuetul asutusel olema võimalik turult lahkuda, sõltumata oma suurusest või vastastikusest seotusest teiste asutustega, ilma et see põhjustaks süsteemseid katkestusi. Maksejõuetuse ohus olev asutus tuleks põhimõtteliselt likvideerida tavalise maksejõuetusmenetluse kohaselt. Likvideerimine vastavalt tavalisele maksejõuetusmenetlusele võib aga ohustada finantsstabiilsust, põhjustada katkestusi oluliste teenuste osutamises ning vähendada hoiustajate kaitset. Sellisel juhul on olemas avalik huvi, et rakendataks kriisilahendusvahendeid. Seega peaks kriisilahenduse eesmärk olema tagada tähtsate finantsteenuste katkematu toimimine, säilitada finantssüsteemi stabiilsus, vähendada ebamoraalse käitumise ohtu, välistades olukorra, et maksejõuetuse ohus olev asutus jääb lootma riiklikule finantstoetusele, ning kaitsta hoiustajaid.
- (28) Alati tuleks kaaluda maksejõuetu asutuse hallatud likvideerimist, enne kui võib võtta vastu otsuse asutuse säilitamise kohta tegevust jätkava ettevõtena. Maksejõuetu asutuse võiks säilitada tegevust jätkava ettevõtena ainult erasektori vahendite arvelt. See oleks võimalik saavutada ettevõtte müügi teel erasektorit esindavale ostjale või ülevõtmise teel erasektorit esindava ostja poolt, asutuse kohustuste allahindamise teel või tema võlgade konverteerimise teel omakapitali osaks, et saavutada rekapitalizeerimine.
- (29) Kriisilahendusasutused peaksid kriisilahendusvahendite rakendamisel ja kriisilahendusõiguste kasutamisel – *vajaduse korral vastavalt kriisilahenduskavale ja nõuetekohaselt põhjendatult* – veenduma, et aktsionärid ja võlausaldajad kannavad kahjudest asjakohase osa, *et vahetatakse välja juhid, kes on seotud otsustega või otsuste tegemata jätmisega, mis on põhjustanud tõsise ohu, et krediidasutus või investeerimisühing muutub maksejõuetuks, et asutuse või ühingu kriisi lahendamise kulud viiakse miinimumini ning kõiki maksejõuetu asutuse või ühingu sama klassi võlausaldajaid koheldakse ühtmoodi. Kriisilahendusasutustel peaks olema võimalik kalduda kõrvale üldpõhimõttest, et sama klassi võlausaldajaid koheldakse võrdselt (pari passu), kui see on õigustatud, eelkõige selleks, et toetada finantsstabiilsust.* Juhul kui kriisilahendusvahendite kasutamine hõlmab riigiabi andmist, tuleb sekkumist hinnata vastavalt kõnealuse riigiabi saamiseks sätestatud tingimustele. Riigiabi võib muu hulgas kaasata, kui kriisilahendusfonde või hoiuste tagamise fonde kasutatakse maksejõuetuse ohus olevate asutuste kriisi lahendamise abistamiseks.
- (29 a) *Kriisilahendusasutused peaksid kriisilahendusvahendite rakendamisel ja kriisilahendusõiguste kasutamisel teavitama töötajaid ja nende esindajaid ning nendega konsulteerima. Selles tuleks täielikult arvesse võtta kollektiivlepinguid, kui need on kohaldatavad, või muid sotsiaalpartnerite tehtud kokkuleppeid.*
- (29 b) *Varaste sekkumismeetmete kasutamine, nagu ka kriisilahendusvahendite rakendamine ja kriisilahendusõiguste kasutamine, ei tohiks püüda sätteid, mis käsitlevad töötajate esindatust ettevõtte juhatuses, nagu on sätestatud riigi õigusaktides või tavades.*

- (30) Aktsionäride ja võlausaldajate õiguste kitsendused peaksid olema kooskõlas põhiõiguste harta artiklis 52 sätestatud põhimõtetega. Seepärast tuleks kriisilahendusvahendeid rakendada ainult nende krediidasutuste suhtes, mis on sattunud raskustesse või tõenäoliselt satuvad raskustesse, ning ainult sel juhul, kui see on vajalik lähtuvalt finantsstabiilsuse eesmärgist üldistes huvides. ***Kriisilahendusmeetmete kohaldamisel tuleks arvesse võtta proportsionaalsuse põhimõtet ja krediidasutuse õigusliku vormi eripära.*** Eelkõige tuleks kriisilahendusvahendeid kohaldada, kui asutust ei ole võimalik likvideerida vastavalt tavalisele maksejõuetusmenetlusele, kuna see destabiliseeriks finantssüsteemi ning on vaja võtta meetmeid, et tagada süsteemselt tähtsate funktsioonide kiire ülevõtmine ja jätkuv toimimine, ning kui puudub põhjendatud lootus, et ükski alternatiivne erasektoripoolne lahendus, sealhulgas kapitali suurendamine olemasolevate aktsionäride või kolmanda isiku poolt oleks piisav, et taastada asutuse täielik elujõulisus. ***Ametiasutused peaksid eelkõige kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisel arvesse võtma, et see ei pruugi olla ühel määral sobiv kõikide asutuse õiguslike vormide jaoks.***
- (31) Sekkumine omandiõigustesse ei tohiks olla ebaproportsionaalne. Seetõttu ei peaks mõjutatud aktsionärid ja võlausaldajad kandma suuremat kahju, kui nad oleksid kandnud juhul, kui asutus oleks kriisilahendusmeetmete võtmise asemel samal ajal likvideeritud. Kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varade osalise ülekandmise korral erasektorist pärit ostjale või sildasutusele tuleks järelejäänud osa sellest asutusest likvideerida tavalise maksejõuetusmenetluse alusel. Selleks et kaitsta aktsionäre ja võlausaldajaid, kes on asutuse likvideerimismenetlusest väljas, peaks neil olema õigus saada likvideerimismenetluses oma nõuded maksetena, mis on vähemalt nii suured kui see, mida nad oleksid saanud juhul, kui kogu asutus oleks likvideeritud tavapärase maksejõuetusmenetluse alusel.
- (32) Selleks et kaitsta aktsionäride ja võlausaldajate õigust saada samaväärsed maksed, mida nad oleksid saanud tavapärase maksejõuetusmenetluse alusel, tuleks kehtestada selged kohustused seoses asutuse varade ja kohustuste hindamisega ning tuleks näha ette piisav aeg, et hinnata nõuetekohaselt kohtlemist, mida nad oleksid saanud juhul, kui asutus oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel. Sellist hindamist tuleks alustada juba sekkumise varases etapis. Enne kriisilahendusmeetmete võtmist tuleks hinnata asutuse varasid ja kohustusi ning seda, kas aktsionäre ja võlausaldajaid koheldi samamoodi, nagu oleks neid koheldud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel. Sellise hindamise suhtes kohaldatakse kohtulikku kontrolli ainult koos kriisilahendusotsusega. Lisaks tuleks kehtestada kohustus teha pärast kriisilahendusvahendite kohaldamist tagasisivaateline võrdlus, et hinnata, kuidas on aktsionäre ja võlausaldajaid koheldud tegelikult ja kuidas oleks neid koheldud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel. Kui on tehtud kindlaks, et aktsionärid ja võlausaldajad on saanud oma nõuded maksetena, mis on väiksemad kui see, mida nad oleksid saanud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel, peaks neil olema õigus saada vahe ulatuses hüvitist. Erinevalt hindamisest, mis tehakse enne kriisilahendusmeetmete võtmist, peaks olema võimalik teha kõnealune võrdlus kriisilahendusotsusest eraldi. Liikmesriikidel peaks olema õigus otsustada menetluse üle, kuidas makstakse aktsionäridele ja võlausaldajatele kohtlemisest tingitud erinevus, mis on kindlaks tehtud. Kõnealune erinevus, kui see on kindlaks tehtud, tuleks maksta käesoleva direktiiviga kehtestatud rahastamismehhanismi alusel.

- (33) On tähtis, et asutuse maksejõuetusest tulenevaid kahjusid tunnistataks. Juhtpõhimõtteks maksejõuetuse ohus oleva asutuse varade ja kohustuste väärtuse määramisel peaks olema nende turuväärtus kriisilahendusvahendite rakendamise hetkel, juhul kui turud toimivad normaalselt. Kui turgude toimimine on tõeliselt häiritud, võib väärtuseks määrata varade ja kohustuste nõuetekohaselt põhjendatud tegeliku pikaajalise väärtuse. Küsimuse pakilisust arvestades peaks kriisilahendusasutustel olema võimalik teostada maksejõuetuse ohus oleva asutuse varade või kohustuste kiirhindamine. See hindamine on esialgne ning kehtib hetkeni, kui on läbi viidud sõltumatu hindamine.
- (34) Turu usalduse hoidmiseks ja nn nakkuse miinimumini viimiseks tuleb **tegutseada kiiresti ja kooskõlastatult**. Kui asutuse suhtes on jõutud seisukohale, et see on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt maksejõuetuks muutuv, ei tohiks kriisilahendusasutused asjakohaste **ja kooskõlastatud** meetmete võtmisega viivitada. Asjaolud, mille korral asutus võiks muutuda maksejõuetuks, ning eelkõige võttes arvesse olukorra kiireloomulisust, peaksid kriisilahendusasutused saama võtta kriisilahendusmeetmeid, ilma et kehtestataks kohustust kasutada kõigepealt varase sekkumise õigusi.
- (35) Kriisilahendusvahendeid tuleks **alati hinnata ja võimaluse korral** rakendada enne mis tahes rahasüsti asutusele avalikust sektorist või samaväärset erakorralist riiklikku finantstoetust. See ei tohiks siiski takistada kriisilahendusfondide kasutamist kriisilahenduse rahastamise eesmärgil. Sellega seoses tuleks erakorralise riikliku finantstoetuse või kriisilahendusfondide kasutamist maksejõuetuse ohus olevate asutuste kriisilahendamise abistamiseks hinnata koos asjaomaste riigiabi sätetega.
- (35 a) **Ühe krediidasutuse või investeerimisühingu kriis erineb oluliselt kogu pangandus- või finantssüsteemi tabanud kriisist, muu hulgas kriisi olemuse, varade hinnamuutuste ja kogu majandusele avalduvate tagajärgede poolest. Seepärast tuleks üksikut kriisis krediidasutust või investeerimisühingut kohelda teisiti kui kriisi, mis tabab kogu finantssüsteemi, ja see kehtib eriti kriisilahenduse puhul. Seetõttu tuleks kavandada kriisilahendusvahendid nii, et nad sobiksid paljude suures osas ettearvamatute stsenaariumide ärahoidmiseks.**
- (35 b) **Kui liidu finantsturgudel tekivad probleemid ulatuslikumatest kogu süsteemi hõlmavatest sündmustest, on see kindlasti kahjulik liidu majandusele ja liidu kodanikele. Liikmesriikides ja kolmandates riikides on palju ja erinevaid näiteid panganduskriisidest, mis on enamasti lahendatud riigi mingis vormis sekkumise kaudu. Kuigi sellistes kriisides on ohus maksumaksja raha, on riigi sekkumine sageli hoidnud ära majanduse edasise halvenemise ja kaitsnud seeläbi maksumaksjat ja pikemas perspektiivis finantsstabiilsust. Selle loogika kohaselt ja lähtudes asjaolust, et riigi sekkumine süsteemsesse kriisi võib olla ainus viis turu usalduse ja stabiilsuse taastamiseks ja edasise väärtuse hävitamise vältimiseks, on tähtis tulevikus mitte jätta riigi sekkumist välja panganduskriiside juhtimisest.**
- (35 c) **Süsteemse kriisi korral peaks liikmesriikidel olema õigus vahetult sekkuda, et kaitsta finantsstabiilsust. Liikmesriikidel peaks olema õigus teha kindlaks süsteemse kriisi olemasolu. Seejuures peaksid liikmesriigid võtma arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu avalikke või mitteavalikke hinnanguid.**

- (35 d) *Hoolimata kriisilahendusõiguste olemasolust ja tulemuslikust kasutamisest, võib osutada vajalikuks, et liikmesriigid stabiliseerivad krediidasutuse või investeerimisühingu tagatiste, rahasüstide või viimase võimalusena ajutiselt riigi omandisse võtmise kaudu, et vältida korrapäratut maksejõuetust. Riigi omandisse võtmine on teistest kriisilahendusvahenditest äärmuslikum meede ja peaks olema võimalik vaid viimase abinõuna, kui asjaomase liikmesriigi pädeva ministeeriumi arvamusel ei piisaks teiste kriisilahendusvahendite kohaldamisest, et hoida ära suurt kahjulikku mõju finantsstabiilsusele või et kaitsta maksumaksja vahendeid, kui liikmesriik on juba andnud asutusele või ühingu erakorralist finantstoetust.*
- (35 e) *L liikmesriikidel peaks olema võimalik kasutada neid vahendeid ema- või tütarettevõtja tasandil, tegutsedes kooskõlas liidu riigiabi eeskirjadega. Esmalt peaksid nad hindama alla olemasolevad kapitaliinstrumentid ja kasutama muid kriisilahendusvahendeid, hinnates ja kasutades neid maksimaalselt, et vältida maksejõuetuse ohus oleva panga toetamist maksumaksja rahaga, säilitades samal ajal finantsstabiilsuse. Käesoleva direktiivi eeskirjad, millega nõutakse kapitaliinstrumentide allahindamist enne mis tahes kriisilahendusvahendi kasutamist, ning kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi eeskirjad ei tohiks kehtida riigi omandisse võtmise vahendi kasutamise kaudu riigi omandisse võetud instrumentidele ning enne käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva finantsstabiilsuse säilitamiseks riigi omandisse võetud instrumentidele. Kuigi tuleks ka pakkuda hüvitist, peaks see põhinema krediidasutuse või investeerimisühingu puhasväärtusel asutuse või ühingu elujõuetuks muutumise hetkel tavalise maksejõuetusmenetluse raames.*
- (35 f) *L liikmesriigid peaksid tagama, et ühtegi riiklikku kapitalitoetust ei anta käesolevas direktiivis ette nähtud valitsuse finantsstabiilsusvahenditest, välja arvatud juhul, kui aktsionäride kantud kahju võrdub nende omakapitaliinvesteeringute kogusummaga ja kahju on jagatud asjakohasel määral võlausaldajate vahel. Valitsuse finantsstabiilsusvahendite kasutamisest tulenev võimalik kasum ja kahjum tuleks üle kanda kriisilahendusfondile. Panga võtmisega riigi omandisse tagavad liikmesriigid ka selle, et maksumaksja saab osa kasumist panga taaserastamise korral, mis peaks toimuma nüpea, kui ärilised ja rahanduslikud olud seda võimaldavad. Lisaks peaksid liikmesriigid tagama, et ajutiselt riigi omandisse võetud krediidasutust või investeerimisühingut juhitaakse vaid ärilistest ja kutsealastest põhimõtetest lähtudes.*
- (36) Kriisilahendusvahendid peaksid hõlmama õigust müüa ettevõtte erainvestorist ostjale, moodustada sildasutus, eraldada maksejõuetuse ohus oleva asutuse head varad halbadest varadest ning teisendada maksejõuetuse ohus oleva asutuse kohustused ja nõudeõigused.
- (37) Kui kriisilahendusvahendite rakendamise raames on asutuse süsteemselt olulised teenused või elujõulised ärivaldkonnad üle kantud usaldusväärsesse üksusesse, näiteks erainvestorist ostjale või sildasutusele, tuleks ülejäänud osa asutusest likvideerida sobiva aja jooksul, pidades silmas maksejõuetuse ohus oleva asutuse võimalikku vajadust pakkuda teenuseid või toetust, et võimaldada ostjal või sildasutusel nimetatud ülekandmise tulemusena omandatud tegevust või teenuste osutamist jätkata.

- (38) Ettevõtte müügi vahend peaks võimaldama ametiasutustel teostada asutuse või selle osade müüki ühele või mitmele ostjale ilma aktsionäride nõusolekuta. Ettevõtte müügi vahendi rakendamisel peaksid ametiasutused korraldama kõnealuse asutuse või selle äritegevuse osa turustamise avatud, läbipaistval ja mittediskrimineerival viisil, püüdes samas saavutada asjaomaste varade ja kohustuste võimalikult kõrge müügihinna.
- (39) Selleks et kaitsta aktsionäride ja võlausaldajate õigust saada samaväärsed maksed, mida nad oleksid saanud tavapärase maksejõuetusmenetluse alusel, peaks varade osalisest ülekandmisest saadava tulu saama kriisilahenduse objektiks olev asutus. Kõigi aktsiate või kõigi varade, õiguste ja kohustuste ülekandmise korral peaksid varade ülekandmisest saadava tulu saama maksejõuetuse ohus oleva asutuse aktsionärid. Tulude arvutamisel tuleks neist maha arvata maksejõuetuse ohus oleva asutuse ja kriisilahenduse protsessi raames tekkinud kulud.
- (40) Selleks et ettevõtte müügi vahendit rakendada õigel ajal ja kaitsta finantsstabiilsust, tuleks olulise osaluse ostjat erandina direktiivis 2006/48/EÜ sätestatud tähtaegadest hinnata viivitamata.
- (41) Teavitamine maksejõuetuse ohus oleva asutuse müüki panekust ning läbirääkimistest võimalike omandajatega enne ettevõtte müügi vahendi rakendamist on tõenäoliselt süsteemse olulisusega. Selleks et tagada finantsstabiilsus, on oluline, et selle teabe üldsusele avalikustamist, mis on nõutav vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivile 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta¹², saaks edasi lükata nii kauaks, kui see on vajalik asutuse kriisi lahendamise kavandamiseks ja struktureerimiseks turu kuritarvitamist käsitleva korra kohaselt lubatavate viivitustega.
- (42) Kriisilahenduseasutuse kontrolli all oleva asutusena peaks sildasutuse peamine eesmärk olema tagada, et oluliste teenuste osutamine maksejõuetu asutuse klientidele jätkuvalt toimiks ning olulised finantstoimingud ei katkeks. Sildasutust tuleks käitada kui elujõulist tegevust jätkavat ettevõtet ning see tuleks panna uuesti müüki niipea kui võimalik või likvideerida, kui see ei ole enam elujõuline.
- (43) Varade eraldamise vahend peaks võimaldama ametiasutustel kanda alatootlikud või ebatõhusad varad eraldi kohta. Seda vahendit tohiks kasutada ainult koos teiste vahenditega selleks, et vältida maksejõuetuse ohus oleva asutuse kohatut konkurentsieelist.
- (44) ***Tõhus kriisilahenduskord peaks tagama, et asjakohaseid kahjusid kannaksid mitte ainult maksejõuetuse ohus olevate krediidasutuste ja investimisühingute aktsionärid, vaid ka võlausaldajad. See annab neile tugevama stiimuli teostada krediidasutuste üle järelevalvet tavapärastes tingimustes. Samuti aitab see vähendada maksumaksjate kanda jäävat osa maksejõuetuse ohus oleva asutuse või ühingu kriisilahenduskuludest ning tegema võimalikuks suurte ja süsteemsete asutuste ja ühingute kriisilahenduse, ohustamata finantsstabiilsust. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendiga saavutatakse need eesmärgid, tagades, et asutuse või ühingu võlausaldajate nõuded saab asjakohaselt alla hinnata või***

¹² ELT L 96, 12.4.2003, lk 16.

konverteerida omakapitali osaks, et taastada asutuse või ühingu kapital. Sellest eesmärgist lähtuvalt on finantsstabiilsuse nõukogu andnud soovitusi, et kriisilahenduse raamistikku tuleks kaasata võlgade õiguspärase allahindamise õigused, mida saaks kasutada täiendava valikuna koos teiste kriisilahendusvahenditega. **Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend võib kahjustada teiste asutuste või ühingute rahastamise olukorda ja see tähendab, et nõrgas keskkonnas tuleks selle kasutamisel võtta nõuetekohaselt arvesse selle mõju finantsstabiilsusele.**

- (45) Selleks et tagada, et kriisilahendusasutustel oleksid eri olukordades kasutada paindlikud võimalused kahjude kirjutamiseks võlausaldajate arvele, on asjakohane, et kriisilahendusasutustel peaks olema võimalus rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit nii sel juhul, kui eesmärk on lahendada maksejõuetuse ohus oleva asutuse kriis niiviisi, et see jätkab tegevust jätkava ettevõttena, kui ka juhul, kui süsteemselt tähtsad teenused kantakse üle sildasutusse ning ülejäänud osa asutusest lõpetab tegevuse ja likvideeritakse.
- (46) Kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendatakse eesmärgiga taastada maksejõuetuse ohus oleva **krediitiasutuse või investeerimisühingu** kapital, võimaldamaks tal toimida edasi tegevust jätkava ettevõttena, peaks kriisi lahendamise kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise abil alati kaasnema asutuse **või ühingu** ja selle tegevusvaldkondade järgnev restruktureerimine viisil, mis oleks suunatud asutuse või ühingu maksejõuetuse põhjustele. Nimetatud restruktureerimine tuleks läbi viia ettevõtte reorganiseerimiskava elluviimise kaudu. Vajaduse korral peaksid sellised kavad olema kooskõlas restruktureerimiskavaga, mille **asutus või ühing peab** liidu riigiabi raamistiku alusel esitama komisjonile. Eelkõige peaks kava lisaks meetmetele, mille eesmärk on taastada asutuse **või ühingu** pikaajaline elujõulisus, hõlmama meetmeid, millega piiratakse abi suurust miinimumiga ja koormuse jagamist, ning meetmeid konkurentsimoonutuste piiramiseks.
- (47) Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ei ole asjakohane kohaldada nõuete suhtes, mis on tagatud, tagatisega kaetud või muul moel garanteeritud. Selleks et tagada, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend oleks tõhus ja saavutaks oma eesmärgi, on siiski soovitatav, et seda võiks rakendada sedavõrd mitmesugustele maksejõuetuse ohus oleva asutuse tagamata kohustustele kui võimalik. Sellest hoolimata on asjakohane välistada teatud liiki tagamata kohustused selliste kohustuste hulgast, mille suhtes saaks kohaldada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit. Lähtuvalt halduspoliitilistest põhjustest ning tõhusa kriisilahenduse eesmärkidest ei tohiks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit kohaldada nende hoiuste suhtes, mis on kaitstud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiivile 94/19/EÜ (hoiuste tagamise skeemide kohta)¹³, kohustuste suhtes maksejõuetuse ohus oleva asutuse töötajate ees ning äriliste nõuete suhtes, mis on seotud kaupade ja teenustega, mis on vajalikud asutuse igapäevaseks toimimiseks.
- (47 a) Nn nakkusohtu arvesse võttes tuleks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest jätta välja ka kohustused, mis tulenevad pankadevahelistest rahaturuoperatsioonidest ja mille esialgne tähtaeg on vähem kui üks kuu.**

¹³ EÜT L 135, 31.5.1994, lk 5–14.

- (48) ***Kuna hoiustajate kaitse on üks kriisilahenduse kõige tähtsamaid eesmärke***, ei tohiks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ***kindlustatud hoiuste suhtes*** rakendada. ■ Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise õigusega tagataks see, et hoiustajatel on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele. ■
- (48 a) ***Lisaks sellele tuleks nõudeõiguste teisendamisest välja jätta ka kohustused hoiuste tagamise skeemide ees.***
- (49) Üldiselt peaksid kriisilahendusasutused kohaldama ■ kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, austades ***käesolevas direktiivis kehtestatud nõuete hierarhiat, välja arvatud juhul, kui kahjude erinev jaotamine sama järgu kohustuste vahel on vajalik finantsstabiilsuse hoidmiseks või kogukahju minimeerimiseks investorite ja ühiskonna kui terviku huvides ning vastab nõuete õiguspärase nõudeõiguse järgule*** vastavalt kehtivale maksejõuetusseadusele. Kahjud tuleks esmalt kanda täies mahus omakapitali hulka ning jagada aktsionäride vahel kas aktsiate tühistamise teel või nende väärtuse karmi alandamise teel. Kui kõnealused vahendid ei ole piisavad, tuleks allutatud võlg konverteerida või alla hinnata. Kui allutatud nõudeõiguse järguga kohustused on täielikult konverteeritud või alla hinnatud, tuleks konverteerida või hinnata alla kõrgema nõudeõiguse järguga kohustused. ***Kõrgema nõudeõiguse järguga kohustuste hulgas peaksid tagamata hoiused olema kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise puhul viimane kohustuste kategooria.***
- (50) Selleks et hoida ära see, et asutused liigitavad oma kohustused sellisel viisil, mis mõjutab kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tulemuslikkust, on asjakohane ette näha, et asutustel peaks kogu aeg olema omavahendite, allutatud võla ja kõrgema nõudeõiguse järguga kohustuste kogusumma, mille suhtes kohaldatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, ning see on väljendatud protsendina asutuse kohustustest kokku, mis ei kvalifitseeru omavahenditena direktiivi 2006/48/EÜ või direktiivi 2006/49/EÜ kohaldamisel, ***välja arvatud võlakirjad, millele on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/65/EMÜ (vabalt võõrandatavatesse väärtpaperitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) artikli 52 lõikes 4 (tagatud võlakirjad).*** Kriisilahendusasutustel peaks olema võimalik nõuda, et kõnealune protsent moodustub täielikult või osaliselt omavahenditest ja allutatud võlast.
- (51) Liikmesriigid peaksid tagama, et kahjud korvatakse täielikult täiendavate esimese ja teise taseme omavahendite instrumentidest väljaandva asutuse elujõuetuks muutumise hetkel. Vastavalt sellele tuleks kriisilahendusasutustelt nõuda, et nad hindaksid need instrumendid sellisel hetkel tervikuna alla või konverteeriks need esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks, tehes seda elujõuetuks muutumise hetkel, kuid enne, kui rakendatakse muid kriisilahendusmeetmeid. Elujõuetuks muutumise hetke all tuleb siinkohal mõista hetke, millal asjaomane riiklik ametiasutus otsustab, et asutuses on täidetud kriisilahenduse rakendamise tingimused, või hetke, millal ametiasutus otsustab, et need tingimused saavad asutuses täidetuks või asutus lakkab olemast elujõuline, kui neid kapitaliinstrumente alla ei hinnata. Tõsiasi, et käesoleva direktiiviga sätestatud asjaoludel need instrumendid hinnatakse ametiasutuste poolt alla või konverteeritakse, tuleks instrumendi põhitingimustes tunnistada, ning samuti

mis tahes prospektis või pakkumisdokumentides, mis seoses nende instrumentidega avaldatakse või välja jaotatakse.

- (52) Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendiga, millega säilitatakse ettevõtte tegevus, tuleks maksimeerida võlausaldajate nõuete väärtust, tugevdada kindlust turul ning veenda vastaspooli. Selleks et veenda investoreid ja turu vastaspooli ning minimeerida selle mõju, peaks olema võimalik, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ei kohaldataks enne **1. juulit 2016**.
- (52 a) *Ohu võimendamise vältimiseks tuleks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend kavandada ja seda kohaldada nii, et nn nakkusohtu ei tekiks muudele krediidasutustele ega investeerimisühingutele peale nende, kelle suhtes kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit kohaldatakse.*
- (52 b) *Kriisilahendusasutused peaksid saama kasutada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ainult osaliselt, kui selles asjaomases liikmesriigis ja kogu ülejäänud liidus finantssüsteemi stabiilsusele avalduva võimaliku mõju hindamine näitab, et selle kasutamine oleks liikmesriigi või kogu liidu üldiste avalike huvidega vastuolus.*
- (53) Kriisilahendusasutustel peaksid olema kõik õiguslikud õigused, mida saaks kriisilahendusvahendite rakendamisel erinevates kombinatsioonides kasutada. Need peaksid hõlmama õigusi kanda üle maksejõuetuse ohus oleva asutuse aktsiaid või varasid, õigusi ja kohustusi muusse üksusesse, näiteks teise krediidasutusse või sildasutusse; maksejõuetuse ohus oleva asutuse aktsiate mahakandmise või tühistamise või selle võlgade allahindamise või konverteerimise õigusi; juhtkonna väljavahetamise õigusi ning õigust seada nõuete väljamaksmisele ajutine moratorium Samuti võib vaja olla lisaõigusi, sealhulgas õigust nõuda grupi teistelt üksustelt oluliste teenuste osutamise jätkamist.
- (54) Ei ole vaja kirjutada ette täpseid vahendeid, millega kriisilahendusasutused peaksid maksejõuetu asutuse tegevusse sekkuma. Kriisilahendusasutustel peaks olema valida, kas haarata juhtimine enda kätte otsese sekkumise teel asutusse või vastava korralduse alusel. Selle üle võiksid nad otsustada lähtuvalt **kriisilahenduskavast ja** juhtumi asjaoludest. Tõhusa liikmesriikidevahelise koostöö seisukohast ei tundu ühtse mudeli sätestamine olevat praegu asjakohane.
- (55) Kriisilahendusraamistik peaks hõlmama menetluslikke nõudeid tagamaks, et kriisilahendusmeetmetest korrektselt teavitataks ning et need avalikustataks. Teisalt arvestades, et teave, mis kriisilahenduse käigus kriisilahendusasutuste ja nende kutseliste nõustajate kätte satub, on tõenäoliselt küllaltki tundlik, peaksid enne kriisilahenduse määramise otsuse avalikustamist kehtima selle teabe suhtes ranged konfidentsiaalsusnõuded.
- (56) Riiklikel ametiasutustel peaksid olema ka toetavad õigused, millega tagatakse aktsiate või võlainstrumentide ning varade, õiguste ja kohustuste ülekandmise tõhusus. Need õigused peaksid sisaldama õigust kõrvaldada üle kantud instrumentidelt või varadelt kolmandate isikute õigused, õigust sundida peale lepinguid ning kehtestada üle kantud varade ja aktsiate saajaga vastastikuste kokkulepete jätkuva kehtivuse tingimusi.

Samas ei peaks see mõjutama töötajate õigust lõpetada oma tööleping. Samuti ei peaks see mõjutama poole õigust öelda leping üles muul põhjusel kui pelgalt maksejõuetuse ohus oleva asutuse asendumine uuega asutusega Kriisilahendusametustel peaks olema ka toetav õigus nõuda, et järelejääv asutus, mille tegevus lõpetatakse tavalise maksejõuetusmenetluse korras, osutaks jätkuvalt selliseid teenuseid, mis on vajalikud, võimaldamaks asutusel, kellele varad või aktsiad ettevõtte müügi vahendi või sildasutuse vahendi rakendamise raames üle kanti, tegeleda oma äritegevusega.

- (57) Kooskõlas põhiõiguste harta artikliga 47 on asjaomastel pooltel õigus õiglasele menetlusele ning tõhusale õiguskaitsevahendile neid mõjutavate meetmete vastu. Seepärast peaks kriisilahendusametuste poolt vastu võetud otsuste suhtes kohaldama kohtulikku läbivaatamist. Kuna käesoleva direktiivi eesmärk on hõlmata äärmiselt kiireloomulised olukorrad ning kuna kriisilahendusametuste mis tahes otsus võib takistada oluliste funktsioonide jätkumist, on vaja ette näha, et taotluse esitamine läbivaatamiseks või mis tahes vahepealne kohtuotsus ei tohi peatada kriisilahendusotsuste jõustumist. Lisaks, selleks et kaitsta kolmandate isikute huvisid, kes ostsid kriisilahendusametuste poolt kriisilahendusõiguste kasutamise tulemusena kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varasid, õiguseid ja kohustusi ning selleks et tagada finantsturgude stabiilsus, ei peaks kohtulik läbivaatamine mõjutama mis tahes hilisemaid haldustoiminguid või tehinguid, mis põhinesid tühistatud otsusel. Väär otsuse puhul kohaldatavad õiguskaitsemeetmed peaksid seepärast piirduma sellise kahju hüvitamisega, mida mõjutatud isikud kandsid.
- (58) Tõhusa kriisilahenduse huvides on, et maksejõuetuse ohus oleva asutuse suhtes ei algatataks ega jätkataks tavalist maksejõuetusmenetlust, kui kriisilahendusametust on rakendamas oma kriisilahendusõigusi või kasutamas kriisilahendusvahendeid. Samuti on kasulik ja vajalik teatavad lepingulised kohustused lühikeseks ajaks peatada, nii et kriisilahendusametustel oleks aega kriisilahendusvahendeid tegelikkuses rakendada.
- (59) Selleks et tagada, et ametiasutustel, kui nad kannavad varasid ja kohustusi üle erasektorist ostjale või sildasutusse, oleks piisavalt aega, et määrata kindlaks lepingud, mis tuleks üle kanda, on asjakohane kehtestada proportsionaalsed kitsendused vastaspoolte õigustele viia finantslepingud lõpule, kiirendada nende täitmist või lõpetada need muul viisil enne, kui ülekanne on sooritatud. Selline kitsendus on vajalik, võimaldamaks ametiasutustel saada tõene pilt maksejõuetuse ohus oleva asutuse bilansist, ilma et selles peegelduksid väärtuste ja mahtude muutused, mis kaasneksid lepingute lõpetamise õiguse arvuka kasutamisega. Selleks et sekkuda vastaspoolte lepingulistesse õigustesse minimaalsel vajalikul määral, peaks lepingu lõpetamise õiguse kitsendus kehtima ainult seoses kriisilahendusmeetmega, ning õigus lõpetada leping mõne muu rikkumise tõttu, sealhulgas makse mittesooritamise või marginaali mittesaavutamise tõttu, peaks jääma alles.
- (60) Selleks et säilitada õiguspärased kapitalituru kokkulepped, juhul kui mõned, kuid mitte kõik maksejõuetuse ohus oleva asutuse varad, õigused või kohustused üle kantakse, on asjakohane kehtestada kaitsevahendid, et takistada seotud kohustuste, õiguste ja lepingute üksteisest eraldamist. Selline piirang parimate seotud lepingute valimisele peaks hõlmama lepinguid sama vastaspoolega, kes on kaetud tagatiskokkulepetega, omandiõiguse üleminekul põhinevaid finantstagatiskokkuleppeid, tasaarvestuskokkuleppeid, lepingu lõpuleviimisel tehtava

tasaarvestuse kokkuleppeid ning struktureeritud finantskokkuleppeid. Kui lepingu suhtes kehtib kaitsevahend, peavad kriisilahendusasutused kandma kõik seotud lepingud üle kaitstud kokkuleppe alla või jätma need kõik järelejäänud, maksejõuetuse ohus pank. Need kaitsevahendid peaksid tagama, et direktiivi 2006/48/EÜ kohaldamisel ei avaldaks see mõju tasaarvestuskokkuleppega kaetud riskipositsioonide käsitamisele regulatiivse kapitalina.

- (61) Kui kriisilahendusasutused kavatsevad seotud lepingute kogumi üle kanda ning kui kõnealune ülekandmist ei saa jõustada kõigi kogumi moodustavate lepingute puhul, sest mõnesid lepingutega hõlmatud õigusi ja kohustusi hallatakse väljaspool liidu territooriumi kehtiva õigusega, ei peaks ülekandmist tegema. Tuleks vältida mis tahes ülekandmist, millega rikutakse kõnealust eeskirja.
- (62) Selleks et tagada, et kriisilahendusasutustel oleksid kasutada ühesugused vahendid ja õigused soodustamiseks piiriülese grupi maksejõuetuse korral koordineeritud tegevust, on ilmselt vaja täiendavaid meetmeid, et edendada koostööd ning vältida riikide lõikes killustatud reageerimist. Kriisilahendusasutused peaksid olema kohustatud sidusüksuste kriisi lahendamisel üksteisega kriisilahenduskolleegiumides konsulteerima ja koostööd tegema, eesmärgiga leppida kokku kogu grupi hõlmava kriisi lahenduskorra osas. Kriisilahenduskolleegiumid tuleks moodustada olemasolevate järelevalveasutuste kolleegiumide juurde, kaasates nendes kriisilahendusasutused ja vajaduse korral grupi üksuste rahandusministeeriumid. Kriisi korral peaks kriisilahenduskolleegium olema foorumiks, kus vahetada teavet ja kooskõlastada kriisilahendusmeetmeid.
- (63) Piiriüleste gruppide kriisi lahendamisel tuleks järgida tasakaalu ühelt poolt vajaduse vahel menetluse järele, mis võtaks arvesse olukorra kiireloomulisust ning võimaldaks grupile kui tervikule tõhusaid, õiglasi, õigeaegseid lahendusi ning teiselt poolt vajaduse vahel kaitsta finantsstabiilsust kõigis liikmesriikides, kus grupp tegutseb. Eri kriisilahendusasutused peaksid kriisilahenduskolleegiumis vahetama arvamusi. Grupi tasandi kriisilahendusasutuse kavandatud kriisilahendusmeetmed tuleks valmistada ette ja neid tuleks arutada koos eri riiklike ametiasutustega grupi kriisilahenduse kavade raames. Kriisilahenduskolleegiumid peaksid koguma iga liikmesriigi, milles grupp tegutseb, kriisilahendusasutuste arvamused, et lihtsustada viivitamata otsuste ja võimaluse korral ühisotsuste tegemist. Grupi tasandi kriisilahendusasutuse kriisilahendusmeetmete puhul tuleks alati võtta arvesse nende mõju finantsstabiilsusele liikmesriikides, kus grupp tegutseb. Selle tagamiseks tuleks näha liikmesriikide, kus tütarettevõtja on asutatud, kriisilahendusasutustele ette võimalus esitada grupi tasandi kriisilahendusasutuse otsustele vastuväiteid mitte üksnes kriisilahenduse ja selle meetmete asjakohasuse suhtes, vaid ka vajaduse põhjal kaitsta kõnealuse liikmesriigi finantsstabiilsust. ■
- (63 a) Direktiiviga tuleks grupi kriisilahendusasutuste ja teiste asjaomaste kriisilahendusasutuste jaoks näha ette raamistik grupi hõlmava kriisilahenduse lähenemisviisi väljatöötamiseks. Kui kriisilahenduses ei saavutata järjekindlat grupi hõlmavat lähenemisviisi, ohustab pangagruppide riigistamine juriidilise üksuse poolt, mis võib tuleneda kriisilahendusasutuste kehtestatud kohustusest, siseturu terviklikkust ja võib anda liikmesriikidele stiimuli pangagruppe ja juriidilisi isikuid päästa.***

- (64) Grupi kriisi lahenduse skeemi loomine peaks lihtsustama kriisi koordineeritud lahendamist ja tagama grupi kõigile asutustele parimad tulemused. Grupi kriisi lahenduse skeemi peaks esitama grupi tasandi kriisilahendusasutus; see peaks olema kriisilahenduskolleegiumi liikmetele siduv. ■
- (65) Osana grupi kriisi lahenduse skeemist tuleks kutsuda riiklikke ametiasutusi üles rakendama sama vahendit juriidiliste isikute suhtes, kus kriisilahenduse tingimused on täidetud. ■ Grupi tasandi kriisilahendusasutustel peaks ■ olema õigus rakendada grupi tasandil sildpanka (mis võib vajaduse korral hõlmata koormuse jagamise kokkuleppeid), et stabiliseerida gruppi tervikuna. Tütarettevõtjate omandiõigused saaks üle kanda sildpanka, sihiga müüa need sealt hiljem edasi, olgu siis kõik koos või ühekaupa, kui selleks on õiged turutingimused Lisaks peaks grupi tasandi kriisilahendusasutusel olema õigus rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit emaettevõtja tasandil. ***Mis tahes kriisilahendusasutus, kes on kriisilahenduskolleegiumi liige, võib lisaks grupi kriisilahenduse kavale võtta meetmeid, kui ta peab seda vajalikuks finantsstabiilsuse või avaliku huvi kaitsmiseks.***
- (66) Rahvusvaheliselt tegutsevate asutuste ja gruppide kriiside tõhusaks lahendamiseks on vaja sõlmida koostöölepingud liidu ja kolmandate riikide kriisilahendusasutuste vahel. Koostööle tuleks kasuks, kui kolmandate riikide kriisilahenduskorrad tugineksid ühistele põhimõtetele ja lähenemisviisidele, mis on praegu finantsstabiilsuse nõukogu ja G20 poolt välja töötamisel Sellega seoses peaks EBA töötama välja ja sõlmima halduskokkulepped kolmandate riikide ametiasutustega vastavalt määruse nr 1093/2010 artiklile 33 ning riiklikud ametiasutused peaksid sõlmima kahepoolset kokkuleppet võimaluse korral kooskõlas EBA raamlepinguga. Selliste kokkulepete väljatöötamisega üleilmsete ettevõtete kriiside haldamise eest vastutavate riiklike ametiasutuste vahel peaks olema võimalik tagada rahvusvaheliste gruppide kriiside lahendamisel tõhus planeerimine, otsuste vastuvõtmine ja koordineerimine. EBA-le tuleks teha ülesandeks kriisilahendusasutuste kolmandates riikides võetavate meetmete tunnustamine. ■
- (67) Koostööd tuleks teha nii liidu või kolmanda riigi gruppide tütarettevõtjatega kui ka liidu või kolmanda riigi asutuste filiaalidega. Kolmanda riigi gruppide tütarettevõtjad on ELis asutatud ettevõtted ning seega kohaldatakse nende suhtes täielikult liidu õigust, sealhulgas käesoleva direktiiviga ettenähtud kriisilahendusvahendeid. Siiski on vaja, et liikmesriigid säilitaksid õiguse kohaldada kriisilahendusvahendeid ka kolmandates riikides peakorterit omavate asutuste filiaalide suhtes, kui kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamine ja kohaldamine seoses filiaaliga ohustaks liidu finantsstabiilsust või kui liidu hoiustajaid ei koheldaks võrdselt kolmandate riikide hoiustajatega. Seepärast peaks EBA-l pärast konsulteerimist riiklike kriisilahendusasutustega olema õigus keelduda kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamisest seoses kolmanda riigi asutuste liidus asuvate filiaalidega. ***Kui selline hoiustajate ebavõrdne kohtlemine on kohustuslik kolmanda riigi pangandust, kriisilahendust või maksejõuetust käsitleva õigusega, peaks liikmesriikidel olema ka õigus kehtestada sellistele filiaalidele eelneva tütarettevõtjaks muutmise nõue.***

- (68) On olukordi, kus rakendatud kriisilahendusvahendite tulemuslikkus võib sõltuda lühiajalise rahastamise kättesaadavusest asutuse või sildasutuse jaoks, võimalike ostjate tagatiste esitamisest või kapitali andmisest sildasutusele. Olenemata keskpanga rollist tagada finantssüsteemi likviidsus isegi rasketel aegadel, on oluline, et liikmesriigid loovad rahastamismehhanismid, et vältida seda, et sel eesmärgil vajalikud vahendid tuleksid riiklikest eelarvetest. Finantssüsteemi stabiliseerimist peaks rahastama finantssektor tervikuna.
- (69) Põhimõtteliselt tuleks vastavaid osamaksusid finantsvaldkonnas tegutsejailt koguda enne ja sõltumatult mis tahes kriisilahendustegevusest. Juhul kui varasemast rahastamisest ei piisa rahastamismehhanismide kasutamisega tekkinud kahjude või kulude katmiseks, tuleks koguda täiendavaid osamaksusid, et täiendavad kulud või kahjud katta. ***Asutuste kaitsesüsteeme võib käsitleda rahastamismehhanismina. Liikmesriigid, kes kasutavad piisava suuruse ja sobiva struktuuriga pangamaksu, võivad pidada sellist maksul põhinevat struktuuri oma rahastamismehhanismiks.***
- (70) Selleks et saavutada kriitiline mass ning vältida protsüklilist mõju, mis tekiks, kui rahastamismehhanismid toetuksid süsteemses kriisis üksnes tagantjärele makstavatele osamaksudele, on hädavajalik, et riiklike rahastamismehhanismide eelnevalt olemasolevad rahalised vahendid ulatuksid teatava sihttasemeni.
- (70 a) ***Riiklike rahastamismehhanisme peaksid kontrollima ja omama liikmesriigid. Rahastamismehhanismidest tehtavad maksed ja mehhanismidesse laekuvad maksed peaksid olema sümmeetrilised: kõigist kriisilahendusmeetmetest saadavad tulud ja tagasimaksud, mida rahastatakse rahastamismehhanismidest, tuleks ka mehhanismidesse tagasi suunata. Selliste tulude hulka võivad kuuluda tagatiste eest võetavad tasud. Samuti peaksid rahastamismehhanismidele kuuluma aktsiad krediidasutustes ja investeerimisühingutes, mis on rekapitalizeeritud rahastamismehhanismide abiga. Kui kriisilahenduse periood on lõppenud ja sellised aktsiad müüakse, tuleks tulu suunata rahastamismehhanismidesse.***
- (71) Selleks et osamaksud arvutataks õiglaselt ning loodaks väiksema riskiga mudeli kasutamiseks, tuleks riiklike rahastamismehhanismide osamaksude puhul võtta arvesse krediidasutuste tekitatud ***krediidi-, likviidsus- ja tururiski astet.***
- (72) Liidus asuvate maksejõuetuse ohus olevate finantseerimisasutuste tõhusal kriisilahendusel on oluline osa siseturu väljakujundamisel. Selliste asutuste maksejõuetus avaldab mõju mitte üksnes selliste turgude finantsstabiilsusele, kes need otseselt tegutsevad, vaid ka kogu liidu finantsturule. Siseturu väljakujundamisega finantsteenuste valdkonnas tugevdatakse eri riiklike finantssüsteemide vastastikust mõju. Asutused tegutsevad väljaspool nende asukohaliikmesriiki ning on üksteisega seotud pankadevaheliste ja muude turgudega, mis on peamiselt üleeuroopalised. Kõnealuste asutuste kriisilahenduse tõhusa rahastamise tagamine liikmesriikides võrdsetel tingimustel on selliste liikmesriikide huvides, kus nad tegutsevad, kuid ka kõigi liikmesriikide huvides üldiselt selleks, et tagada võrdsed konkurentsitingimused ning parandada liidu ühtse finantsturu toimimist. Euroopa rahastamismehhanismide süsteemi loomine peaks tagama selle, et kõigi liidus tegutsevate asutuste suhtes kohaldatakse tõhusa kriisilahenduse rahastamismehhanisme võrdselt ning kõik asutused aitavad kaasa ühtse turu stabiilsusele.

- (73) Selleks et Euroopa rahastamismehhanismide süsteemi vastupanuvõimet tugevdada ning kooskõlas eesmärgiga, et rahastamine toimuks eelkõige finantssektorist, mitte riigieelarvest, *peaks riiklikel mehhanismidel olema õigus* vajaduse korral üksteistelt laenu saada. *Selline laenuandmine ja -võtmine peaks olema vabatahtlik.*
- (74) Kuigi rahastamismehhanismid luuakse riiklikul tasandil, peaksid need grupi tasandi kriisilahenduse puhul olema vastastikused. ■
-
- (76) Juhul kui hoiused kantakse krediidasutuse kriisi lahendamise raames teise krediidasutusse üle, ei tohiks hoiustajad olla kindlustatud suuremas mahus kui tagatuse maht, mis on sätestatud direktiivis 94/19/EÜ. Seepärast peaksid nõuded seoses hoiustega, mis on jäetud kriisilahenduse objektiks olevasse krediidasutusse, olema piiratud ülekantud summa ja direktiiviga 94/19/EÜ sätestatud tagatud summa vahega. Juhul kui ülekantud hoiuse summa on tagatud summast suurem, ei tohiks hoiustajal olla õigust esitada hoiuste tagamise skeemi vastu nõuet seoses hoiustega, mis jäid kriisilahenduse objektiks olevasse krediidasutusse.
- (77) Rahastamismehhanismide loomine, millega tekib käesolevas direktiivis sätestatud Euroopa rahastamismehhanismide süsteem, peaks tagama liikmesriikides kriisilahenduseks olemasolevate vahendite kasutamise koordineerimise.
- (78) Finantsteenuste tehnilised standardid peaksid tagama ühtsuse ja hoiustajate, investorite ja tarbijate sobiva kaitse kogu liidus. Kuna EBA-l on põhjalikud eriteadmised, oleks tõhus ja asjakohane teha talle ülesandeks töötada välja regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, mille puhul ei ole vaja teha poliitikavalikuid, ja esitada need komisjonile.
- (79) Komisjon peaks EBA poolt väljatöötatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud võtma vastu ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega ning kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.
- (80) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et: ■ määrata kindlaks olukorrad, mil kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisel tuleks olemasolevad aktsiad tühistada ning konverteerida kohustused aktsiateks; määrata kindlaks olukorrad, mil kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusi ei tuleks tunnustada; ■ võtta vastu kriteeriumid, et kohandada finantseerimismehhanismi tasutud osamaksusid asutuse riskiprofiiliga; määratleda kohustused, et tagada finantseerimismehhanismi tasutud osamaksude tõhusus ning määrata kindlaks vastastikuse laenuandmise tingimused riiklike finantseerimismehhanismide vahel. Eriti oluline on, et komisjon viiks ettevalmistustöö käigus läbi asjakohased konsultatsioonid, sealhulgas ekspertide tasandil.
- (81) On asjakohane, et teatavatel juhtudel annab EBA esialgu ametiasutuste tegevuse lähendamiseks juhised ja hiljem on komisjonil EBA juhiste rakendamisel väljaarendatud ühtlustamise alusel õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte.

- (82) Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama, et Euroopa Parlamendile ja nõukogule edastataks teave asjakohaste dokumentide kohta aegsasti ja pidevalt.
- (83) Euroopa Parlamendil ja nõukogul peaks olema delegeeritud õigusakti suhtes vastuväidete esitamiseks aega *kolm* kuud alates õigusakti teatavakstegemisest. Euroopa Parlamendil ja nõukogul peaks olema võimalik teavitada teisi institutsioone oma kavatsusest vastuväiteid mitte esitada.
- (84) ELi toimimise lepingu artiklit 290 käsitlevas deklaratsioonis, mis on lisatud Lissaboni lepingu vastu võtnud valitsustevahelise konverentsi lõppaktile, võttis konverents arvesse komisjoni kavatsuse jätkata finantsteenuste alal delegeeritud õigusaktide eelnõude ettevalmistamisel konsulteerimist liikmesriikide määratud asjatundjatega vastavalt oma väljakujunenud tavale.
- (85) Komisjonil peaks vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291 ja määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras olema ka õigus võtta rakendusaktidega vastu rakenduslikud tehnilised standardid. EBA-le tuleks teha ülesandeks töötada kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõud välja komisjonile esitamiseks.
- (86) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. aprilli 2001. aasta direktiivis 2001/24/EÜ (krediitiasutuste saneerimise ja likvideerimise kohta)¹⁴ on sätestatud selliste otsuste vastastikune tunnustamine ja jõustamine kõigis liikmesriikides, mis on seotud selliste krediitiasutuste saneerimise ja likvideerimisega, kellel on filiaalid muudes liikmesriikides kui need, kus neil on peakorterid. Kõnealuse direktiiviga on tagatud, et kõigi krediitiasutuse varade ja kohustustega, hoolimata sellest, millises riigis need asuvad, tegeletakse päritoluliikmesriigis ühtses menetluses ning et vastuvõtva liikmesriigi võlausaldajaid koheldakse sama moodi kui päritoluliikmesriigi võlausaldajaid. Tõhusa kriisilahenduse saavutamiseks tuleks direktiivi 2001/24/EÜ kohaldada ka juhul, kui kriisilahendusvahendeid kasutatakse nii krediitiasutuste suhtes kui ka muude kriisilahenduskorra alla kuuluvate üksuste suhtes. Seepärast tuleks direktiivi 2001/24/EÜ vastavalt muuta.
- (87) Liidu äriühinguõiguse direktiivid sisaldavad kohustuslikke eeskirju selliste krediitiasutuste aktsionäride ja võlausaldajate kaitseks, kes kuuluvad kõnealuste direktiivide reguleerimisalasse. Olukorras, kus kriisilahendusasutused peavad kiiresti tegutsema, võivad need eeskirjad takistada nende tegevuse tõhusust ning seega tuleks näha ette kriisilahendusvahendite ja -õiguste kasutamine ja vastavad erandid. Selleks et tagada sidusrühmadele maksimaalne õiguskindlus, peaksid erandid olema selgelt ja kitsalt määratletud; samuti tuleks neid kasutada üksnes üldsuse huvides ja juhul, kui kriisilahendust käivitavad tingimused on täidetud. Kriisilahendusvahendite kasutamise eelduseks on kriisilahenduseesmärkidele vastamine ja käesolevas direktiivis sätestatud kriisilahendustingimuste täitmine.
- (88) Teine nõukogu 13. detsembri 1976. aasta direktiiv 77/91/EMÜ (tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks EMÜ asutamislepingu artikli 58 teises lõigus tähendatud äriühingutelt

¹⁴ EÜT L 125, 5.5.2001, lk 15.

nõuavad seoses aktsiaseltside asutamise ning nende kapitali säilitamise ja muutmise, et muuta sellised tagatised ühenduse kõigis osades võrdväärseteks)¹⁵ sisaldab eeskirju aktsionäride õiguse kohta otsustada kapitali suurendamise ja vähendamise üle, eeskirju nende õiguse kohta osaleda uues aktsiaemissioonis sularaha eest, võlausaldajate kaitse kohta kapitali vähendamise korral ning aktsionäride üldkoosoleku kokkukutsumise kohta kapitali olulise kaotuse korral. Need eeskirjad võivad takistada kriisilahendusasutuste kiiret tegutsemist ning neist tuleks sätestada erand.

- (89) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta direktiivis 2011/35/EL (mis käsitleb aktsiaseltside ühinemist)¹⁶ on sätestatud eeskirjad muu hulgas ühinemise heakskiitmise kohta iga ühineva äriühingu üldkoosoleku poolt, nõuete kohta seoses ühinemislepingu, juhtkonna aruande ja eksperdi aruandega ning eeskirjad võlausaldajate kaitse kohta. Kuues nõukogu 17. detsembri 1982. aasta direktiiv 82/891/EMÜ (mis käsitleb aktsiaseltside jagunemist lähtuvalt asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktist g)¹⁷ sisaldab sarnaseid eeskirju aktsiaseltside jagunemise kohta. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiivis 2005/56/EÜ piiratud vastutusega äriühingute piiriülese ühinemise kohta¹⁸ on sätestatud vastavad eeskirjad seoses piiratud vastutusega äriühingute piiriülese ühinemisega. Selleks et kriisilahendusasutused saaksid kiiresti tegutseda, tuleks kehtestada erandid kõnealustest direktiividest.
- (90) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta¹⁹ sisaldab kohustust algatada kohustuslik ülevõtupakkumine kõigile ettevõtte aktsiatele võrdse hinna eest, nagu on määratletud selles direktiivis, juhul kui keegi omandab otseselt või kaudselt, üksi või koos teistega, teatava protsendi selle ettevõtte aktsiatest, mis annab talle selle ettevõtte üle kontrolli ning on määratletud riiklike õigusaktidega. Kohustusliku ülevõtupakkumise reegli eesmärk on kaitsta vähemusaktsionäre juhul, kui kontrollpaki omanik muutub. Samas võib sellise kuluka kohustuse väljavaade heidutada potentsiaalseid investoreid, kes võiksid kõnealusesse asutusse raha paigutada, muutes seeläbi kriisilahendusasutustel kõigi nende kriisilahendusõiguste kasutamise keeruliseks. Tuleks sätestada erand kohustusliku pakkumise reeglist sel määral, kui see on vajalik kriisilahendusvahendite kasutamiseks, samas kui pärast kriisilahenduse perioodi lõppu tuleks kohustusliku pakkumise reeglit kohaldada igäihe suhtes, kes omandab asjaomases asutuses aktsiate kontrollpaki.
- (91) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta direktiivis 2007/36/EÜ noteeritud äriühingute aktsionäride teatavate õiguste kasutamise kohta²⁰ on sätestatud aktsionäride menetluslikud õigused seoses aktsionäride üldkoosolekuga. Direktiivis 2007/36/EÜ on muu hulgas sätestatud minimaalne üldkoosoleku kokkukutsumisest etteteatamise aeg ning kokkukutsumise teate sisu. Need eeskirjad võivad takistada kriisilahendusasutuste kiiret tegutsemist ning tuleks sätestada erand sellest direktiivist.

¹⁵ EÜT L 26, 31.1.1977, lk 1.

¹⁶ ELT L 110, 29.4.2011, lk 1.

¹⁷ EÜT L 378, 31.12.1982, lk 47.

¹⁸ ELT L 310, 25.11.2005, lk 1.

¹⁹ ELT L 142, 30.4.2004, lk 12.

²⁰ ELT L 184, 14.7.2007, lk 17.

Enne kriisilahendust võib tekkida vajadus kiireks kapitali suurendamiseks, juhul kui krediitiasutus ei täida või tõenäoliselt ei täida direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ nõudeid ning kapitali suurendamine võiks arvatavalt taastada tema rahuldava finantsseisundi ja hoida ära olukorra, kus kriisilahenduse rakendamise läve tingimus saab täidetud. Selliseks olukorraks tuleks ette näha võimalus kutsuda üldkoosolek kokku lühema etteteatamistähtajaga. Siiski peaks aktsionäridele jääma õigus otsustada kapitali suurendamise ja lühema etteteatamistähtajaga üldkoosoleku kokkukutsumise üle. Selle mehhanismi loomiseks tuleks sätestada erand direktiivist 2007/36/EÜ.

- (92) Selleks et tagada kriisilahendusasutuste esindatus määrusega (EL) nr 1093/2010 loodud Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis ning selleks et EBA-l oleks vajalik pädevus käesoleva direktiiviga ettenähtud ülesannete täitmiseks, tuleks määrust (EL) nr 1093/2010 muuta, et kaasata käesolevas direktiivis kindlaksmääratud riiklikud kriisilahendusasutused kõnealuse määrusega loodud pädevate asutuste määratlusse. Selline kriisilahendusasutuste ja pädevate asutuste võrdsustamine vastavalt määrusele nr 1093/2010 on kooskõlas määruse nr 1093/2010 artikli 25 kohaselt EBA-le omistatud ülesannetega aidata kaasa saneerimis- ja kriisilahenduskavade koostamisele ja koordineerimisele ja osaleda selles aktiivselt ning hõlbustada makserasustes asutuste kriisilahendust, eelkõige piiriüleste gruppide puhul.
- (93) Et tagada, et oma tegevust tõhusalt kontrollivad asutused ja asutuse liikmete juhtorganid vastavad käesoleva direktiivi nõuetele ning et tagada, et neile saab osaks sarnane kohtlemine kogu liidus, peaksid liikmesriigid kehtestatama halduskaristused ja meetmed, mis on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Seepärast peaksid liikmesriikide kehtestatud halduskaristused ja -meetmed vastama teatavatele olulistele nõuetele seoses adressaatide, sanktsioonide või meetme kohaldamisel arvessevõetavate kriteeriumide, sanktsioonide ja meetmete avaldamise, sanktsioonide määramise peamiste volituste ja rahaliste halduskaristuste tasemetega.
- (94) Käesolev direktiiv osutab nii halduskaristustele kui ka -meetmetele, et katta kõik meetmed, mida kohaldatakse rikkumise järel, ning mille eesmärk on ennetada tulevasi rikkumisi, olgu see siis siseriikliku õiguse kohaselt sanktsioon või meede.
- (95) Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide kriminaalkaristusi käsitlevate õigusaktide mis tahes sätete kohaldamist.
- (96) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta²¹ kohustuvad liikmesriigid lisama **kõigil** juhtudel ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõetavate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (97) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud õigusi, vabadusi ja põhimõtteid, eelkõige õigust omandile, õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele ning õigust kaitsele,

²¹ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

I JAOTIS

REGULEERIMISALA, MÕISTED, AMETIASUTUSED, **KOOSTÖÖ JA PIIRIÜLESELT TEGUTSEVAD ASUTUSED**

Artikkel 1

Reguleerimisese ja -ala

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse maksevõime taastamise ja kriisilahendusega seotud eeskirjad ja menetlused järgmiste asutuste puhul:

- (a) krediidasutused ja investeerimisühingud;
- (b) finantseerimisasutused, kui finantseerimisasutus on krediidasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või punktides c ja d osutatud äriühingu tütarettevõtja ning kuulub emaettevõtja konsolideeritud järelevalve alla vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ V jaotise 2. peatüki 2. jao I alajaole;
- (c) finantsvaldusettevõtjad, segafinantsvaldusettevõtjad ja segavaldusettevõtjad;
- (d) liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevad finantsvaldusettevõtjad, liidus emaettevõtjana tegutsevad finantsvaldusettevõtjad; liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevad segafinantsvaldusettevõtjad, liidus emaettevõtjana tegutsevad segafinantsvaldusettevõtjad;
- (e) asutuste filiaalid, mille peakorter asub väljaspool liitu vastavalt käesolevas direktiivis sätestatud eritingimustele.

Käesoleva direktiivi nõuete kehtestamisel ja kohaldamisel ning nende käsutuses olevate eri vahendite kasutamisel seoses esimeses lõigus osutatud üksusega võtavad kriisilahendusasutused ja pädevad asutused arvesse tema äri iseloomu, aktsionäride struktuuri, õiguslikku vormi, riskiprofüli, suurust ja õiguslikku staatust, tema seotust teiste asutuste või finantsüsteemiga üldiselt, tema tegevuse ulatust ja keerukust, kuulumist asutuste kaitsesüsteemi, mis vastab [kapitalinõuete määruse] artikli 113 lõikele 7, või muusse kooperatiivse vastastikuse solidaarsuse süsteemi, millele on osutatud kõnealuse määruse artikli 113 lõikes 6, ning seda, kas ta teostab direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud investeerimisteenusi või -tegevusi.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „kriisilahendus” – asutuse restruktureerimine, et tagada asutuse oluliste funktsioonide jätkuvus, säilitada finantsstabiilsus ning taastada kogu kõnealuse asutuse või selle osa elujõulisus;
- (2) „krediidiasutus” – krediidiasutus, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 1;
- (3) „investeeringühing” – direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 lõike 1 punktis b määratletud investeeringühing, mille suhtes kohaldatakse kõnealuse direktiivi artiklis 9 sätestatud algkapitali nõuet;
- (4) „finantseerimisasutus” – finantseerimisasutus, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 5;
- (5) „tütarettevõtja” – tütarettevõtja, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 13;
- (6) „emaettevõtja” – emaettevõtja, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 12;
- (7) „konsolideeritud alus” – direktiivi 2006/48/EÜ V jaotise 2. peatüki 2. jao I alajao kohaselt konsolideeritud või kõnealuse direktiivi artikli 73 lõike 2 kohaselt osaliselt konsolideeritud järelevalve aluse grupi konsolideeritud finantsseisundi alusel;
- (7 a) **„asutuste kaitsesüsteem” – [kapitalinõuete määruse] artikli 113 lõikes 7 sätestatud nõuetele vastav asutuste kaitsesüsteem;**
- (8) „finantsvaldusettevõtja” – finantseerimisasutus, mille tütarettevõtjad on eranditult või peamiselt krediidiasutused, investeeringühingud või finantseerimisasutused, millest vähemalt üks on krediidiasutus või investeeringühing, ja mis ei ole segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 15 tähenduses;
- (9) „segafinantsvaldusettevõtja” – segafinantsvaldusettevõtja, nagu on määratletud direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 15;
- (10) „segavaldusettevõtja” – segavaldusettevõtja, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 20, või segavaldusettevõtja, nagu on määratletud direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 lõike 3 punktis b;
- (11) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” – finantsvaldusettevõtja, kes ise ei ole ühegi teise samas liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeeringühingu ega samas liikmesriigis asuva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;
- (12) „ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” – emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, kes ei ole ühegi teise mis tahes liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeeringühingu ega mis tahes liikmesriigis asuva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;

- (13) „liikmesriigis emattevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja” – segafinantsvaldusettevõtja, kes ise ei ole ühegi teise samas liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuse või investeerimisühingu ega samas liikmesriigis asuva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;
- (14) „ELis emattevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja” – emattevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, kes ei ole ühegi teise mis tahes liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuse või investeerimisühingu ega mis tahes liikmesriigis asuva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;
- (15) „kriisilahenduse eesmärgid” – artikli 26 lõikes 2 kindlaks määratud eesmärgid;
- (16) „filiaal” – filiaal, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 lõikes 3;
- (17) „kriisilahendusasutus” – artikli 3 kohaselt liikmesriigi määratud ametiasutus;
- (18) „kriisilahendusvahend” – ettevõtte müügi vahend, sildasutuse vahend, varade eraldamise vahend või kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend;
- (19) „kriisilahendusõigus” – *artiklites 56–63* osutatud *mis tahes* õigus;
- (20) „pädev asutus” – pädev asutus, nagu on määratletud *[kapitalinõuete määruse] artikli 4 punktis 40 ning Euroopa Keskpank järelevalvaja rollis vastavalt [ühtse järelevalvemehhanismi / EKP määrusele]*;
- (21) „pädev ministeerium” – rahandusministeerium või muu majandus-, finants- ja eelarveküsimuste eest vastutav ministeerium vastavalt riiklikule pädevuste jaotusele;
- (22) „kontroll” – suhe emattevõtja ja tütarettevõtja vahel, nagu on määratletud direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1 või sarnane suhe mis tahes füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtte vahel;
- (23) „asutus” – krediitiasutus või investeerimisühing;
- (24) „juhtkond” – isikud, kes direktiivi 2006/48/EÜ artikli 11 kohaselt juhivad tegelikult krediitiasutuse äritegevust;
- (24 a) „juhtorgan” – [IV kapitalinõuete direktiivi] artikli 3 lõike 1 punktis 7 määratletud juhtorgan;**
- (24 b) „kõrgem juhtkond” – [IV kapitalinõuete direktiivi] artikli 3 lõike 1 punktis 9 määratletud kõrgem juhtkond;**
- (25) „grupp” – emattevõtja koos selle tütarettevõtjatega;
- (26) „erakorraline riiklik finantstoetus” – riigiabi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses *või muu avalik finantstoetus riigiülesel tasandil, mis riiklikul tasandil antuna kujutaks endast riigiabi*, asutuse elujõulisuse, likviidsuse või maksevõime säilitamiseks või taastamiseks;

- (26 a) „süsteemne kriis” – *finantssüsteemi häire, millel võivad olla tõsised negatiivsed tagajärjed siseturule ja reaalmajandusele. Kõik finantsvahendajate, -turgude ja -infrastruktuuri liigid võivad olla teataval määral süsteemselt tähtsad;*
- (27) „grupi üksus” – juriidiline isik, mis kuulub gruppi;
- (28) „maksevõime taastamise kava” – artikli 5 kohaselt asutuse koostatud ja hallatav kava;
- (29) „olulised funktsioonid” – tegevus, teenused ja funktsioonid, mille seiskumine tooks tõenäoliselt kaasa majanduse või finantsturgude toimimise katkemise ühes või enamas liikmesriigis;
- (30) „põhitegevusalad” – tegevusalad ja sellega seonduvad teenused, mis on asutuse tulude, kasumi või frantsiisiväärtuse oluliseks allikaks;
- (31) „konsolideeritud järelevalvet teostav asutus” – konsolideeritud järelevalvet teostav asutus, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 48;
- (32) „omavahendid” – omavahendid direktiivi 2006/48/EÜ V jaotise 2. peatüki tähenduses;
- (33) „kriisilahendustingimused” – artikli 27 lõikes 1 kindlaks määratud tingimused;
- (34) „kriisilahendusmeede” – otsus rakendada asutuse suhtes artikli 27 kohaselt kriisilahendust, kriisilahendusvahendi kohaldamine või ühe või enama kriisilahendusõiguse kasutamine asutuse suhtes;
- (35) „kriisilahenduskava” – asutuse jaoks artikli 9 kohaselt asjaomase kriisilahendusasutuse koostatud kava;
- (36) „grupi kriisilahendus” – üks järgmistest tegevustest:
- (a) kriisilahendusmeetme võtmine emaettevõtja või konsolideeritud järelevalve aluse asutuse tasandil või
 - (b) kriisilahendusvahendite rakendamise koordineerimine ja kriisilahendusõiguste kasutamine kriisilahendusasutuse poolt grupi üksuste suhtes, mis vastavad kriisilahenduse tingimustele;
- (37) „grupi kriisilahenduse kava” – vastavalt artiklitele 11 ja 12 koostatud kava grupi kriisi lahendamiseks;
- (38) „grupi tasandi kriisilahendusasutus” – kriisilahendusasutus liikmesriigis, kus asub konsolideeritud järelevalvet teostav asutus;
- (39) „kriisilahenduskolleegium” – vastavalt artiklile 80 loodud kolleegium, mis hakkab täitma artiklites 12, 13 ja 83 nõutud ülesandeid;
- (40) „tavaline maksejõuetusmenetlus” – kollektiivne maksejõuetusmenetlus, mis hõlmab võlgniku osalist või täielikku investeringust väljumist ja likvideerija määramist ning mida tavaliselt rakendatakse krediidiastutuste ja investeerimisühingute suhtes vastavalt

riiklikele õigusaktidele, mis on kehtestatud konkreetselt krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes või on üldiselt kohaldatavad mis tahes juriidilise või füüsilise isiku suhtes;

- (41) „võlainstrumentid” – artikli 56 punktide d, i ja l tähenduses võlakirjad ja muud liiki võõrandatavad võlainstrumentid, mis tahes instrumentid, mille alusel tekib võlg või tunnistatakse võla olemasolu ning instrumentid, mis annavad õiguse võlainstrumentide omandamiseks;
- (42) „liikmesriigis emettevõtjana tegutsev asutus” – liikmesriigis emettevõtjana tegutsev krediidasutus, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 14, või liikmesriigis emettevõtjana tegutsev investeerimisühing, nagu on määratletud direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 punktis f;
- (43) „ELis emettevõtjana tegutsev asutus” – liidus emettevõtjana tegutsev krediidasutus, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 16 või liidus emettevõtjana tegutsev investeerimisühing, nagu on määratletud direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 punktis g;
- (44) „omavahendite nõuded” – nõuded, nagu on sätestatud direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 75;
- (45) „järelevalvekolleegium” – direktiivi 2006/48/EÜ artikli 131a kohaselt moodustatud järelevalvekolleegium;
- (46) „liidu riigiabi raamistik” – Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 107 ja 108 kehtestatud ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 või artikli 106 lõike 4 alusel vastu võetud määrustega loodud raamistik;
- (47) „likvideerimine” – asutuse varade realiseerimine;
- (48) „varade eraldamise vahend” – kriisilahenduse tingimustele vastava asutuse varade ja õiguste ülekandmine ülekandmisõigust kasutava kriisilahendusasutuse poolt varahaldusvahendi alla vastavalt artiklile 36;
- (49) „kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend” – kriisilahendusasutuse allahindamis- ja konverteerimisõiguste kasutamine seoses kriisilahenduse tingimustele vastava asutuse kohustustega vastavalt artiklile 37;
- (50) „ettevõtte müügi vahend” – kriisilahenduse tingimustele vastava asutuse omandiõiguse instrumentide või varade ja õiguste või kohustuste ülekandmine ostjale, kes ei ole sildasutus, vastavalt artiklile 32;
- (51) „sildasutuse vahend” – kriisilahenduse tingimustele vastava asutuse varade ja õiguste või kohustuste ülekandmine sildasutusele vastavalt artiklile 34;
- (52) „sildasutus” – juriidiline isik, mis on täielikult ühe või mitme riikliku ametiasutuse (mille hulka võib kuuluda ka kriisilahendusasutus) omanduses ja mis luuakse eesmärgiga saada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varad, õigused, või kohustused või osa nendest, et hallata selle teenuseid ja tegevusi või osa neist;

- (53) „omandiõiguse instrumendid” – aktsiad, vastastikustes ühingutes omandiõigust tõendavad instrumendid või instrumendid, mis on konverteeritavad või annavad õiguse omandada aktsiaid või omandiõigust tõendavaid instrumente, ning instrumendid, mis väljendavad osalust aktsiates või omandiõiguse instrumentides;
- (54) „ülekanemisõigused” – artikli 56 lõike 1 punktis c, d või e sätestatud õigused kanda aktsiad, muud omandiõiguse instrumendid, võlainstrumendid, varad, õigused või kohustused või mis tahes nende kombinatsioon üle kriisilahenduse objektiks olevalt asutuselt saajale;
- (55) „keskne vastaspool” – ühel või mitmel finantsturul kauplevate vastaspoolte vahel tegutsev juriidiline isik, kes on iga müüja suhtes ostja ja iga ostja suhtes müüja;
- (56) „tuletisinstrumendid” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ²² I lisa C jao punktides 4–10 loetletud finantsinstrumendid;
- (57) „allahindamis- ja konverteerimisõigused” – artikli 56 lõike 1 punktis f–l sätestatud õigused.
- (58) „tagatud kohustus” – kohustus, mille puhul võlausaldaja õigus tagasimaksele on tagatud varadega, pandi või pandiõiguse või tagatiskokkuleppega, sealhulgas kohustused, mis tulenevad repotehingutest ja muudest omandiõiguse üleminekul põhinevatest tagatiskokkulepetest;
- (59) „täiendavad esimese taseme omavahendite instrumendid” – direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punkti ca kohaselt omavahenditena kvalifitseeruvad kapitaliinstrumendid;
- (60) „kogusumma” – kogusumma, mille võrra on kriisilahendusasutus otsustanud allahinnatavaid kohustusi artikli 41 lõike 1 kohaselt alla hinnata või konverteerida;
- (61) „esimese taseme põhiomavahendite instrumendid” – direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punkti a kohaselt omavahenditena kvalifitseeruvad kapitaliinstrumendid;
- (62) „allahinnatavad kohustused” – asutuse kohustused, mis ei ole artikli 38 lõike 2 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendiga allahinnatavate hulgast välja arvatud;
- (63) „hoiuste tagamise skeem” – direktiivi 94/19/EÜ artikli 3 kohaselt liikmesriigis loodud hoiuste tagamise skeem, mis on ametlikult tunnustatud;
- (64) „teise taseme omavahendite instrumendid” – direktiivi 2006/48/EÜ artikli 56 punktide f ja h kohaselt omavahenditena kvalifitseeruvad kapitaliinstrumendid;
- (65) „asjaomased kapitaliinstrumendid” – IV jaotise III peatüki 5. ja 6. jao kohaldamisel täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendid ja teise taseme instrumendid;

²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/49/EÜ, 21. aprill 2004, finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ, ELT L 145, 30.4.2004, lk 1.

- (66) „konverteerimismäär” – tegur, millega määratakse kindlaks lihtaktsiate arv, milleks teatavat liiki kohustus konverteeritakse, osutades kas kõnealust liiki üksikule instrumendile või võlanõude teatavale väärtusühikule;
- (67) „mõjutatud võlausaldaja” – võlausaldaja, kelle nõue on seotud kohustusega, mida allahindamise või konverteerimise volitusi kasutades vähendatakse või konverteeritakse aktsiateks;
- (68) „mõjutatud aktsionär” – aktsionär, kelle aktsiad tühistatakse artikli 56 lõike 1 punktis j osutatud õiguse alusel;
- (69) „asjaomane ametiasutus” – artikli 54 kohaselt määratud liikmesriigi ametiasutus, kes liikmesriigi õigusaktide alusel vastutab artikli 51 lõikes 1 osutatud otsuste eest;
- (70) „asjaomane emaettevõtja” – liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev asutus või liidus emaettevõtjana tegutsev asutus või finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või segavaldusettevõtja või liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liidus emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liidus emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, millede suhtes rakendatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit;
- (71) „saaja” – üksus, millele aktsiad, muud omandiõiguse instrumendid, võlainstrumendid, varad, õigused või kohustused või mis tahes nende kombinatsioon kriisilahenduse objektiks olevalt asutuselt üle kantakse;
- (72) „tööpäev” – mis tahes päev, mis ei ole laupäev ega pühapäev ega asutuse päritoluliikmesriigi riigipüha;
- (73) „lõpetamisõigus” – õigus lepingus või lepingu eesmärgil sätestatud kohustuste täitmata jätmise korral leping üles öelda, mis hõlmab mis tahes seotud õigust nõuda kohustuste täitmise kiirendamist või lõpuleviimist või nende mahakandmist või tasaarvestamist ning mis tahes seotud sätteid, mis näevad ette lepingupoole maksekohustuse edasilükkamise, muutmise või kustutamise;
- (74) „kriisilahenduse objektiks olev asutus” – asutus või finantseerimisasutus või finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või segavaldusettevõtja või liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liidus emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liidus emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, millede suhtes võetakse kriisilahendusmeede;
- (75) „kohalik tütarasutus” – asutus, mis on asutatud liikmesriigis ning mis on kolmanda riigi asutuse või finantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;
- (76) „liidus tegutsev emaettevõtja” – liidus emaettevõtjana tegutsev asutus, liidus emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liidus emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja;

- (77) „kolmanda riigi asutus” – üksus, mille peakontor on asutatud kolmandas riigis, millele on antud tegevusluba või litsents vastavalt kõnealuse kolmanda riigi seadusele direktiivi 2006/48/EÜ I lisas või direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jaos loetletud mis tahes tegevuse teostamiseks;
- (78) „kolmanda riigi kriisilahendusmenetlus” – kolmanda riigi seaduste *või eeskirjade* kohane meede kolmanda riigi asutuse maksejõuetuse haldamiseks, mis on tulemuste poolest võrreldav käesoleva direktiivi kohastele kriisilahendusmeetmetele;
- (79) „kohalik filiaal” – kolmanda riigi asutuse filiaal, mis on asutatud liikmesriigis;
- (80) „asjaomane kolmanda riigi ametiasutus” – kolmanda riigi ametiasutus, mis vastutab funktsioonide täitmise eest, mis on võrreldavad kriisilahendusasutuste või pädevate asutuste funktsioonidega vastavalt käesolevale direktiivile;
- (81) „grupi rahastamismehhanism” – selle liikmesriigi rahastamismehhanism või – mehhanismid, kus asub grupi tasandi kriisilahendusasutus;
- (82) „kompensatsioonitehing” – kahe samasse gruppi kuuluva üksuse vaheline tehing, mille eesmärk on ühe selle grupi üksuse ja kolmanda isiku vahel sõlmitud teisest tehingust tekkinud riski osaline või täielik ülekandmine;
- (83) „grupisisene garantii” – leping, millega üks grupi üksus tagab sama grupi teise üksuse kohustusi kolmanda isiku ees;
2. Kui käesolevas direktiivis osutatakse määrusele (EL) nr 1093/2010, käsitatakse *käesoleva lõike punktis 17 määratletud* kriisilahendusasutusi nimetatud määruse konteksti silmas pidades pädevate asutustena kõnealuse määruse artikli 4 lõike 2 tähenduses.
3. Selleks et tagada käesoleva direktiivi ühetaoline kohaldamine, *antakse EBA-le volitused töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu*, et määrata kindlaks *lõike 1* punktides 29 ja 30 sätestatud mõisted „olulised funktsioonid” ja „põhitegevusalad”.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 12 kuu jooksul alates [käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast].

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 3

Kriisilahendusasutuste määramine

1. Iga liikmesriik määrab ühe *asutuse*, mis on volitatud rakendama kriisilahendusvahendeid ja kasutama kriisilahendusõigusi (*kriisilahendusasutus*).
2. *Kriisilahendusasutus on riiklik haldusasutus.*

3. Kriisilahendusasutus võib olla **■** keskpank, pädev ministeerium või muu riiklik haldusasutus, tingimusel et *see ei ole ühtlasi pädev asutus. Liikmesriigid tagavad*, et keskpankades, pädevates ministeeriumides või muudes riiklikes haldusasutustes oleksid asjaomase ametiasutuse kriisilahendusfunktsioon ja järelevalvefunktsioon või muud funktsioonid üksteisest lahutatud. *Kriisi lahendamise funktsiooni täidetakse üksnes käesolevas direktiivis määratletud eesmärkide täitmiseks.*
4. *Liikmesriigid nõuavad*, et kriisilahendusasutus teeks kriisilahendusotsuste ettevalmistamisel, kavandamisel ja rakendamisel tihedalt koostööd *[IV kapitalinõuete direktiivi ja kapitalinõuete määruse] tähenduses pädevate järelevalveasutustega.*
- 4 a. *Kui asutus teostab direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud investeerimisteenuseid ja -tegevusi, konsulteeritakse kõnealuse direktiivi artikli 4 lõike 1 punktis 22 määratletud pädeva asutuse ja ESMAga enne mis tahes varase sekkumise meetmete või kriisilahendusmeetmete võtmist ning, kui konsulteerida ei ole võimalik, teavitatakse neid.*
5. *Selleks, et hinnata süsteemset mõju või mõju avalikele vahenditele*, peab määratud kriisilahendusasutus tegema kõik käesoleva direktiivi kohased otsused *kokkuleppel* pädeva ministeeriumi ja keskpangaga.
- 5 a. *Käesoleva direktiivi kohaselt pädevate asutuste, kriisilahendusasutuste ja EBA tehtud otsustes võetakse arvesse otsuse võimalikku mõju kõikides liikmesriikides, kus asutus või grupp tegutseb, ja vähendatakse võimalikult palju negatiivset mõju finantsstabiilsusele ning negatiivset majanduslikku ja sotsiaalset mõju nendes liikmesriikides. EBA otsuste suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1093/2010 artiklit 38.*
6. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 kohaselt määratud ametiasutustel oleksid olemas kriisilahendusmeetmete rakendamiseks vajalikud teadmised, ressursid ja tegevussuutlikkus ning nad oleksid võimelised kasutama oma õigusi kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks vajaliku kiiruse ja paindlikkusega.
- 6 a. *EBA töötab välja nõutavad asjatundlikkuse standardid, ressursid ja tegevusvõimsuse ning jälgib lõike 6 rakendamist, muu hulgas korraliste vastastikuste eksperdihinnangute kaudu.*
7. Juhul kui liikmesriik määrab *erandina lõikest 1* kriisilahendusvahendeid rakendama ja kriisilahendusõigusi kasutama rohkem kui ühe ametiasutuse, *esitab ta EBA-le ja komisjonile selle kohta põhjendused ning* jaotab **■** funktsioonid ja ülesanded nende asutuste vahel selgelt, tagab asjakohase nendevahelise kooskõlastamise ning määrab ühe ametiasutuse kontaktasutuseks, kelle kaudu toimub koostöö ja kooskõlastamine teiste liikmesriikide asjaomaste ametiasutustega.
8. Liikmesriigid teavitavad kriisilahendusasutuseks ja kontaktasutuseks määratud ametiasutusest või -asutustest ning vajaduse korral nende konkreetsetest funktsioonidest ja ülesannetest Euroopa Pangandusjärelevalvet (EBA). EBA avaldab kõnealuste kriisilahendusasutuste nimekirja.

- 8 a. *Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutus ja selle töötajad on kaitstud nende tegevusest või tegemata jätmistest nende töökohustuste täitmisel või väidetaval täitmisel tuleneva vastutuse vastu, kui sellise tegevuse või tegemata jätmisega ei kaasne rasket hooletust või tõsist üleastumist, mis õigustab hüvitamist kooskõlas siseriikliku õigusega.*

II JAOTIS

VALMISTUMINE

I PEATÜKK

MAKSEVÕIME TAASTAMISE JA KRIISILAHENDAMISE KAVANDAMINE

1. JAGU

ÜLDSÄTTED

Artikkel 4

Teatavate asutuste lihtsustatud kohustused

1. Võttes arvesse mõju, mida asutuse maksejõuetus võiks *avaldada finantsturgudele, teistele asutustele, rahastamistingimustele või majandusele laiemalt asutuse äri iseloomu, aktsionäride struktuuri, õigusliku vormi, riskiprofüli, suuruse ja õigusliku staatuse tõttu, asutuse seotuse tõttu teiste asutuste või finantssüsteemiga üldiselt, tema tegevuse ulatuse ja keerukuse tõttu, kuulumise tõttu asutuste kaitseüsteemi või muusse [kapitalinõuete määruse] artikli 113 lõikes 6 osutatud kooperatiivse vastastikuse solidaarsuse süsteemi ning selle tõttu, et asutus teostab direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud mis tahes investeerimisteenuseid või -tegevusi*, tagavad liikmesriigid, et pädevad asutused ja kriisilahendusasutused määravad kindlaks **■** :
 - (a) artiklitega 5, 7, 9 ja 11 ettenähtud maksevõime taastamise ja kriisilahenduskavade sisu ja üksikasjad;
 - (a a) artiklitega 5, 7, 9 ja 11 ettenähtud maksevõime taastamise ja kriisilahenduskavade ajakohastamise sageduse asutuste poolt;
 - (b) asutustelt nõutava teabe sisu ja üksikasjad vastavalt artikli 5 lõikele 5 ning artiklitele 10 ja 11.
2. *EBA-le antakse volitused koostada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks lõikes 1 osutatud kriteeriumid, mille alusel hinnatakse kõnealuse lõike kohaselt asutuse maksejõuetuse mõju finantsturgudele, muudele asutustele ja rahastamistingimustele.*

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

3. Pädevad asutused ja kriisilahendusasutused teatavad EBA-le sellest, kuidas nad on lõikes 1 osutatud nõuet kohaldanud nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate asutuste suhtes. EBA esitab ***igal aastal*** komisjonile ***ning nõudmise korral Euroopa Parlamendile ja nõukogule*** aruande lõikes 1 osutatud nõude rakendamise kohta. Eelkõige esitab EBA komisjonile aruande selle kohta, kas kõnealuse nõude rakendamisel on liikmesriikides lahknevusi.

2. JAGU

MAKSEVÕIME TAASTAMISE KAVANDAMINE

Artikkel 5

Maksevõime taastamise kavad

1. Liikmesriigid tagavad, et iga asutus, ***mis ei ole osa grupist***, koostab ja säilitab maksevõime taastamise kava, milles määratakse kindlaks meetmed, mida asutuse juhtkond peab võtma ***oma finantsseisundi olulise halvenemise järel***. Maksevõime taastamise kavasid käsitatakse halduskorrana direktiivi 2006/48/EÜ artikli 22 tähenduses.

- 1 a. ***Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid ette näha, et asutuse kuulumisel asutuste kaitsesüsteemi võib maksevõime taastamise kava, milles kirjeldatakse, milliste asutuse juhatuse või kaitsesüsteemi võetavate meetmetega taastatakse asutuse finantsseisundi olulise halvenemise korral selle finantsstabiilsus, koostada ja täiendada asutuste kaitsesüsteem.***

Käesolevat lõiget ei kohaldata asutuste suhtes, mis [ühtse järelevalvemehhanismi / EKP määruse] artikli 6 lõike 4 kohaselt kuuluvad Euroopa Keskpanga otsese järelevalve alla, ega asutuse suhtes, mis artikli 7 lõike 1 a kohaselt moodustab olulise osa liikmesriigi finantssüsteemist.

2. Liikmesriigid tagavad, et asutused ajakohastavad oma maksevõime taastamise kavasid vähemalt kord aastas või pärast mõnd asutuse õigusliku või organisatsioonilise struktuuri, selle äritegevuse või finantsolukorraga seotud sündmust või juhtumit, mis võib maksevõime taastamise kava oluliselt mõjutada või luua vajaduse selle muutmiseks. Pädevad asutused võivad nõuda, et asutused ajakohastaksid oma maksevõime taastamise kavasid veelgi sagedamini.
3. Maksevõime taastamise kavades ei saa eeldada juurdepääsu erakorralisele riiklikule finantstoetusele, vaid see peab sisaldama analüüsi, kuidas ja millal taotleb asutus ***kavas käsitletavates*** tingimustes võimalust kasutada keskpanga vahendeid, ***mis ei kujuta endast sellist toetust***, ning olemasolevat tagatist.
4. Liikmesriigid tagavad, et maksevõime taastamise kavad sisaldaksid kogu lisa A jaos loetletud teavet.

Taastamise kavad sätestavad eelkõige meetmed, mida asutuse juhtkond peab võtma, kui artikli 23 kohased varase sekkumise tingimused on täidetud.

5. Pädevad asutused tagavad, et asutused esitaksid maksevõime taastamise kavades asjakohased **ja selgelt kindlaks määratud** tingimused ja menetlused, millega tagatakse maksevõime taastamise meetmete rakendamine õigel ajal, samuti tuleb neis esitada mitu eri võimalust maksevõime taastamiseks. Pädevad asutused tagavad, et **asutuste maksevõime taastamise kavad on testitulemuste põhjal usaldusväärsed makromajanduslike ja** finantsprobleemide mitme võimaliku stsenaariumi **puhul, mis on asutuse olukorra suhtes asjakohased, sh** kogu süsteemi **haaravad sündmused**, konkreetse juriidilise isiku raskustesse **sattumine** ning kogu gruppi **haaravad raskused**.

█

7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 4 osutatud maksevõime taastamise kavas sisalduvat teavet.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid **vastavalt** määruse (EL) nr 1093/2010 **artiklitele 10–14** █ .

Artikkel 6

Maksevõime taastamise kavade hindamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et asutused esitaksid oma maksevõime taastamise kava pädevale asutusele läbivaatamiseks.
2. Pädevad asutused vaatavad **kolme kuu jooksul alates kavade esitamisest** kavad läbi ning hindavad, mil määral iga kava vastab artiklis 5 sätestatud nõuetele ja järgmistele kriteeriumidele:
 - (a) kavas kavandatud meetmete rakendamine taastab tõenäoliselt asutuse elujõulisuse ja finantsilise usaldusväärsuse, võttes arvesse ettevalmistusmeetmeid, mida asutus █ kavatseb võtta;
 - (b) kava on võimalik rakendada **kiiresti ja** tõhusalt ka stressiolukorras, **vähendades nii palju kui võimalik** olulist negatiivset mõju finantsüsteemile █ .

Oluliste tütarettevõtjate puhul konsulteerivad pädevad asutused kavade läbivaatamisel ja hindamisel vastuvõtva liikmesriigi pädeva asutusega.

- 2 a. ***Taastamise kavade asjakohasust hinnates võtab pädev asutus arvesse asutuse kapitali- ja rahastamisstruktuuri sobivust organisatsioonilise struktuuri keerukuse taseme ja asutuse riskiprofüüli jaoks.***

3. Kui pädev asutus leiab, et maksevõime taastamise kavas on *olulisi* puudusi või selle rakendamisel võib ette tulla *olulisi* takistusi, teavitab ta asutust oma hinnangust ning nõuab, et asutus esitaks *ühe kuu* jooksul (*tähtaega võib pädeva asutuse heakskiidu korral ühe kuu võrra pikendada*) muudetud kava, milles *näidatakse, kuidas* need puudused *või takistused mõistliku aja jooksul kõrvaldatakse. Enne asutuselt taastamise kava uuesti esitamise nõudmist annab pädev asutus asutusele võimaluse esitada oma arvamus kõnealuse nõude kohta.*
4. Juhul kui asutus ei esita maksevõime läbivaadatud taastamise kava või pädev asutus leiab, et algses hinnangus tuvastatud puudusi ja takistusi ei ole muudetud kavas rahuldavalt käsitletud, *koostab asutuse juhtkond pärast pädevate asutustega konsulteerimist ühiselt kokkulepitud meetmete raamistiku*, tagamaks et takistused ja puudused saaksid kõrvaldatud. *Pädevate asutuste käsutuses olevad meetmed hõlmavad* direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 136 sätestatud meetmeid ning, *kui see on vajalik ja proportsionaalne, võivad pädevad asutused nõuda, et asutus:*
- (a) *lihtsustaks* asutuse riskide, *sh likviidsusrisiki* vähendamist;
 - (b) *võimaldaks* rekapiitalseerimismeetmete õigeaegset võtmist;
 - (c) *vaataks läbi ettevõtte strateegia ja struktuuri;*
 - (d) *vaataks läbi rahastamisstrateegia*, et suurendada põhitegevusalade ja oluliste funktsioonide vastupanuvõimet;
 - (e) *muudaks* asutuse juhtimisstruktuuri.
5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada *kriteeriumid ja menetlused*, mida pädev asutus peab käesoleva artikli lõike 2 ja artikli 7 lõike 1 kohasel hindamisel arvestama.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid *vastavalt* määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14 .

- 5 a. *Liikmesriigid tagavad, et asutustel, keda puudutab lõike 4 kohaste meetmete võtmine pädeva asutuse poolt, on selliste otsuste suhtes piisavad edasikaebamis- ja läbivaatamisõigused, sh õigus kohtulikule läbivaatamisele.*

Artikkel 7

Grupi maksevõime taastamise kava

1. Liikmesriigid tagavad, et emattevõtja või asutus, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 2006/48/EÜ artiklite 125 ja 126 kohast konsolideeritud järelevalvet, koostab ja esitab konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele grupi maksevõime taastamise kava, mis hõlmab nii kogu grupi, sealhulgas artikli 1 punktides c ja d

osutatud äriühingute maksevõime taastamise kava, *kui ka maksevõime taastamise kava iga tütarettevõtja jaoks, mille puhul vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus on nõudnud eraldi maksevõime taastamise kava koostamist lõike 1 a kohaselt.*

- 1 a. *Vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus võib nõuda eraldi maksevõime taastamise kava koostamist selle liikmesriigi tütarettevõtja kohta, kui asutuse tütarettevõtja tegevus moodustab olulise osa selle liikmesriigi finantssüsteemist.*

Käesoleva lõike tähenduses moodustab asutuse tütarettevõtja tegevus igal juhul olulise osa asjaomase liikmesriigi finantssüsteemist, kui täidetud on mõni järgmistest tingimustest:

- (a) *tütarettevõtja varade koguväärtus on suurem kui 30 000 000 000 eurot;*
 - (b) *tema varad moodustavad rohkem kui 20% asukohaliikmesriigi SKPst, v.a juhul kui tema varade koguväärtus on väiksem kui 5 000 000 000 eurot; või*
 - (c) *kui riigi pädev asutus on teatanud, et ta peab tütarettevõtjat sisemajanduse jaoks oluliseks asutuseks, kinnitab EBA sellist olulisust oma otsusega pärast kõnealuse tütarettevõtja, sh selle bilansi põhjalikku hindamist.*
2. *Tingimusel, et järelevalvekolleegiumi raames kehtivad sobivad konfidentsiaalsusnõuded, jagab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus kolleegiumi kuuluvatele järelevalveasutustele kogu teavet, mis on seotud grupi maksevõime taastamise kavadega.* Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab grupi maksevõime *taastamise kavade kõik olulised osad* direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 131a osutatud asjaomastele pädevatele asutustele ning EBA-le.
3. Grupi maksevõime taastamise kava eesmärk on saavutada grupi kui terviku või gruppi kuuluva mis tahes asutuse stabiliseerimine, juhuks kui keegi neist satub raskustesse, nii et tegeletakse nende põhjustega või kõrvaldatakse need ning taastatakse asjaomase grupi või asutuse finantsseisund.

Grupi maksevõime taastamise kava sisaldab korda, mis tagab emaettevõtja või asjaomase konsolideeritud järelevalve aluse asutuse tasandil ning artikli 1 punktides c ja d osutatud äriühingute tasandil rakendatavate meetmete **■** koordineerituse ja sidususe.

4. Grupi maksevõime taastamise kava peab sisaldama artiklis 5 sätestatud elemente ja korda nii grupi kui terviku kui ka kõigi selle *tütarettevõtjate jaoks, mille kohta on koostatud eraldi maksevõime taastamise kava.* Samuti peab see vajaduse korral sisaldama **■** grupisisese finantstoetuse pakkumise korda, mis on kehtestatud vastavalt artikli 16 kohaselt sõlmitud grupi finantstoetuse lepingule.
5. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus tagab, et emaettevõtja või lõikes 1 osutatud konsolideeritud järelevalve alune asutus pakuvad mitmeid maksevõime taastamise võimalusi, määrates kindlaks meetmed, mida rakendada artikli 5 lõikega 5 ettenähtud stsenaariumide puhuks.

Grupi maksevõime taastamise kavas on iga sellise stsenaariumi puhuks kindlaks määratud, kas grupisisesest maksevõime taastamise meetmete rakendamisel võib esineda mingeid takistusi ning kas grupisisesel **ja iga üksuse tasandil** omavahendite kiirel ülekandmisel või kohustuste tagasimaksmisel või varade tagastamisel võib esineda mingeid olulisi praktilisi või õiguslikke takistusi.

6. Emaettevõtja juhtorgan või lõikes 1 osutatud konsolideeritud järelevalve aluse asutuse juhtorgan **hindab ja** kinnitab maksevõime taastamise kava enne selle esitamist konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele.

Artikkel 8

Grupi maksevõime taastamise kavade hindamine

1. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus vaatab grupi maksevõime taastamise kava, sealhulgas gruppi kuuluvate üksikute asutuste kavad läbi ning hindab seda, mil määral vastavad need artiklites 6 ja 7 sätestatud nõuetele ja kriteeriumidele. Kõnealune hinnang antakse vastavalt artikliga 6 ja käesoleva artikliga kehtestatud menetlusele.

Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus vaatab grupi maksevõime taastamise kava, sealhulgas gruppi kuuluvate üksikute asutuste kavad, läbi ning hindab neid **pärast konsulteerimist** ja tehes koostööd direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 131a osutatud **järelevalvekolleegiumis osalevate** pädevate asutustega. Grupi maksevõime taastamise kava läbivaatamine ja hindamine vastavalt artikli 6 lõikele 2 ning vajaduse korral nõue meetmete võtmiseks vastavalt artikli 6 lõikele 4 vormistatakse direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 131a osutatud **järelevalvekolleegiumis osalevate** pädevate asutuste ühiste otsustena, **milles võetakse arvesse taastamise meetmete võimalikku mõju finantsstabiilsusele kõigis liikmesriikides, kus grupp tegutseb.**

2. Pädevad asutused püüavad jõuda ühisele otsusele **kolme** kuu jooksul **alates kuupäevast, mil konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastas kooskõlas artikli 7 lõikega 2 grupi maksevõime taastamise kava.**

Juhul kui pädevad asutused ei jõua **kolme** kuu jooksul ühisele otsusele, **võib EBA pädeva asutuse taotluse alusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 punktiga c pädevaid asutusi kokkuleppe saavutamisel abistada. Sel juhul lükkavad kõik asjaomased pädevad asutused oma otsuse tegemise ühe kuu võrra edasi, kuni on selgunud mittesiduva vahendamise tulemused. Pärast seda** võib konsolideeritud järelevalvet teostav asutus võtta vastu oma otsuse grupi maksevõime taastamise kava läbivaatuse ja hindamise kohta või nõutava menetluse kohta vastavalt artikli 6 lõikele 4. Kõnealune otsus esitatakse dokumendis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsust, samuti tuleks võtta arvesse teiste pädevate asutuste seisukohti ja reservatsioone, mis esitati **kolme** kuu jooksul. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab otsuse konsolideeritud järelevalve aluse asutuse emettevõtjale ja teistele pädevatele asutustele.

Konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse otsus võtab arvesse vajadust, et asjaomased pädevad asutused kavandaksid või kooskõlastaksid järelevalvetegevust, ja võimalikku mõju finantsüsteemi stabiilsusele asjaomastes liikmesriikides.

- 2 a. Pädev asutus igas vastuvõtvas liikmesriigis, kus asub tütarettevõtja, võib kavandada täiendavaid maksevõime taastamise meetmeid tütarettevõtja suhtes oma liikmesriigis, kui seda peetakse vajalikuks oluliste funktsioonide jätkumise tagamiseks või märkimisväärse negatiivse mõju vältimiseks finantsstabiilsusele ning juhul, kui see ei takista konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse meetmeid grupi kui terviku suhtes.*

Pädev asutus esitab ettepaneku konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele, grupi tasandi kriisilahendusasutusele ja järelevalvekolleegiumi liikmetele.

Nad võivad kahe kuu jooksul ettepaneku esitamisest tuua välja mis tahes probleemid või esitada vastuväited.

Kui selle ajavahemiku jooksul vastuväiteid ei esitata, võib pädev asutus võtta kavandatud meetme.

Kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus või kolleegiumi muu liige on esitanud vastuväite, peab pädev asutus neid vastuväiteid ja probleeme nõuetekohaselt kaaluma ning seejärel otsuse tegema.

Kõnealune otsus esitatakse kirjalikult koos põhjendustega ja selles võetakse arvesse teiste pädevate asutuste ja kriisilahendusasutuste mis tahes vastuväited, mis esitati kahe kuu jooksul. ■

3. JAGU

KRIISILAHENDUSE KAVANDAMINE

Artikkel 9

Kriisilahenduskavad

1. Kriisilahendusasutused koostavad *pärast konsulteerimist pädevate asutustega ja nende jurisdiktsioonide kriisilahendusasutustega, kus asuvad olulised tütarettevõtjad, ning avatud dialoogis üksustega* kriisilahenduskava iga olulise asutuse jaoks, mis ei kuulu gruppi, mis on vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artiklitele 125 ja 126 konsolideeritud järelevalve alune asutus. *Kriisilahenduskava avaldatakse asjaomasele asutusele ja selles nähakse ette kriisilahendusmeetmed, mida kriisilahendusasutused ja pädevad asutused võivad võtta, kui asutus vastab kriisilahenduse tingimustele.*
- 1 a. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid ette näha, et asutuse kuulumise korral asutuste kaitsesüsteemi võib kriisilahenduskava, milles kirjeldatakse, milliste asutuse juhatuse või kaitsesüsteemi võetavate meetmetega taastatakse asutuse*

finantsseisundi olulise halvenemise korral selle finantsstabiilsus, koostada asutuste kaitsesüsteemi tasandil.

Käesolevat lõiget ei kohaldata asutuste suhtes, mis [ühtse järelevalvemehhanismi / EKP määruse] artikli 6 lõike 4 kohaselt kuuluvad Euroopa Keskpanga otsese järelevalve alla, ega asutuse suhtes, mis artikli 7 lõike 1 a kohaselt moodustab olulise osa liikmesriigi finantssüsteemist.

1 b. Kriisilahenduskava koostades selgitab kriisilahendusasutus välja kõik olulised maksevõime taastamise takistused ning, kui see on vajalik ja proportsionaalne, kirjeldab asjakohaseid meetmeid, mille abil võiks kriisilahenduse korral kõrvaldada kõnealused takistused kooskõlas käesoleva jaotise II peatükiga.

2. Kriisilahenduskavas võetakse arvesse *asjakohaseid* stsenaariume, sealhulgas asjaolu, et maksejõuetus võib olla konkreetsele asutusele ainuomane või võib esineda laiema finantsilise ebastabiilsuse või kogu süsteemi haaravate sündmuste ajal. *Kriisilahenduskavas ei eeldata erakorralist riiklikku finantstoetust lisaks* artikliga 91 kehtestatud rahastamiskorra kasutamisele, *keskpanga hädaolukorra likviidsusabi või keskpanga likviidsusabi, mida antakse mittestandardse tagatise taseme, struktuuri või intressimääraga. See peab aga sisaldama analüüsi, kuidas ja millal taotleb asutus kavas käsitletavates tingimustes võimalust kasutada tavapäraseid keskpanga vahendeid ning selleks otstarbeks olemasolevat tagatist.*

3. Kriisilahenduskavad vaadatakse uuesti läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse neid vähemalt kord aastas ning pärast asutuse õigusliku või organisatsioonilise struktuuri muutmist või pärast äritegevuse või finantsolukorraga seotud mis tahes sündmust või juhtumit, mis võib oluliselt mõjutada kava tõhusust *või muul viisil sunnib kriisilahenduskava muutma. Sellistest muudatusest tuleb pädevat asutust teavitada.*

Esimeses lõigus osutatud kriisilahenduskavade läbivaatamiseks või ajakohastamiseks teatavad asutused ja pädevad asutused kriisilahendusasutustele viivitamata igast muudatusest, mis sunnib kriisilahenduskava läbi vaatama või ajakohastama.

4. Kriisilahenduskavas nähakse ette võimalused, kuidas *eelkõige* IV jaotises osutatud kriisilahendusvahendeid ja -õigusi asutuse suhtes rakendatakse. Kava sisaldab järgmist, *võimaluse korral kvantifitseerituna:*

- (a) ülevaade kava põhielementidest;
- (b) ülevaade asutuses pärast kõige viimase kriisilahenduskava esitamist toimunud olulistest muutustest;
- (c) selgitus, kuidas on võimalik olulised funktsioonid ja põhitegevusalad vajalikul määral õiguslikult ja majanduslikult teistest funktsioonidest eraldada, et tagada asutuse maksejõuetuse korral tema tegevuse jätkumine;
- (d) kava iga olulise aspekti elluviimise prognoositav ajakava;

- (e) artikli 13 kohaselt läbi viidud kriisi lahendatavuse hindamise üksikasjalik kirjeldus;
 - (f) ülevaade vastavalt artiklile 14 nõutavatest meetmetest artikli 13 kohaselt läbi viidud hindamise tulemusena kindlaks määratud ning kriisi lahendamist pärssivate takistustega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks;
 - (g) asutuse oluliste funktsioonide, põhitegevusalade ja varade väärtuse ning turustatavuse määramise protsessi üksikasjalik kirjeldus;
 - (h) üksikasjalik ülevaade meetmetest, millega tagatakse, et vastavalt artiklile 11 nõutav teave on alati ajakohastatud ning kriisilahendusasutustele kättesaadav;
 - (i) kriisilahendusasutuse selgitus kriisilahenduse võimaluste rahastamise kohta, eeldamata mingisugust erakorralist riiklikku finantstoetust *lisaks artikliga 91 kehtestatud rahastamiskorra kasutamisele, keskpanga hädaolukorra likviidsusabi või keskpanga likviidsusabi, mida antakse mittestandardse tagatise taseme, struktuuri või intressimääraga*;
 - (j) üksikasjalik ülevaade erinevatest kriisi lahendamise strateegiatest, mida saaks võimalike eri stsenaariumide korral rakendada, *ja kohaldatavatest ajakavadest*;
 - (k) ülevaade olulisest vastastikusest sõltuvusest *ja tegevuse funktsioonidest*;
 - (l) analüüs kava mõju kohta gruppi kuuluvatele muudele asutustele, *sh hinnang artiklis 16 osutatud grupisisesel finantstoetuse adekvaatsuse kohta*;
 - (m) ülevaade võimalustest säilitada juurdepääs maksetele, kliiringuteenustele ning muudele infrastruktuuridele *ja võimaluse korral klientide positsioonide kaasaskantavuse osutamine*;
 - (m a) *analüüs kava mõju kohta asutuse töötajatele ja kriisilahendusprotsessi vältel personaliga konsulteerimiseks kavandatavate meetmete kirjeldus, võttes vajaduse korral arvesse riiklike sotsiaalpartneritega dialoogi pidamise süsteeme*;
 - (n) meedia ja avalikkusega suhtlemise kava;
 - (n a) *vajaduse korral iga arvamus, mida asutus on väljendanud seoses kriisilahenduskavaga*;
5. EBA töötab *pärast* Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga *konsulteerimist* välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, määrates *kindlaks kriisilahenduskava sisu*.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid **vastavalt** määruse (EL) nr 1093/2010 **artiklitele 10–14** .

Artikkel 10

Kriisilahenduskava koostamiseks ja asutusepoolseks koostööks vajalik teave

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus küsida asjaomastelt asutustelt kogu teavet, mis on kriisilahenduskava koostamiseks ja rakendamiseks vajalik. Eelkõige peab kriisilahendusasutustel olema õigus küsida lisaks muule teabele lisa B jaos sätestatud teavet ja analüüse.
2. Asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused teevad kriisilahendusasutustega koostööd selle nimel, et teha kindlaks, kas osa lõikes 1 osutatud teabest või kogu nimetatud teave on juba kättesaadav. Juhul kui see teave on olemas, esitavad pädevad asutused selle teabe kriisilahendusasutustele.
3. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et kehtestada standardvormid, -mallid ja -menetlused teabe esitamiseks **vastavalt lõigetele 1 ja 2**.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

- 3 a. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on volitused nõuda kõigilt asutustelt kogu koostööd, mida on vaja kriisilahenduskavade koostamiseks.**

Artikkel 11

Grupi kriisilahenduse kava

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused koostavad grupi kriisilahenduse kava. Grupi kriisilahenduse kava hõlmab kava kriisi lahendamiseks emattevõtja või vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artiklitele 125 ja 126 konsolideeritud järelevalve aluste asutuste tasandil **või grupi kriisi lahendamiseks osadeks lahutamise ja tütarasutuste kriisi lahendamise abil. Kriisilahendusasutused võivad nõuda, et grupi kriisilahenduse kavad hõlmaksid ainult teabe eesmärgil kõiki kriisilahenduskavasid üksikute tütarasutuste jaoks, mis on koostatud kookõlas lõikega 1 a.** Grupi kriisilahenduse kava hõlmab ka artikli 1 punktides c ja d osutatud äriühingute kriisilahenduskavasid ning direktiivi 2001/24/EÜ kohaselt teistes liikmesriikides filiaale omavate asutuste kriisilahenduskavasid.
- 1 a. Vastuvõtva liikmesriigi kriisilahendusasutus võib koostada eraldi kriisilahenduskava asutuse selles liikmesriigis asuva tütarettevõtja jaoks, kui tütarettevõtja tegevus moodustab olulise osa selle liikmesriigi finantssüsteemist artikli 7 lõike 1 a tähenduses.**

1 b. Gruppide suhtes kohaldatakse ka artikli 9 lõiget 1 b.

2. Grupi kriisilahenduse kava koostatakse vastavalt artiklile 10 esitatud teabe alusel.
3. Grupi kriisilahenduse kavas:
 - (a) määratakse kindlaks kriisilahendusmeetmed, mida tuleb võtta seoses grupi kui terviku või grupi osaga, sealhulgas üksikute tütarasutuste kriisi lahendamiseks nii kriisilahendusmeetmete abil seoses artikli 1 **punktides c ja d** osutatud äriühingutega kui ka koordineeritud kriisilahendusmeetmete abil seoses tütarasutustega artikli 9 lõikega 2 ettenähtud mitmesuguste stsenaariumide korral;
 - (b) vaadeldakse ulatust, mil määral oleks kriisilahendusvahendeid ja -õigusi võimalik koordineeritult rakendada ja kasutada liidus asuvate grupi üksuste suhtes, sealhulgas meetmeid, millega soodustataks grupi kui terviku või grupi eri üksuste või teatavate grupi üksuste eraldi tegevusalade või tegevusstruktuuride ostmist kolmanda isiku poolt, ning määratakse kindlaks koordineeritud kriisilahendust pärssivad takistused;
 - (c) kui grupis on **olulisi** kolmandates riikides asutatud üksusi, määratakse kindlaks nende kolmandate riikide asjaomaste ametiasutustega tehtava koostöö ja koordineerimise kord **ning mõju kriisilahendusele liidus. Üldiselt peaks korraldustes olema olema vastastikkus;**
 - (d) määratakse kindlaks meetmed, sealhulgas teatavate funktsioonide või tegevusalade õiguslik ja majanduslik eraldamine üksteisest, mis on vajalikud kiirendamiseks kriisi lahendamist grupi tasandil;
 - (d a) **sätetatakse kõik täiendavad, käesolevas direktiivis nimetamata riiklikud meetmed, mida grupi kriisilahendusasutus kavatses kohaldada grupi kriisilahenduseks;**
 - (e) määratakse kindlaks, kuidas grupi tasandi kriisilahendusmeetmeid rahastatakse, ning ■ nähakse ette põhimõtted rahastamiskohustuste jagamiseks eri liikmesriikide rahastamisallikate vahel. **Kriisilahenduskavas ei eeldata erakorralist riiklikku finantstoetust lisaks** artikliga 91 kehtestatud rahastamiskorra kasutamisele, **keskpanga hädaolukorra likviidsusabi või keskpanga likviidsusabi, mida antakse mittestandardse tagatise taseme, struktuuri või intressimääraga.** Need põhimõtted kehtestatakse tasakaalustatud ja õiglaste põhimõtete alusel, võttes arvesse eelkõige **grupi eri üksuste riskiga kaalutud varade ja kohustuste hulka ja** kriisilahenduse majanduslikku mõju kriisist mõjutatud riikides ning eri pädevate asutuste järelevalvevolituste jaotust.

3 a. Grupi kriisilahenduse kaval ei tohi olla ebaproportsionaalset mõju ühelegi liikmesriigile.

Eelkõige pöörab kava tähelepanu oluliste teenuste jätkuvusele, finantsstabiilsusele ja iga tütarettevõtja turuosale tema liikmesriigis.

Grupi kriisilahenduse kava võib sellest põhimõttest kõrvale kalduda ainult siis, kui on vaja vältida olulisi negatiivseid mõjusid finantsstabiilsusele liidus.

- 3 b. *EBA töötab pärast konsulteerimist Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles määratakse kindlaks grupi kriisilahenduse kavade sisu.*

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 12

Grupi kriisilahenduse kava koostamise nõue ja menetlus

1. Emaettevõtjad ning asutused, mis on vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artiklitele 125 ja 126 konsolideeritud järelevalve alused asutused, esitavad vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 11 nõutava teabe grupi tasandi kriisilahendusasutusele. See teave puudutab emaettevõtjat või konsolideeritud järelevalve alust asutust ning kõiki gruppi kuuluvaid juriidilisi isikuid. Direktiivi 2006/48/EÜ artiklite 125 ja 126 kohaselt konsolideeritud järelevalve alused asutused esitavad samuti vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 11 nõutava teabe artikli 1 punktides c ja d osutatud äriühingute kohta.

Grupi tasandi kriisilahendusasutus edastab **tingimusel, et olemas on adekvaatsed konfidentsiaalsusnõuded**, käesoleva lõike kohase teabe EBA-le, **kriisilahendusasutustele, mis on vastavalt artikli 11 lõikele 1 a koostanud eraldi kriisilahenduskava asutuse tütarettevõtja jaoks selles liikmesriigis**, direktiivi 2006/48/EÜ artiklites 130 ja artikli 131a osutatud asjaomastele pädevatele asutustele ning selliste liikmesriikide kriisilahendusasutustele, kus on asutatud artikli 1 punktides c ja d osutatud äriühingud.

2. Liikmesriigid tagavad, et grupi tasandi kriisilahendusasutused koos lõike 1 teises lõigus osutatud kriisilahendusasutustega, kes kuuluvad kriisilahenduskolleegiumi, ning **pärast konsulteerimist** asjaomaste pädevate asutustega, **sh oluliste filiaalide asukohaks olevate liikmesriikide pädevate asutustega**, koostavad grupi kriisilahenduse kava ja ajakohastavad seda. Grupi tasandi kriisilahendusasutused võivad oma äranägemisel **ja ilma, et see piiraks artiklis 76 sätestatud konfidentsiaalsusnõuete kohaldamist**, kaasata kriisilahenduskavade koostamisse ja ajakohastamisse kolmanda riigi kriisilahendusasutusi, mis asuvad jurisdiktsioonis, kus grupp on asutanud tütarettevõtteid või finantsvaldusettevõtteid või direktiivi 2006/48/EÜ artikli 42 punktis a määratletud olulised filiaalid.
3. Liikmesriigid tagavad, et grupi kriisilahenduse kavasid ajakohastatakse vähemalt kord aastas ning pärast asutuse või grupi õigusliku või organisatsioonilise struktuuri,

äritegevuse või finantsolukorraga seotud mis tahes sündmust või juhtumit, mis võib kava oluliselt mõjutada või tekitada vajaduse selle muutmiseks.

4. Grupi kriisilahenduse kava vormistatakse grupi tasandi kriisilahendusasutuse ja teiste asjaomaste kriisilahendusasutuste ühise otsusena ***ning see võtab arvesse kriisilahenduse võimalikku mõju kõigis liikmesriikides, kus grupp tegutseb.*** Kriisilahendusasutused võtavad ühise otsuse vastu nelja kuu jooksul pärast seda, kui grupi tasandi kriisilahendusasutus on esitanud lõike 1 teises lõigus osutatud teabe.

Juhul kui pädevad asutused ei jõua nelja kuu jooksul ühisele otsusele, võtab grupi tasandi kriisilahendusasutus vastu oma otsuse. Kõnealune otsus esitatakse dokumendis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsuseid, ja selles võetakse arvesse teiste pädevate asutuste seisukohti ja reservatsioone, mis esitati nelja kuu jooksul. Grupi tasandi kriisilahendusasutus esitab otsuse emattevõtjatele või konsolideeritud järelevalve alusele asutusele ning muudele kriisilahendusasutustele.

EBA võib omal algatusel, kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 19, pädevaid asutusi kokkuleppe saavutamisel abistada.

5. Kriisilahendusasutus, kes ei ole grupi kriisilahenduse kava mis tahes osaga nõus, võib esitada selle küsimuse arutamiseks EBA-le vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 Küsimust ei suunata EBA-le pärast neljakuulise perioodi lõppu ega pärast ühisotsusele jõudmist.
6. EBA võtab otsuse vastu ühe kuu jooksul, kusjuures neljakuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Grupi tasandi kriisilahendusasutuse järgnev otsus peab olema kooskõlas EBA otsusega.
7. Juhul kui mõni asjaomane kriisilahendusasutus on esitanud küsimuse vastavalt lõikele 5 arutamiseks EBA-le, lükkab grupi tasandi kriisilahendusasutus oma otsuse vastuvõtmise edasi, jäädes ootama EBA otsust.

Artikkel 12 a

Kriisilahenduskavade edastamine pädevatele asutustele

1. ***Kriisilahendusasutus edastab kriisilahenduskavad ja kõik nende muudatused asjaomastele pädevatele asutustele.***
2. ***Grupi tasandi kriisilahendusasutus edastab grupi kriisilahenduse kavad ja kõik nende muudatused asjaomastele pädevatele asutustele.***

II PEATÜKK

KRIISI LAHENDATAVUSE HINDAMINE JA ENNETAVAD ÕIGUSED

Artikkel 13

Kriisi lahendatavuse hindamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused – *selleks et koostada käesoleva jaotise I peatüki 3. jaos osutatud kriisilahenduskavad pärast konsulteerimist pädevate asutustega, sh nende jurisdiktsioonide pädevate asutustega, kus asuvad olulised filiaalid* – hindavad **■**, mil määral asutuste või gruppide kriisi on **■** võimalik lahendada ilma erakorralise riikliku finantstoetuseta ning ilma keskpanga hädaolukorra likviidsusabita või keskpanga likviidsusabita, mida antakse mittestandardse tagatise taseme, struktuuri või intressimääraga. Asutuse või grupi kriis loetakse lahendatavaks sel juhul, kui kriisi õigeaegne lahendamine on kriisilahendusasutuse jaoks usutavalt teostatav kas tavalise maksejõuetusmenetluse alusel või kohaldades asutuse ja grupi suhtes eri kriisilahendusvahendeid ja õigusi kooskõlas grupi kriisilahenduse kavadega, vähendades samas maksimaalses ulatuses mis tahes olulisi negatiivseid tagajärgi, sealhulgas laiemat finantsilist ebastabiilsust või kogu süsteemi haaravaid sündmusi ühegi sellise liikmesriigi finantsüsteemile, kus asutus asub, võttes arvesse sama liikmesriigi või liidu majandust ja finantsstabiilsust ning et tagada asutuse või grupi oluliste funktsioonide jätkuvus sellega, et kõnealuseid funktsioone saab õigel ajal kergesti eraldada või täita muude vahenditega. *Kui asutuse või grupi kriisi ei loeta lahendatavaks, teavitavad kriisilahendusasutused sellest EBAt õigeaegselt.*
2. Et hinnata kriisi lahendatavust, nagu on osutatud lõikes 1, hindavad kriisilahendusasutused vähemalt lisa C jaos sätestatud aspekte.
3. EBA töötab pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada kriteeriumid ja menetlused, mida tuleb lõike 2 kohaselt asutuse või grupi kriisi lahendatavuse hindamisel arvestada. EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

■ Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14 **■**.

Artikkel 14

Kriisi lahendatavust pärssivate takistustega tegelemise või nende kõrvaldamise õigused

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutus on vastavalt artiklile 13 läbiviidud kriisi lahendatavuse hindamisele kindlaks teinud, et esineb olulisi takistusi asutuse kriisi lahendamiseks, annab kriisilahendusasutus sellest otsusest pädevale asutusele kirjalikult teada. *Pädev asutus teavitab kõnealustest olulistest takistustest kriisi sattunud asutust.*

1 a. *Vastavalt artikli 9 lõikes 1 ja artikli 12 lõikes 4 kehtestatud nõuded, et kriisilahendusasutus peab koostama kriisilahenduskava ja asjaomased kriisilahendusasutused jõudma ühisele otsusele grupi kriisilahenduse kavade osas, peatatakse pärast lõikes 1 osutatud teatamist, kuni olulised takistused kriisi lahendamiseks on kõrvaldatud.*

2. Nelja kuu jooksul pärast vastavalt lõikele 1 saadetud teate kättesaamist esitab asutus *pädevale* asutusele ettepaneku *võimalike* meetmete kohta teates märgitud *oluliste* takistustega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks. *Pärast konsulteerimist kriisilahendusasutusega hindab pädev asutus*, kas nende meetmetega on võimalik kõnealuste *oluliste* takistustega tõhusalt tegelda või need kõrvaldada.

3. Kui *pädev asutus* leiab, et asutuse poolt vastavalt lõikele 2 välja pakutud meetmed ei vähenda ega kõrvalda kõnealuseid takistusi piisavalt tõhusalt, määrab ta, *vajaduse korral ja kui see on proportsionaalne, vastavalt lõikele 5 ja pärast konsulteerimist kriisilahendusasutusega* kindlaks alternatiivsed meetmed, millega on võimalik see eesmärk saavutada, ning teavitab **■** nendest meetmetest kirjalikult *asutust, kes esitab ühe kuu jooksul kava meetmete täitmiseks.*

Alternatiivsete meetmete määramisel selgitab pädev asutus, miks asutuse väljapakutud meetmed ei võimaldanud kõrvaldada kriisilahenduse takistusi ja kuidas väljapakutud alternatiivsed meetmed on sobivamad kriisilahenduse takistuste kõrvaldamisel ja kuidas muud, vähem sekkuvad meetmed ei ole piisavad.

4. Lõike 3 kohaldamiseks võivad **■** määratud meetmed hõlmata järgmist (kui need on sobilikud kõnealuste *oluliste* lahendatavuse takistuste vähendamiseks või kõrvaldamiseks):

- (a) nõuda asutuselt, et see *vaataks läbi grupisisesed rahastamismehhanismid või* koostaks teenuslepingud (grupisisesed või kolmandate isikutega), mis hõlmaksid oluliste majandusfunktsioonide täitmist või -teenuste pakkumist;
- (b) nõuda asutuselt, et see *vaataks läbi* oma *maksimaalse individuaalse ja summaarse* riskipositsiooni;
- (c) nõuda asutuselt konkreetsetel juhtudel või regulaarselt kriisi lahendamise seisukohast olulise *täiendava* teabe esitamist;
- (d) *soovitada asutusele* teatavate varade müüki;
- (e) *soovitada asutusele*, et see piiraks teatavat praegust või kavandatud tegevust või lõpetaks selle tegevuse;
- (f) *soovitada asutusel vältida* uute tegevusalade või toodete arendust või müüki;
- (g) nõuda asutuse õiguslike või tegevusstruktuuride muutmist vähem keerukamaks, tagamaks et kriisilahendusvahendite rakendamisel oleks võimalik olulised funktsioonid teistest funktsioonidest õiguslikult ja majanduslikult eraldada;

- (h) nõuda emaeettevõtjalt liikmesriigis emaeettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või liidus emaeettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja loomist;
- (i) nõuda emaeettevõtjalt või artikli 1 punktides c ja d osutatud äriühingutelt artikli 39 lõikes 2 osutatud võlainstrumentide emiteerimist või laenude andmist;
- (i a) *nõuda asutuselt või artikli 1 punktides c ja d osutatud äriühingutelt meetmete võtmist, et vastata artikli 39 lõikes 1 osutatud allahinnatavate kohustuste miinimumnõudele, või artikli 39 lõikes 2 osutatud võlainstrumentide emiteerimist või laenude andmist;*
- (j) juhul kui asutus on tütaretevõtja või segavaldusettevõtja, nõuda asutuselt, et segavaldusettevõtja looks asutuse kontrollimiseks eraldi finantsvaldusettevõtja, kui seda on vaja asutuse kriisi lahendamise hõlbustamiseks ning selleks et vältida jaotises IV kindlaksmääratud selliste kriisilahendusvahendite ja -õiguste kohaldamist, millel on negatiivne mõju grupi mittefinantsosale.
5. Kriisilahendusasutused ei tee lõike 1 kohast otsust takistuste põhjal, mis tulenevad asutuse kontrolli alla mittekuuluvatest *ettenägematutest* teguritest **■**.
6. Lõike 1 või 3 kohane teade *pädevalt asutuselt kriisis asutusele* vastab järgmistele nõuetele:
- (a) selles on esitatud asjaomase hindamise või otsuse põhjused;
- (b) selles on näidatud, mil määral vastab hinnang või otsus artiklis 9 sätestatud proportsionaalsuse kohaldamise nõudele.
- 6 a. *Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutuste ja pädevate asutuste käesoleva artikli kohastest otsustest mõjutatud asutustel on asjakohane kaebuse esitamise õigus, sh õigus kohtulikule läbivaatamisele.*
7. Enne lõikes 3 osutatud mis tahes meetmete kindlaksmääramist kaaluvad *pädevad asutused* nõuetekohaselt kõnealuste meetmete võimalikku mõju *konkreetselle asutusele, finantsteenuste siseturule ning* teiste liikmesriikide *ja liidu kui terviku* finantssüsteemi stabiilsusele.
8. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 4 sätestatud meetmed ning iga meetme kohaldamise asjaolud.
- EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.
- Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid *vastavalt* määruse (EL) nr 1093/2010 *artiklitele* 10–14 **■**.

Artikkel 15

Kriisi lahendatavust pärssivate takistustega tegelemise või nende kõrvaldamise õigused: grupi käsitlemine

1. **Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja nende** tütaretevõtjate **pädevad asutused, mille kohta on koostatud artikli 9 lõike 1 kohased kriisilahenduskavad**, konsulteerivad üksteisega kriisilahenduskolleegiumis **ja asjaomaste kriisilahendusasutustega** ning teevad kõik endast oleneva selle nimel, et jõuda vastavalt artikli 14 lõikele 3 kindlaks määratud meetmete rakendamise osas ühisele otsusele.
2. **Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus** koostöös **grupi tasandi kriisilahendusasutuse** ja EBAga vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 25 lõikele 1 koostavad ja esitavad emaettevõtjatele või konsolideeritud järelevalve alusele asutusele ning tütaretevõtjate **pädevatele asutustele** aruande, **kes annavad selle edasi nende järelevalve alustele tütaretevõtjatele, ning liikmesriikidele, kus asutustel on olulised filiaalid.** Aruanne koostatakse **pärast konsulteerimist kriisilahendusasutustega** ning selles analüüsitakse olulisi takistusi, mis võivad pärssida tõhusat kriisilahendusvahendite rakendamist ja kriisilahendusõiguste kasutamist grupi suhtes. **Aruandes analüüsitakse mõju asutuse ärimudelile ja soovitatakse proportsionaalseid ja suunatud** meetmeid, mis on ametiasutuste arvates vajalikud või asjakohased nende takistuste kõrvaldamiseks.
3. Nelja kuu jooksul pärast sellise teate saamist võib emaettevõtja või konsolideeritud järelevalve alune asutus esitada oma tähelepanekud ning teha **konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele** ettepaneku alternatiivsete meetmete kohta, millega oleks võimalik aruandes tuvastatud takistused kõrvaldada.
4. **Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus** teavitab emaettevõtja või konsolideeritud järelevalve aluse asutuse poolt välja pakutud meetmetest **grupi tasandi kriisilahendusasutust, EBA, tütaretevõtjate pädevaid asutusi ning liikmesriike, kus asutustel on olulised filiaalid. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus** ja tütaretevõtjate **pädevad asutused** teevad **pärast kriisilahendusasutustega konsulteerimist** kõik endast oleneva selle nimel, et jõuda **järelevalvekolleegiumis** oluliste takistuste tuvastamise osas ning vajaduse korral emaettevõtja või konsolideeritud järelevalve aluse asutuse poolt välja pakutud meetmetele hinnangu andmise osas ning riigiasutuste poolt nende takistustega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks nõutavate meetmete osas ühisele otsusele, **võttes arvesse meetmete võimalikku mõju kõikidele liikmesriikidele, kus grupp tegutseb.**
5. Ühisele otsusele tuleb jõuda nelja kuu jooksul pärast aruande esitamist. See peab olema põhjendatud ning vormistatud dokumendina, mille **konsolideeritud järelevalvet teostav asutus** esitab emaettevõtjatele või konsolideeritud järelevalve alusele asutusele.

EBA võib omal algatusel, kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 19, pädevaid asutusi kokkuleppe saavutamisel abistada.

6. Juhul kui nelja kuu jooksul pärast lõikes 1 või 2 osutatud aruande esitamist ei ole jõutud ühisele otsusele, võtab **konsolideeritud järelevalvet teostav asutus** grupi kui terviku suhtes vastavalt artikli 14 lõikele 3 rakendamisele kuuluvate meetmete osas vastu oma otsuse

Kõnealune otsus esitatakse dokumendis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsuseid, ja selles võetakse arvesse teiste **pädevate asutuste** seisukohti ja reservatsioone, mis esitati nelja kuu jooksul. **Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus** esitab otsuse emaettevõtjale või konsolideeritud järelevalve alusele asutusele.

Esimeses lõigus osutatud otsus on määrav ning pädevad ametiasutused kohaldavad neid asjaomastes liikmesriikides.

Kui mis tahes asjaomane pädev asutus on nelja kuu jooksul pöördunud kõnealuses küsimuses määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 kohaselt EBA poole, lükkab **konsolideeritud järelevalvet teostav asutus** otsustamise edasi seniks, kuni EBA teeb kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohase otsuse. EBA võtab otsuse vastu ühe kuu jooksul, kusjuures neljakuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. **Konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse** järgnev otsus peab olema kooskõlas EBA otsusega. Küsimust ei suunata EBA-le pärast neljakuulise perioodi lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist.

- 6 a. Pädev asutus igas vastuvõtvas liikmesriigis, kus asub tütarettevõtja, võib kavandada täiendavaid meetmeid tütarettevõtja suhtes oma liikmesriigis, kui seda peetakse vajalikuks oluliste funktsioonide jätkumise tagamiseks või märkimisväärse negatiivse mõju vältimiseks finantsstabiilsusele ning juhul, kui see ei takista konsolideeritud järelevalve kohaseid meetmeid grupi kui terviku suhtes.**

Pädev asutus esitab ettepaneku konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele, grupi tasandi kriisilahendusasutusele ja järelevalvekolleegiumi liikmetele.

Nad võivad kahe kuu jooksul ettepaneku esitamisest tuua välja mis tahes probleemid või esitada vastuväited.

Kui selle ajavahemiku jooksul vastuväiteid ei esitata, võib pädev asutus võtta kavandatud meetme.

Kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus või kolleegiumi muu liige on esitanud vastuväite, peab pädev asutus neid vastuväiteid ja probleeme nõuetekohaselt kaaluma ning seejärel otsuse tegema.

Kõnealune otsus esitatakse kirjalikult koos põhjendustega ja selles võetakse arvesse teiste pädevate asutuste ja kriisilahendusasutuste mis tahes vastuväited, mis esitati kahe kuu jooksul.

III PEATÜKK

GRUPISISENE FINANTSTOETUS

Artikkel 16

Grupi finantstoetuse leping

1. **Selleks et ületada võimalikud õiguslikud takistused grupisese finantstoetuse andmisel, tagavad liikmesriigid**, et liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev asutus või liidus emaettevõtjana tegutsev asutus või artikli 1 punktides c või d osutatud äriühing ja selle **teistes liikmesriikides või kolmandates riikides asuvad** tütarettevõtjad, mis on emaettevõtja järelevalve alused asutused või finantseerimisasutused, **kehtestavad käesoleva direktiivi jaoks korra, millega määratakse kindlaks, kas nad on sõlminud** finantstoetuse lepingu, mille kohaselt antakse finantsraskustesse sattunud **grupi muule osalisele** finantstoetust, **ning näidatakse ära, kuidas** on täidetud käesolevas peatükis sätestatud tingimused. **Käesoleva peatüki sätted ei piira asutuste grupisisesest tsentraliseeritud rahastamist tavapärastes tingimustes.**
 - 1 a. **Grupi finantstoetuse kokkulepe ei tohi sisaldada järgmisi eeltingimusi:**
 - (a) **anda grupi finantstoetust igale grupi finantsraskustes üksusele, juhul kui asutus otsustab seda teha, iga üksikjuhtumi puhul eraldi ja vastavalt grupi põhimõtetele, kui see ei kujuta riski grupile tervikuna, või**
 - (b) **tegutseda liikmesriigis või kolmandas riigis, isegi kui pädevad asutused seda nõuavad.**
2. Leping võib:
 - (a) hõlmata grupi ühte või mitut tütarettevõtjat ning selles võidakse sätestada finantstoetuse andmine emaettevõtjalt tütarettevõtjatele, tütarettevõtjatelt emaettevõtjale, ühelt tütarettevõtjalt teisele tütarettevõtjale, kes kõik kuuluvad gruppi ja on lepingu osalised, või kõnealuste üksuste mis tahes kombinatsioon;
 - (b) selles võidakse sätestada finantstoetuse andmine laenuna, garantiina või toetuse saaja ja kolmanda isiku vahel sõlmitava tehingu tagatiseks varade pakkumisena või kõnealuste **meetmete** mis tahes kombinatsioon.
3. Juhul kui tütarettevõtja on lepingu tingimuste kohaselt nõus andma finantstoetust emaettevõtjale, peab leping sisaldama ka vastastikust kokkulepet, mille kohaselt emaettevõtja omalt poolt on nõus andma finantstoetust sellele tütarettevõtjale.
4. Lepingus määratakse kindlaks tasumisele kuuluv lepingutasu või sätestatakse lepingu alusel sooritavate tehingute eest tasumisele kuuluva lepingutasu arvutamise põhimõtted.
5. Leping võib sõlmida ainult sel juhul, kui ühelgi pooltest ei ole kavandatud lepingu sõlmimise ajal **asjaomase pädeva asutuse arvamuse kohaselt** reaalselt või arvatavalt täitmata ükski direktiiviga 2006/48/EÜ kapitali ja likviidsuse suhtes kehtestatud nõue, **nende likviidsus ei vähene kiiresti ja neid ei ähvarda** ■ maksejõuetus.

6. Liikmesriigid tagavad, et mis tahes lepingust tulenevat õigust, nõuet või tegevust võivad rakendada ainult lepingupooled ning kolmandad isikud on sellest välistatud.

Artikkel 17

Kavandatud lepingu läbivaatamine pädevate asutuste poolt ning vahendamine

1. Emaettevõtjad ning asutused, mis on vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artiklitele 125 ja 126 konsolideeritud järelevalve alused asutused, esitavad konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele taotluse grupi finantstoetuse lepingu kinnitamiseks **vastavalt artiklile 16**. Taotlus peab sisaldama kavandatava lepingu teksti ning nende grupi üksuste loetelu, kes on nõustunud olema lepingu poolteks.
2. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus kinnitab lepingu juhul, kui kavandatud lepingu tingimused on kooskõlas artiklis 19 sätestatud finantstoetuse pakkumise tingimustega.
3. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab taotluse viivitamatult iga lepingupooleks hakkama nõustunud tüarettevõtja pädevatele asutustele.
4. Pädevad asutused teevad kõik endast oleneva selle nimel, et jõuda ühisele otsusele, **mis võtab arvesse lepingu täitmisega kaasnevat võimalikku mõju kõigis liikmesriikides, kus grupp tegutseb**, kas kavandatud lepingu tingimused on kooskõlas artiklis 19 sätestatud finantstoetuse andmise tingimustega, nelja kuu jooksul pärast taotluse laekumist konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele. Ühine otsus esitatakse igakülgset põhjendatud otsust sisaldavas dokumendis ning konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab selle taotlejale.

EBA võib pädeva asutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 31 pädevaid asutusi kokkuleppe saavutamisel abistada.

Pärast kõigi huvitatud pädevate asutuste ühisele otsusele jõudmist kinnitab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus lepingu juhul, kui kavandatud lepingu tingimused on kooskõlas artiklis 19 sätestatud finantstoetuse tingimustega.

5. Kui pädevad asutused ei võta **kolme** kuu jooksul vastu ühisotsust, teeb konsolideeritud järelevalvet teostav asutus selle taotluse suhtes ise otsuse. Kõnealune otsus esitatakse dokumendis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsuseid, ja selles võetakse arvesse teiste pädevate asutuste seisukohti ja reservatsioone, mis esitati **kolme** kuu jooksul. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab otsuse taotlejale ja teistele pädevatele asutustele.
6. ***Grupi finantstoetuse lepingu täitmine ei tohi avaldada fiskaalset mõju liikmesriigile, mille kriisilahendusasutus ei ole grupi finantstoetuse lepinguga nõustunud.***

Artikkel 18

Kavandatud lepingu heakskiitmine aktsionäride poolt

1. Liikmesriigid **nõuavad**, et kõik kavandatud lepingud, mis on pädevate asutuste poolt kinnitatud, esitatakse heakskiitmiseks kõigi lepingu sõlmimiseks nõusoleku andnud grupi üksuste aktsionäride üldkoosolekule. Leping on kehtiv ainult nende poolte suhtes, kelle aktsionäride üldkoosolek on lepingu heaks kiitnud.
2. **Liikmesriigid nõuavad**, et kõigi tulevasteks lepingupoolteks olevate grupi üksuste aktsionärid volitavad grupi finantstoetuse lepinguga asjaomast, direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 2006/48/EC osutatud juhtorganit võtma vastu otsuse, et üksus annab finantstoetust vastavalt lepingu tingimustele ja kooskõlas käesolevas peatükis sätestatud tingimustega. Ühegi konkreetse, lepinguga kooskõlas oleva tehingu sooritamiseks ei ole vaja täiendavat heakskiitmist aktsionäride poolt ega ole vaja eraldi kokku kutsuda aktsionäride üldkoosolekut.
3. Kõigi lepingupoolteks olevate üksuste juhtorganid esitavad aktsionäridele iga aasta aruande lepingu täitmise ning lepingu kohaselt vastu võetud mis tahes otsuste täideviimise kohta.

Artikkel 18 a

Grupi finantstoetuse lepingute edastamine kriisilahendusasutustele

Pädevad asutused edastavad grupi finantstoetuse kinnitatud lepingud ja nende mis tahes muudatused asjaomastele kriisilahendusasutustele.

Artikkel 19

Grupi finantstoetuse andmise tingimused

1. Finantstoetust võib **artiklile 16 kohase** grupi finantstoetuse lepingu alusel anda ainult juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - (a) on olemas põhjendatud väljavaated, et pakutav toetus aitab toetust saava üksuse finantsraskustest välja tuua;
 - (b) finantstoetuse andmise eesmärk on grupi kui terviku **või grupi mis tahes üksuse** finantsstabiilsuse säilitamine või taastamine;
 - (c) finantstoetust antakse lepingutasu eest;
 - (d) finantstoetuse andmise otsuse vastuvõtmise ajal juhtorganile teadaolevatel andmetel on põhjendatult kindel, et toetuse saav üksus tagastab laenu või tasub toetuse eest asjakohase lepingutasu;
 - (e) finantstoetus ei sea ohtu toetust andva üksuse likviidsust või maksevõimet ega sea selle tulemusena ohtu finantsstabiilsust.

- (f) toetust andval üksusel on toetuse andmise ajal ning jätkuvalt ka pärast toetuse andmist täidetud kõik omavahendite nõuded ja kõik direktiivi 2006/48/EÜ artikli 136 lõikega 2 kehtestatud nõuded.
2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 1 osutatud tingimused.

EBA esitab kõnealused *regulatiivsete* tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu *esimeses lõigus osutatud regulatiivsed* tehnilised standardid *vastavalt* määruse (EL) nr 1093/2010 *artiklitele 10–14*.

Artikkel 20

Finantstoetuse andmise otsus

Vastavalt lepingule teeb grupi finantstoetuse andmise otsuse finantstoetust andva üksuse juhtorgan, nagu osutatud direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 11. Otsus peab olema põhjendatud ning selles peab olema välja toodud finantstoetuse andmise eesmärk. Eelkõige peab otsuses olema märgitud:

- (a) mil viisil finantstoetus säilitab või taastab grupi kui terviku *või grupi mis tahes üksuse* finantsstabiilsuse;
- (b) et finantstoetus ei ületa finantstoetust andva juriidilise isiku finantssuutlikkust;
- (c) et finantstoetust andval üksusel on pärast toetuse andmist jätkuvalt täidetud omavahendite nõuded ja kõik direktiivi 2006/48/EÜ artikli 136 lõikega 2 kehtestatud nõuded.

Artikkel 21

Pädevate asutuste õigus esitada vastuväiteid

1. Enne toetuse andmist vastavalt grupi finantstoetuse lepingule teavitab finantstoetust anda kavatseva üksuse juhtorgan sellest oma pädevat asutust *ja vajaduse korral konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust* ning EBA. Teates peavad olema kajastatud kavandatava toetuse üksikasjad.
2. Juhul kui grupi finantstoetuse saamise tingimused ei ole täidetud, võib pädev asutus kahe päeva jooksul pärast teate saamist artikliga 19 ettenähtud finantstoetuse andmise keelata või seda piirata. Pädeva asutuse poolt vastu võetud otsus finantstoetuse andmine keelata või seda piirata peab olema põhjendatud.
3. Pädev asutus teavitab oma otsusest viivitamatult EBA, konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust ning direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 131a kindlaks määratud *järelevalvekolleegiumis osalevaid* pädevaid asutusi.

4. Juhul kui konsolideeritud järelevalvet teostaval asutusel või toetust saava üksuse eest vastutaval pädeval asutusel on finantstoetuse andmise keelamise või piiramise otsuse suhtes vastuväiteid, võivad nad **kahe päeva jooksul** esitada selle küsimuse arutamiseks EBA-le ning paluda selle abi vastavalt määruse 1093/2010 **artiklile 31**.
■
5. Kui pädev asutus ei keela ega piira finantstoetuse andmist lõikes 2 märgitud aja jooksul, võib finantstoetuse väljastada vastavalt pädevale asutusele esitatud tingimustele.
 - 5 a. ***Pädevad asutused edastavad otsuse anda finantstoetust, mida pädev asutus ei keela ega piira, ning pädeva asutuse otsused finantstoetuse keelamise ja piiramise kohta asjaomastele kriisilahendusasutustele.***
 - 5 b. ***Liikmesriigid tagavad, et nende maksejõuetusmenetluse ja kriisilahenduse erikord ei takista õiguskindlust ning heakskiidetud ja vastavalt käesoleva peatüki sätetele kehtestatud grupisest tehingute täitmisele pööramist.***

Artikkel 22

Avalikustamine

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 16 kohaselt grupi finantstoetuse lepingu sõlminud asutused avalikustavad selle lepingu kirjelduse ja lepingu poolteks olevate üksuste nimed ning uuendavad seda teavet vähemalt kord aastas.

Kohaldatakse direktiivi 2006/48/EÜ artikleid 145–149.
2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 1 sätestatud kirjelduse vormi ja sisu. EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.
3. Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud **vastavalt** määruse (EL) nr 1093/2010 **artiklitele 10–14**.

Artikkel 23

Varase sekkumise meetmed

1. ***Kui näitajate kogumil ja sobival lävenditel põhineva hindamise põhjal leitakse, et asutuse finantsolukord halveneb kiiresti, ning eriti siis, kui asutus ei täida või tõenäoliselt ei täida direktiivi 2006/48/EÜ nõudeid, nt nõuet omavahendite miinimumi pluss 1,5% kohta, või asutuse likviidsus halveneb kiiresti või finantsvõimendus, halbade laenude hulk või riskide kontsentratsioon suureneb kiiresti,*** tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on lisaks direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 136 sätestatud kohaldatavatele meetmetele vajaduse korral võimalik rakendada järgmisi meetmeid:

- (a) nõuda asutuse juhtkonnalt ühe või mitme maksevõime taastamise kavas kindlaks määratud kokkuleppe või meetme rakendamist *või sellise taastamise kava ajakohastamist, kui asjaolud, mis tõid kaasa varase sekkumise, on erinevad esialgses taastamise kavas sätestatud eeldustest, ning rakendada ühte või mitut taastamise kavas sätestatud mehhanismi või meetet konkreetse ajavahemiku jooksul tagamaks, et esimeses lõigus osutatud tingimused enam ei kehti*;
- (b) nõuda asutuse juhtkonnalt olukorra uurimist, tuvastatud probleemide ületamiseks vajalike meetmete kindlaksmääramist ning nende probleemide kõrvaldamise tegevuskava ja selle elluviimise ajakava koostamist;
- (c) nõuda asutuse juhtkonnalt asutuse aktsionäride üldkoosoleku kokkukutsumist – või kui asutuse juhtkond seda nõuet ei täida, siis kutsuda otse kokku aktsionäride üldkoosolek – ning ettepaneku esitamist koosoleku päevakorra ja teatavate otsuste vastuvõtmise kohta;
- (d) nõuda ühe või mitme juhatuse liikme või tegevdirektori tagasikutsumist , kui leitakse, et need inimesed ei ole direktiivi 2006/48/EÜ artikli 11 kohaselt oma ametikohustuste täitmiseks sobivad;
- (e) nõuda asutuse juhtkonnalt kava koostamist võlgade restruktureerimise üle läbirääkimistesse astumiseks asutuse mõne või kõigi võlausaldajatega *vastavalt taastamise kavale*;
- (f) nõuda, sealhulgas kohapealsete kontrollide kaudu, kogu vajaliku teabe *ajakohastamist kriisilahenduskavas* asutuse *võimaliku* kriisilahenduse ettevalmistamiseks, sealhulgas hinnata asutuste varasid ja kohustusi *vastavalt artiklile 30*;

2. EBA töötab välja *regulatiivsete* tehniliste standardite eelnõud, et *täpsustada lõikes 1 osutatud näitajate ja lävendite miinimumkogumit* ning tagada käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud meetmete järjepidev kohaldamine.

EBA esitab kõnealused *regulatiivsete* tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud *regulatiivsed* tehnilised standardid *vastavalt* määruse (EL) nr 1093/2010 *artiklitele* 10–14 .

Artikkel 25

Varase sekkumise meetmete koordineerimine gruppide puhul

1. Juhul kui käesoleva direktiivi artiklis 23 sätestatud nõuete kehtestamise tingimused on täidetud emattevõtja või asutuse puhul, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi

2006/48/EÜ artiklite 125 ja 126 kohaselt konsolideeritud järelevalvet, või mõne tema tütarettevõtja puhul, teavitab pädev asutus, kes kavatseb võtta vastavalt **kõnealusele artiklile** mõnd meetet, oma kavatsusest teisi asjaomaseid järelevalvekolleegiumi kuuluvaid pädevaid asutusi ning EBA.

2. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja teised asjaomased pädevad asutused uurivad, kas mõnd artiklis 23 sätestatud meetet **■** on vaja rakendada ka teiste grupi üksuste suhtes ning kas nende meetmete rakendamist on soovitav koordineerida. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja teised asjaomased pädevad asutused kaaluvad kõiki meetmeid, mis võiksid suurema tõenäosusega taastada nii üksikute üksuste elujõulisuse kui ka säilitada grupi kui terviku finantsilise usaldusväarsuse. **■**

Hinnang vormistatakse konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse ja teiste asjaomaste pädevate asutuste ühise otsusena, **võttes arvesse meetme võimalikku mõju kõikides liikmesriikides, kus grupp tegutseb**. Ühisele otsusele tuleb jõuda viie päeva jooksul alates lõikes 1 osutatud teate kuupäevast. Ühine otsus peab olema põhjendatud ning vormistatud dokumendina, mille konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab emaettevõtjale või konsolideeritud järelevalve alusele asutusele.
3. ***EBA võib pädeva asutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 31 pädevaid asutusi kokkuleppe saavutamisel abistada. EBA esitab kavandatava lahenduse viie päeva jooksul.***
4. Juhul kui ühisele otsusele ei ole jõutud viie päeva jooksul, võivad konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja tütarettevõtjate järelevalvet teostavad pädevad asutused võtta vastu oma otsused.
5. Kõigi pädevate asutuste otsused peavad olema põhjendatud. Otsuses tuleb arvesse võtta teiste pädevate asutuste poolt viiepäevase perioodi jooksul väljendatud seisukohti ja kahtlusi ning otsuse võimalikku mõju finantsstabiilsusele teistes liikmesriikides. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab need otsused emaettevõtjale või konsolideeritud järelevalve alusele asutusele ning asjaomased pädevad asutused esitavad need tütarettevõtjatele.
-
6. Pädevad asutused konsulteerivad enne oma lõike 4 kohaste otsuste vastuvõtmist EBAGA. Otsuses kaalutakse EBA soovitusi ning juhul, kui selles on olulisi kõrvalekaldeid neist soovitustest, selgitatakse selle põhjusi.

IV JAOTIS
KRIISILAHENDUS

I PEATÜKK

EESMÄRGID, TINGIMUSED JA ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 26

Kriisilahenduse eesmärgid

1. Kriisilahendusvahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades peavad kriisilahendusasutused silmas kriisilahenduse eesmärke ning valivad sellised vahendid ja õigused, mis aitaksid konkreetsel juhul kõige paremini saavutada asjakohaseid eesmärke.
2. Lõikes 1 osutatud kriisilahenduse eesmärgid on järgmised:
 - (a) tagada oluliste funktsioonide jätkuvus *ning võimalikult suurel määral vastaspoole positsioonide jätkuvus, kui neid ei ole võimalik üle võtta teisel asutusel ilma riiklike vahendite lubamatu kuluga;*
 - (b) vältida ■ ebasoodsat mõju finantsstabiilsusele, sealhulgas hoida ära kriisi levikut, ja säilitada turudistsipliini, *kaitstes samal ajal riiklikke vahendeid;*
 - (c) kaitsta riiklikke vahendeid, vähendades tuginemist erakorralisele riiklikule finantstoetusele;
 - (d) vältida väärtuse ■ hävitamist, *v.a juhul, kui see on vajalik artiklis 1 osutatud asjakohaste eesmärkide saavutamiseks*, ning püüda vähendada kriisilahenduse mõjusid miinimumini;
 - (e) kaitsta direktiivi 94/19/EÜ reguleerimisalasse kuuluvaid hoiustajaid ja direktiivi 97/9/EÜ reguleerimisalasse kuuluvaid investoreid;
 - (f) kaitsta klientide vahendeid ja vara.
3. *Kriisilahendusasutused peavad kriisilahenduse eesmärke tähtsusest võrdseks ning peavad nende kasutamisel lähtuma iga juhtumi olemusest ja asjaoludest.*

Taotledes lõikes 2 sätestatud kriisilahenduseesmärke, püüavad kriisilahendusasutused kaitsta avaliku sektori vahendeid ja tagada, et niivõrd, kui võrd asjaolud võimaldavad, hüvitatakse avalikule sektorile kulud ja riskid, mis on võetud riiklike rahastamismehhanismidega, mis on loodud kooskõlas artikliga 91.

Artikkel 27

Kriisilahendustingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võtavad artikli 1 punktis a osutatud asutuse suhtes kriisilahendusmeetmeid ainult siis, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
 - (a) pädev asutus **otsustab pärast kriisilahendusasutusega konsulteerimist**, et krediitiasutus või investeerimisühing **ei ole enam elujõuline, toimimaks oma volituste piires, mis põhinevad [kapitalinõuete määruse] artiklis 92 sätestatud omavahendite nõuetel, või** on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt maksejõuetuks muutuv;
 - (b) võttes arvesse ajastust ja muid asjaomaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski alternatiivne erasektoripoolne meede – **sh hoiuste tagamise skeemide või asutuste kaitsesüsteemi meede**, või järelevalvemeede, **sh artikli 23 lõike 1 punktis a osutatud meede** – peale asutuse suhtes **kriisilahendusasutuste poolt** võetava kriisilahendusmeetme aitaks asutuse maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;
 - (c) kriisilahendusmeede on vajalik avaliku huvi seisukohast vastavalt lõikele 3.

Kriisilahendusasutused annavad suunised, kuidas nad hindavad käivitamise tingimusi, mis avalikustatakse ja edastatakse EBA-le.

1 b. Kriisilahendusasutused võtavad kriisilahendusmeetmed kasutusele ka juhul, kui vastavalt [IV kapitalinõuete direktiivi] artiklile 18 on tegevusluba tühistatud, aga kriisilahendusmeetmed on vajalikud käesoleva artikli lõikes 3 sätestatud avaliku huvi seisukohast.

1 c. Varase sekkumise meetmete eelnev vastuvõtmine vastavalt artiklile 23 ei ole tingimus kriisilahendusmeetmete võtmiseks.

2. Lõike 1 punkti a kohaldamisel loetakse asutus olevat maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt maksejõuetuks muutuvaks, kui tema suhtes kehtib üks või mitu järgmistest asjaoludest:
 - (a) asutus rikub või on objektiivsed tõendid, mis toetavad otsust, et asutus rikub lähiajal **objektiivseid ja eelnevalt kindlaks määratud omavahendite miinimumnõudega seotud kriteeriume** viisil, mis õigustaks tegevusloa tühistamist pädeva asutuse poolt, sest asutus on kandnud või kannab tõenäoliselt kahju, mis ammendab kõik või põhimõtteliselt kõik selle omavahendid;
 - (b) **on olemas objektiivsed ja eelnevalt kindlaks määratud kriteeriumid, mis toetavad otsust, et** asutuse varad on või jäävad lähiajal kohustustest väiksemaks;

- (c) asutus ei suuda või on objektiivsed tõendid, mis toetavad otsust, et lähiajal asutus ei suuda oma kohustusi õigeaegselt tasuda, **ning suutmatust kohustusi tasuda ei saa pädevate asutuste hinnangu kohaselt mõistliku aja jooksul lahendada**;
- (d) asutus taotleb erakorralist riiklikku finantstoetust, välja arvatud juhul, kui ta taotleb finantsstabiilsuse säilitamiseks järgmist:
- (i) **keskpankade pakutavaid likviidsusvahendeid** vastavalt **standardtingimustele** (tehing on täielikult tagatud tagatisega, mille suhtes kohaldatakse väärtuskärbet selle kvaliteedi ja turuväärtuse alusel ning keskpank nõuab abisaajalt trahviintressi) **ka siis, kui likviidsusvahenditele on antud riigi tagatis**; või
 - (ii) riigipoolset tagatist hiljuti emiteeritud kohustustele, et korvata olulised häired liikmesriigi majanduses.

Tagatismeetmed on mõlemal punktides i) ja ii) osutatud juhtudel piiratud maksevõimeliste finantseerimisasutustega, need ei tohi olla osa suuremast abipaketist, need kiidetakse heaks vastavalt riigiabi eeskirjade tingimustele **ning on ajaliselt rangelt piiratud**.

3. Lõike 1 punkti c kohaldamisel käsitatakse kriisilahendusmeetmeid avaliku huvi seisukohast vajalikuna, kui sellega saavutatakse ja see on proportsionaalne ühe või mitme kriisilahenduse eesmärgiga, nagu on täpsustatud artiklis 26, ning asutuse või emattevõtja likvideerimine tavalise maksejõuetusmenetluse alusel ei aitaks kriisilahenduse eesmäärke samavõrra saavutada.

3 b. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 1 osutatud suuniste sisu.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ...* [12 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 15.

█

Artikkel 28

Kriisilahenduse tingimused seoses finantseerimisasutuste ja valdusettevõtjatega

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad võtta artikli 1 punktis b osutatud finantseerimisasutuse või ettevõtte suhtes kriisilahendusmeetmeid, kui artikli 27 lõikes 1 kehtestatud tingimused on täidetud nii seoses finantseerimisasutuse või ettevõtte kui ka seoses konsolideeritud järelevalve alla kuuluva emattevõtjaga.
2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused **võivad võtta** artikli 1 punktis c või d osutatud äriühingu suhtes kriisilahendusmeetmeid, kui artikli 27 lõikes 1 kehtestatud

tingimused on täidetud nii seoses artikli 1 punktis c või d osutatud äriühinguga kui ka seoses ühe või enama tütarettevõtjaga, kes on krediidasutused või investeerimisühingud, **olenemata sellest, kas nad on asutatud liidus või mitte**.

3. Kui segavaldusettevõtja tütarettevõtjad on otseselt või kaudselt vahepealse astme finantsvaldusettevõtja omanduses, tagab liikmesriik, et kriisilahendusmeetmeid grupi kriisi lahendamiseks võetakse seoses vahepealse astme finantsvaldusettevõtjaga ning mitte grupi kriisi lahendamiseks seoses segavaldusettevõtjaga.
4. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti ja erandina **lõike 2** sätetest, võivad kriisilahendusasutused olenemata asjaolust, et artikli 1 punktis c või d osutatud äriühing ei pruugi vastata artikli 27 lõikes 1 kehtestatud tingimustele, võtta kriisilahendusmeetme seoses **kõnealuse** äriühinguga, kui üks või enam tütarettevõtjat, mis on krediidasutused või investeerimisühingud, **olenemata sellest, kas nad on asutatud liidus või mitte**, vastavad artikli 27 lõigetes 1, 2 ja 3 kehtestatud tingimustele **ning nende varad ja kohustused on sellised, et nende maksejõuetus ohustab gruppi kui tervikut, või kui liikmesriigi maksejõuetusseadus nõuab grupi kohtlemist tervikuna**, ning meetme võtmine seoses artikli 1 punktis c või d osutatud äriühinguga on vajalik ühe või mitme **sellise** tütarettevõtja (kes on krediidasutused või investeerimisühingud) kriisi lahendamiseks või grupi kui terviku kriisi lahendamiseks.

Artikkel 29

Kriisilahenduse üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusvahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades võtavad kriisilahendusasutused kõik asjakohased meetmed tagamaks, et kriisilahendusmeetmeid võetakse kooskõlas järgmiste põhimõtetega:
 - (-a) **vajaduse korral kriisilahendusvahendite rakendamine ja kriisilahendusõiguse kasutamine vastavalt kriisilahenduskavale;**
 - (a) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionärid kannavad esimese järjekoha kahju;
 - (b) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse võlausaldajad, **välja arvatud hoiustajad, kes on jäetud artikli 38 kohaselt välja kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest**, kannavad kahju pärast aktsionäre vastavalt nende nõuete rahuldamise järjekorrale käesoleva direktiivi **artikli 43** alusel;
 - (c) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse **kõrgema juhtkonna (tervikuna või selle konkreetsed esindajad) vahetab vastavalt liikmesriigi õigusele välja kriisilahendusasutuse määratud haldur;**
 - (d) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse kõrgem **juhtkond on vastavalt liikmesriigi õigusele isiklikult vastutav** tsiviil- või kriminaalõiguse alusel **asutuse maksejõuetuse eest;**

- (e) kui käesoleva direktiiviga ei ole sätestatud teisiti, koheldakse ühe ja sama klassi võlausaldajaid võrdselt;
- (f) ükski võlausaldaja ei kanna suuremat kahju kui see, mis oleks tekkinud juhul, kui asutus oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel;

(f a) hoiustajate nõuded on asjakohaselt kaitstud.

1 a. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusvahendeid rakendatakse proportsionaalselt ja vastavalt asjaomase krediitiasutuse õiguslikule vormile.

1 b. Lõike 1 punkti f a täitmiseks tagavad liikmesriigid, et hoiustajate nõuete suhtes kohaldatakse eeliskohtlemist ja neil on krediitiasutuse maksejõuetuse korral nõuete rahuldamisel kõrgem prioriteetsuse tase kui tavalistel võlausaldajate tagamata nõuetel. Kriisilahendusasutused peaksid kohaldama kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit hoiuste suhtes, mida ei ole tagatud vastavalt direktiivile 94/19/EÜ, ainult siis, kui see on kasulik finantsstabiilsuse säilitamiseks. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamise korral ei tohiks hoiustajad kanda suuremat kahju, kui nad oleksid kandnud maksejõuetuse korral.

1 c. Käesolevas direktiivis ei hõlma hoius instrumente:

(a) mille olemasolu saab tõestada üksnes muu tõendiga kui pangakonto väljavõte;

(b) mille põhisumma ei ole nimiväärtuses tagasimakstav või

(c) mille põhisumma on nimiväärtuses tagasimakstav ainult krediitiasutuse või kolmanda poole erigarantii või kokkuleppe alusel.

2. Kui asutus on gruppi kuuluv üksus, rakendavad kriisilahendusasutused kriisilahendusvahendeid ning kasutavad kriisilahendusõigusi nii, et mõju sidusasutustele ning grupile tervikuna oleks minimaalne ning ebasoodne mõju finantsstabiilsusele liidus ja eelkõige neis riikides, kus grupp tegutseb, oleks minimaalne.

3. Kriisilahendusvahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades tagavad liikmesriigid, et nad tegutsevad kooskõlas liidu riigiabi raamistikuga.

3 a. Kriisilahendusvahendite rakendamisel ja kriisilahendusõiguste kasutamisel peavad kriisilahendusasutused teavitama töötajaid ja nende esindajaid ning konsulteerima nendega.

3 b. Kui kriisilahendusasutused rakendavad kriisilahendusvahendeid või kasutavad kriisilahendusõigusi, tuleb seda teha, ilma et see piiraks töötajate esindatust ettevõtte juhatuses käsitlevate siseriiklike õigusaktide sätete kohaldamist või tavasid.

I A PEATÜKK

ERIHALDUR

Artikkel 29 a

Erihaldur

1. *Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasadutused võivad kriisilahenduse objektiks oleva asutuse juhtkonna asemele määrata erihalduri. Kriisilahendusasadutused avalikustavad erihalduri määramise. Samuti tagavad liikmesriigid, et erihalduril on oma ülesannete täitmiseks vajalik kvalifikatsioon, võimed ja teadmised.*
2. *Erihalduril on kõik asutuse põhikirjast ja riiklikest õigusaktidest tulenevad asutuse juhtkonna õigused, sh õigus täita kõiki asutuse juhtkonna haldusfunktsioone. Kuid erihaldur võib selliseid volitusi kasutada ainult kriisilahendusasadutuse kontrolli all.*
3. *Erihalduril on põhikirja kohane kohustus rakendada kõiki vajalikke meetmeid, et edendada artiklis 26 nimetatud kriisilahenduseesmärke ning rakendada kriisilahendusmeetmeid vastavalt kriisilahendusasadutuse otsusele. Vajaduse korral on see kohustus juhtkonna kõigi teiste asutuse põhikirjast või riiklikest õigusaktidest tulenevate kohustusega võrreldes ülimuslik, juhul kui nende vahel esineb vastuolusid. Nendeks lahendusteks võivad olla kapitali suurendamine, asutuse omandistruktuuri ümberkorraldamine või see, kui finantsiliselt ja organisatsiooniliselt usaldusväärsed asutused võtavad organisatsiooni üle kooskõlas III peatükis määratletud kriisilahendusvahenditega.*
4. *Kriisilahendusasadutused võivad seada erihalduri tegevusele piiranguid või nõuda, et erihalduri teatava tegevuse jaoks on vaja kriisilahendusasadutuse eelnevat nõusolekut. Kriisilahendusasadutused võivad erihalduri igal ajal tagasi kutsuda.*
5. *Liikmesriigid nõuavad, et erihaldur koostab kriisilahendusasadutuse määratud korrapäraste ajavahemike tagant ning erihalduri mandaadi alguses ja lõppedes teda ametisse nimetanud kriisilahendusasadutusele aruande asutuse majandus- ja finantsseisundi ning oma kohustuste täitmisega seotud tegevuse kohta.*
6. *Erihaldurit ei nimetata ametisse rohkem kui üheks aastaks. Perioodi võib erakorralisel juhul pikendada, kui kriisilahendusasadutus teeb kindlaks, et erihalduri nimetamise tingimused on jätkuvalt täidetud.*
7. *Võttes arvesse lõikeid 1–6, ei tohiks erihalduri määramine piirata liidu ja liikmesriikide äriühinguõiguse kohaseid aktsionäride või omanike õigusi.*
8. *Erihalduri määramist ei käsitata täitmist tingiva juhtumina Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/47/EÜ¹ tähenduses ega maksejõuetusmenetlusena Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/26/EÜ tähenduses.*
9. *Juhul kui rohkem kui üks kriisilahendusasadutus kavatseb määrata mõnele gruppi kuuluvale üksusele erihalduri, kaaluvad nad, kas ei oleks sobivam määrata sama erihaldur kõigile kõnealustele üksustele või kogu grupile tervikuna, et soodustada*

lahenduste leidmist, mis parandaksid grupi kui terviku finantsilist usaldusväärust.

10. *Kui liikmesriigi õigus näeb ette maksujõuetuse haldamise, kujutab see endast käesolevas artiklis osutatud erihaldust.*

II PEATÜKK

HINDAMINE

Artikkel 30

Hindamine kriisilahenduse ajal

1. Enne kriisilahendusmeetme võtmist ja eelkõige artiklite 32, 34, 36, 41 ja 42 kohaldamisel tagavad kriisilahendusasutused, et asutuse varasid ja kohustusi **hinnatakse** õiglaselt, **usaldusväärset** ja realistlikult. **Hindamise võib läbi viia sõltumatu osapool.** Kõnealuse hindamise kinnitab kriisilahendusasutus. Kui sõltumatu hindamine ei ole juhtumi asjaolude kiireloomulisust arvestades võimalik, võivad asutuse varade ja kohustuste hindamise läbi viia kriisilahendusasutused. **Hindamisnõue ei tohi piirata kriisilahendusasutuse võimet võtta maksejõuetuse ohus olev asutus kontrolli alla enne hindamise lõpuleviimist.**
2. Ilma et see piiraks liidu riigiabi raamistiku kohaldamist, põhineb lõikega 1 ette nähtud hindamine mõistlikel ja realistlikel eeldustel, sealhulgas ka seoses makseviivituse määra ja kahju suurusega, ning eesmärk peab olema hinnata maksejõuetuse ohus oleva või tõenäoliselt maksejõuetuks muutuva asutuse varade ja kohustuste turuväärtust nii, et kõik tekkida võivad kahjud võetakse arvesse kriisilahendusvahendite rakendamise hetkel. Kui konkreetse vara või kohustuse turg ei toimi siiski nõuetekohaselt, võib hindamine kajastada nende varade või kohustuste pikaajalist majanduslikku väärtust. Hindamisel ei eeldata asutusele erakorralise riikliku toetuse andmist **ega seda, et keskpank annaks erakorralist likviidsusabi,** olenemata sellest, kas toetust või abi tegelikult antakse.
3. Hinnangule lisatakse järgnev teave, nagu see on esitatud asutuse raamatupidamisarvestuses ja -dokumentides:
 - (a) ajakohastatud bilanss ning aruanne asutuse majandusliku ja finantsseisundi kohta;
 - (b) märkus, milles esitatakse varade väärtuse analüüs ja hinnang;
 - (c) asutuse raamatupidamisarvestuses ja -dokumentides näidatud **bilansiliste ja bilansiväliste** täitmata kohustuste nimekiri, kus on märgitud ära ka vastavad laenu ja koht kohaldatava maksejõuetusõiguse kohases nõuete rahuldamise järjekorras;

4. Hindamisel tuleb esitada võlausaldajate jagamine klassidesse vastavalt nende prioriteetsuse tasemele kohaldatava maksejõuetusõiguse alusel ning hinnang sellele, kuidas iga klassi võidakse kohelda likvideerimismenetluses.
5. Kui juhtumi asjaolude kiireloomulisuse tõttu ei ole võimalik täita lõigetes 3 ja 4 kehtestatud nõudeid, tuleb hindamine teostada kas sõltumatu isiku või kriisilahendusametuse poolt vastavalt lõikes 2 kehtestatud nõuetele. Kõnealust hindamist käsitatakse esialgsena seni, kuni kriisilahendusametuse on teostanud hindamise, mis vastab kõigile käesoleva artikli kohastele nõuetele. ***Kõnealune lõplik hindamine teostatakse artiklis 66 osutatud hindamisest eraldi.***
6. Hindamine on lahutamatu osa otsusest kohaldada kriisilahendusvahendit või kasutada kriisilahendusõigust. Hindamise suhtes ei kohaldata eraldi kohtulikku kontrolli ning kohtulikku kontrolli kohaldatakse ainult koos otsusega vastavalt artikli 78 sätetele.
7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 ning artikli 66 kohaldamisel järgmised kriteeriumid:
 - (a) milliste asjaolude korral on isik sõltumatu nii kriisilahendusametusest kui ka krediitiasutustest ja investeerimisühingutest, ning
 - (b) milliste asjaolude korral võib hindamist sõltumatu isiku poolt käsitada võimatuks;

(b a) artiklite 30 ja 66 kohaste hindamiste eraldamine.

■

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

III PEATÜKK

KRIISILAHENDUSVAHENDID

I JAGU

ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 31

Kriisilahendusvahendite üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametustel on vajalikud õigused rakendada – ***vajaduse korral kooskõlas kriisilahenduskavaga*** – kriisilahendustingimustele

vastava krediidasutuse, investeerimisühingu, finantseerimisasutuse või artikli 1 punktides c ja d osutatud äriühingu suhtes kriisilahendusvahendeid.

2. Lõikes 1 osutatud kriisilahendusvahendid on järgmised:
 - (a) ettevõtte müügi vahend;
 - (b) sildasutuse vahend;
 - (c) varade eraldamise vahend;
 - (d) kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend.
3. Kui lõikest 4 ei tulene teisiti, võivad kriisilahendusasutused rakendada kriisilahendusvahendeid kas üksikult või koos teiste vahenditega.
4. Kriisilahendusasutused võivad rakendada varade eraldamise vahendit ainult koos mõne teise kriisilahendusvahendiga.
5. Kui kohaldatakse lõike 2 punktides a, b või c osutatud kriisilahendusvahendeid ning neid vahendeid kasutatakse selleks, et osaliselt üle kanda kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varasid, õigusi või kohustusi, likvideeritakse järelejäänud osa sellest asutusest, kelle varasid, õigusi või kohustusi üle kanti, tavalise maksejõuetusmenetluse alusel ajavahemiku jooksul, mis on asjakohane, arvestades selle asutuse vajadust osutada teenuseid või abi vastavalt artiklile 58, et võimaldada ülevõtjal jätkata ülekandmise tulemusena saadud tegevusi või teenuseid.
6. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusvahendi rakendamise või kriisilahendusõiguse kasutamise tulemusena kantakse kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varad, õigused ja kohustused üle teisele üksusele, ei kohaldata siseriiklikku maksujõuetusõiguse eeskirju, mis on seotud võlausaldajatele kahjulike õigusaktide kehtetuks tunnistamisega.
7. Liikmesriike ei takistata andmast kriisilahendusasutustele lisaõigusi kriisilahenduse tingimustele vastava asutuse puhul, tingimusel et sellised lisaõigused ei takista grupi kriisi tulemuslikku lahendamist ning on kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega ja artiklites 26 ja 29 sätestatud kriisilahenduse üldpõhimõtetega.

2. JAGU

ETTEVÕTTE MÜÜGI VAHEND

Artikkel 32

Ettevõtte müügi vahend

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus üle kanda ostjale, kes ei ole sildasutus, järgmist:

- (a) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsiad või muud omandiõigust tõendavad instrumendid;
- (b) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse vara, õigused ja kohustused või teatav osa varast, õigustest ja kohustustest;
- (c) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse mõne või kõigi varade, õiguste ja kohustuste mis tahes kombinatsioon.

Esimeses lõigus osutatud ülekandmine toimub küsimata selleks kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäride või mis tahes kolmanda isiku, kes ei ole ostja, nõusolekut ning täitmata menetlusnõudeid, mida muul juhul tuleks äriühingute või väärtpaberitega seotud õigusaktide kohaselt järgida.

- 2. Lõike 1 kohane ülekandmine toimub äritingimustel, asjaolusid arvesse võttes, ja vastavalt liidu riigiabi eeskirjadele.
- 3. Asutuse varade osalise ülekandmise korral saab ülekandmisest saadava tulu kriisilahenduse objektiks olev asutus.

Kui kantakse üle kõik aktsiad või muud omandiõigust tõendavad instrumendid või kui kantakse üle asutuse kõik varad, õigused ja kohustused, saavad ülekandmisest saadava tulu kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionärid, kelle õigused on võõrandatud.

Liikmesriigid arvutavad *esimeses lõigus* osutatud tulud, millest on maha arvatud kriisilahenduse protsessi raames tekkinud haldus- või muud kulud, sealhulgas artikli 92 kohaselt rahastamismehhanismiga seoses tekkinud kulud ja kulutused.

- 4. Kriisilahendusasutused võtavad mõistlikke meetmeid, et saavutada vastavalt käesoleva artikli lõikele 2 ülekandmise jaoks äritingimused, mis on kooskõlas artikli 30 kohaselt teostatud õiglase ja realistliku hindamisega, võttes arvesse juhtumi asjaolusid.
- 5. Ettevõtte müügi vahendi rakendamisel võivad kriisilahendusasutused kasutada ülekandmisõigust rohkem kui korra, et teha aktsiate või muude omandiõigust tõendavate instrumentide või kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varade, õiguste või kohustuste täiendavaid ülekandmisi.
- 6. Pärast ettevõtte müügi vahendi kasutamist võivad kriisilahendusasutused ostja nõusolekul kasutada ülekandmisõigusi seoses ostjale üle kantud aktsiate või muude omandiõigust tõendavate instrumentide või varade, õiguste või kohustustega, et kanda vara tagasi kriisilahenduse objektiks olevale asutusele.
- 7. Ostjal peab olema asjakohane luba, et jätkata lõike 1 kohase ülekandmise teel omandatud tegevust või osutada vastavaid teenuseid.
- 8. Erandina direktiivi 2006/48 artikli 19 lõikest 1, kui ettevõtte müügi vahendi rakendamisel aktsiate või muude omandiõigust tõendavate instrumentide ülekandmise tulemusena omandataks oluline osa või suurendataks olulist osa nii,

nagu on osutatud direktiivi 2006/48 artikli 19 lõikes 1, viivad pädevad asutused õigeaegselt läbi kõnealuse artikliga ette nähtud hindamise, nii et see ei põhjustaks viivitusi ettevõtte müügi vahendi kasutamisel ega takistaks kriisilahendusmeetme abil kriisilahenduse eesmärkide saavutamist.

9. Ettevõtte müügi sellise vahendi tulemusena tehtud ülekandmiste suhtes, mis hõlmab asutuse osade, kuid mitte kõigi varade, õiguste või kohustuste ülekandmist, kohaldatakse **VI peatükis** sätestatud vara osalise ülekandmise kaitsemeetmeid.
10. Et kasutada teises liikmesriigis teenuste osutamise õigust või asutamisevabaduse õigust kooskõlas direktiiviga 2006/48/EÜ või direktiiviga 2004/39/EÜ, peetakse ostjat kriisilahenduse objektiks oleva asutuse õigusjärglaseks ning ostja võib kasutada üle kantud varade, õiguste või kohustuste suhtes kõiki õigusi, mida kasutas kriisilahenduse objektiks olev asutus ■ .
- 10 a. ***Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud ostja võib jätkuvalt kasutada õigust olla kriisilahenduse objektiks oleva asutuse makse-, kliiring- ja arveldussüsteemide liige ning pääseda nende süsteemidele juurde, eeldusel et ta vastab sellistes süsteemides osalemist reguleerivatele kriteeriumidele.***
11. Kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäridel **ja** võlausaldajatel ning muudel kolmandatel isikutel, kelle vara, õigusi või kohustusi ei ole üle kantud, ei ole mis tahes õigusi seoses üle kantavate varade, õiguste või kohustustega või nende suhtes.

Artikkel 33

Ettevõtte müügi vahend: menetlusnõuded

1. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti, turustab kriisilahendusamet ettevõtte müügi vahendit rakendades asutust või seda osa asutuse varadest, õigustest või kohustustest, mida kriisilahendusamet kavatses üle kanda, või korraldab sellise turustamise. Õiguste, varade ja kohustuste kogumeid võib turustada eraldi.
2. Ilma et see piiraks liidu riigiabi raamistiku kohaldamist, teostatakse lõikes 1 osutatud turustamine vastavalt järgmistele kriteeriumidele:
 - (a) see on võimalikult läbipaistev **ega põhjusta valeandmete esitamist**, võttes arvesse asjaolusid ning eelkõige finantsstabiilsuse säilitamise vajadust;
 - (b) ühtki võimalikku ostjat ei asetata teiste võimalike ostjatega võrreldes soodsamasse ega ebasoodsamasse olukorda;
 - (c) puudub huvide konflikt;
 - (d) ühelegi võimalikule ostjale ei anta ebaõiglast eelist;
 - (e) võetakse arvesse vajadust kriisi kiiresti lahendada;
 - (f) eesmärk on saavutada asjaomaste varade ja kohustuste võimalikult kõrge müügihind, **aga mitte esitada nende kohta valeandmeid**.

Käesolevas lõikes sätestatud põhimõtted ei takista kriisilahendusasutust võtmast ühendust konkreetsete võimalike ostjatega.

Direktiivi 2003/6/EÜ artikli 6 lõikega 1 nõutud üldsuse teavitamist asutuse turustamisest võib kooskõlas direktiivi 2003/6/EÜ artikli 6 lõikega 2 edasi lükata.

3. Kriisilahendusvahendina ettevõtte müüki rakendades ei pea kriisilahendusasutused järgima lõikes 1 sätestatud turustusnõudeid, kui nad otsustavad, et kõnealuste nõuete järgimine seaks tõenäoliselt ohtu ühe või enama kriisilahenduseesmärgi saavutamise, ning eelkõige kui on täidetud järgmised tingimused:
 - (a) kriisilahendusasutus leiab, et kriisilahenduse objektiks oleva asutuse maksejõuetusest tuleneb oluline oht finantsstabiilsusele või maksejõuetus suurendab sellist ohtu;
 - (b) kõnealuste nõuete järgimine kahjustaks tõenäoliselt ettevõtte müügi vahendi tulemuslikkust sellise ohu leevendamisel või takistaks artikli 26 lõike 2 punktis b sätestatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamist; **ning**

(b a) täielikult on arvesse võetud siseturu nõudeid ning on astunud samme konkurentsile avaldunud mis tahes kahjuliku mõju hüvitamiseks pikemas perspektiivis.
4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada faktilised asjaolud, mis moodustavad olulise ohu, ning ettevõtte müügi vahendi tulemuslikkusega seotud elemendid, mis on sätestatud lõike 3 punktides a ja b.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

3. JAGU

SILDASUTUSE VAHEND

Artikkel 34

Sildasutuse vahend

1. Sildasutuse vahendi kasutamiseks peavad liikmesriigid tagama, et kriisilahendusasutustel on õigus kanda kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varad, õigused ja kohustused või teatav osa või mis tahes kombinatsioon nendest varadest, õigustest või kohustustest üle sildasutusse, küsimata selleks kriisilahenduse objektiks

oleva asutuse aktsionäride või mis tahes kolmanda isiku nõusolekut ning täitmata menetlusnõudeid, mida muul juhul tuleks äriühingute või väärtpaberitega seotud õigusaktide kohaselt järgida.

2. Arvestamata juhtumeid, mil kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit kohaldatakse artikli 37 lõike 2 punktis b sätestatud eesmärgil, peab sildasutuse vahendi kohaldamisel sildasutus olema juriidiline isik, mis on täielikult või osaliselt ühe või mitme riigiasutuse (mille hulka võib kuuluda ka kriisilahendusasutus) omanduses ja mis luuakse eesmärgiga täita kriisilahenduse objektiks oleva asutuse mõnda või kõiki funktsioone ning hallata kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varasid või kohustusi või osa nendest.

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamine artikli 37 lõike 2 punktis b sätestatud eesmärgil ei tohi takistada kriisilahendusasutuse võimet kontrollida sildasutust ulatuses, mis on vajalik kriisilahenduse teostamiseks ja kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks.

3. Sildasutuse vahendit rakendades tagab kriisilahendusasutus, et sildasutusse üle kantud kohustuste koguväärtus ei ületa kriisilahenduse objektiks olevast asutusest üle kantud või teistest allikatest saadud õiguste ja varade koguväärtust.
4. Sildasutuse vahendit rakendades võib kriisilahendusasutus üle kanda asutuse mis tahes varad, õigused või kohustused, kui ta leiab selle olevat asjakohane ühe või enama kriisilahenduseesmärgi saavutamisel.
5. Sildasutuse vahendit rakendades võivad kriisilahendusasutused:
 - (a) kanda õigusi, varasid ja kohustusi kriisilahenduse objektiks olevast asutusest sildasutusse üle enam kui ühel korral; ■
 - (b) kanda õigusi, varasid ja kohustusi sildasutusest tagasi kriisilahenduse objektiks olevasse asutusse, tingimusel et lõikes 6 kehtestatud tingimused on täidetud; **ning**
 - (c) kanda õigusi, varasid ja kohustusi sildasutusest üle kolmandale isikule.
6. Kriisilahendusasutused kannavad õigusi, varasid ja kohustusi sildasutusest tagasi kriisilahenduse objektiks olevasse asutusse ainult ühel järgmistest asjaoludest:
 - (a) asjaomaste õiguste, varade või kohustuste tagasikandmise võimalus on selgelt sõnastatud dokumendis, mille alusel tehti lõike 5 punktis a osutatud ülekandmine;
 - (b) asjaomased õigused, varad või kohustused ei kuulu tegelikult selliste õiguste, varade või kohustuste hulka, mis on kindlaks määratud dokumendis, mille alusel tehti lõike 5 punktis a osutatud ülekanne, või ei vasta sellistele õigustele, varadele või kohustustele seatud tingimustele.

Mõlemal punktides a ja b osutatud juhul tehakse tagasikanne mis tahes tähtaja jooksul ja kooskõlas mis tahes muude tingimustega, mis on asjaomases dokumendis kindlaks määratud.

7. Sildasutuse vahendi abil tehtud ülekannete suhtes, mis hõlmab asutuse mõne, kuid mitte kõigi varade, õiguste või kohustuste ülekandmist, kohaldatakse **VI peatükis** sätestatud vara osalise ülekandmise kaitsemeetmeid.
8. Et kasutada teises liikmesriigis teenuste osutamise õigust või asutamisevabaduse õigust kooskõlas direktiiviga 2006/48/EÜ või direktiiviga 2004/39/EÜ, peetakse sildasutust kriisilahenduse objektiks oleva asutuse õigusjärglaseks ning sildasutus võib kasutada üle kantud varade, õiguste või kohustuste suhtes kõiki õigusi, mida kasutas kriisilahenduse objektiks olev asutus ■ .
- 8 a. *Liikmesriigid tagavad, et sildasutus võib kasutada õigust olla kriisilahenduse objektiks oleva asutuse makse-, kliiring- ja arveldussüsteemide liige ja pääseda sellistele süsteemidele ligi, eeldusel et ta täidab sellistes süsteemides osalemist reguleerivaid kriteeriume.*
9. Kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäridel ja võlausaldajatel ning muudel kolmandatel isikutel, kelle vara, õigusi või kohustusi ei ole sildasutusse üle kantud, ei ole mis tahes õigusi seoses sildasutuse või tema **vara või halduritega** või nende suhtes.
- 9 a. *Sildasutuse haldurite eesmärgid ei hõlma mingeid kohustusi ega vastutust kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäride ees ning haldurid ei vastuta kõnealuste aktsionäride ees kahjude eest, mis tulenevad nende tegevusest või tegemata jätmistest nende töökohustuste täitmisel või väidetaval täitmisel, kui sellise tegevuse või tegemata jätmisega ei kaasne rasket hooletust või tõsist üleastumist siseriikliku õiguse mõistes.*

Artikkel 35

Sildasutuse tegevus

1. Liikmesriigid tagavad, et sildasutuse tegevus järgib järgmisi sätteid:
 - (a) sildasutuse asutamisdokumentide sisu määrab kindlaks kriisilahendusasutus;
 - (b) kriisilahendusasutus nimetab ametisse **või omandistruktuurist sõltuvalt kiidab heaks** sildasutuse juhatuse, kinnitab juhatuse liikmete palgad ja määrab kindlaks nende ülesanded;
 - (b a) **kriisilahendusasutus kinnitab sildasutuse strateegia ja riskiprofüüli;**
 - (c) sildasutusele antakse tegevusluba direktiivi 2006/48/EÜ või vajaduse korral direktiivi 2004/39/EÜ kohaselt ning kohaldatakse siseriikliku õigusega nõutavad load seoses tegevuste teostamise ja teenuste osutamisega, mis sildasutus omandab käesoleva direktiivi artikli 56 kohase ülekandmise tulemusena.

Sellele vaatamata võib lühikeseks ajaks luua sildasutuse ja anda sellele tegevusloa, ilma et see vastaks [kapitalinõuete määruse] artiklis 92 sätestatud omavahendite nõuetele, kui see on vajalik kriisilahenduseesmärkide kõige paremaks saavutamiseks;

(d) sildasutus tegutseb kooskõlas direktiivide 2006/48/EÜ, 2006/49/EÜ ja 2004/39/EÜ nõuetega, olenevalt sellest, millist direktiivi kohaldatakse, ning sildasutuse suhtes kohaldatakse osutatud direktiivide alusel järelevalvet;

(d a) sildasutus ei tegutse konkurentsi moonutaval viisil. Sildasutuse asutamisel võivad liikmesriigid täpsustada selle tegutsemispüüanguid seoses järgmisega:

i) teatavate toodete turuosa;

ii) reklaamimine;

iii) tasud, määrad ja lepingutingimused.

2. Arvestades kõiki liidu või liikmesriikide konkurentsieeskirjadest lähtuvaid piiranguid, juhib juhatus sildasutust eesmärgiga müüa krediidasutus või investeerimisühing ning selle varad, õigused ja kohustused sobivate tingimuste korral ning lõikes 5 sätestatud tähtaja jooksul ühele või enamale erasektori ostjale.

3. Kriisilahendusasutus lõpetab sildasutuse tegevuse mis tahes ühel järgmistest juhtudest, sõltuvalt sellest, mis on varaseim:

(a) sildasutus ühineb teise krediidasutuse või investeerimisühinguga;

(b) kolmas isik omandab suurema osa sildasutuse kapitalist;

(c) ***kolmas osapool*** omandab kõik sildasutuse varad, õigused või kohustused või olulise osa nendest;

(d) lõikes 5 või vajaduse korral lõikes 6 kindlaks määratud tähtaja möödumisel.

4. Sildasutuse või selle varade või kohustuste müümisel tagavad liikmesriigid, et sildasutust või asjakohaseid varasid või kohustusi turustatakse avalikult ja läbipaistvalt ning et ***see ei põhjusta olulisi moonutusi ja*** ühtki võimalikku ostjat ei asetata teiste võimalike ostjatega võrreldes soodsamasse ega ebasoodsamasse olukorda.

Iga selline müük toimub äritingimustel, asjaolusid arvesse võttes ja kooskõlas liidu riigiabi raamistikuga.

5. Kui ei saavutata ühtki lõike 3 punktis a, b või c osutatud tulemust, lõpetab kriisilahendusasutus sildasutuse tegevuse kahe aasta täitumisel alates kuupäevast, mil kriisilahenduse objektiks olevast asutusest tehti sildasutuse vahendi alusel viimane ülekanne.

6. Kriisilahendusasutus võib lõikes 5 osutatud tähtaega pikendada veel **█** üheaastaseks perioodiks, kui
- (a) sellise pikendamisega **toetatakse** lõike 3 punktis a, b või c osutatud **tulemust** või
 - (b) pikendamine on vajalik selleks, et tagada oluliste pangandus- või finantsteenuste järjepidevus.
7. Kui sildasutuse tegevus lõpetatakse lõike 3 punktides c ja d osutatud asjaoludel, sildasutus likvideeritakse.
- Lõike 3 kohaselt sildasutuse tegevuse lõpetamise tulemusena saadud tulu saab kriisilahenduse objektiks olev asutus. **Kui sildasutuste töö põhjustab ootamatute sündmuste tõttu kahjusid, kannab need kahjud kriisilahenduse objektiks olev asutus.**
- Liikmesriigid **arvavad** tulude arvutamisel **█** maha kriisilahenduse protsessi raames tekkinud haldus- või muud kulud, **sealhulgas artikli 92 kohaselt rahastamismehhanismiga seoses tekkinud kulud ja kulutused.**
8. Kui sildasutust kasutatakse mitme asutuse varade ja kohustuste ülekandmiseks, osutab lõikes 7 osutatud kohustus teatavast krediidasutusest või investeerimisühingust üle kantud varade ja kohustuste, mitte sildasutuse enda likvideerimisele.

4. JAGU

VARADE ERALDAMISE VAHEND

Artikkel 36

Varade eraldamise vahend

1. Varade eraldamise vahendi rakendamiseks tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutustel on õigus kanda kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varad, õigused ja kohustused varahaldusvahendi alla, **küsimata selleks kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäride või mis tahes kolmanda isiku nõusolekut ning täitmata menetlusnõudeid, mida muul juhul tuleks äriühinguõiguse või väärtpaberitega seonduvate õigusaktide kohaselt järgida.**
2. Varade eraldamise vahendi rakendamisel on varahaldusvahend juriidiline isik, mis on täielikult ühe või mitme riigiasutuse (mille hulka võib kuuluda ka kriisilahendusasutus) omanduses.
3. Kriisilahendusasutus määrab varahaldusvahendi alla kantud varade haldurid, kelle tegevuse eesmärk on varade müük maksimaalse hinna eest või tagada, et ettevõtte likvideeritakse nõuetekohaselt.
4. Kriisilahendusasutused võivad kasutada lõikega 1 ette nähtud õigust varade ülekandmiseks ainult juhul, kui asjaomase varade turu seis on selline, et nende

varade likvideerimine tavalise maksejõuetusmenetluse käigus võiks finantsturgu ebasoodsalt mõjutada.

5. Varade eraldamise vahendi rakendamisel määravad kriisilahendusasutused kooskõlas artiklis 30 kehtestatud põhimõtetega ja vastavalt liidu riigiabi raamistikule tasu, mille eest varad kantakse varahaldusvahendi alla.
6. Kriisilahendusasutused võivad
 - (a) kanda kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varasid, õigusi või kohustusi varahaldusvahendi alla mitmel korral; kanda varasid, õigusi või kohustusi varahaldusvahendi alt tagasi kriisilahenduse objektiks olevasse asutusse, kui lõikes 7 kehtestatud tingimused on täidetud.
7. Kriisilahendusasutused kannavad õigusi, varasid ja kohustusi varahaldusvahendi alt tagasi kriisilahenduse objektiks olevasse asutusse ainult ühel järgmistest asjaoludest:
 - (a) asjaomaste õiguste, varade või kohustuste tagasikandmise võimalus on selgelt sõnastatud dokumendis, mille alusel tehti lõike 6 punktis a osutatud ülekandmine;
 - (b) asjaomased õigused, varad või kohustused ei kuulu tegelikult selliste õiguste, varade või kohustuste hulka, mis on kindlaks määratud dokumendis, mille alusel tehti lõike 6 punktis a osutatud ülekanne, või ei vasta sellistele õigustele, varadele või kohustustele seatud tingimustele.

Mõlemal punktides a ja b osutatud juhul tehakse tagasikanne mis tahes tähtaja jooksul ja kooskõlas mis tahes muude tingimustega, mis on asjaomases dokumendis kindlaks määratud.
8. Kriisilahenduse objektiks oleva asutuse ja varahaldusvahendi vahel tehtud ülekannete suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi **VI peatükis** sätestatud vara osalise ülekandmise kaitsemeetmeid.
9. Kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäridel ja võlausaldajatel ning muudel kolmandatel isikutel, kelle vara, õigusi või kohustusi ei ole varahaldusvahendisse üle kantud, ei ole mingeid õigusi seoses varahaldusvahendi, selle vara või halduritega või nende suhtes.
10. Lõike 3 alusel nimetatud varahaldurite ülesanded ei hõlma mingeid kohustusi ega vastutust kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäride ees ning haldurid ei vastuta kõnealuste aktsionäride ees kahjude eest, mis tulenevad nende tegevusest või tegemata jätmistest nende töökohustuste täitmisel või väidetaval täitmisel, kui sellise tegevuse või tegemata jätmisega ei kaasne rasket hooletust või tõsist üleastumist siseriikliku õiguse mõistes.
11. EBA töötab välja suuniseid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16, et edendada järelevalve- ja kriisilahendustavade lähenemist seoses selle kindlakstegemisega, millal käesoleva artikli lõike 4 kohaselt võiks varade või kohustuste likvideerimine tavalise maksejõuetusmenetluse käigus finantsturgu

ebasoodsalt mõjutada. EBA töötab kõnealused suunised välja hiljemalt käesoleva direktiivi artikli 115 lõike 1 esimeses lõigus kehtestatud kuupäevaks.

5. JAGU

KOHUSTUSTE JA NÕUDEÕIGUSTE TEISENDAMISE VAHEND

1. ALAJAGU

KOHUSTUSTE JA NÕUDEÕIGUSTE TEISENDAMISE VAHENDI EESMÄRK JA RAKENDUSALA

Artikkel 37

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend

1. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamiseks tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutustel on artikli 56 lõike 1 punktides f–l kindlaks määratud kriisilahendusõigused.
2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, **et täita artiklis 26 täpsustatud kriisilahenduseesmäärke** ühel järgmistest eesmärkidest:
 - (a) kriisilahenduse tingimustele vastava asutuse rekapitalizeerimiseks tasemel, mis võimaldaks asutusel uuesti vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks on talle antud direktiivi 2006/48/EÜ või direktiivi 2004/39/EÜ kohane luba;
 - (b) sildasutusse üle kantavate nõuete või võlainstrumentide põhisumma vähendamiseks või sellise võla konverteerimiseks omakapitaliks eesmärgiga luua sildasutusele kapitali.
3. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit lõike 2 punktis a osutatud eesmärgil ainult juhul, kui on tõenäoline, et kõnealuse vahendi rakendamine koos meetmetega, mida võetakse kooskõlas artikliga 47 nõutud ettevõtte saneerimiskavaga, aitab lisaks asjaomaste kriisilahenduse eesmärkide saavutamisele taastada kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu usaldusväarsuse ja pikaajalise elujõulisuse.

Kui esimeses lõigus sätestatud tingimus ei ole täidetud, kohaldavad liikmesriigid vastavalt vajadusele artikli 31 lõike 2 punktides a, b ja c osutatud mis tahes kriisilahendusvahendit ja käesoleva artikli lõike 2 punktis b osutatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit.

- 4 a. Liikmesriigid tagavad, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit kohaldatakse vastavalt asjaomase krediidasutuse õiguslikule vormile.**

Artikkel 38

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala

1. Liikmesriigid tagavad, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit võib kohaldada asutuse kõigi kohustuste suhtes, mis ei jää lõike 2 alusel kõnealuse vahendi rakendusalaast välja.
2. Kriisilahendusasutused ei kasuta võlgade allahindamise ja konverteerimise õigusi järgmiste kohustuste suhtes:
 - (a) direktiivi 94/19/EÜ alusel tagatud hoiused;
 - (b) tagatud kohustused, *nt direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 osutatud võlakirjad (tagatud võlakirjad) tagatiste kogumis või registris ja seotud tuletisinstrumendid, mis on tagatud kogumis eelisseisundis;*
 - (c) kohustused, mis on asutusele tekkinud seoses klientide varade või klientide raha – *kaasa arvatud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 1 lõikes 2 määratletud eurofondi või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011 aasta direktiivi 2011/61/EÜ (alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta) artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud AIFide poolt või nimel hoiustatud vara või raha* – haldamisega või asutuse (kui usaldusisiku) ja mõne teise isiku (kui kasusaaja) vahelise usaldussuhte alusel;
 - (d) kohustused, *mis tulenevad pankadevahelistest ja rahaturuoperatsioonidest*, mille esialgne tähtaeg on vähem kui üks kuu;
 - (e) järgmised kohustused:
 - i) palgavõlgnevuse, pensionihüvitise või muu kindlaksmääratud tasuga seotud kohustus asutuse töötaja vastu, välja arvatud mis tahes kujul muutuvtasu;
 - ii) kohustus kaubakrediiti andnud võlausaldaja vastu seoses asutuse igapäevaseks tegevuseks vajalike kaupade või teenuste tarnetega, sealhulgas IT teenused, kommunaalteenused ning ruumide rent, teenindus ja korrashoid;
 - iii) kohustus maksu- ja sotsiaalkindlustusasutuste vastu, kui sellised kohustused on kohaldatava maksejõuetusõiguse alusel eelistatud;

iii a) hoiuste tagamise skeemid.

Liikmesriigid tagavad, et kõik tagatud võlakirjade tagatud kogumiga seotud tagatud varad jäävad mõjutamatuks, eraldatuks ning püsavalt rahastatuks. Ei see nõue ega lõike 2 punktid a ja b ei takista kriisilahendusasutustel vajaduse korral kasutada kõnealuseid õigusi seoses tagatud kohustuse või pandiga tagatud kohustuse sellise osa suhtes, mis ületab tagatiseks olevate varade, pandi, pandiõiguse või tagatise väärtust.

Lõike 2 **punkt a** ei takista kriisilahendusasutusi kasutamast kõnealuseid õigusi seoses hoiuste mis tahes sellise summaga, mis ületab kõnealuse direktiivi kohast hõlmatust, kui see on asjakohane.

3. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisel võivad kriisilahendusasutused allahindamis- ja konverteerimisõiguste kohaldamisel välja jätta kohustused, mis tulenevad tuletisinstrumentidest, mis ei kuulu lõike 2 punkti d reguleerimisalasse, juhul kui selline väljaarvamine on vajalik või asjakohane artikli 26 lõike 2 punktides a ja b kehtestatud eesmärkide saavutamiseks.

Mõjutamata neid eesmärke ja võttes arvesse käesoleva artikli lõike 4 punkti b alapunkti ii, tagavad kriisilahendusasutused, et keskse vastaspoole kaudu arveldatud või [kapitalinõuete määruse] artikli 382 lõikes 4 osutatud tuletisinstrumentide lepinguid käsitatakse kõrgemasse nõudeõiguse järku kuuluvana kui neid, mida sel viisil ei arveldata.

- 3 a. ***Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused piiravad seda, millises ulatuses muudel asutustel on käesoleva direktiivi artikli 2 punktis 49 määratletud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendite alla kuuluvaid kohustusi.***

4. ***EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada järgmist:***

(a) lõike 2 punktiga d hõlmatud kohustuste eriliigid ning

(b) asjaolud, mille korral väljaarvamine on vajalik või asjakohane artikli 26 lõike 2 punktides a ja b kehtestatud eesmärkide saavutamiseks, võttes arvesse järgmisi tegureid:

i) võlgade allahindamise vahendi rakendamisega kaasneva tuletisinstrumentide positsioonide arveldamise süsteemne mõju;

ii) mõju keskse vastaspoole tegevusele, kui võlgade allahindamise vahendit rakendatakse kohustuste suhtes, mis tulenevad keskse vastaspoole kaudu kliiritavatest tuletisinstrumentidest, ning

iii) mõju, mida võlgade allahindamise vahendi rakendamine tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste suhtes avaldab tuletisinstrumentide vastaspoolte riskijuhtimisele;

(b a) lõikes 3 a osutatud üldpiirangud, võttes arvesse pankadevahelise turu toimimist ja krediidasutuste omavahelise seotuse ulatust.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ...* [12 kuud pärast selle direktiivi jõustumist].

Komisjonile delegeritakse volitused võtta vastu teises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

2. ALAJAGU

MIINIMUMNÕUE ALLAHINNATAVATE KOHUSTUSTE PUHUL

Artikkel 39

Miinumnõue kohustuste puhul, mille suhtes kasutatakse allahindamis- ja konverteerimisõiguseid

1. Liikmesriigid tagavad, et asutustel on alati **minimaalne** piisav omavahendite ja allahinnatavate kohustuste kogusumma, mis on väljendatud protsendina asutuse nendest kogukohustustest, mis ei kvalifitseeru omavahenditena direktiivi 2006/48/EÜ V jaotise 2. peatüki 1. jao või direktiivi 2006/49/EÜ IV peatüki kohaselt, **välja arvatud tagatud võlakirjad**.

EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse hindamiskriteeriumid, mille alusel tuleb kindlaks määrata iga asutuse piisav omavahendite ja allahinnatavate kohustuste – kaasa arvatud allutatud võla ning kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata võla, mille tähtajani on vähemalt 12 kuud ja mis kuulub kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise õiguse alla ning kvalifitseerub vastavalt [kapitalinõuete määruse] artikli 4 lõikele 118 omavahenditeks – kogusumma.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [12 kuud pärast selle direktiivi jõustumist].*

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu regulatiivsed tehnilised standardid, millega kehtestatakse miinumnõuded, vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

2. Allutatud võlainstrumente ja allutatud laene, mis ei kvalifitseeru täiendavate esimese taseme või teise taseme omavahenditena, võib arvesse võtta lõikes 1 osutatud allahinnatavate kohustuste kogusummas ainult juhul, kui need vastavad järgmistele tingimustele:
 - (a) instrumendid on välja antud ja nende eest on täielikult tasutud;
 - (b) instrumente ei ole ostnud ükski järgmistest:
 - i) asutus ega tema tütarettevõtjad;
 - ii) ettevõtja, milles asutusel on osalus, kus talle otseselt või kontrollisuhte kaudu kuulub vähemalt 20 % kõnealuse ettevõtja hääleõigustest või kapitalist;
 - (c) asutus ei rahasta instrumentide ostu otseselt ega kaudselt;
 - (d) instrumente ei ole taganud ükski asutusega samasse gruppi kuuluv üksus;

- (e) instrumentide tähtajani on jäänud vähemalt üks aasta;
- (e a) vajadus tagada kooskõla rahvusvahelistel foorumitel välja töötatud kõigi rahvusvaheliste standarditega seotud miinimumnõuetega.**
3. Lõike 1 kohane *piisav* kogusumma määratakse kindlaks *muu hulgas* järgmiste kriteeriumide alusel:
- (a) vajadus tagada, et asutuse kriisi saab kriisilahendusvahenditega lahendada, rakendades vajaduse korral ja kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit;
- (a a) kui palju on asutusel aktsepteeritud kapitali üle lõikes 1 sätestatud nõutava miinimummäära;**
- (b) vajadus asjakohastel juhtudel tagada, et asutusel on piisavalt allahinnatavaid kohustusi selleks, et kui rakendatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, saaks asutuse esimese taseme põhiomavahendite määra uuesti tõsta tasemele, mis võimaldab asutusel säilitada turu piisava usalduse, vastata jätkuvalt tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2006/48/EÜ või direktiivi 2006/49/EÜ kohane luba;
- (c) asutuse suurus, *aktsionäride struktuur*, ärimudel, *rahastamismudel* ja riskiprofiil;
- █
- (e) mil määral oleks asutuse maksejõuetusel ebasoodne mõju finantsstabiilsusele, sealhulgas seotuse tõttu muude asutuste või ülejäänud finantsüsteemiga, tulenevalt kriisi levikust muudele asutustele.
4. Kui artiklist 40 ei tulene teisiti, täidavad asutused käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud nõudeid individuaalselt.
- Kui artiklist 40 ei tulene teisiti, jäetakse käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kogusummast välja muude samasse gruppi kuuluvate üksuste hoitavad kohustused.
5. Kriisilahendusasutused nõuavad ja kontrollivad, et asutused säilitavad lõikes 1 kehtestatud kogusumma, ning võtavad vastu lõike 4 kohaseid otsuseid kriisilahenduskavade väljatöötamise ja ajakohastamise käigus.
6. Kriisilahendusasutused teavitavad EBAt *piisavast kogusummast*, mille nad on kindlaks määranud iga nende jurisdiktsiooni kuuluva krediidasutuse või investeerimisühingu jaoks. EBA *hindab, kas see summa on piisav kahjumi täielikuks katmiseks, kui väljaandev asutus ei ole enam elujõuline, ja* esitab komisjonile hiljemalt 1. jaanuariks 2015 aruande lõike 1 kohase nõude rakendamise kohta. Eelkõige esitab EBA komisjonile aruande selle kohta, kas kõnealuse nõude rakendamisel on liikmesriikides lahknevusi.
- █

Artikkel 40

Miinumunõude kohaldamine gruppide suhtes

1. Kriisilahendusasutused võivad **■** kohaldada ***miinumunõuet allkonsolideeritud alusel ja kohaldavad*** artikli 39 lõigetes 1 ja 3 kehtestatud miinumunõuet ***ka*** konsolideeritud alusel gruppide suhtes, mille suhtes kohaldatakse konsolideeritud järelevalvet, tingimusel et järgmised tingimused on täidetud:
 - (a) artikli 39 lõikes 1 osutatud ***piisav kogusumma*** arvutatakse grupi konsolideeritud ***allahinnatavate*** kohustuste, ***võttes muu hulgas arvesse kohustuste kogusummat***, ja omavahendite alusel;
 - (b) artikli 39 lõikes 2 osutatud võlainstrumendid või laenud on andnud välja emaettevõtja või artikli 1 punktis c või d osutatud äriühing;
 - (c) emaettevõtja või artikli 1 punktis c või d osutatud äriühing jaotab asjakohaselt ja proportsionaalselt artikli 39 lõikes 2 osutatud võlainstrumentide või laenude väljaandmise kaudu kogutud vahendid tütarettevõtjateks olevate asutuste vahel krediidi vormis;
 - (d) iga tütarettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing täidab artikli 39 lõikes 1 sätestatud miinumunõuet. Erandina artikli 39 lõike 4 teisest lõigust võetakse siiski emaettevõtja või artikli 1 punktis c või d osutatud äriühingu hoitavaid kohustusi arvesse nende omavahendite ja allahinnatavate kohustuste kogusummas, mida tütarettevõtja peab hoidma vastavalt artikli 39 lõikele 1;
 - (e) kui grupi tasandi kriisilahendusasutus või muu pädev kriisilahendusasutus rakendab emaettevõtja või artikli 1 punktis c või d osutatud äriühingu suhtes kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, peavad tütarettevõtjate kriisilahendusasutused rakendama kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit esmalt tütarettevõtjate kohustuste suhtes seoses emaettevõtja või artikli 1 punktis c või d osutatud äriühinguga ning alles siis rakendama seda vajaduse korral tütarettevõtja muude allahinnatavate kohustuste suhtes.
2. Lõike 1 kohase otsuse tegemisel võtavad kriisilahendusasutused arvesse seda, kuidas grupp struktureerib oma tegevuse, ning eelkõige seda, millises ulatuses on rahastamine, likviidsus ja risk juhitud tsentraalselt.
3. Kriisilahendusasutused võtavad vastu otsuse kohaldada ***piisava kogusumma nõuet*** konsolideeritud alusel vastavalt käesoleva artikli lõikele 1 kriisilahenduskavade väljatöötamise ja ajakohastamise ajal vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 9. Gruppide puhul, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2006/48/EÜ artiklite 125 ja 126 kohaselt konsolideeritud järelevalvet, võtavad kriisilahendusasutused vastu otsuse kohaldada miinumunõuet konsolideeritud alusel vastavalt käesoleva direktiivi ***artiklile 12***.

3. ALAJAGU

KOHUSTUSTE JA NÕUDEÕIGUSTE TEISENDAMISE VAHENDI RAKENDAMINE

Artikkel 41

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise summa hindamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused hindavad kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendades kogusummat, mille võrra tuleb allahinnatavaid kohustusi vähendada või konverteerida, võttes aluseks artiklis 30 sätestatud nõuetele vastava hindamise.
2. Kui kriisilahendusasutused kohaldavad kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit artikli 37 lõike 2 punktis a osutatud eesmärgil, tehakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hindamise teel kindlaks summa, mille võrra allahinnatavaid kohustusi tuleb vähendada, et taastada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse esimese taseme põhiomavahendite määr **ja vähemalt ühe aasta perspektiivis turul valitsevate tingimuste kohaselt** jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks asutusele on antud direktiivi 2006/48/EÜ või direktiivi 2004/39/EÜ kohane luba.

Kui kriisilahendusasutused kavatsesid kasutada artiklis 34 osutatud sildasutuse vahendit või artiklis 36 osutatud varade eraldamise vahendit, võetakse summa puhul, mille võrra allahinnatavaid kohustusi on vaja vähendada, arvesse usaldusväärset hinnangut sildasutuse kapitalivajaduste ning vajaduse korral varahaldusvahendi kohta.

- 2 a. Kui kapital on artiklite 51 kuni 55 kohaselt alla hinnatud ja vastavalt artikli 37 lõike 2 punktile a on kohaldatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamist ning on selgunud, et artikli 30 kohasel eelhindamisel põhineva allahindamise tase ületab nõudeid, hinnates seda artikli 30 lõike 5 kohase lõpliku hindamise suhtes, kohaldatakse üleshindamismehhanismi võlausaldajate ja seejärel aktsionäride nõuete täitmiseks.*
3. Kriisilahendusasutused võtavad kasutusele korra, mis aitab tagada, et hindamine ja väärtuse hindamine põhinevad võimalikult ajakohastatul ja kõikehõlmaval tabel kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varade ja kohustuste kohta.

Artikkel 42

Aktsionäride kohtlemine

1. Liikmesriigid tagavad, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendades võtavad kriisilahendusasutused aktsionäride suhtes ühe või mõlemad järgmistest meetmetest:
 - (a) tühistavad olemasolevad aktsiad;

- (b) kasutavad artikli 56 lõike 1 punktis h osutatud õigust konverteerida allahinnatavad kohustused kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsiateks konverteerimismääraga, mis oluliselt lahjendab olemasolevaid aktsiaid.
2. Lõikega 1 ette nähtud meetmeid kohaldatakse *ka* aktsionäride suhtes juhul, kui kõnealused aktsiad emiteeriti või anti järgmistel asjaoludel:
- (a) seoses võlainstrumentide konverteerimisega aktsiateks algsete võlainstrumentide lepingulise tingimuste alusel sündmuse korral, mis eelnes kriisilahendusasutuse hinnangule, et krediidasutus või investeerimisühing vastab kriisilahenduse tingimustele, või toimus sellise hinnanguga üheaegselt;
- (b) seoses asjaomaste kapitaliinstrumentide konverteerimisega esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks kooskõlas artikliga 52.
3. Selle otsustamisel, millist meetet kooskõlas lõikega 1 võtta, võtavad kriisilahendusasutused arvesse varadega seotud kahjude tõenäolist summat enne kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamist, tagamaks et aktsionäride suhtes võetavad meetmed on kooskõlas omakapitali väärtuse vähenemisega; **artikli 30** kohast hindamist ja eelkõige tõenäosust, et aktsionärid oleksid saanud tagasi mis tahes varad juhul, kui asutus oleks likvideeritud selle hindamise põhjal.
4. Kui kriisilahendusasutused rakendavad kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, kohaldatakse artiklite 30 ja 31 sätteid.
5. EBA töötab määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 alusel välja suunised asjaolude kohta, mille puhul oleks kohane võtta lõikes 1 osutatud meetmeid, võttes arvesse käesoleva artikli **lõikes 3** kirjeldatud tegureid. EBA töötab kõnealused suunised välja hiljemalt käesoleva direktiivi artikli 115 lõike 1 esimeses lõigus kehtestatud kuupäevaks.
6. Komisjon, võttes vajaduse korral arvesse EBA suuniste kohaldamisel saadud kogemust, võib võtta artikli 103 kohaselt vastu delegeeritud õigusaktid, mille eesmärk on täpsustada asjaolud, mille korral iga lõikes 1 osutatud meede oleks asjakohane, võttes arvesse käesoleva artikli **lõikes 3** sätestatud tegureid.

Artikkel 43

Nõuete hierarhia

1. Liikmesriigid tagavad, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendades kasutavad kriisilahendusasutused allahindamis- ja konverteerimisõigusi järgmiseid nõudeid järgides:
- (a) esmalt hinnatakse alla esimese taseme põhiomavahendite instrumendid proportsionaalselt kahjuga ja kuni nende amendumiseni ning asjaomased aktsiad tühistatakse vastavalt artiklile 42;

- (b) ainult sel juhul, kui punkti a kohane allahindamine on kogusummast väiksem, vähendavad kriisilahendusasutused täiendavate esimese taseme omavahendite instrumentide (mis on kohustused) **■** põhisumma nullini vastavalt 2. alajaole;
- (b a) ainult sel juhul, kui punkti b kohane allahindamine on piisavast kogusummast väiksem, vähendavad kriisilahendusasutused teise taseme omavahendite instrumentide põhisumma nullini vastavalt 2. alajaole;**
- (c) ainult sel juhul, kui punktide a, b **ja b a** kohane kohustuste vähendamine kokku on kogusummast väiksem, vähendavad kriisilahendusasutused **piisava** kogusumma saamiseks vajalikul määral täiendavatest esimese taseme omavahenditest või teise taseme omavahenditest välja jääva allutatud võla põhisummat (kooskõlas punktide a, b **ja b a** kohase allahindamisega);
- (d) ainult sel juhul, kui käesoleva lõike punktide a, b, **b a ja c** kohane kohustuste vähendamine kokku on kogusummast väiksem, vähendavad kriisilahendusasutused **piisava** kogusumma saamiseks artikli 38 kohaselt vajalikul määral ülejäänud kõrgema nõudeõiguse järguga allahinnatavate kohustuste, **mis ei ole hoiused**, põhisummat või nendega seoses maksmisele kuuluvat jääki, kooskõlas punkti a, b, **b a ja c** kohase allahindamisega;
- (d a) ainult sel juhul, kui käesoleva lõike punktide a, b, b a, c ja d kohane kohustuste vähendamine kokku on kogusummast väiksem, vähendavad kriisilahendusasutused piisava kogusumma saamiseks vajalikul määral kõrgema nõudeõiguse järguga hoiustest tulenevate kohustuste, kui need ei ole artikli 38 lõike 2 punkti a kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala välja jäetud, põhisummat või nendega seoses maksmisele kuuluvat jääki (kooskõlas selle lõike punktide a, b, b a ja c kohase allahindamisega).**
2. Kasutades allahindamis- ja konverteerimisõigust lõike 1 punktide c, d **ja d a** kohaselt, jaotavad kriisilahendusasutused kogusummale vastavad kahjud võrdselt sama järgu kohustuste vahel, vähendades selliste kohustuste põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki samal määral proportsionaalselt nende väärtusega, **välja arvatud juhul, kui kahjude erinev jaotamine sama järgu kohustuste vahel on vajalik finantsstabiilsuse hoidmiseks või kogukahju minimeerimiseks investorite ja ühiskonna kui terviku huvides.**
3. Kriisilahendusasutused vähendavad instrumendi põhisummat või konverteerivad selle vastavalt lõike 1 punktides b, **b a ja c** osutatud tingimustele enne, kui nad kasutavad allahindamis- ja konverteerimisõigusi lõike 1 punktis d osutatud kohustuste suhtes ja juhul kui neid tingimusi ei ole kohaldatud siis, kui asutus on emiteerinud muid kui lõike 1 punktis b nimetatud instrumente, mis on seotud ühega järgmistest tingimustest:
- (a) tingimused, millega nähakse ette instrumendi põhisumma vähendamine mis tahes sündmuse korral, mis on seotud asutuse finantsseisundi, maksevõimelisuse või omavahendite tasemega või

- (b) tingimused, millega nähakse ette instrumentide konverteerimine aktsiateks või muudeks omandiõigust tõendavateks instrumentideks mis tahes sellise sündmuse korral.
4. Kui instrumendi põhisummat on lõike 3 punktis a osutatud tingimuste alusel enne kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamist või lõike 3 kohaselt vähendatud, kuid mitte nullini, rakendavad kriisilahendusasutused kõnealuse põhisumma jäägi suhtes allahindamis- ja konverteerimisõigusi lõike 1 alusel.
- 4 a. Otsustades, kas kohustused tuleb alla hinnata või konverteerida omakapitaliks, ei hinda kriisilahendusasutused alla ühe kohustuste klassi põhikapitali, kui sellele klassile alluv kohustuste klass jääb suures osas omakapitaliks konverteerimata.**
- 4 b. Käesoleva artikli kohaldamiseks annab EBA suuniseid käesoleva direktiivi ja [kapitalinõuete direktiivi] ning [kapitalinõuete määruse] sätete omavaheliste seoste tõlgendamiseks. Samuti annab EBA suunised nõuete selge hierarhia kohta ning tagamaks, et need ei oleks liigselt mitmetasandilised ega keerulised.**

Artikkel 44

Tuletisinstrumentid

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused kohaldavad tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste suhtes allahindamis- ja konverteerimisõiguseid, järgitakse käesoleva artikli sätteid.
- 1 a. Lõikes 1 osutatud kohustused on need, mis tulenevad asjaomaste tuletisinstrumentide positsioonide nõuetekohasest sulgemisest.**
2. Kui tehingute suhtes kohaldatakse tasaarvestuskokkulepet, määravad kriisilahendusasutused sellistest tehingutest tuleneva kohustuse väärtuse netoväärtusena kokkuleppe tingimuste alusel.
3. Kriisilahendusasutused määravad tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste väärtuse kindlaks kooskõlas järgmisega:
- (a) sobivad meetodid tuletisinstrumentide klasside väärtuse kindlaks määramiseks, sealhulgas tehingute puhul, mille suhtes kohaldatakse tasaarvestuskokkulepet;
- (b) põhimõtted ajahetkede kehtestamiseks, millal tuleks kindlaks määrata tuletisinstrumenti positsiooni väärtus.
4. EBA töötab **pärast ESMAga konsulteerimist** välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse lõike 3 punktides a ja b osutatud meetodid ja põhimõtted tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste hindamise kohta.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile antakse delegeeritud volitused võtta vastu käesoleva direktiivi eelmises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid **vastavalt** määruse (EL) nr 1093/2010 **artiklitele** 10–14 **■** .

Artikkel 45

Võla omakapitaliks konverteerimise määr

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused artikli 56 lõike 1 punktis h mainitud õigust kasutades võlga restructureerivad, et konverteerida allahinnatavaid kohustusi lihtaktsiateks või muudeks omandiõigust tõendavateks instrumentideks, võivad nad kohaldada kohustuste eri klasside suhtes eri konverteerimismäära kooskõlas ühe või mõlema käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 sätestatud põhimõttega.
2. Konverteerimismäär kujutab endast mõistlikku hüvitist mõjutatud võlausaldajale kahju eest, mida ta kannab seoses allahindamis- ja konverteerimisõiguse kasutamisega.
3. Kõrgema nõudeõiguse järguga kohustuste suhtes kohaldatakse kõrgemat konverteerimismäära kui allutatud kohustuste suhtes, kui see on kohaldatava maksejõuetusõiguse alusel vajalik selleks, et kajastada kõrgema nõudeõiguse järguga kohustuste prioriteetsust.
4. EBA töötab vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 välja **regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud** konverteerimismäärade kehtestamise kohta. EBA töötab kõnealused **regulatiivsete standardite eelnõud** välja hiljemalt käesoleva direktiivi artikli 115 lõike 1 esimeses lõigus kehtestatud kuupäevaks.

Eelkõige selgitatakse kõnealustes **regulatiivsete standardite eelnõudes**, kuidas võib mõjutatud võlausaldajate kahjud konverteerimismäära abil asjakohaselt hüvitada, ning millised suhtelised konverteerimismäärad võiksid kajastada kõrgema nõudeõiguse järguga kohustuste prioriteetsust kooskõlas kohaldatava maksejõuetusõigusega.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 46

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisega kaasnevad maksevõime taastamise ja saneerimismeetmed

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused rakendavad kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, võetakse vastu kord, millega tagatakse, et asjaomase asutuse jaoks koostatakse ettevõtte saneerimiskava ning et seda rakendatakse kooskõlas artikliga 47.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kord hõlmab halduri määramist eesmärgiga koostada ja rakendada artiklis 47 nõutud ettevõtte saneerimiskava.

Artikkel 47

Ettevõtte saneerimiskava

1. Liikmesriigid nõuavad, et [ühe kuu] jooksul alates kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamise asutuse suhtes vastavalt artikli 37 lõike 2 punktile a, koostab artikli 46 kohaselt määratud haldur käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 nõuetele vastava ettevõtte saneerimiskava ning esitab selle kriisilahendusasutusele, komisjonile ja EBA-le. Kui kohaldatakse liidu riigiabi raamistikku, tagavad liikmesriigid, et selline kava on kooskõlas ümberkorralduskavaga, mis asutusel tuleb kõnealuse raamistiku kohaselt komisjonile esitada.
2. Ettevõtte saneerimiskavaga kehtestatakse meetmed, mille eesmärk on asutuse või selle tegevussuundade pikaajalise elujõulisuse taastamine mõistliku aja jooksul, mis ei ületa kaht aastat. Kõnealused meetmed põhinevad realistlikel eeldustel majanduslike ja finantsturu tingimuste kohta, milles asutus tegutseb.

Ettevõtte saneerimiskavas võetakse muu hulgas arvesse finantsturgude praegust olukorda ja tuleviku väljavaateid ning see kajastab halvima ja parima stsenaariumi eeldusi. Stressitestimisel kaalutakse mitut eri stsenaariumi, sealhulgas stressisündmuste kombinatsiooni, **mis valitakse välja selliselt, et selgitada välja asutuse peamised nõrgad kohad**. Eeldusi võrreldakse sektori asjakohaste näitajatega.
3. Ettevõtte saneerimiskava koosneb järgmistest osadest:
 - (a) asutuse maksejõuetuse või tõenäolise maksejõuetuse põhjuseks olevate tegurite ja probleemide ning raskusi põhjustanud asjaolude üksikasjalik analüüs;
 - (b) asutuse pikaajalise elujõulisuse taastamiseks võetavate meetmete kirjeldus;
 - (c) ajakava kõnealuste meetmete rakendamiseks.
4. Asutuse pikaajalise elujõulisuse taastamiseks võetavad meetmed võivad hõlmata järgmist:
 - (a) asutuse tegevussuundade saneerimine;
 - (a a) **asutuse toimimissüsteemide ja infrastruktuuri muudatused**;
 - (b) taandumine kahjumlikest tegevusaladest;
 - (c) selliste olemasolevate tegevusalade ümberkorraldamine, mida on võimalik konkurentsivõimeliseks muuta;
 - (d) varade või tegevussuundade müük.
5. Kriisilahendusasutus hindab ühe kuu jooksul pärast ettevõtte saneerimiskava esitamist, kui tõenäoline on, et sellise kava rakendamise korral taastatakse asutuse pikaajaline elujõulisus.

Kui kriisilahendusasutus on veendunud, et kava saavutaks selle eesmärgi, kiidab ta kava heaks.

6. Kui kriisilahendusasutus ei ole veendunud, et kava selle eesmärgi saavutaks, teavitab ta haldurit kavas esinevatest probleemidest ning nõuab, et haldur kava vastavalt muudaks.
7. Kahe nädala jooksul alates sellekohase teate saamise kuupäevast esitab haldur muudetud kava kriisilahendusasutusele heakskiitmiseks. Kriisilahendusasutus hindab muudetud kava ning teatab haldurile ühe nädala jooksul, kas probleemid, millest haldurit teavitati, on muudetud kavas lahendatud ning kas on vaja edasisi muudatusi.
8. Haldur rakendab saneerimiskava sellisel kujul, nagu kriisilahendusasutus selle heaks kiitis, ning esitab iga kuue kuu tagant kriisilahendusasutusele aruande kava rakendamise edenemise kohta.
9. Haldur vaatab kava läbi, kui seda on vaja lõikes 2 sätestatud eesmärgi saavutamiseks, ning esitab kõik muudatused kriisilahendusasutusele heakskiitmiseks.
10. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada järgmist:
 - (a) elemendid, mida ettevõtte saneerimiskava peaks lõike 3 kohaselt hõlmama, ning
 - (a a) miinimumnõuded, millele ettevõtte saneerimiskava peab vastama, et kriisilahendusasutus selle lõike 5 kohaselt kinnitaks, ning**
 - (b) lõike 8 kohaste aruannete sisu.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid **vastavalt** määruse (EL) nr 1093/2010 **artiklitele** 10–14 .

4. ALAJAGU

KOHUSTUSTE JA NÕUDEÕIGUSTE TEISENDAMISE VAHEND: LISASÄTTED

Artikkel 48

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise mõju

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutus kasutab artikli 56 lõike 1 punktides f–l osutatud õigusi, jõustub kohustuste põhisumma või tasumata jäägi vähendamine, võlgade konverteerimine või tühistamine ja see on kriisilahenduse objektiks oleva asutuse ning mõjutatud võlausaldajate ja aktsionäride suhtes koheselt siduv.

2. Liikmesriigid tagavad, et kõik artikli 56 lõike 1 punktides f–l osutatud õiguse kasutamiseks vajalikud haldus- ja menetlustoimingud on täidetud, sealhulgas
 - (a) kõigi asjaomaste registrite muutmine;
 - (b) aktsiate või võlainstrumentide noteerimise lõpetamine või nendega kauplemise lõpetamine;
 - (c) uute aktsiate noteerimine või kauplemisele lubamine.
3. Kui kriisilahendusasutus vähendab artikli 56 lõike 1 punktis g osutatud õiguse alusel teatava kohustuse põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki nullini, peetakse sellist kohustust ning sellega seotud kohustusi või nõudeid, mis ei ole tekkinud õiguse kasutamise ajaks, tühistatuks ning seda ei saa ühegi järgneva menetluse käigus tõestada seoses kriisilahenduse objektiks oleva asutuse ega õigusjärglasest asutuse hilisema likvideerimisega.
4. Kui kriisilahendusasutus vähendab artikli 56 lõike 1 punktis g osutatud õiguse alusel teatava kohustuse põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki osaliselt, kuid mitte nullini:
 - (a) tühistatakse kohustus sellise summa ulatuses, mil määral seda vähendatakse;
 - (b) algse kohustuse aluseks olnud instrument või leping kehtib jätkuvalt kohustuse põhisumma või maksmisele kuuluva jäägi ülejäänud osa suhtes, kusjuures arvesse võetakse põhisumma vähenemisega kaasnevat makstava intressisumma muutust ning mis tahes muid tingimuste muudatusi, mis kriisilahendusasutus võib artikli 56 lõike 1 punktis m osutatud õiguste alusel teha.

Artikkel 49

Menetluslike takistuste kõrvaldamine kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisel

1. Liikmesriigid nõuavad põhjendatud juhtudel, et asutustel oleks alati piisav põhikirjajärgne aktsiakapital, nii et juhul, kui kriisilahendusasutus kasutab krediidasutuse või investeerimisühingu või selle tütaretevõtjate suhtes artikli 56 lõike 1 punktides f, g ja h osutatud õigusi, ei takista see asutusel emiteerida piisavalt uusi aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente, nii et kohustuste konverteerimine lihtaktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks **saab** toimuda tulemuslikult.
2. Kriisilahendusasutused hindavad, kas konkreetse asutuse puhul on asjakohane kohaldada lõikes 1 sätestatud nõuet asutuse kriisilahenduskava välja töötades ja ajakohastades, võttes eelkõige arvesse kavas käsitletavaid kriisilahendusmeetmeid. Kui kriisilahenduskavaga on ette nähtud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi võimalik rakendamine, kontrollivad kriisilahendusasutused, et põhikirjajärgne aktsiakapital on piisav, et katta artiklis 41 osutatud kogusumma.
3. Liikmesriigid **tagavad**, et kohustuste konverteerimisel lihtaktsiateks või muudeks asutuse põhikirjas kindlaks määratud omandiõiguse instrumentideks ei esineks

mingeid menetluslikke takistusi, sealhulgas aktsionäride ostueesõigus või aktsionäridelt kapitali suurendamiseks nõusoleku saamise nõue.

4. Käesoleva artikli sätted ei piira käesoleva direktiivi *X jaotises* sätestatud direktiivide 77/91/EMÜ, 82/891/EMÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EL muudatuste kohaldamist.

Artikkel 50

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise lepinguline tunnustamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et asutused lisaksid ELi-väliste riikide õigusega reguleeritud mis tahes allahinnatava kohustuse, täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendi või teise taseme instrumendi suhtes kohaldatavatele lepingulistele sätetele tingimuse, millega võlausaldaja või kohustuse aluseks oleva lepingu pool tunnistab, et kohustuse suhtes võib kohaldada allahindamis- ja konverteerimisõigusi, ning nõustub kohustuse põhiosa või maksmisele kuuluva jäägi mis tahes vähendamise, konverteerimise või tühistamisega, mida kriisilahendusasutus võib kõnealuseid õigusi kasutades rakendada.
2. Kui asutus ei lisa asjaomase kohustuse suhtes kohaldatavatesse lepingulistesse sätetesse lõikega 1 nõutud tingimust, ei takista see kriisilahendusasutust kasutamast allahindamis- ja konverteerimisõigusi vastava kohustuse suhtes.

Artikkel 50 a (uus)

Valitsuse finantsstabiilsusvahendid

1. *Valitsuse finantsstabiilsusvahendite rakendamiseks tagavad liikmesriigid selle, et nende pädevatel ministeeriumidel on kriisilahendusvolitused, mis on sätestatud artiklites 56–64.*
2. *Süsteemse kriisi ajal võivad liikmesriigid vastavalt käesoleva artikli lõikele 3 ja liidu riigiabi eeskirjadele anda täiendavate finantsstabiilsusvahenditega erakorralist riiklikku finantsabi, selleks et osaleda krediitiasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduses või sekkuda otseselt, et vältida selle likvideerimist, eesmärgiga täita artikli 26 lõikes 2 sätestatud kriisilahenduse eesmäärke liikmesriigis või liidus tervikuna. Sellist meedet rakendatakse pädeva ministeeriumi juhtimisel tihedas koostöös kriisilahendusasutusega.*
3. *Valitsuse finantsstabiilsusvahendeid kasutatakse viimase võimalusena pärast muude kriisilahendusvahendite hindamist ja kasutamist nii ulatuslikult kui võimalik, hoides seejuures finantsstabiilsust kriisilahendusasutusega konsulteerides tehtud pädeva ministeeriumi otsuse kohaselt.*
4. *Liikmesriik võib käesoleva direktiivi kohaldamisel määrata kindlaks artiklis 2 määratletud süsteemse kriisi olemasolu. Seejuures võtavad liikmesriigid arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu avalikustatud või avalikustamata hinnanguid.*

5. *Valitsuse finantsstabiilsusvahendeid rakendades tagavad liikmesriigid, et pädevad ministeeriumid ja kriisilahendusasutus kohaldavad vahendeid ainult siis, kui täidetakse kõik artikli 27 lõikes 1 sätestatud tingimused, kapital on alla hinnatud nullini kooskõlas artikliga 51 ja ka üks järgmistest tingimustest on täidetud:*
- (a) *pädev ministeerium ja kriisilahendusasutus määravad pärast keskpanga ja pädeva asutusega konsulteerimist kindlaks, et muude kriisilahendusvahendite rakendamisest ei piisaks, et vältida olulisi negatiivseid mõjusid finantsstabiilsusele;*
 - (b) *pädev ministeerium ja kriisilahendusasutus määravad kindlaks, et muude kriisilahendusmeetmete rakendamisest ei piisaks avaliku huvi kaitsmiseks, kui asutusele on eelnevalt antud keskpanga erakorralist likviidsusabi.*
6. *Käesolevas artiklis sätestatud vahendite kasutamisest tulenev võimalik kasum ja kahjum kantakse üle kriisilahendusfondile.*
7. *Finantsstabiilsusvahend koosneb järgmistest osadest:*
- (a) *artiklis 50 b osutatud tagatis;*
 - (b) *artiklis 50 c osutatud omakapitali toetus;*
 - (c) *artiklis 50 d osutatud ajutine riiklik omand.*

Artikkel 50 b (uus)

Tagatisvahend

1. *Liikmesriigid võivad anda tagatise kriisilahenduse objektiks olevate asutuste kohustustele või varadele. Omakapitali investeerimise tagamine on keelatud.*
2. *Lõike 1 kohase tagatise andmisel tagavad liikmesriigid, et krediidasutus või investeerimisühing maksab tagatise eest piisavat hüvitist.*

Artikkel 50 c

Omakapitali toetus

1. *Liikmesriigid võivad riiklikku äriühinguõigust järgides osaleda krediidasutuse rekapiitalseerimises, andes asutusele kapitali järgmiste instrumentide vastu vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määruse (EL) nr .../2012 [krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta] nõuetele:*
- (a) *põhiomavahendid;*
 - (b) *muud esimese taseme või kapitali instrumendid;*
 - (c) *muu kapital, mis vastab kapitali säilitamise puhvri ja vastutsüklilise puhvri nõuetele.*

2. *Liikmesriigid tagavad ulatuses, mida nende aktsiaosalus asutuses lubab, et asutusi, mis on käesoleva artikli kohaselt omakapitali toetuse objektiks, juhitakse ärilisel ja professionaalsel alusel.*
3. *Kui liikmesriik annab selle artikli kohaselt omakapitali toetust, tagab ta asutuses omatava osaluse ülekandmise erasektorile niipea, kui ärilised ja finantsolud võimaldavad.*

Artikkel 50 d

Ajutine riigiomand

1. *Liikmesriigid võivad võtta krediidasutuse tervikuna ajutiselt riigi omandisse.*
2. *Sel eesmärgil võib liikmesriik anda ühe või mitu aktsiate ülekandmise juhust, milles ülevõtja on:*
 - (a) *liikmesriigi poolt nimetatud või*
 - (b) *äriühing, mis kuulub tervikuna liikmesriigile.*
3. *Liikmesriigid tagavad, et asutusi, kes on käesoleva artikli kohaselt ajutise riigiomandi objektiks, juhitakse ärilisel ja professionaalsel alusel.*
4. *Kui liikmesriik võtab krediidasutuse käesoleva artikli kohaselt ajutiselt riigi omandisse, tagab ta asutuse ülekandmise tagasi erasektorile niipea, kui ärilised ja finantsolud võimaldavad.*

IV PEATÜKK

KAPITALIINSTRUMENTIDE ALLAHINDAMINE

Artikkel 51

Kapitaliinstrumentide allahindamise nõue

1. Liikmesriigid nõuavad, et enne mis tahes kriisilahendusmeetme võtmist kasutavad kriisilahendusasutused seoses asutuse emiteeritud asjaomaste kapitaliinstrumentidega allahindamisõigust vastavalt artikli 52 sätetele ja viivitamata, kui esineb üks või enam järgmistest asjaoludest:
 - (a) asjaomane ametiasutus otsustab, et krediidasutus või investeerimisühing vastab kriisilahenduse tingimustele;
 - (b) asjaomane ametiasutus otsustab, et kui asjaomaste kapitaliinstrumentide suhtes ei kasutata kõnealust õigust, ei ole krediidasutus või investeerimisühing enam elujõuline;

- (c) liikmesriigis on vastu võetud otsus anda krediidasutusele, investeerimisühingule või emattevõtjale erakorralist riiklikku toetust ning asjaomane ametiasutus teeb kindlaks, et ilma sellise toetuseta ei oleks krediidasutus või investeerimisühing enam elujõuline;
 - (d) asjaomased kapitaliinstrumendid on heaks kiidetud omavahendite nõuete täitmiseks individuaalselt ja konsolideeritud alusel või konsolideeritud alusel ning konsolideeritud järelevalvet teostava liikmesriigi asjaomane ametiasutus otsustab, et kui seoses kõnealuste instrumentidega ei kasutata allahindamisõigust, ei ole konsolideerimisgrupp enam elujõuline.
2. Kui asjaomane ametiasutus teeb lõikes 1 osutatud otsuse, teavitab ta koheselt asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu eest vastutavat kriisilahendusasutust, kui see on erinev.
 3. Enne käesoleva artikli lõike 1 punktis d osutatud otsuse tegemist seoses asutusega, kes emiteerib asjaomaseid kapitaliinstrumente, mida võetakse arvesse omavahendite nõude täitmise eesmärgil individuaalselt ja konsolideeritud alusel, peab asjaomane ametiasutus täitma artiklis 52 sätestatud teavitamise ja konsulteerimise nõuded.
 4. Kriisilahendusasutused peavad täitma lõikes 1 sätestatud nõuet olenemata sellest, kas nad rakendavad vastava asutuse suhtes ka mõnd kriisilahendusvahendit või kasutavad mõnd muud kriisilahendusõigust.

Artikkel 52

Kapitaliinstrumentide allahindamist reguleerivad sätted

1. Artiklis 51 sätestatud nõude täitmisel kasutavad kriisilahendusasutused allahindamisõigust viisil, millega saavutatakse järgmised tulemused:
 - (a) esimese taseme põhiomavahendite instrumendid hinnatakse alla esimesena, proportsionaalselt kahjuga ja nende ammendumiseni;
 - (b) asjaomaste kapitaliinstrumentide põhisummat vähendatakse ***ulatuses, mis on vajalik maksevõime taastamiseks ja artiklis 26 sätestatud kriisilahenduseesmärkide täitmiseks***;
 - (c) kõnealuse põhisumma vähendamine on püsiv;
 - (d) asjaomase kapitaliinstrumendi omaniku vastu ei jää seoses selle instrumendiga alles mingit kohustust, välja arvatud juba tekkinud kohustused ning vastutus kahjude eest, mis võivad tekkida allahindamisõiguse kasutamise õiguspärasuse kohtuliku läbivaatamise tagajärjel;
 - (e) asjaomaste kapitaliinstrumentide omanikele ei maksta mingit hüvitist peale ***lõike 2*** kohaselt makstava hüvitise.

Punktiga d ei takistata esimese taseme põhiomavahendite instrumentide andmist asjaomaste kapitaliinstrumentide omanikule vastavalt lõikele 2.

2. Kriisilahendusasutused võivad koos artikli 51 lõikes 1 osutatud õiguse kasutamisega nõuda krediitiasutustelt ja investeerimisühingutelt esimese taseme põhiomavahendite instrumentide emiteerimist nende asjaomaste kapitaliinstrumentide omanikele, mis on alla hinnatud vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, tingimusel et täidetud on järgmised tingimused:
 - (a) kõnealused esimese taseme põhiomavahendite instrumendid emiteerib lõikes 1 osutatud asutus või asutuse emattevõtja;
 - (b) kõnealused esimese taseme põhiomavahendite instrumendid emiteeritakse enne seda, kui asjaomane asutus emiteerib aktsiaid või omandiõiguse instrumente omavahendite suurendamiseks riigi või valitsusüksuse poolt;
 - (c) kõnealused esimese taseme põhiomavahendite instrumendid määratakse ja kantakse üle viivitamata pärast allahindamisõiguse kasutamist;
 - (d) konverteerimismäär, millega määratakse kindlaks iga asjaomase kapitalinstrumendiga seoses pakutavate esimese taseme põhiomavahendite instrumentide arv, on kooskõlas artiklis 45 sätestatud põhimõtetega ja kõigi EBA poolt artikli 45 **lõike 4** kohaselt välja töötatud suunistega.
3. Esimese taseme põhiomavahendite instrumentide pakkumiseks kooskõlas lõikega 2, võivad kriisilahendusasutused nõuda, et asutused omavad alati vajalikku eelnevat luba asjaomase arvu esimese taseme põhiomavahendite instrumentide emiteerimiseks.
4. Kui asutus vastab kriisilahenduse tingimustele ja kriisilahendusasutus otsustab rakendada asjaomase krediitiasutuse või investeerimisühingu suhtes kriisilahendusvahendit, peab kriisilahendusasutus enne kriisilahendusvahendi rakendamist täitma artikli 51 lõikes 1 sätestatud nõude.
5. Liikmesriigid nõuavad asutustelt selle tagamist, et allahindamisõiguse kasutamine kriisilahendusasutuste poolt artikli 51 lõike 1 kohaselt ei kujuta endast **automaatselt** makseviivituse sündmust või krediidisündmust asjaomaste kapitaliinstrumentide kohaselt.
6. Lõike 5 ühtse kohaldamise tagamiseks töötavad EBA ja ESMA ühiselt välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada krediidisündmuse tähendus kõnealuse lõike kohaldamisel.

EBA ja ESMA esitavad kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu käesoleva lõike esimese lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 53

Kapitaliinstrumentide lepinguline allahindamine või konverteerimine

Tingimused et **kapitaliinstrumentide** lepingulised **allahindamis- või konverteerimistingimused** jõustuvad siis, kui ametiasutus teeb artikli 51 lõikes 1 osutatud otsuse, ei kohaldata artikli 51 lõikes 1 sätestatud nõuet asjaomaste kapitaliinstrumentide suhtes, kui kõnealuste instrumentide tingimused vastavad järgmistele tingimustele:

- (a) asjaomase kapitaliinstrumenti lepinguliste tingimustega nähakse ette, et instrumendi põhisumma vähendatakse **ulatuses, mis on vajalik maksevõime taastamiseks ja artiklis 26 sätestatud kriisilahenduseesmärkide täitmiseks**, või et instrument konverteeritakse üheks või enamaks esimese taseme põhiomavahendite instrumendiks automaatselt, kui mis tahes asjakohane ametiasutus teeb artikli 51 lõike 1 kohase otsuse;
- (b) asjaomase kapitaliinstrumenti põhisumma vähendamine või asjaomase kapitaliinstrumenti konverteerimine üheks või enamaks esimese taseme põhiomavahendite instrumendiks vastab artikli 52 lõikes 1 sätestatud tingimustele;
- (c) kui asjaomase kapitaliinstrumenti **lepinguliste** tingimustega nähakse ette, et instrument konverteeritakse üheks või enamaks esimese taseme omavahendite instrumendiks, on konverteerimismäär sätestatud neis tingimustes ning vastab artiklis 45 sätestatud tingimustele ja mis tahes **regulatiivsetele tehnilistele standarditele**, mis EBA on artikli 45 **lõike 4** kohaselt välja töötanud.

Artikkel 54

Otsustamise eest vastutav ametiasutus

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 51 lõikes 1 osutatud otsuste tegemise eest vastutavad ametiasutused on käesolevas artiklis sätestatud asutused.
2. Kui asjaomaseid kapitaliinstrumente võetakse arvesse omavahendite nõude täitmisel individuaalselt kooskõlas direktiivi 2006/48/EÜ artikliga 52, vastutab käesoleva direktiivi artikli 51 lõikes 1 osutatud otsuse tegemise eest selle liikmesriigi pädev asutus või kriisilahendusasutus, kus krediidasutusele või investeerimisühingule on direktiivi 2006/48/EÜ II jaotise kohaselt antud tegevusluba.
3. Kui asjaomased kapitaliinstrumentid on emiteerinud tüdarettevõtjast asutus ning neid kapitaliinstrumente võetakse arvesse omavahendite nõude täitmisel individuaalselt ja konsolideeritud alusel, vastutavad artikli 53 lõikes 1 osutatud otsuste tegemise eest järgmised ametiasutused:
 - (a) käesoleva direktiivi artikli 51 lõike 1 punktides a, b või c osutatud otsuste tegemise eest vastutab selle liikmesriigi pädev asutus või kriisilahendusasutus, kus asjaomased instrumendid emiteerinud krediidasutus või investeerimisühing on direktiivi 2006/48/EÜ II jaotise kohaselt asutatud;

- (b) artikli 51 lõike 1 punktis d osutatud otsuste tegemise eest vastutab selle liikmesriigi pädev asutus või kriisilahendusasutus, kus asub konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus või allkonsolideerimist teostav pädev asutus.

Artikkel 55

Konsolideeritud kohaldamine: otsuse tegemise menetlus

1. Liikmesriigid tagavad, et enne artikli 51 lõike 1 punktides a, b, c või d osutatud otsuste tegemist seoses krediidasutuse või investeerimisühinguga, kes emiteerib asjaomaseid kapitaliinstrumente, mida võetakse arvesse omavahendite nõude täitmisel nii individuaalselt kui ka konsolideeritud alusel, vastavad asjaomased ametiasutused järgmistele nõuetele:
 - (a) asjaomane ametiasutus, kes kaalub, kas teha artikli 51 lõike 1 punktides a, b või c osutatud otsus, teavitab viivitamata konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust;
 - (b) asjaomane ametiasutus, kes kaalub, kas teha artikli 51 lõike 1 punktides a, b, c või d osutatud otsus, teavitab viivitamata iga sellise krediidasutuse või investeerimisühingu pädevat asutust, kes on emiteerinud asjaomaseid kapitaliinstrumente, mille suhtes tuleb kasutada allahindamisõigust juhul, kui selline otsus tehtaks.
- 1 a Kui asjaomased ametiasutused teevad asutuse või püriülese tegevusega grupi kriisilahendusega seoses artikli 51 lõike 1 punktis a, b, c või d osutatud otsuse, võtavad nad arvesse kriisilahenduse võimalikku mõju kõigile liikmesriikidele, kus asutus või grupp tegutseb.*
2. Asjaomane ametiasutus lisab lõike 1 kohasele teatisele selgituse põhjuste kohta, miks ta kaalub kõnealuse otsuse tegemist.
3. Kui teade on tehtud vastavalt lõikele 1, hindab asjaomane ametiasutus **pärast konsulteerimist** teavitatud pädevate asutustega, järgmiseid asjaolusid:
 - (a) kas on olemas alternatiivne meede artikli 51 lõike 1 kohase allahindamisõiguse kasutamisele;
 - (b) kui selline alternatiivne meede on olemas, kas seda on võimalik rakendada;
 - (c) kui seda alternatiivset meetet oleks võimalik rakendada, kas on realistlik, et see meede kõrvaldaks piisava aja jooksul asjaolud, mis muidu eeldaksid artikli 51 lõikes 1 osutatud otsuse tegemist.
4. Käesoleva artikli lõike 3 kohaldamisel tähendavad alternatiivsed meetmed käesoleva direktiivi artiklis 23 osutatud varase sekkumise meetmeid, direktiivi 2006/48/EÜ artikli 136 lõikes 1 osutatud meetmeid või emattevõtjalt rahaliste vahendite või kapitali ülekandmist.

5. Kui asjaomane ametiasutus ja pädevad asutused hindavad lõike 3 kohaselt, et on olemas üks või enam alternatiivset meetet, neid on võimalik rakendada ning nendega saavutatakse kõnealuse lõike punktis c osutatud tulemus, tagavad nad nende meetmete võtmise.
6. Kui asjaomane ametiasutus ja pädevad asutused hindavad käesoleva artikli lõike 3 kohaselt, et ei ole alternatiivseid meetmeid, millega saaks saavutada kõnealuse lõike punktis c osutatud tulemuse, peab asjaomane ametiasutus otsustama, kas artikli 51 lõikes 1 osutatud otsuse tegemine on konkreetsel juhul asjakohane.
7. Kriisilahendusasutused peavad koheselt täitma lõigete 1–6 nõudeid, võttes nõuetekohaselt arvesse asjaolude kiireloomulisust.

V PEATÜKK

KRIISILAHENDUSÕIGUSED

Artikkel 56

Üldised õigused

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on kriisilahendusvahendite rakendamiseks vajalikud õigused, **vajaduse korral vastavalt kriisilahenduskavale**. Eelkõige on kriisilahendusasutustel järgmised kriisilahendusõigused, mida nad saavad kasutada **tulemuslikult** kas **üksikult** või **ühiselt neid nõuetekohaselt põhjendades**:
 - (a) õigus nõuda kõigilt isikutelt mis tahes sellise teabe esitamist, mida kriisilahendusasutus vajab kriisilahendusmeetme üle otsustamiseks ja ettevalmistamiseks, sealhulgas kriisilahenduskavades esitatud teabe ajakohastamisi ja täiendusi;
 - (b) õigus omandada kontroll kriisilahenduse objektiks oleva asutuse üle ning kasutada kõiki õigusi, mis on antud sellise asutuse aktsionäridele või omanikele;
 - (c) õigus üle kanda kriisilahenduse objektiks oleva asutuse emiteeritud aktsiaid ning muid omandiõiguse instrumente;
 - (d) õigus üle kanda kriisilahenduse objektiks oleva asutuse emiteeritud võlainstrumente;
 - (e) õigus üle kanda mõnele muule isikule kriisilahenduse objektiks oleva asutuse teatavaid õigusi, varasid ja kohustusi;
 - (f) õigus alla hinnata artiklis 51 osutatud instrumente või konverteerida neid kriisilahenduse objektiks oleva asutuse või kriisilahenduse objektiks oleva asjaomase emaettevõtja aktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks;

- (g) õigus vähendada, sealhulgas nullini, kriisilahenduse objektiks oleva asutuse allahinnatavate kohustuste põhiosa või maksmisele kuuluvat jääki;
- (h) õigus konverteerida kriisilahenduse objektiks oleva asutuse allahinnatavaid kohustusi selle asutuse, asjaomase emaettevõtja või sildasutuse (kuhu krediidasutuse või investeerimisühingu varad, õigused või kohustused üle kantakse) lihtaktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks;
- (i) õigus tühistada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse emiteeritud võlainstrumente, **välja arvatud tagatud kohustusi**;
- (j) õigus tühistada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse emiteeritud aktsiaid ning muid omandiõiguse instrumente;
- (k) õigus nõuda kriisilahenduse objektiks olevalt asutuselt uute aktsiate või muude omandiõigust tõendavate instrumentide või muude kapitaliinstrumentide (sealhulgas eelisaktsiad ja teatavatel tingimustel omakapitaliks konverteeritavad, nn CoCo-võlakirjad) emiteerimist;
- (l) õigus nõuda selliste võlainstrumentide konverteerimist, mis sisaldavad lepingulist tingimust konverteerimiseks artiklis 51 sätestatud asjaolude korral;
- (m) õigus muuta kriisilahenduse objektiks oleva asutuse emiteeritud võlainstrumentide tähtaegu või võlainstrumentidelt makstava intressi summat, sealhulgas ka maksmist ajutiselt peatada, **välja arvatud tagatud kohustuste puhul**;
- (n) õigus kõrvaldada ametist või vahetada välja kriisilahenduse objektiks oleva asutuse kõrgem juhtkond.

2. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et kriisilahendusvahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades ei kohaldata kriisilahendusasutuste suhtes järgmisi nõudeid, mis oleksid muul juhul siseriikliku õiguse või lepingu või muul alusel kohaldatavad:

- (a) nõue taotleda mis tahes isiku, kas avaliku või erasektori, sh kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäride või võlausaldajate heakskiitu või nõusolekut;
- (b) menetluslikud teavitamisnõuded.

Eelkõige tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutused saavad kasutada käesoleva artikli kohaseid õigusi ilma finantsinstrumentide, õiguste, varade või kohustuste ülekandmisega seotud piiranguteta või heakskiitmisnõueteta, mis võivad muul juhul kehtida.

Käesoleva lõike punktiga b ei piirata artiklis 75 sätestatud nõuete kohaldamist ega liidu riigiabi raamistiku kohaste teavitamisnõuete kohaldamist.

Artikkel 57

Ülekandmisõigusele lisanduvad õigused

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametustel on ülekandmisõigust kasutades õigus teha järgmist:
 - (a) näha ette, et asjaomane ülekandmine toimub ilma, et ülekantavaid finantsinstrumente, õigusi, varasid või kohustusi mõjutaks mis tahes kohustused või koormatised, **ilma et see piiraks mis tahes asjakohast õigust hüvitisele käesoleva direktiivi kohaselt**;
 - (b) tühistada õigused omandada täiendavaid aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente;
 - (c) lõpetada finantsinstrumentidega kauplemine direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 punktis 14 määratletud reguleeritud turul või selliste instrumentide ametlik noteerimine kooskõlas direktiiviga 2001/34/EÜ;
 - (d) näha ette, et saajat koheldakse seoses kõigi kriisilahenduse objektiks oleva asutuse võetud kohustuste, sõlmitud lepingute või kokkulepete või sellise asutuse võetud meetmetega nii, nagu ta oleks kriisilahenduse objektiks olev asutus;
 - (e) nõuda, et kriisilahenduse objektiks olev asutus ja saaja annavad üksteisele teavet ja abi;
 - (f) tühistada või muuta kriisilahenduse objektiks oleva asutuse sõlmitud lepingu tingimusi või asendada kõnealune asutus lepingupoolena saajaga;
 - (g) jõustada türettevõtja sõlmitud lepinguid, mille kohaseid kohustusi tagab või toetab muul viisil emaettevõtja, olenemata mis tahes lepingulisest õigusest lõpetada, likvideerida või kiirendada selliseid lepinguid üksnes tulenevalt emaettevõtja maksejõuetusest või finantsseisundist, juhul kui selline tagatis või muu toetus ja kõik seotud varad ja kohustused on üle kantud ja vastuvõtja poolt vastu võetud, või kui kriisilahendusametust pakub mõnel muul viisil piisavat kaitset sellistele kohustustele.
2. Kriisilahendusametused kasutavad lõike 1 punktides a–g sätestatud õigusi juhul, kui kriisilahendusametust leiab, et on asjakohane aidata tagada kriisilahendusmeetme tulemuslikkus või saavutada üht või enamat kriisilahenduse eesmärki.
3. Liikmesriigid tagavad, et ülekandmisõigust või võla allahindamisõigust kasutades on kriisilahendusametustel õigus näha ette talitluspidevuse kord, mis võimaldaks tagada, et kriisilahendusmeetme on tulemuslik ning saaja saab üle kantud ettevõtte tegevust jätkata. Selline talitluspidevuse kord hõlmab eelkõige järgmist:
 - (a) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse sõlmitud lepingute jätkamine, nii et saaja võtab üle kriisilahenduse objektiks oleva asutuse õigused ja kohustused

seoses mis tahes üle kantud finantsinstrumendi, õiguse, vara või kohustusega, ning kriisilahenduse objektiks oleva asutuse asendamine saajaga (kas otseselt või kaudselt) kõigis asjakohastes lepingudokumentides;

- (b) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse asendamine saajaga kõigis kohtumenetlustes seoses mis tahes üle kantud finantsinstrumendi, õiguse, vara või kohustusega.

4. Lõike 1 punktis d ja lõike 3 punktis b osutatud õigused ei mõjuta järgmisi õigusi:

- (a) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse töötaja õigus töölepingut lõpetada;
- (b) lepingu osapoole õigus kasutada lepingujärgseid õigusi, sealhulgas õigus leping lõpetada, kui lepingutingimused seda võimaldavad kriisilahenduse objektiks oleva asutuse teo või tegematajätmise tõttu enne asjaomast ülekandmist või saaja teo või tegematajätmise tõttu pärast asjaomast ülekandmist.

5. Kui kriisilahendusasutus otsustab, et kriisilahenduse tingimused on täidetud, kohaldab mõnd kriisilahendusvahendit või kasutab mõnd kriisilahendusõigust, ei või kriisilahendusmeede üksi anda alust ühelegi isikule teha järgmist:

- (a) kasutada mis tahes õigusi või volitusi lõpetada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse sõlmitud leping, kiirendada seda või sellise lepingu alusel kuulutada välja makseviivitus või krediidisündmus;
- (b) saada enda omandusse või kontrollida kriisilahenduse objektiks oleva asutuse mis tahes vara;
- (c) mõjutada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse lepingulisi õigusi.

Esimene lõik ei mõjuta isikute õigust võtta esimese lõigu punktides a, b ja c osutatud meetmeid, kui selline õigus tuleneb makseviivitusest või asjaoludest, mis ei ole seotud kriisilahendusmeetmega ega tulene käesoleva artikli kohaste kriisilahendusõiguste kasutamisest.

Kui EBA tunnustab kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusi artikli 85 kohaselt, ei tee ainuüksi need menetlused võimalikuks esimese lõigu punktides a, b või c osutatud käitumist.

Artikkel 58

Õigus nõuda teenuste osutamist ja vahendite andmist

1. Liikmesriik tagab, et kriisilahendusasutustel on õigus nõuda kriisilahenduse objektiks olevalt asutuselt ning temaga samasse gruppi kuuluvalt üksuselt selliste teenuste osutamist ja vahendite andmist, mis on saajale vajalikud temale üle kantud ettevõtte tulemuslikuks tegevuseks, sealhulgas ka juhul, kui kriisilahenduse objektiks oleva asutuse suhtes kohaldatakse tavalist maksejõuetusmenetlust.

2. Liikmesriigid tagavad, et nende kriisilahendusasadustel on õigused jõustada nende territooriumil asutatud sidusettevõtjate suhtes teises liikmesriigis asuva kriisilahendusasadustuse kehtestatud kohustusi vastavalt lõikele 1.
3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teenused ja vahendid piirduvad tegevusega seotud teenuste ja vahenditega ning ei hõlma mis tahes kujul finantstoetust.
4. Teenuste osutamine ja vahendite andmine lõigete 1 ja 2 alusel toimub järgmistel tingimustel:
 - (a) samadel tingimustel, mille alusel teenused ja vahendid anti kriisilahenduse objektiks olevale asutusele, kui see toimus vahetult enne kriisilahendusmeetme rakendamist;
 - (b) äritingimustel, kui punkti a ei kohaldata.
5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada teenused või vahendid, mis on vajalikud selleks, et saaja saaks temale üle kantud äritegevust tulemuslikult teostada.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 59

Õigus jõustada teiste liikmesriikide poolt võetud kriisilahendusmeetmeid

1. Liikmesriigid tagavad, et kui aktsiate, muude omandiõiguse instrumentide, varade, õiguste või kohustuste ülekandmine hõlmab varasid, mis asuvad muus liikmesriigis kui kriisilahendusasadustus, või õigusi või kohustusi, mida reguleeritakse muu liikmesriigi õigusaktidega, jõustub ülekandmine ka asjaomase muu liikmesriigi õiguse kohaselt.
2. Liikmesriigid annavad ülekande teinud või ülekandmist kavandavale kriisilahendusasadustusele vajalikku abi, mis aitaks tagada, et aktsiad või muud omandiõiguse instrumendid või varad, õigused või kohustused kantakse saajale kohaldatavate riigisiseste sätete kohaselt.
3. Liikmesriigid tagavad, et võlausaldajatel ja kolmandatel isikutel, keda lõikes 1 osutatud varade, õiguste või kohustuste ülekandmine mõjutab, ei ole õigust ülekandmist vältida, vaidlustada ega tühistada ühegi selle liikmesriigi õigusnormi alusel, kus kõnealused varad asuvad, ega ka õigusi või kohustusi reguleerivate õigusnormide alusel.
4. Kui liikmesriigi (edaspidi „liikmesriik A”) kriisilahendusasadustus kasutab võlgade allahindamise või konverteerimise õigusi, sealhulgas ka seoses kapitaliinstrumentidega

kooskõlas artikliga 51, ning kriisilahenduse objektiks oleva asutuse allahinnatavad kohustused või asjaomased kapitaliinstrumendid hõlmavad järgmist:

- (a) instrumendid või kohustused, mida reguleeritakse sellise liikmesriigi (edaspidi „liikmesriik B”) õigusaktidega, mis ei ole allahindamise või konverteerimise õigusi kasutava kriisilahendusasutuse asukohariik;
 - (b) liikmesriigis B asuvatele võlausaldajatele võlgnetavad kohustused, tagab liikmesriik B, et kõnealuste kohustuste või instrumentide põhisummat vähendatakse või kohustusi või instrumente konverteeritakse kooskõlas liikmesriigi A kriisilahendusasutuse allahindamis- või konverteerimisõigusega.
5. Liikmesriigid tagavad, et võlausaldajatel, keda lõikes 4 osutatud allahindamis- või konverteerimisõiguste kasutamine mõjutab, ei ole õigust liikmesriigi B ühegi õigusnormi alusel vaidlustada instrumendi või kohustuse põhisumma vähendamist ega konverteerimist.
6. Iga liikmesriik tagab, et järgmised õigused kehtestatakse kooskõlas kriisilahendusasutuse asukohaks oleva liikmesriigi õigusnormidega:
- (a) võlausaldajate ja kolmandate isikute õigus vaidlustada artikli 78 alusel kohtuliku läbivaatamisega käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tema territooriumil asuvate või tema õigusnormidega reguleeritud varade, õiguste või kohustuste ülekandmist;
 - (b) võlausaldajate õigus vaidlustada artikli 78 alusel kohtuliku läbivaatamisega käesoleva artikli lõike 4 punktides a või b hõlmatud instrumendi või kohustuse põhisumma vähendamist või konverteerimist;
 - (c) **VI peatükis** osutatud osalise ülekandmise kaitsemeetmed seoses lõikes 1 osutatud varade, õiguste või kohustustega, mis asuvad vastava liikmesriigi territooriumil või on reguleeritud tema õigusnormidega.

Artikkel 60

Õigus nõuda kolmandates riikides asuva vara ülekandmist

Liikmesriigid sätestavad, et juhul kui kriisilahendusmeede sisaldab kolmandas riigis asuva vara või kolmanda riigi õigusnormide kohaste õiguste ja kohustuste suhtes võetud meetet, võivad kriisilahendusasutused nõuda, et:

- (a) haldur, pankrotihaldur või muu isik, kes kontrollib kriisilahenduse objektiks olevat asutust, ning saaja peavad võtma kõik vajalikud meetmed ülekandmise jõustumise tagamiseks;
- (b) haldur, pankrotihaldur või muu isik, kes kontrollib kriisilahenduse objektiks olevat asutust, peab haldama saaja nimel varasid või õigusi või täitma kohustusi kuni ülekandmise jõustumiseni;

- (c) saaja kulud seoses punktidega a ja b ette nähtud meetmete rakendamisega kaetakse kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varadest.

Artikkel 61

Õigus peatada teatavaid kohustusi

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus peatada mis tahes maksekohustused või vara loovutamise kohustused, mis tulenevad krediidiasutuse või investeerimisühingu sõlmitud lepingutest, alates peatamisteate avaldamisest artikli 75 lõike 7 kohaselt kuni kella 17ni avaldamisele järgneval tööpäeval.
2. Lõike 1 kohast peatamist ei kohaldata:
 - (a) aktsepteeritavate hoiuste suhtes direktiivi 94/19/EÜ tähenduses;
 - (b) ***maksekohustuse ja vara loovutamise kohustuste suhtes süsteemide või süsteemi korraldajate ees, kes on määratud direktiivi 98/26/EÜ kohaldamise eesmärgil, kesksetele vastaspooltele ja keskpankadele.***

Artikkel 62

Õigus piirata tagatisega seotud huvide jõustamist

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus piirata piiratud ajavahemiku jooksul, mida kriisilahendusasutus kriisilahenduse eesmärke silmas pidades vajalikuks peab, kriisilahenduse objektiks oleva asutuse tagatud võlausaldajatel jõustada tagatisega seotud huviseid seoses asjaomase asutuse mis tahes varadega.
2. Kriisilahendusasutused ei kasuta lõikes 1 sätestatud õigust seoses keske vastaspoole mis tahes tagatisega seotud huviseid varade suhtes, mille kriisilahenduse objektiks olev asutus on pantinud tagatisena.
3. Kui kohaldatakse artiklit 72, tagavad kriisilahendusasutused, et lõikes 1 sätestatud õiguse alusel kehtestatud piirangud kehtivad ühtmoodi kõigi sidusüksuste puhul, mille suhtes kriisilahendusmeedet rakendatakse.
4. Komisjon võtab artikli 103 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidega meetmed, millega täpsustatakse ajavahemik, mille jooksul peaks kohaldatama piirangut tagatisega seotud huvide teatavate klasside jõustamise suhtes.

Artikkel 63

Õigus lõpetamisõigused ajutiselt peatada

1. Kui artiklist 77 ei tulene teisiti, tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutustel on õigus peatada mis tahes osapoole lepingu lõpetamise õigused, mis tulenevad maksejõuetuse ohus oleva asutusega sõlmitud finantslepingust ning mis on tekkinud üksnes kriisilahendusasutuse rakendatava meetme tagajärjel, alates artikli 74 lõigete 5 ja 6 kohasest teatisest teatamisest kuni kella 17ni teatamisele järgneval tööpäeval.

Käesoleva lõike kohaldamisel lähtutakse kriisilahenduse objektiks oleva asutuse päritoluliikmesriigi ajast.

2. Kui kriisilahendusasutus kasutab lõikes 1 sätestatud õigust lõpetamisõiguste peatamiseks, peab ta võtma kõik põhjendatud meetmed tagamaks, et peatamise ajavahemikul on täidetud maksejõuetuse ohus oleva asutuse kõik tagatistega ja arveldusega seotud kohustused, mis tulenevad finantslepingutest.
3. Isik võib kasutada finantslepingust tulenevat lõpetamise õigust enne lõikes 1 osutatud ajavahemiku lõppu, kui ta saab kriisilahendusasutuselt teatise, et tasaarvestuskorraga hõlmatud õigusi ja kohustusi *a) kas* ei kanta üle teisele üksusele *või b) need jäävad kriisilahenduse objektiks olevasse asutusse, mille suhtes kriisilahendusasutus kavatseb kohaldada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit vastavalt artikli 37 lõike 2 punktile a.*
4. Kui kriisilahendusasutus kasutab lõikega 1 ette nähtud õigust peatada lõpetamise õigused, võib peatatud õigusi peatamisaja lõppedes kasutada järgmiselt:
 - (a) kui finantslepinguga hõlmatud õigused ja kohustused on üle kantud teisele üksusele või kui kriisilahenduse objektiks oleva asutuse suhtes on kohaldatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit artikli 37 lõike 2 punktis b osutatud eesmärgil:
 - i) ei või isik tulenevalt kriisilahendusmeetmest kasutada lõpetamisõigusi ühelgi artikli 77 lõikega 1 hõlmatud juhul;
 - ii) võib isik kasutada lõpetamisõigusi vastavalt asjaomase lepingu tingimustele saaja mis tahes makseviivituse tekkimise korral, kui leping on üle antud teisele üksusele, või asutuse makseviivituse tekkimise korral, kui on kohaldatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit;
 - (b) kui finantslepinguga hõlmatud õigused ja kohustused jäävad kriisilahenduse objektiks olevale asutusele ning kriisilahendusasutus ei kohalda kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes artikli 37 lõike 2 punkti a kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, võib isik kasutada koheselt lõpetamisõiguseid vastavalt kõnealuse lepingu tingimustele.
- 4 a. *Lõpetamisõigusi võib kasutada edasilükkamise lõppemisel, kui sellele järgneb kohustuste täitmatajätmise (nt ostja või sildasutus ei täida oma kohustusi), või varem, kui vastaspoolt on teavitatud, et nende lepingut ei ole üle kantud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise objektiks olevale asutusele või ei säilitata selles asutuses vastavalt artikli 63 lõikele 3.*
5. Pädevad asutused või kriisilahendusasutused võivad nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing säilitaks finantslepingute üksikasjalikud andmed, kui nad leiavad, et on oluline võimalus, et krediidasutus või investeerimisühing vastab kriisilahendustingimustele.

6. Lõike 1 kohaldamisel hõlmavad finantslepingud järgmisi lepinguid ja kokkuleppeid:
- (a) väärtpaberitega seotud lepingud, sealhulgas:
 - i) lepingud väärtpaberi, väärtpaberite rühma või indeksi ostmiseks, müümiseks või laenamiseks;
 - ii) väärtpaberioptsioon või väärtpaberite rühma või indeksi optsioon;
 - iii) repotehing või pöödreotehing seoses mis tahes sellise väärtpaberi, väärtpaberite rühma või indeksiga;
 - (b) kaubalepingud, sealhulgas:
 - i) lepingud kauba ostmiseks või müümiseks selle hilisema üleandmisega;
 - ii) kaubaoptsioon;
 - (c) futuurlepingud ja forvardlepingud, sealhulgas lepingud (välja arvatud kaubalepingud) kauba või muud liiki vara, teenuse, õiguse või osaluse ostmiseks, müümiseks või üleandmiseks kindlaksmääratud hinnaga hilisemal kuupäeval;
 - (d) väärtpaberitega seotud repolepingud;
 - (e) vahetuslepingud, sealhulgas:
 - i) vahetuslepingud, optsioonid, futuur- või forvardlepingud, mis on seotud intressimääradega; hetke- või valuutakursi, väärismetallide või kaubalepingutega; valuutaga; aktsiaindeksi või aktsiaga; võlakirjaindeksi või võlainstrumentidega; kaubaindeksite ja kaupadega; ilmaga; heidete või inflatsiooniga;
 - ii) kogutulu vahetustehingud, krediidiriski marginaali või krediidiriski vahetustehingud;
 - iii) mis tahes leping või tehing, mis on sarnane käesoleva punkti alapunktis i või ii osutatud lepinguga, mille suhtes toimub korduv kauplemine vahetuslepingute või tuletisinstrumentide turul;
 - (f) punktides a–e osutatud mis tahes lepingute või kokkulepete raamlepingud.
7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse lõike 6 eesmärgil järgmised elemendid:
- (a) finantslepinguid käsitlev teave, mis peaks sisalduma üksikasjalikes andmetes;
 - (b) asjaolud, mille korral tuleks kohaldada nõuet.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid *vastavalt* määruse (EL) nr 1093/2010 *artiklitele* 10–14.

Artikkel 64

Kriisilahendusõiguste kasutamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusmeetme võtmiseks on kriisilahendusasutustel võimalik teostada kontrolli kriisilahenduse objektiks oleva asutuse üle, eesmärgiga
 - (a) juhtida kriisilahenduse objektiks olevat asutust, selle tegevust ja teenuste osutamist asutuse liikmetele või aktsionäridele, juhatuse liikmetele ja ametnikele antud kõigi õigustega;
 - (b) valitseda ja võõrandada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse vara.

Esimese lõiguga ette nähtud kontrolli võib kriisilahendusasutus teostada vahetult ise või kaudselt kriisilahendusasutuse määratud isiku, sealhulgas halduri või erakorralise halduri kaudu.

2. Samuti tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutused saavad rakendada kriisilahendusmeetmeid riigisisesele halduspädevusele ja -menetlustele vastava korralduse alusel, omamata kontrolli asutuse üle.
3. Kriisilahendusasutused otsustavad igal konkreetsel juhul, kas kriisilahendusmeetmeid on otstarbekas rakendada lõikes 1 või lõikes 2 sätestatud võimalusena, võttes arvesse kriisilahenduse eesmärke ja üldpõhimõtteid, konkreetse asutuse olukorda ning vajadust hõlbustada piiriüleste gruppide kriiside tulemuslikku lahendamist.

VI PEATÜKK

KAITSEMEETMED

Artikkel 65

Aktsionäride ja võlausaldajate kohtlemine osaliste ülekandmiste ning kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamise korral

1. Pärast kriisilahendusmeetmete kohaldamist ja eelkõige artikli 67 kohaldamisel tagavad liikmesriigid järgmise:
 - (a) kui kriisilahendusasutused kannavad üle ainult osa asutuse õigustest, varadest ja kohustustest, saavad need aktsionärid ja võlausaldajad, kelle nõudeid ei ole üle kantud, oma nõuded maksetena, mis on vähemalt nii suured kui see, mida nad oleksid saanud juhul, kui asutus oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel vahetult enne ülekandmist;

- (b) kui kriisilahendusasutused kohaldavad kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, saavad need aktsionärid ja võlausaldajad, kelle nõuded on alla hinnatud või konverteeritud omakapitaliks, oma nõuded maksetena, mis on vähemalt nii suured kui see, mida nad oleksid saanud juhul, kui asutus oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel vahetult enne allahindamist või konverteerimist.

Artikkel 66

Hindamine

Artikli 65 kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et hindamise teostab sõltumatu isik pärast seda, kui osaline ülekandmine, allahindamine või konverteerimine on jõustunud. Kõnealune hindamine on erinev artikli 30 kohaselt teostatavast hindamisest 1. Hindamise võib teostada ametiasutus, kes vastutab tavalise maksejõuetusmenetluste eest, mille alusel krediidiasutus või investeerimisühing likvideeritakse, nende menetluste osana või eraldi menetlusena vastavalt siseriiklikule õigusele.

2. Hindamisega määratakse kindlaks järgmine:
- (a) see, kuidas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud juhul, kui asutuse suhtes, kellega seoses on tehtud osaline ülekandmine, allahindamine või konverteerimine, oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus vahetult enne ülekandmise, allahindamise või konverteerimise sooritamist;
 - (b) see, kuidas asutuse likvideerimisel aktsionäre ja võlausaldajaid tegelikult koheldi, koheldakse või tõenäoliselt koheldakse;
 - (c) kas punktis a osutatud kohtlemine erineb punktis b osutatud kohtlemisest.
3. Hindamine peab toimuma kooskõlas artikli 30 lõigetega 1–5 ja neis sätestatud meetodi alusel ning hindamisel tuleb teha järgmist:
- (a) eeldada, et asutuse suhtes, kellega seoses on tehtud osaline ülekandmine, allahindamine või konverteerimine, oleks kohaldatud tavalist maksejõuetusmenetlust vahetult pärast ülekandmist, allahindamist või konverteerimist;
 - (b) eeldada, et õiguste, varade või kohustuste osalist ülekandmist, allahindamist või konverteerimist ei ole tehtud;
 - (c) jätta arvesse võtmata mis tahes erakorralise riikliku toetuse **ja mis tahes muu riigiülese tasandi avaliku finantstoetuse** andmine asutusele.

Artikkel 67

Aktsionäride ja võlausaldajate kaitse

1. Liikmesriigid tagavad, et juhul kui artikli 66 kohaselt teostatud hindamise käigus tehakse kindlaks, et **artiklis 65** osutatud aktsionärid ja võlausaldajad on saanud oma

nõuete eest maksetena vähem, kui nad oleksid saanud likvideerimisel tavalise maksejõuetusmenetluse alusel, on neil õigus saada kriisilahendusasutuselt vahe ulatuses hüvitist.

2. Liikmesriigid võivad otsustada mehhanismid ja korra, mille alusel neid makseid tehakse.

Artikkel 68

Vastaspoolte kaitse osalise ülekandmise korral

1. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas peatükis kindlaks määratud kaitsemeetmeid rakendatakse järgmistel asjaoludel:
 - (a) kriisilahendusasutus kannab osa, kuid mitte kõike, krediitiasutuse või investeerimisühingu varast, õigustest või kohustustest üle teisele üksusele, või sildasutusest või varahaldusvahendist muule isikule;
 - (b) kriisilahendusasutus kasutab artikli 57 lõike 1 punktis f sätestatud õigusi.
2. Liikmesriigid tagavad nõuetekohase kaitse järgmistele kokkulepetele ning järgmiste kokkulepete vastaspooltele:
 - (a) tagatiskokkulepped, mille alusel isikul on tagatise kaudu tegelik või tingimuslik huvi üle kantava vara või õiguste suhtes, olenemata sellest, kas seda huvi tagatakse teatava vara või õigustega või muutuva väärtusega kommertspandi või muu sarnase lepinguga;
 - (b) omandiõiguse üleminekul põhinevad finantstagatiskokkulepped, mille alusel teatavate kohustuste täitmist tagava või hõlmava tagatisena antakse varade täielik omandiõigus üle tagatise andjalt tagatise saajale tingimusel, et tagatise saaja kannab varad üle, kui vastavad kohustused on täidetud;
 - (c) tasaarvestuskokkulepped (*set-off arrangements*), mille puhul kaks või enam nõuet või kohustust panga ja vastaspoolte vahel võib teineteisega tasaarvestada;
 - (d) tasaarvestuskokkulepped (*netting arrangement*), mille puhul mitu nõuet või kohustust saab konverteerida üheks netonõudeks, sealhulgas lõpetamisel toimuv tasaarvestus, mille puhul (mis tahes viisil määratletud) täitmist tingiva juhtumi toimumisel poolte kohustusi kiirendatakse, nii et need saab viivitamata sisse nõuda, või need lõpetatakse; kummalgi juhul konverteeritakse kohustused üheks netonõudeks või asendatakse ühe netonõudega;
 - (e) struktureeritud finantskokkulepped, sealhulgas väärtpaperistamised **ning kõik varad** ja tagatud **kohustused tagatud kogumis**, mis hõlmavad tehingu poole, usaldusisiku, agendi või esindaja poolt tagatise andmist ja hoidmist.

Kaitsemeetmeid, mida on asjakohane rakendada käesoleva lõike punktides a–e sätestatud kokkulepete liikide puhul, täpsustatakse artiklites 70–73 ning nende suhtes kohaldatakse artiklites 61, 62 ja 77 sätestatud piiranguid.

3. Lõike 2 kohase nõude kohaldamine ei sõltu kokkulepetes osalevate poolte arvust ja sellest, kas kokkulepped
 - (a) põhinevad lepingul, usalduskokkuleppel või muul alusel või tulenevad automaatselt õigusnormidest;
 - (b) tulenevad teise riigi õigusest või on osaliselt või täielikult reguleeritud teise riigi õigusega.
4. Komisjon võtab artikli 103 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidega meetmeid käesoleva artikli lõike 2 punktide a–e alla kuuluvate kokkuleppeliikide täpsustamiseks.

Artikkel 69

Finantstagatise ja tasaarvestuskokkulepete kaitse

Liikmesriigid tagavad omandiõiguse üleminekul põhinevate finantstagatiskokkulepete ning tasaarvestuskokkulepete (*set-off and netting arrangements*) asjakohase kaitse lisaõiguste kasutamise abil nii, et vältida mõne, kuid mitte kõigi selliste õiguste ja kohustuste ülekandmist, mis on kaitstud vastavalt asutuse ja kolmanda isiku vahelisele omandiõiguse üleminekul põhinevale finantstagatiskokkuleppele või tasaarvestuskokkuleppele, ning vältida selliste õiguste ja kohustuste muutmist või lõpetamist, mis on kaitstud vastavalt sellisele omandiõiguse üleminekul põhinevale finantstagatiskokkuleppele või tasaarvestuskokkuleppele.

Esimese lõigu kohaldamisel loetakse kõnealuste kokkulepetega kaitstuks sellised õigused ja kohustused, mida kokkuleppe pooltel on õigus tasaarvestada või netonõudeks kokku liita.

Artikkel 70

Tagatiskokkulepete kaitse

Liikmesriigid tagavad, et tagatiskokkuleppe kohaselt tagatud kohustuste suhtes kohaldatakse piisavalt kaitsemeetmeid, et takistada ühte järgmistest:

- (a) kohustuse tagatiseks olevate varade ülekandmine, välja arvatud juhul, kui üle kantakse ka asjaomane kohustus ja tagatisest saadav kasu;
- (b) tagatud kohustuse ülekandmine, välja arvatud juhul, kui üle kantakse ka tagatisest saadav kasu;
- (c) tagatisest saadava kasu ülekandmine, välja arvatud juhul, kui kantakse üle ka tagatud kohustus;
- (d) tagatiskokkuleppe muutmise või lõpetamise lisaõiguste kasutamise abil, kui sellise muutmise või lõpetamise tagajärjel ei ole kohustus enam tagatisega tagatud.

Artikkel 71

Struktureeritud finantskokkulepete kaitse

1. Liikmesriigid tagavad, et struktureeritud finantskokkulepete, ***sealhulgas väärtpaberistamise ning tagatiste kogumis olevate kõigi varade ja tagatud kohustuste*** suhtes rakendatakse asjakohaseid kaitsemeetmeid, et takistada ühte järgmisest:
 - (a) osa, kuid mitte kõigi, varade, õiguste ja kohustuste ülekandmist, kui nende suhtes on sõlmitud struktureeritud finantskokkulepe, ***sealhulgas väärtpaberistamised ning tagatiste kogumis olevad kõik varad ja tagatud kohustused***, milles osaleb kriisilahenduse objektiks olev krediitiasutus;
 - (b) lisaõiguseid kasutades varade, õiguste ja kohustuste lõpetamine või muutmine, kui nende suhtes on sõlmitud struktureeritud finantskokkulepe, ***sealhulgas väärtpaberistamised ning tagatiste kogumis olevad kõik varad ja tagatud kohustused***, milles osaleb kriisilahenduse objektiks olev asutus.
 2. Lõikes 1 sätestatud kaitsemeetmeid ei kohaldata, kui ainult hoiustega seotud vara, õigused või kohustused kantakse üle või ei kanta, lõpetatakse või muudetakse.
- 2 a. Lõike 1 punktides a ja b osutatud kaitset kohaldatakse ka seoses tagatud võlakirjade emiteerimise kokkulepetega.***

Artikkel 72

Osaline ülekandmine: kauplemis-, kliiring- ja arveldussüsteemide kaitse

1. Liikmesriigid tagavad, et ülekandmine, tühistamine või muutmine ei mõjuta direktiiviga 98/26/EÜ hõlmatud süsteemide toimimist ja eeskirju ***ega muid finantsühenduste toetatavaid makse- ja arveldussüsteeme***, kui kriisilahendusasutus:
 - (a) kannab teisele üksusele üle osa, kuid mitte kõike, krediitiasutuse või investeerimisühingu varast, õigustest või kohustustest;
 - (b) kasutab artikli 57 kohaseid õigusi, et tühistada või muuta kriisilahenduse objektiks oleva asutuse sõlmitud lepingu tingimusi või asendada kõnealune asutus lepingupoolena saajaga.
2. Eelkõige ei tohi selline ülekandmine, tühistamine või muutmine tühistada maksejuhist, rikkudes seega direktiivi 98/26/EÜ artiklit 5, ega muuta või eirata maksejuhiste ja tasaarvestuse täitmisele pööratavust, mis on ette nähtud direktiivi 98/26/EÜ artiklitega 3 ja 5, direktiivi 98/26/EÜ artikliga 4 ette nähtud rahaliste vahendite, väärtpaberite või laenuvõimaluste kasutamist ega direktiivi 98/26/EÜ artiklis 9 sätestatud tagatise kaitset.

Artikkel 73

Väljaspool liitu asuva territooriumi õigusega reguleeritud vara, õigused ja kohustused

Kui kriisilahendusasutus tahab kanda või kannab kõik asutuse varad, õigused ja kohustused üle teisele üksusele, kuid ülekanne on või võib olla teatava vara puhul kehtetu, kuna see vara asub väljaspool Euroopa Liitu, või teatavate õiguste või kohustuste puhul kehtetu, sest neid reguleeritakse ELi-välise territooriumi õigusega, ei tohi kriisilahendusasutus ülekannet teha, või kui ta on ülekandmise juba tellinud, on selline ülekanne kehtetu ning **artiklis 69** sätestatud asjaomase kokkuleppega hõlmatud vara, õigused või kohustused jäetakse kriisilahenduse objektiks olevast asutusest üle kandmata või kantakse sinna tagasi.

VII PEATÜKK

MENETLUSLIKUD KOHUSTUSED

Artikkel 74

Teavitamismõuded

1. Liikmesriigid nõuavad, et krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgan teavitaks pädevat asutust **ja kriisilahendusasutust**, kui nad on arvamisel, et krediidasutus või investeerimisühing on maksejõuetuse ohus või muutub tõenäoliselt maksejõuetuks artikli 27 lõike 2 tähenduses.
2. Pädevad asutused teavitavad asjaomaseid kriisilahendusasutusi mis tahes meetmetest, mille võtmist nad krediidasutuselt või investeerimisühingult käesoleva direktiivi **artikli 23** või direktiivi 2006/48/EÜ artikli 136 lõike 1 kohaselt nõuavad.
3. Kui pädeva asutuse hinnangu kohaselt on artikli 27 lõike 1 punktides a ja b osutatud nõuded seoses asutusega täidetud, edastab ta sellise hinnangu viivitamata järgmistele asutustele:
 - (a) asjaomase asutuse kriisilahendusasutus, kui see ei ole pädev asutus;
 - (b) keskpank, kui see ei ole pädev asutus;
 - (c) vajaduse korral grupi tasandi kriisilahendusasutus;
 - (d) pädev ministeerium;
 - (e) konsolideeritud järelevalvet teostav asutus, kui asutuse suhtes kohaldatakse direktiivi 2006/48/EÜ V jaotise 4. peatüki 1. jao kohaselt konsolideeritud järelevalvet;

(e a) kui asutust käsitatakse süsteemselt olulisena, siis Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja makrotasandi usaldatavusjärelevalve asutused.

4. Pädevalt asutuselt käesoleva artikli lõike 3 kohase teatise saamisel hindab kriisilahendusasutus, kas artiklis 27 sätestatud tingimused on asjaomase asutuse puhul täidetud.
5. Otsus selle kohta, et kriisilahenduse tingimused on asutuse puhul täidetud, esitatakse teatena, mis sisaldab järgmist teavet:
 - (a) sellise otsuse põhjused;
 - (b) meetmed, mis kriisilahendusasutus kavatseb võtta.

Punktis b osutatud meetmed võivad hõlmata kriisilahendusmeedet või likvideerimistaotlust, halduri määramist või mis tahes muud meetet kohaldatava siseriikliku maksejõuetusõiguse alusel.

Otsuse teinud asutus või asutused teavitavad kõnealust krediidasutust või investeerimisühingut. Käesoleva lõike kohane teatis võib olla lõikes 6 osutatud avalik teatis.

6. Kui kriisilahendusasutus võtab kriisilahendusmeetme, avalikustab ta selle ning võtab põhjendatud meetmed, et teavitada kõiki teadaolevaid aktsionäre ja võlausaldajaid, sealhulgas eelkõige jaainvestoreid, keda mõjutab kriisilahendusõiguse kasutamine. Käesoleva lõike kohaldamisel käsitatakse põhjendatud meetmetena artikli 75 lõikes 4 sätestatud meetmeid.
7. Kriisilahendusasutus avaldab teatise, milles täpsustatakse ■ peatamise tingimused ja periood vastavalt artikli 75 lõikes 4 kehtestatud menetlusele, kui ta kasutab kriisilahendusõigusi ja eelkõige:
 - (a) artikli 61 kohast õigust peatada maksekohustused või vara loovutamise kohustused;
 - (b) artikli 63 kohast õigust peatada lõpetamisõigused.
8. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada järgmiste nõuetega seotud menetlused, sisu ja tingimused:
 - (a) lõigetes 1–5 osutatud teatised;
 - (b) lõikes 7 osutatud peatamisteade.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid *vastavalt* määruse (EL) nr 1093/2010 *artiklitele* 10–14 ■ .

Artikkel 75

Kriisilahendusasutuste menetluslikud kohustused

1. Liikmesriigid tagavad, et pärast kriisilahendusmeetme rakendamist järgivad kriisilahendusasutused võimalikult kiiresti lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud nõudeid.
2. Kriisilahendusasutus teavitab kriisilahendusmeetmest kriisilahenduse objektiks olevat asutust ja EBA.

■

3. Lõikes 2 osutatud teade sisaldab koopiat mis tahes korraldusest või dokumendist, mille alusel asjaomaseid õigusi kasutatakse, ning selles näidatakse ära ka kriisilahendusvahendite **ja kriisilahendusmeetmete** jõustumise kuupäev.
4. Kriisilahendusasutus avaldab kas kriisilahendusmeetme rakendamise aluseks oleva korralduse või dokumendi koopia või kokkuvõtva teate kriisilahendusmeetme mõju kohta, eelkõige mõju kohta jaeinvestoritele, või tagab sellise koopia või teate avaldamise:
 - (a) oma ametlikul veebisaidil;
 - (b) pädeva asutuse (kui see ei ole kriisilahendusasutus) veebisaidil **ja** EBA veebisaidil;
 - (c) selle asutuse veebisaidil, mille suhtes kriisilahendusmenetlust kohaldatakse,
 - (d) kui kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsiad või muud omandiõigust tõendavad instrumentid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, seda asutust käsitleva korraldatud teabe avaldamiseks kasutatavas meediumis kooskõlas direktiivi 2004/109/EÜ²³ artikli 21 lõikega 1.
5. Kriisilahendusasutus tagab, et lõikes 4 osutatud dokumente tõendavad dokumendid saadetakse kriisilahenduse objektiks oleva asutuse teadaolevatele aktsionäridele ja võlausaldajatele, **kui selle asutuse aktsiatega või omandiõiguse instrumentidega ei ole lubatud reguleeritud turul kaubelda.**

Artikkel 76

Konfidentsiaalsus

1. Ametisaladuse hoidmise nõuet kohaldatakse järgmiste isikute suhtes:
 - (a) kriisilahendusasutused, **mille siseselt peaks kavadele juurde pääsema üksnes väga piiratud arv juhtivtöötajaid;**
 - (b) pädevad asutused ja EBA;

²³ ELT L 390, 31.12.2004, lk 38.

- (c) pädev ministeerium;
- (d) punktides a, b **ja c** osutatud ametiasutuste töötajad või endised töötajad **ning isikud, kes osutavad kas otseselt või kaudselt, alaliselt või ajutiselt nende ametiasutuste kohustuste täitmisega seotud mis tahes teenuseid või on neid osutanud;**
- (d a) **punktides f–i osutatud üksuste töötajad või endised töötajad ning isikud, kes osutavad kas otseselt või kaudselt, alaliselt või ajutiselt nende üksuste tegevustega seotud mis tahes teenuseid või on neid osutanud;**
- (d b) **kriisilahendusasutuse poolt sildasutusele, varahaldusvahendile või muule kriisilahendusvahendile määratud juhatus ning nende üksuste töötajad või endised töötajad ning isikud, kes osutavad kas otseselt või kaudselt, alaliselt või ajutiselt nende üksuste tegevusega seotud mis tahes teenuseid või on neid osutanud;**
- (e) **käesoleva direktiivi sätete** kohaselt määratud erihaldurid;
- (f) võimalikud ostjad, kellega pädevad asutused või kriisilahendusasutused on ühendust võtnud, sõltumata sellest, kas ühendust võeti ettevõtte müügi vahendi kasutamise ettevalmistamiseks ja kas ühendusevõtmine päädis ostuga;
- (g) audiitorid, raamatupidajad, juristid ja konsultandid, hindajad ja muud eksperdid, kelle teenuseid kriisilahendusasutused või punktis f osutatud võimalikud ostjad kasutavad;
- (h) hoiuste tagamise skeeme haldavad ametiasutused;
- (i) keskpangad ja muud ametiasutused, kes on kaasatud kriisilahenduse protsessi;
- (j) mis tahes muu isik, kes osutab või on osutanud teenuseid kriisilahendusasutustele.

2. Lõikes 1 sätestatud nõuete üldist iseloomu mõjutamata keelatakse kõnealuses lõikes osutatud isikul avalikustada oma töö käigus omandatud või seoses oma ülesannete täitmisega kriisilahendusasutuselt saadud **mis tahes** teavet ühelegi isikule või ametiasutusele, välja arvatud juhul, kui **seda tehakse seoses käesoleva direktiivi kohaste ülesannete täitmisega, kui** kõnealune teave esitatakse kokkuvõtlikult või on selliselt koostatud, et konkreetseid asutusi ei ole võimalik kindlaks teha, või kriisilahendusasutuselt on saadud eelnev selgesõnaline nõusolek.

Kõnealust keeldu kohaldatakse olenemata määrusest (EÜ) nr 1049/2001 ja liikmesriigid tagavad, et seda kohaldatakse olenemata teabevabadust ja dokumentidele juurdepääsu käsitlevatest riiklikest õigusaktidest.

2 a. Lõikes 1 sätestatud nõuete üldist iseloomu mõjutamata on kõnealuses lõikes osutatud isikul või üksustel keelatud avalikustada järgmist teavet:

(a) artiklites 5, 7, 9, 10 ja 11 sätestatud maksevõime taastamise ja kriisilahenduskavade sisu ja üksikasjad;

(b) artiklite 6, 8 ja 13 kohaselt teostatud mis tahes hindamiste tulemused.

2 b. Ametisalahenduse hoidmise nõude rikkumise korral algatatakse iga lõikes 1 osutatud isiku või üksuse suhtes tsiviilmenetlus ja esitatakse kahjuhüvitise nõue.

3. Käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud konfidentsiaalsusnõuded ei takista kriisilahendusametis, sealhulgas nende töötajatel, jagada kriisilahendusmeetme kavandamise või rakendamise eesmärgil teavet teiste liidu kriisilahendusametis, pädevate ametis, **pädevate ministeeriumide**, keskpankade, EBA või **artiklite 84–88** kohaselt kolmandate riikide ametistega, kes täidavad kriisilahendusametistega sarnaseid ülesandeid.

4. Käesoleva artikli sätted ei mõjuta kriminaalõiguse valdkonda kuuluvaid juhtumeid.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks, kuidas tuleks teavet esitada kokkuvõtlikult või kollektiivselt lõike 2 kohaldamisel.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid vastu vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 15.

VIII PEATÜKK

KAEBUSE ESITAMISE ÕIGUS JA MUUDE MEETMETE VÄLISTAMINE

Artikkel 77

Lõpetamis- ja tasaarvestusõiguste välistamine kriisilahenduses

1. Liikmesriigid tagavad, et artiklis 63 määratletud finantslepingu vastaspool, kes algselt sõlmisid lepingu kriisilahenduse objektiks oleva ametistega, ei saa kasutada kõnealuse lepingu kohaseid lõpetamisõigusi või mittetäitmisklauslist tulenevaid õigusi, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusmeetme on ettevõtte müügi vahend või sildasutuse vahend ning finantslepinguga hõlmatud õigusi ja kohustusi ei ole üle kantud kolmandale isikule või sildasutusele.

Käesoleva lõike kohaldamisel hõlmab mittetäitmisklausel finantslepingu sätet, millega peatatakse, muudetakse või kustutatakse maksejõulise poole makse tegemise kohustus või välditakse sellise kohustuse tekkimist, mis muidu tekiks.

2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahenduse objektiks oleva ametistega võlausaldajatel ei ole õigus kasutada õigusnormide kohast tasaarvestamise õigust, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusmeetme on ettevõtte müügi vahend või sildasutuse vahend ning

finantslepinguga hõlmatud õigusi ja kohustusi ei ole üle kantud kolmandale isikule või sildasutusele.

Artikkel 78

Õigus vaidlustada kriisilahendus

1. Liikmesriigid tagavad, et kõigil isikutel, keda mõjutab otsus alustada artikli 74 lõikes 5 sätestatud kriisilahendusmenetlust või kriisilahendusasutuse otsus rakendada kriisilahendusmeedet, on õigus taotleda selle otsuse kohtulikku läbivaatamist.
2. Lõikega 1 ette nähtud kohtuliku läbivaatamise õiguse suhtes kohaldatakse järgmisi piiranguid:
 - (a) taotluse esitamisega kohtulikuks läbivaatamiseks või mis tahes ajutiseks meetmeks ei tohi kaasneda vaidlustatud otsuse jõustamise mis tahes automaatset peatamist;
 - (b) kriisilahendusasutuse otsus on viivitamata jõustatav ning selle suhtes ei kohaldata kohtu poolt antud peatamiskorraldust;
 - (c) läbivaatamine piirdub ühe või enama järgmise küsimusega:
 - lõikes 1 osutatud otsuse õiguspärasus, sealhulgas kriisilahenduse tingimustele vastamise läbivaatamine;
 - otsuse rakendamise õiguspärasus ja
 - määratud hüvitise piisavus;
 - (d) Kriisilahendusasutuse otsuse tühistamine ei mõjuta asjaomase kriisilahendusasutuse mis tahes hilisemaid haldustoiminguid või tehinguid, mis põhinesid kriisilahendusasutuse tühistatud otsusel, kui seda on vaja selliste kolmandate isikute huvide kaitseks, kes tegutsesid heas usus, olles kriisilahendusasutuste poolt kriisilahendusõiguste kasutamise tulemusena ostnud kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varasid, õigusi ja kohustusi. Kriisilahendusasutuste väär otsuse või meetme puhul kohaldatavad õiguskaitsemeetmed piirduvad sellise kahju hüvitamisega, mis taotleja selle otsuse või meetme tagajärjel kandis.

Artikkel 79

Piirangud muude kohtumenetluste puhul

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahenduse objektiks oleva asutuse suhtes või asutuse suhtes, mille puhul on kindlaks tehtud vastavus kriisilahenduse tingimustele, ei või siseriikliku õiguse alusel algatada tavalist maksejõuetusmenetlust.
2. Lõike 1 kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et:

- (a) pädevaid asutusi ja kriisilahendusasutusi teavitatakse mis tahes taotlusest algatada krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes tavaline maksejõuetusmenetlus, olenemata sellest, kas selle asutuse suhtes kohaldatakse kriisilahendusmenetlust või kas on avalikustatud artikli 74 lõike 6 kohane otsus;
 - (b) taotluse kohta ei saa otsust teha enne, kui kohus on saanud kinnituse, et on toimunud punktis a osutatud teavitamine ning toimub üks järgmisest:
 - i) kriisilahendusasutus on teavitanud kohust, et ta ei katse asutuse suhtes võtta ühtegi kriisilahendusmeetet;
 - ii) möödunud on rohkem kui 14 päeva alates punktis a osutatud teadete esitamisest.
3. Mõjutamata artikli 63 kohaseid piiranguid tagatisega seotud huvide jõustamisele või käesoleva artikli lõike 1 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutused võivad paluda kohtul vastavast eesmärgist lähtuvalt ajaks peatada mis tahes kohtumenetlus, milles osaleb või hakkab osalema kriisilahenduse objektiks olev asutus, kui see on vajalik kriisilahendusmeetmete ja õiguste tõhusaks rakendamiseks.

V JAOTIS

GRUPI KRIISILAHENDUS

Artikkel 80

Kriisilahenduskolleegiumid

1. Grupi tasandi kriisilahendusasutused loovad artiklites 11, 15 ja 83 osutatud ülesannete täitmiseks kriisilahenduskolleegiumid ning tagavad vajaduse korral koostöö ja koordineerimise kolmandate riikide kriisilahendusasutustega.

Eelkõige kehtestavad kriisilahenduskolleegiumid grupi tasandi kriisilahendusasutuse, teiste asjaomaste kriisilahendusasutuste ning vajaduse korral pädevate asutuste ja konsolideeritud järelevalvet teostavate asutuste jaoks raamistiku järgmiste ülesannete täitmiseks:

- (a) olulise teabe vahetamine grupi kriisilahenduse kavade välja töötamiseks, ettevalmistavate ja ennetavate õiguste kohaldamiseks gruppide suhtes ja grupi kriisilahenduseks;
- (b) grupi kriisilahenduse kavade väljatöötamine kooskõlas artikliga 11;
- (c) grupikriiside lahendatavuse hindamine kooskõlas artikliga 13;
- (d) õiguste kasutamine grupikriiside lahendamist takistavate probleemide lahendamiseks või kõrvaldamiseks kooskõlas artikliga 15;

- (f) heakskiidu saamine artikli 83 kohaselt esitatud grupi kriisilahenduse skeemile;
 - (g) grupi kriisilahenduse strateegiatest ja skeemidest avalikkuse teavitamise koordineerimine;
 - (h) VII jaotise kohaselt loodud rahastamismehhanismi kasutamise koordineerimine.
2. Kriisilahenduskolleegiumi liikmed on grupi tasandi kriisilahendusasutus, kõigi selliste liikmesriikide kriisilahendusasutused, kus asub konsolideeritud järelevalve alla kuuluv tütarettevõtja *või filiaal*, ning EBA.

Kui ühe või enama asutuse emettevõtja on artikli 1 punktis d osutatud ettevõtja, kuulub kriisilahenduskolleegiumi sellise ettevõtja asukohaliikmesriigi kriisilahendusasutus.

Kui kriisilahenduskolleegiumi liikmeks olevad kriisilahendusasutused ei ole pädevad ministeeriumid, kuuluvad kolleegiumi lisaks kriisilahendusasutustele ka pädevad ministeeriumid ning nad võivad osaleda kriisilahenduskolleegiumide koosolekutel, eelkõige siis, kui arutlusel olevad küsimused on seotud asjaoludega, millel võib olla mõju riiklikele vahenditele.

Kui liidus asuval emettevõtjal või asutusel on tütarettevõtjaid kolmandates riikides, võib grupi tasandi kriisilahendusasutuse taotlusel kriisilahenduskolleegiumides osalema kutsuda vaatlejatena ka kõnealuste kolmandate riikide kriisilahendusasutused, tingimusel et nende suhtes kohaldatakse artiklis 76 sätestatutega samaväärseid konfidentsiaalsusnõudeid.

3. Kolleegiumis osalevad avaliku sektori asutused teevad tihedat koostööd. Grupi tasandi kriisilahendusasutus koordineerib kogu kriisilahenduskolleegiumide tegevust ning kutsub kokku ja juhatab kolleegiumi kõiki koosolekuid. Grupi tasandi kriisilahendusasutus teavitab eelnevalt kõiki kolleegiumi liikmeid ja EBA kõnealuste koosolekute korraldamisest, peamistest arutatavatest küsimustest ja kaalutavast tegevusest. Grupi tasandi kriisilahendusasutus otsustab konkreetsetest vajadustest lähtudes, millised ametiasutused ja ministeeriumid peaksid konkreetsetel koosolekul või konkreetses tegevuses osalema. Grupi tasandi kriisilahendusasutus teavitab kõiki kolleegiumi liikmeid õigeaegselt ka kõnealustel koosolekutel võetud meetmetest või rakendatud meetmetest.

Grupi tasandi kriisilahendusasutuse otsuses võetakse arvesse arutatava teema, kavandatava või koordineeritava tegevuse ja tehtavate otsuste olulisust kriisilahendusasutuste jaoks, eelkõige võimalikku mõju finantssüsteemi stabiilsusele asjaomastes liikmesriikides.

4. EBA edendab ja jälgib kriisilahenduskolleegiumide tõhusat, tulemuslikku ja järjepidevat toimimist *rahvusvaheliste standardite kohaselt*. Selleks võib EBA osaleda omal äranägemisel teatavatel koosolekutel või teatavates tegevustes, kuid tal puudub hääleõigus.

5. Pärast teiste kriisilahendusasutustega konsulteerimist koostab grupi tasandi kriisilahendusasutus kriisilahenduskolleegiumi toimimiseks kirjaliku korra ja menetlused.

8. Grupi tasandi kriisilahendusasutused ei või moodustada kriisilahenduskolleegiume juhul, kui teised grupid või kolleegiumid täidavad samasid funktsioone ja samasid ülesandeid, nagu on sätestatud käesolevas artiklis ning järgivad kõiki käesolevas jaos sätestatud tingimusi ja menetlusi. Sel juhul tuleb kõiki käesoleva direktiivi viiteid kriisilahenduskolleegiumidele mõista ka viidetena kõnealustele muudele gruppidele või kolleegiumidele. ***Kui finantsstabiilsuse nõukogu (FSB) soovitude kohaselt on asutatud kriisijuhtimisgrupp, käsitatakse seda kriisijuhtimisgruppi vastava asutuse kriisilahenduskolleegiumina.***
9. EBA töötab välja ***rahvusvahelistele standarditele vastavad*** regulatiivsete standardite eelnõud, et täpsustada kriisilahenduskolleegiumide tegevust lõigetes 1, 3, 5, 6 ja 7 sätestatud ülesannete täitmisel.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid ***vastavalt*** määruse (EL) nr 1093/2010 ***artiklitele 10–14.***

Artikkel 81

Euroopa kriisilahenduskolleegiumid

1. Kui kolmanda riigi asutusel või kolmanda riigi emaettevõtjal on kaks või enam liidus asutatud tütarasutust ***või kaks või enam olulist filiaali, mis osutavad liidus teenuseid,*** loovad kõnealuste liidus asuvate tütarasutuste ***ja oluliste filiaalide*** asukohaliikmesriikide kriisilahendusasutused Euroopa kriisilahenduskolleegiumi, kui ei ole loodud sellist korraldust, nagu on ette nähtud artiklis 89.
2. Euroopa kriisilahenduskolleegium täidab liikmesriigis asuvate tütarasutuste suhtes artikliga 80 ette nähtud ülesandeid.
3. Kui liikmesriigis asuvad tütarasutused on direktiivi 2006/48/EÜ artikli 143 lõike 3 kohaselt liidus asuva finantsvaldusettevõtja valduses ***või kui olulised filiaalid on selle finantsvaldusettevõtja filiaalid,*** juhatab Euroopa kriisilahenduskolleegiumi selle liikmesriigi kriisilahendusasutus, kus asub kõnealuse direktiivi kohase konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus.

Kui esimest lõiku ei kohaldata, nimetavad juhataja kokkuleppe alusel Euroopa kriisilahenduskolleegiumi liikmed.
4. Kui käesoleva artikli lõikest 3 ei tulene teisiti, tegutseb Euroopa kriisilahenduskolleegium kooskõlas artikliga 81.

Artikkel 82

Teabevahetus

Kriisilahendusasutused annavad üksteisele kogu teabe, mis on vajalik käesolevast direktiivist tulenevate teiste ametiasutuste ülesannete täitmiseks.

Grupi tasandi kriisilahendusasutus kooskõlastab kogu vajaliku teabe **voo kriisilahendusasutuste vahel**. Grupi tasandi kriisilahendusasutus annab teiste liikmesriikide kriisilahendusasutustele õigeaegselt kogu vajaliku teabe, mis lihtsustab artikli 80 lõike 1 teise lõigu punktides b–h osutatud ülesannete täitmist.

Käesoleva artikli kohaselt jagatud teavet võib jagada ka pädevate ministriumidega.

Artikkel 83

Grupi kriisilahendus

1. Kui kriisilahendusasutus otsustab või kui talle artikli 74 lõike 3 kohaselt teatatakse, et gruppi kuuluv tütarasutus on **vastavalt artikli 27 lõikele 1** maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt muutub maksejõuetuks, teavitab kõnealune kriisilahendusasutus viivitamata grupi tasandi kriisilahendusasutust **ja konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust**, kui see on erinev, ning asjaomase grupi kriisilahenduskolleegiumi kuuluvaid kriisilahendusasutusi:
 - (a) otsusest, et asutus on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt muutumas maksejõuetuks;
 - (b) kriisilahendusmeetmetest või muudest maksejõuetusmeetmetest, mida kriisilahendusasutus peab asjaomase asutuse puhul otstarbekaks.
2. Lõike 1 kohase teate saamisel **hindavad** grupi tasandi kriisilahendusasutus **ja** asjaomase kriisilahenduskolleegiumi **teised liikmed** kõnealuse asutuse maksejõuetuse tõenäolist mõju või lõike 1 punkti b kohaselt teatatud kriisilahendusmeetmete või muude meetmete mõju grupile või sidusasutustele teistes liikmesriikides.
3. Kui grupi tasandi kriisilahendusasutus leiab pärast lõike 2 kohast konsulteerimist teiste kriisilahendusasutustega, et kõnealuse asutuse maksejõuetusel või lõike 1 punkti b kohaselt teatatud kriisilahendusmeetmel või muudel meetmetel ei ole grupile või teistes liikmesriikides asuvatele sidusasutustele kahjulikku mõju, võib asutuse eest vastutav kriisilahendusasutus rakendada kriisilahendusmeetmeid või muid meetmeid, millest ta on lõike 1 punkti b kohaselt teatanud.
4. Kui grupi tasandi kriisilahendusasutus leiab pärast lõike 2 kohast konsulteerimist teiste kriisilahendusasutustega, et kõnealuse asutuse maksejõuetusel või lõike 1 punkti b kohaselt teatatud kriisilahendusmeetmel või muudel meetmetel oleks grupile või teistes liikmesriikides asuvatele sidusasutustele kahjulik mõju, esitab grupi tasandi kriisilahendusasutus hiljemalt 24 tundi pärast lõike 1 kohase teate saamist grupi kriisilahenduse skeemi ja esitab selle kriisilahenduskolleegiumile.

5. Lõike 4 kohane grupi kriisilahenduse skeem
 - (a) kirjeldab kriisilahendusmeetmeid, mida asjaomased kriisilahendusasutused peaksid võtma liidus asuva emaettevõtja või grupi teatavate üksuste suhtes eesmärgiga säilitada grupi kui terviku väärtus, minimeerida mõju finantsstabiilsusele liikmesriikides, milles grupp tegutseb, ning minimeerida erakorralise riikliku finantstoetuse kasutamist;
 - (b) täpsustab, kuidas kõnealused kriisilahendusmeetmed tuleks kooskõlastada;
 - (c) kehtestab rahastamise kava. Rahastamise kavas võetakse arvesse artikli 11 lõike 3 punkti e kohaselt kehtestatud põhimõtteid vastutuse jagamiseks.
6. Kui mõni kriisilahenduskolleegiumi liige ei nõustu grupi tasandi kriisilahendusasutuse esitatud grupi kriisilahenduse skeemiga ja arvab, et finantsstabiilsuse tõttu on tal vaja võtta asutuse või grupi kuuluva üksuse suhtes iseseisvalt kriisilahendusmeetmeid, mis ei ole skeemis esitatud meetmed, võib ta pöörduda 24 tunni jooksul küsimusega EBA poole vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19.
7. Erandina määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõikest 2 teeb EBA otsuse 24 tunni jooksul. Kriisilahendusasutuse järgnev tegevus või meede peab olema kooskõlas EBA otsusega.
8. Kui grupi tasandi kriisilahendusasutus otsustab või kui talle artikli 74 lõike 3 kohaselt teatatakse, et tema vastutuse alla kuuluv liidus asuv emaettevõtja on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt maksejõetuks muutumas, esitab ta lõike 1 punktides a ja b osutatud teabe kõnealuse grupi kriisilahenduskolleegiumi kuuluvatele kriisilahendusasutustele. Käesoleva artikli lõike 1 punkti b kohaldamisel võetavad kriisilahendusmeetmed võivad hõlmata ka käesoleva artikli lõike 5 kohaselt välja töötatud grupi kriisilahenduse skeemi.
9. Ametiasutused võtavad kõik lõigetega 2–8 ette nähtud meetmed viivitamata ja arvesse võttes olukorra tõsidust.
10. Juhul, kui grupi kriisilahenduse skeemi ei rakendata ja kriisilahendusasutused võtavad sidusasutuste suhtes kriisilahendusmeetmeid, teevad kriisilahendusasutused tihedat koostööd kriisilahenduskolleegiumidega, et luua koordineeritud kriisilahendusstrateegia kõigi maksejõuetuse ohus olevate või tõenäoliselt maksejõetuks muutuvate krediidasutuste või investeerimisühingute jaoks.
11. Kriisilahendusasutused, kes võtavad grupi kuuluvate üksuste suhtes kriisilahendusmeetmeid, teavitavad kriisilahenduskolleegiumi korrapäraselt ja täielikult võetud meetmetest ja nende rakendamise edenemisest.

VI JAOTIS

SUHTED KOLMANDATE RIIKIDEGA

Artikkel 84

Lepingud kolmandate riikidega

1. Komisjon võib liikmesriigi taotluse alusel või omal algatusel pöörduda nõukogu poole ettepanekuga pidada ühe või mitme kolmanda riigiga läbirääkimisi, et sõlmida kokkulepped, mis käsitlevad kriisilahendusasutuste vahelise koostöö vorme seoses asutuste ja emaettevõtjate kriisilahenduse kavandamise ning protsessiga, eelkõige järgmistes olukordades:
 - (a) juhul kui kolmanda riigi asutuse **tütarettevõtjad asuvad kahes või enamas liikmesriigis**;
 - (b) juhul kui kolmanda riigi asutusel on **kahes või enamas liikmesriigis filiaalid**;
 - (c) juhul kui emaettevõtjal või artikli 1 punktides c ja d osutatud ettevõtjal, kes asub liikmesriikides, on kolmandas riigis **kaks** või enam tütarettevõtjat;
 - (d) juhul kui **kahes või enamas liikmesriigis** asuval asutusel on üks või enam filiaali ühes või enamas kolmandas riigis.
2. Lõikes 1 osutatud kokkulepete eesmärk on eelkõige tagada kriisilahendusasutuste vahel protsesside ja korra kehtestamine koostööks mõne või kõigi ülesannete täitmiseks ja mõne või kõigi **artiklis 88** esitatud õiguste kasutamiseks.

Artikkel 85

Kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamine

1. Kuni kolmanda riigiga ei ole sõlmitud artikli 84 kohast rahvusvahelist kokkulepet ning ulatuses, mil määral küsimus ei ole kõnealuse kokkuleppega reguleeritud, kohaldatakse järgmisi sätteid.
2. EBA **võib tunnustada**, välja arvatud artiklis 86 sätestatud juhul, kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusi, mis on seotud kolmanda riigi krediidasutuse või investeerimisühinguga, millel:
 - (a) on liikmesriigis asuv filiaal;
 - (b) on muul juhul varasid, **tütarettevõtjaid**, õigusi või kohustusi, mis asuvad liikmesriigis või mis on reguleeritud liikmesriigi õigusega.
3. EBA poolt lõikes 2 osutatud kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamisega kaasneb liikmesriikide kriisilahendusasutustele kohustus jõustada sellised kriisilahendusmenetlused oma territooriumil.

4. Kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamist käsitleva EBA otsuse jõustavad kriisilahendusasutused. Selleks tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutustel on õigus teha vähemalt järgmist, ilma määramata haldurit või mis tahes ametnikku vastavalt siseriiklikule maksejõuetusõigusele, kohtu korraldusele, heakskiidule või nõusolekule, või mis tahes muule juriidilisele menetlusele:

(a) kasutada **kriisilahendusõigusi** seoses järgmisega:

i) kolmanda riigi asutuse varad, mis asuvad nende liikmesriigis või mida reguleeritakse nende liikmesriigi õigusega;

ii) **kolmanda riigi asutuse tütarettevõtjad, kes asuvad liikmesriigi territooriumil;**

iii) kolmanda riigi asutuse õigused või kohustused, mille on kirjendanud nende liikmesriigis asuv filiaal või mida reguleeritakse nende liikmesriigi õigusega või kui selliste õiguste ja kohustustega seotud nõuded on jõustatavad nende liikmesriigis;

(b) viia lõpule, sealhulgas nõuda teiselt isikult meetmete võtmist, et viia lõpule aktsiate või omandiõigust tõendavate instrumentide ülekandmine kolmanda riigi asutuse tütarasutuses, mis asub määravas liikmesriigis;

(b a) kasutada artiklis 61, 62 või 63 sätestatud õigusi seoses mis tahes lepingupoole õigustega kolmandas riigis kriisilahenduse objektiks oleva asutuse suhtes, kui sellised õigused on vajalikud kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste toetamiseks.

4 a. Kriisilahendusasutused võivad võtta emaettevõtja suhtes kriisilahendusmeetmeid, kui asjaomase kolmanda riigi ametiasutus otsustab, et tema jurisdiktsioonis asutatud asutus vastab selle kolmanda riigi õiguse kohaselt kriisilahenduse tingimustele. Selle võimaldamiseks tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutustel on volitused kasutada asjaomase emaettevõtja suhtes kõiki kriisilahendusõigusi ning kohaldatakse artikli 57 lõiget 5.

Artikkel 86

Õigus keelduda kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamisest

1. EBA, olles konsulteerinud asjaomaste riiklike kriisilahendusasutustega, keeldub artikli 85 lõike 2 kohaselt tunnustamast kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusi, kui ta leiab, et **täidetud on vähemalt üks järgmine tingimus:**

(a) kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusel oleks ebasoodne mõju finantsstabiilsusele liikmesriigis, kus asub kriisilahendusasutus, või leiab, et menetlusel võib olla ebasoodne mõju mõne teise liikmesriigi finantsstabiilsusele;

(b) seoses kohaliku filiaaliga on vaja artikli 87 kohast sõltumatut kriisilahendusmeedet, et saavutada üks või mitu kriisilahenduse eesmärki;

- (c) võlausaldajaid, sealhulgas eriti hoiustajaid, kes asuvad või kellele tehakse makseid liikmesriigis, ei koheldaks *samaväärselt* kolmanda riigi võlausaldajatega *sarnaste seaduslike õiguste kohaselt* vastavalt kolmanda riigi *sisemistele* kriisilahendusmenetlusele.
2. Komisjon täpsustab artikli 103 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidega käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja b osutatud asjaolusid.

Artikkel 87

Kolmanda riigi asutuste liidus asuvate filiaalide kriisilahendus

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on vajalikud õigused, et võtta selline kriisilahendusmeede seoses kohaliku filiaaliga, mis on sõltumatu mis tahes kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusest seoses kõnealuse kolmanda riigi krediidasutuse või investeerimisühinguga.
2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad kasutada lõikes 1 nõutud õigusi juhul, kui kriisilahendusasutuse arvates on kriisilahendusmeetme võtmine vajalik tulenevalt avalikust huvist ning täidetud on üks või enam järgmistest tingimustest:
- (a) filiaal ei vasta enam või tõenäoliselt ei vasta siseriikliku õiguse kohaselt tegevusloa andmise ja tegutsemise tingimustele kõnealuses liikmesriigis ning puudub väljavaade, et mis tahes erasektori, järelevalvealane või asjaomase kolmanda riigi meede taastaks tingimustele vastamise või hoiaks ära maksejõuetuse mõistliku aja jooksul;
- (b) kolmanda riigi asutus ei suuda või tõenäoliselt ei suuda tasuda oma kohustusi kohalikele võlausaldajatele, või kohustusi, mille on loonud filiaal või mis on selle vahendusel märgitud, nende maksetähtpäeval, ning kriisilahendusasutus on veendunud, et kõnealuse asutuse suhtes ei ole algatatud või ei algatata ühtegi kolmanda riigi kriisilahendusmenetlust või maksejõuetusmenetlust;
- (c) asjaomane kolmanda riigi ametiasutus on algatanud kriisilahendusmenetluse seoses kolmanda riigi asutusega, või on teatanud kriisilahendusasutusele kavatsusest algatada selline menetlus, ning esineb üks artiklis 86 täpsustatud olukordadest.
3. Kui kriisilahendusasutus võtab sõltumatu kriisilahendusmeetme seoses kohaliku filiaaliga, lähtub ta kriisilahenduseesmärkidest ja võtab kriisilahendusmeetme vastavalt järgmistele põhimõtetele ja nõuetele, kui need on asjakohased:
- (a) artiklis 29 sätestatud põhimõtted;
- (b) nõuded seoses IV jaotise II peatükis sätestatud kriisilahendusvahendite rakendamisega.

Artikkel 88

Koostöö kolmandate riikide ametiasutustega

1. Kuni kolmandate riikidega ei ole sõlmitud artikli 84 kohast rahvusvahelist kokkulepet ning juhul, kui küsimus ei ole kõnealuse kokkuleppega reguleeritud, kohaldatakse järgmisi sätteid.
 2. EBA sõlmib mittesiduva koostööraamlepingu järgmiste asjaomaste kolmandate riikide ametiasutustega:
 - (a) juhul kui kohalik tütarasutus on asutatud liidus, siis selle kolmanda riigi asjaomaste ametiasutustega, kus on asutatud emaettevõtja või artikli 1 punktides c ja d osutatud ettevõtja;
 - (b) juhul kui kolmanda riigi asutusel on filiaal liidus, siis selle kolmanda riigi asjaomase ametiasutusega, kus kõnealune asutus on asutatud;
 - (c) juhul kui liidus asutatud emaettevõtjal või artikli 1 punktides c ja d osutatud ettevõtjal on kolmandas riigis üks või enam tütarasutust, siis selle kolmanda riigi asjaomaste ametiasutustega, kus need tütarasutused on asutatud;
 - (d) juhul kui liidus asutatud asutusel on üks või mitu filiaali ühes või enamas kolmandas riigis, siis nende kolmandate riikide asjaomaste ametiasutustega, kus need filiaalid on asutatud.
- Käesoleva lõike kohased koostöölepingud võivad olla seotud üksikute asutustega või asutusi hõlmavate gruppidega.
3. Lõikes 1 osutatud koostööraamlepingutega kehtestatakse osalevate ametiasutuste vahelise koostöö menetlus ja kord mõne või kõigi järgmiste ülesannete täitmiseks ning mõne või kõigi järgmiste õiguste kasutamiseks seoses lõike 1 punktides a–d osutatud asutuste või selliseid asutusi hõlmavate gruppidega:
 - (a) kriisilahenduskavade väljatöötamine vastavalt artiklitele 9, 11 ja 12 ning sarnaste nõuete väljatöötamine vastavalt asjaomaste kolmandate riikide õigusele;
 - (b) kõnealuste asutuste ja gruppide kriisi lahendatavuse hindamine vastavalt artiklile 13 ja asjaomase kolmanda riigi õiguse sarnastele nõuetele;
 - (c) õiguste kasutamine tegeleda kriisi lahendamise takistustega või kõrvaldada need vastavalt artiklitele 14 ja 15 ning mis tahes sarnaste õiguste kasutamine vastavalt asjaomaste kolmandate riikide õigusele;
 - (d) varase sekkumise meetmete rakendamine vastavalt artiklile 23 ja sarnaste õiguste kasutamine vastavalt asjaomaste kolmandate riikide õigusele;
 - (e) kriisilahendusvahendite ja -õiguste kasutamine ning asjaomase kolmanda riigi ametiasutuse poolt kasutatavate sarnaste õiguste kasutamine.

4. Pädevad asutused või kriisilahendusasutused sõlmivad kooskõlas EBA raamlepinguga vajaduse korral mittesiduvad koostöölepingud lõikes 2 osutatud asjaomaste kolmanda riigi ametiasutustega.
5. Liikmesriikide ja kolmandate riikide kriisilahendusasutuste vahel selle lõike kohaselt sõlmitud koostöölepingud sisaldavad sätteid järgmiste küsimuste kohta:
 - (a) teabevahetus, mida on vaja kriisilahenduskavade koostamiseks ja ajakohastamiseks;
 - (b) konsulteerimine ja koostöö kriisilahenduskavade väljatöötamisel, hõlmates õiguste kasutamise põhimõtteid vastavalt artiklitele 87 ja 88 ning sarnaseid õigusi vastavalt asjaomase kolmanda riigi õigusele;
 - (c) teabevahetus, mida on vaja kriisilahendusvahendite rakendamiseks ning kriisilahendusõiguste ja asjaomaste kolmandate riikide õiguse kohaste õiguste kasutamiseks;
 - (d) koostöölepingu osaliste varajane hoiatamine ja nendega konsulteerimine enne märkimisväärse meetme võtmist vastavalt käesolevale direktiivile või asjaomase kolmanda riigi õigusele, mis mõjutab krediidiastutust, investeerimisühingut või gruppi, millega leping on seotud;
 - (e) avaliku teavitamise koordineerimine ühise kriisilahendusmeetme korral;
 - (f) teabevahetuse menetlus ja kord ning koostöö punktide a–e alusel, sealhulgas vajaduse korral läbi kriisijuhtimisgruppide loomise ja nende tegevuse.
6. Liikmesriigid teavitavad EBA kõigist koostöölepingutest, mille kriisilahendusasutused ja pädevad asutused on sõlminud vastavalt käesolevale artiklile.

Artikkel 89

Konfidentsiaalsus

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused, pädevad asutused ja pädevad ministriumid vahetavad konfidentsiaalset teavet, **sh kriisilahenduskavasid**, asjaomaste kolmanda riigi ametiasutustega ainult juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - (a) kõnealuste kolmanda riigi ametiasutuste suhtes kehtivad ametisaladuse hoidmise nõuded ja standardid, **mida loetakse** vähemalt **samaväärseks** artiklis 76 sätestatuga;
 - (b) teavet on vaja asjaomase kolmanda riigi ametiasutustel oma siseriikliku õiguse kohaste ülesannete täitmiseks, mis on võrreldavad käesoleva direktiivi kohaste ülesannetega.
2. Kui konfidentsiaalne teave pärineb teisest liikmesriigist, ei või kriisilahendusasutused, pädevad asutused **ja pädevad ministriumid** avaldada kõnealust teavet asjaomastele

kolmanda riigi ametiasutustele, välja arvatud juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

- (a) selle liikmesriigi asjaomane asutus, kust teave pärineb („päritoluasutus”), on avalikustamisega nõus;
 - (b) teave avalikustatakse üksnes päritoluasutuse poolt heakskiidetud eesmärgil.
3. Käesoleva artikli kohaldamisel käsitatakse teavet konfidentsiaalsena, kui selle suhtes kehtivad konfidentsiaalsusnõuded vastavalt liidu õigusele.

VII JAOTIS

EUROOPA RAHASTAMISMEHCHANISMIDE SÜSTEEM

Artikkel 90

Euroopa rahastamismehhanismide süsteem

Euroopa rahastamismehhanismide süsteem koosneb järgmisest:

- (a) riiklikud rahastamismehhanismid, mis on loodud vastavalt artiklile 91;
- (b) riiklike rahastamismehhanismide vaheline laenamine, nagu on sätestatud artiklis 97;
- (c) riiklike rahastamismehhanismide vastastikune toetamine grupi kriisilahenduse puhul, nagu on osutatud artiklis 98.

Artikkel 91

Nõue kehtestada kriisilahenduse rahastamise mehhanismid

1. Liikmesriigid kehtestavad **rahastamismehhanismi või -mehhanismid**, et tagada, et kriisilahendusamet rakendab kriisilahendusvahendeid ja -õigusi tulemuslikult. Rahastamismehhanisme kasutatakse üksnes kooskõlas artiklites 26 ja 29 sätestatud kriisilahenduseesmärkide ja -põhimõtetega.
 - 1 a. ***Asutuse kaitsesüsteemi võib lugeda rahastamismehhanismiks, kui sellega täidetakse määruse (EL) nr .../2013 [kapitalinõuete määrus] artikli 113 lõikes 7 sätestatud nõuded ja see vastab käesoleva direktiivi artikli 93 lõikele 1, artiklile 94 ja artikli 92 lõikele 2.***
 - 1 b. ***Finantsvaldkonna maksu võib lugeda rahastamismehhanismiks, kui sellega saadakse tulu, mis on koheselt kasutatav kriisilahendusmeetmete rahastamiseks vastavalt artikli 92 lõikele 1 vähemalt artikli 93 lõikes 1 nimetatud summas, kui see vastab artikli 94 lõigetele 2 ja 4 ning artikli 92 lõikele 2 ja kui iga asutuse osamaks ei ole väiksem kui artikli 94 lõike 7 kohaselt makstav osa.***

2. Liikmesriigid tagavad, et **rahastamismehhanismidel on juurdepääs piisavatele finantsvahenditele.**
3. Lõikes 2 sätestatud eesmärgil peab rahastamismehhanismidel **olema:**
 - (a) õigus koguda artikli 94 kohaselt ette osamaksu, et saavutada artiklis 93 sätestatud sihttase;
 - (b) õigus koguda tagantjärele artiklile 95 kohaseid erakorralisi osamaksusid, **kui punktis a osutatud osamaksud ei ole piisavad**, ja
 - (c) õigus sõlmida lepinguid laenu võtmiseks ja muud liiki toetuseks, nagu on sätestatud artiklis 96.

Artikkel 92

Kriisilahenduse rahastamismehhanismide kasutamine

1. Kriisilahendusasutus võib kriisilahendusvahendite rakendamisel kasutada artikli 91 kohaselt loodud rahastamismehhanisme **üksnes ulatuses, mis on vajalik nende vahendite tulemusliku rakendamise tagamiseks** järgmistel eesmärkidel:
 - (a) et tagada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse, tema tütarettevõtjate, sildasutuse või varahaldusvahendi varad **ja** kohustused;
 - (b) et anda laenu kriisilahenduse objektiks olevale asutusele, tema tütarettevõtjatele, sildasutusele või varahaldusvahendile;
 - (c) et osta kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varasid;
 - (d) et teha sissemakseid sildasutusse **ja varahaldusvahendisse**;
 - (d a) **et anda vastavalt artiklile 97 vabatahtlikul alusel laenu muule rahastamismehhanismile**;
 - (e) et võtta **punktides a–d a** osutatud meetmeid mis tahes kombinatsioonis.

Rahastamismehhanisme võib kasutada, et võtta ettevõtte müügi vahendi raames **punktides a–d** osutatud meetmeid seoses ostjaga.

2. Liikmesriigid tagavad, et **kriisilahenduse objektiks oleva asutuse kogu kahjum ja** seoses kriisilahendusvahendite kasutamisega tekkinud **kulud** või muud kulutused kannavad esmalt kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionärid **ja vajaduse korral** võlausaldajad. Ainult juhul, kui **aktsionärid ja võlausaldajad on kandnud kahjud täielikult, nagu on asjakohane kasutatava kriisilahendusvahendi puhul, ja vastavalt artiklites 38, 43 ja 65–73 kehtestatud konkreetsetele kaitsevahenditele ja väljajätmistele**, kaetakse kriisilahendusvahendite kasutamisega tekkinud kahju, kulud või muud kulutused rahastamismehhanismist.

Artikkel 93

Rahastamise sihttase

1. Liikmesriigid tagavad, et mitte hiljem kui kümme aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist moodustavad nende rahastamismehhanismide kasutatavad finantsvahendid vähemalt **1,5%** kõigi nende territooriumil tegevusluba omavate krediidasutuste selliste hoiuste summast, mis on tagatud direktiivi 974/19/EÜ kohaselt.
2. Lõikes 1 osutatud esialgsel perioodil tuleb artikli 94 kohaselt rahastamismehhanismi kogutud osamaksud jaotada ajaliselt võimalikult võrdselt kuni sihttaseme saavutamiseni.

Liikmesriigid võivad pikendada esialgsel perioodil maksimaalselt neli aastat juhul, kui rahastamismehhanismist tehakse väljamakseid, mis on rohkem kui 0,5% **kõigi nende territooriumil tegevusluba omavate krediidasutuste direktiivi 94/19/EÜ kohaselt** tagatud hoiustest.

3. Kui pärast lõikes 1 osutatud esialgsel perioodil vähenevad kasutatavad finantsvahendid alla lõikes 2 sätestatud sihttaseme, jätkatakse artikli 94 kohaselt kogutud osamaksude kogumist kuni sihttaseme saavutamiseni. Kui kasutatavad finantsvahendid moodustavad sihttasemest alla poole, ei tohi aastased osamaksud olla vähem kui 0,25% **kõigi liikmesriigi territooriumil tegevusluba omavate krediidasutuste direktiivi 94/19/EÜ kohaselt** tagatud hoiustest.

Artikkel 94

Ette makstavad osamaksud

1. Artiklis 93 sätestatud sihttaseme saavutamiseks peavad liikmesriigid tagama, et nende territooriumil tegutsemiseks tegevusluba omavatel asutustel kogutakse osamaksusid vähemalt kord aastas.
2. Osamaksud arvutatakse järgmiste eeskirjade alusel:
 - (a) Iga asutuse osamaks **peab** olema proportsionaalne ta kohustuste summaga, arvesse võtmata omavahendeid ja direktiivi 94/19/EÜ kohaselt tagatud hoiuseid, võrreldes liikmesriigi territooriumil tegevusloa saanud kõigi asutuste kohustuste kogusummaga, arvesse võtmata omavahendeid ja direktiivi 94/19/EÜ kohaselt tagatud hoiuseid;
 - (b) **krediidasutuse kohustused jäetakse välja osamaksude arvutamisest juhul, kui krediidasutuse on asutanud liikmesriigi kesk- või piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus ja sellel valitsusel või kohalikul omavalitsusel on kohustus kaitsta selle asutuse majanduslikku alust ning hoida seda elujõulisena kogu asutuse tegevuse ajal või kui nendel kohustustel on selle valitsuse või kohaliku omavalitsuse otsene tagatis või kui vähemalt 90% asutuse antud laenudest on otseselt või kaudselt selle valitsuse või kohaliku omavalitsuse tagatisega ja nende peamine eesmärk on rahastada selle**

valitsuse avaliku poliitika eesmärke edendavaid mittevõistleval ja mittekasumlikul eesmärgil antavaid tugilaene;

- (c) *punkti a* kohaselt arvatud osamaksudid korrigeeritakse proportsionaalselt asutuse riskiprofiiliga vastavalt käesoleva artikli lõike 7 kohaselt heaks kiidetud kriteeriumidele.
3. Kasutatavad finantsvahendid, mida tuleb arvesse võtta artiklis 93 sätestatud sihttaseme saavutamiseks, võivad hõlmata maksekohustusi, mis on täielikult tagatud madala riskiga varadest tagatisega, mis ei ole koormatud mis tahes kolmandate isikute õigustega, on vabalt kasutatavad ja on ette nähtud üksnes kriisilahendusasutuste poolt kasutamiseks artikli 92 esimese lõikes sätestatud eesmärkidel. Tagasivõtmata maksekohustuste osa ei tohi olla rohkem kui 30 % käesoleva artikli kohaselt kogutud osamaksude kogusummast.
4. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas artiklis sätestatud kohustus maksta osamaksudid on siseriikliku õiguse alusel jõustatav ning maksmisele kuuluvad osamaksud on täies mahus makstud.
- Liikmesriigid kehtestavad asjakohased regulatiivsed, arvestusalased, aruandluse ja muud kohustused tagamaks, et maksmisele kuuluvad osamaksud on täielikult makstud. Liikmesriigid tagavad ka meetmed selle nõuetekohaseks kontrollimiseks, kas osamaks on makstud korrektselt. Liikmesriigid tagavad meetmete olemasolu maksimisest kõrvalehoidumise, vältimise ja kuritarvitamise vältimiseks.
5. Käesoleva artikli kohaselt kogutud summasid kasutatakse üksnes käesoleva direktiivi artiklis 92 sätestatud eesmärkidel .
6. Kriisilahenduse objektiks olevalt asutuselt või sildasutuselt saadud summad, intressid ja muu investeeringutelt saadud tulu ning mis tahes muu tulu kantakse rahastamismehhanismi.
7. Komisjonile antakse õigus võtta artikli 103 kohaselt vastu delegeeritud õigusaktid, et täpsustada „osamaksude proportsionaalne korrigeerimine asutuse riskiprofiiliga” määratlus, nagu on osutatud käesoleva artikli lõike 2 punktis c, võttes arvesse järgmist:
- (a) asutuse riskipositsioon, sealhulgas tema kauplemistegevuse olulisus, bilansivälised riskipositsioonid ja finantsvõimenduse määr;
 - (b) äriühingu rahastamisallikate stabiilsus ja mitmekesisus *ning väga likviidsed koormamata varad*;
 - (c) asutuse finantsolukord;
 - (d) tõenäosus, et asutuse suhtes algatatakse kriisilahendus;
 - (e) see, millisel määral on asutus saanud varem *erakorralist riiklikku finantstoetust*;
 - (f) asutuse struktuuri keerukus ning asutuse kriisi lahendatavus ja

(g) tema süsteemne tähtsus asjaomase turu jaoks;

(g a) asjaolu, et asutus kuulub asutuste kaitsesüsteemi.

8. Komisjon on volitatud võtma kooskõlas artikliga 103 vastu delegeeritud õigusakte eesmärgiga:

(a) täpsustada lõikes 4 osutatud registreerimise, arvestusalased, aruandluse ja muud kohustused, mille eesmärk on tagada, et osamaksud on tegelikult makstud;

(b) täpsustada lõikes 4 osutatud meetmed, et tagada selle nõuetekohane kontrollimine, kas osamaks on makstud korrektselt;

(c) täpsustada lõikes 4 osutatud meetmed, et vältida maksmisest kõrvalehoidumist, vältimist ja kuritarvitamist.

Artikkel 95

Erakorralised tagantjärele makstavad osamaksud

1. Kui kasutada olevad finantsvahendid ei ole piisavad, et katta rahastamismehhanismi kasutamisel tekkinud kahju, kulud ja muud kulutused, tagavad liikmesriigid, et nende territooriumil tegevusloa saanud asutustelt kogutakse erakorralisi tagantjärele makstavaid osamaksusid. ***Täiendavate summade katmiseks vajalike erakorraliste tagantjärele makstavate osamaksude summa määravad kindlaks pädevad asutused ja selle suhtes kohaldatakse pädeva ministeeriumi kehtestatud piirmäära.*** Erakorralised osamaksud jaotatakse asutuste vahel vastavalt artikli 94 lõikes 2 sätestatud eeskirjadele.
2. Käesoleva artikli kohaselt kogutud osamaksude suhtes kohaldatakse artikli 94 lõikeid 4–8.

Artikkel 96

Alternatiivsed rahastamisviisid

Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni kuuluvatel rahastamismehhanismidel on võimalik sõlmida lepinguid laenu võtmiseks ja muud liiki toetuseks finantseerimisasutustelt, keskpangalt või muudelt kolmandatelt isikutelt, juhul kui artikli 94 kohaselt kogutud summad ei ole piisavad, et katta rahastamismehhanismi kasutamisel tekkinud kahju, kulud või muud kulutused ■ .

Artikkel 97

Laenuandmine rahastamismehhanismide vahel

1. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni kuuluvatel rahastamismehhanismidel on ***võimalik*** võtta laenu kõigilt muudelt rahastamismehhanismidelt liidus, juhul kui artikli 94 kohaselt kogutud summad ei ole piisavad, et katta rahastamismehhanismi

kasutamisel tekkinud kahju, kulud või muud kulutused, ning artikliga 95 kehtestatud erakorralised osamaksud ei ole koheselt kasutatavad. *See ei pane ühelegi rahastamismehhanismile kohustust anda teisele mehhanismile laenu.*

2. Liikmesriigid tagavad, et *liikmesriigi kriisilahendusasutus saab anda tema* jurisdiktsiooni *kuuluvatele rahastamismehhanismidele loa anda* laenu teistele liidus asuvatele rahastamismehhanismidele lõikes 1 sätestatud asjaolude korral.

Kui esimesest lõigust ei tulene teisiti, ei *ole riiklikel rahastamismehhanismidel lubatud* anda laenu teisele riiklikule rahastamismehhanismile asjaolude korral, kui rahastamismehhanismi liikmesriigi kriisilahendusasutus on arvamusel, et tal ei oleks piisavalt vahendeid mis tahes prognoositavate kriisilahenduste rahastamiseks lähitulevikus. Igal juhul ei peaks *neil* olema *lubatud anda* laenuks rohkem kui *üks kolmandik* vahenditest, mis riiklikul rahastamismehhanismil on kasutada ametliku laenuandmise taotluse hetkel.

3. Komisjonil on õigus võtta artikli 103 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada *lisatingimused, mille liikmesriigid võivad kehtestada*, et rahastamismehhanism saaks võtta laenu teistelt rahastamismehhanismidelt, ning laenuvõtmise suhtes kohaldatavad tingimused ja eelkõige kriteeriumid, mille abil hinnata, kas on piisavalt vahendeid prognoositava kriisilahenduse rahastamiseks lähitulevikus, tagasimaksmise periood ja kohaldatav intressimäär.

Artikkel 98

Riiklike rahastamismehhanismide vastastikune toetamine grupi kriisilahenduse korral

1. Liikmesriigid tagavad, et grupi kriisilahenduse korral, nagu on sätestatud artiklis 83, osaleb iga gruppi kuuluva krediidiastutuse või investeerimisühingu iga riiklik rahastamismehhanism grupi kriisilahenduse rahastamises vastavalt käesolevale artiklile.
2. Lõike 1 kohaldamisel kehtestab grupi tasandi kriisilahendusasutus *pärast konsulteerimist* gruppi kuuluvate asutuste kriisilahendusastutustega enne mis tahes kriisilahendusmeetme võtmist rahastamiskava, milles *hinnatakse* nii grupi kriisilahenduse rahastamiseks *vajalikke kõiki finantsvahendeid* kui ka selle rahastamise *meetodeid, millega määratakse kindlaks jagatud vastutus*.
3. Lõikes 2 osutatud meetodid võivad hõlmata järgmist:
 - (a) osamaksud gruppi kuuluvate asutuste riiklikelt rahastamismehhanismidelt;
 - (b) laenu võtmine või muud liiki toetused finantseerimisasutustelt või keskpangalt.

Rahastamiskava on osa grupi kriisilahenduse skeemist, nagu on sätestatud artiklis 83. Rahastamiskavas kehtestatakse iga riikliku rahastamismehhanismi makstav *hinnanguline* osamaks.

4. Tingimusel et käesoleva artikli lõike 2 ja artikli 83 kohased nõuded on täidetud, kehtestavad liikmesriigid eeskirjad ja menetlused tagamaks, et iga nende

jurisdiktsiooni kuuluv riiklik rahastamismehhanism maksab oma osamaksu rahastamiskavva koheselt pärast seda, kui nende kriisilahendusasutused saavad grupi tasandi kriisilahendusasutuselt taotluse.

5. Käesoleva artikli kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et grupi rahastamismehhanismidel on lubatud artiklis 96 kehtestatud tingimustel sõlmida lepinguid laenu võtmiseks ja muud liiki toetuse saamiseks finantseerimisasutustelt, keskpangalt või muudelt kolmandatelt isikutelt kogusumma jaoks, mida on vaja grupi kriisilahenduse rahastamiseks vastavalt käesoleva artikli lõikes 2 osutatud rahastamiskavale.
6. Liikmesriigid tagavad, et iga tema jurisdiktsiooni kuuluv riiklik rahastamismehhanism tagab grupi rahastamismehhanismi poolt *lõike 5* kohaselt sõlmitud mis tahes laenu võtmise lepingu. Ühegi riikliku rahastamismehhanismi tagatis ei tohi ületada tema osaluse osa *lõike 3* kohaselt kehtestatud rahastamiskavas.
7. Liikmesriigid tagavad, et kõigist tuludest või hüvedest, mis tulenevad rahastamismehhanismi kasutamisest, saavad kasu kõik riiklikud rahastamismehhanismid vastavalt nende lõike 2 kohaselt kehtestatud sisse maksetele kriisilahenduse rahastamisel.
8. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 103 vastu delegeeritud õigusakte, et veelgi täpsustada:
 - (a) lõikes 2 sätestatud rahastamiskava vormi ja sisu;
 - (b) lõikes 3 osutatud rahastamiskavva tehtavate osamaksude tasumise viise;
 - (c) lõikes 5 osutatud tagatistega seotud menetlust;
 - (d) kriteeriumeid selle kindlaksmääramiseks, millal kõik kriisilahendusmeetmed on lõpule viidud.

Artikkel 99

VIII JAOTIS SANKTSIOONID

Artikkel 100

Halduskaristused ja -meetmed

1. Liikmesriigid tagavad, et kui käesoleva direktiivi rakendamiseks vastu võetud siseriiklikke õigusakte ei järgita, rakendatakse asjakohaseid halduskaristusi ja -

meetmeid, ning tagavad, et neid kohaldatakse. Sanktsioonid ja meetmed on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui finantseerimisasutuste ja liidus tegutsevate emettevõtjate suhtes kohaldatakse kohustusi, võib rikkumise korral kohaldada sanktsioone juhtorgani liikmete suhtes ning kõigi teiste üksikisikute suhtes, kes vastutavad siseriikliku õiguse kohaselt rikkumise eest.

3. ***Käesolevas direktiivis ette nähtud sanktsioonide määramise õigus antakse kas kriisilahendusasutustele või pädevatele asutustele, olenevalt rikkumisest.*** Käesolevas direktiivis ette nähtud sanktsioonide määramise õigus antakse kas kriisilahendusasutustele või pädevatele asutustele, olenevalt rikkumisest. Kriisilahendusasutustele ja pädevatele asutustele tuleb anda kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud uurimisvolitused. Sanktsioonide kehtestamise volituste kasutamisel teevad kriisilahendusasutused ja pädevad asutused tihedat koostööd, tagamaks, et kõnealused sanktsioonid või meetmed annaksid soovitud tulemuse, ja koordineerivad oma tegevust piiriülestel juhtudel.

Artikkel 101

Erisätted

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse kõigil järgmistel asjaoludel:
- (a) asutus või emettevõtja ei koosta, säilita ega ajakohasta maksevõime taastekavasid ja grupi maksevõime taastekavasid, rikkudes artikleid 5 või 7;
 - (b) üksus ei teata oma pädevatele asutustele oma kavatsusest anda grupi finantstoetust, rikkudes ***artiklit 21***;
 - (c) asutus või emettevõtja ei esita kogu teavet, mida on vaja kriisilahenduskavade koostamiseks, rikkudes artiklit 10;
 - (d) asutuse juhtorgan ei teavita pädevat asutust, kui asutus on maksejõuetuse ohus või muutub tõenäoliselt maksejõuetuks, rikkudes ***artikli 74*** lõiget 1.
2. Ilma et see piiraks käesoleva direktiivi muude sätete kohaseid pädevate asutuste või kriisilahendusasutuste volitusi, tagavad liikmesriigid, et lõikes 1 osutatud juhtudel hõlmavad kohaldatavad halduskaristused ja -meetmed vähemalt järgmist:
- (a) avalik teadaanne, milles on märgitud vastutav füüsiline või juriidiline isik ja rikkumise laad;
 - (b) asutuse või emettevõtja juhtorgani mis tahes liikme või mis tahes teise vastutava füüsilise isiku suhtes kehtestatud ajutine keeld täita asutuses ametikohustusi;

█
█

(e) rahaline halduskaristus, mis vastab kuni kahekordsele kasule, mis on saadud sellisest rikkumisest, või kuni kahekordsele kahjule, mis on ära hoitud sellise rikkumise tulemusena, kui kõnealust kasu või kahju on võimalik kindlaks määrata.

Artikkel 102

Karistuste tõhus kohaldamine ja karistuste kehtestamise õiguste kasutamine pädevate asutuste poolt

Liikmesriigid tagavad, et halduskaristuse või -meetme liigi ja rahalise halduskaristuse suuruse kindlaksmääramisel võtavad pädevad asutused arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid, sealhulgas järgmist:

- (a) rikkumise raskus ja kestus;
- (b) vastutava füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;
- (c) vastutava füüsilise või juriidilise isiku finantsseisundi tugevus, mida näitab vastutava juriidilise isiku kogukäive või vastutava füüsilise isiku aastane sissetulek;
- (d) vastutava füüsilise või juriidilise isiku saadud kasu või välditud kahju suurus, kui seda saab kindlaks määrata;
- (e) kolmandate isikute kahju, mis tulenes rikkumisest, kui seda on võimalik kindlaks määrata;
- (f) vastutava füüsilise või juriidilise isiku ja pädeva asutuse koostöö tase;
- (g) vastutava füüsilise või juriidilise isiku varasemad rikkumised.

IX JAOTIS

TÄITEVVOLITUSED

Artikkel 103

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse käesolevas artiklis sätestatud tingimustel õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte.
2. Volitused antakse määramata ajaks alates artiklis 116 osutatud kuupäevast.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad **käesolevas direktiivis** osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituse delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
 5. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud *käesoleva direktiivi alusel*, jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid *kolme* kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud ajavahemiku lõppemist komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega *kolme* kuu võrra.
- 5 a. Komisjon ei võta vastu delegeeritud õigusakte, kui Euroopa Parlamendi teostatava kontrolli aeg on parlamendi töö vaheaja tõttu lühenenud koos võimaliku pikendusega vähem kui viie kuuni.**

Artikkel 103 a

Vastuväidete esitamine regulatiivsete tehniliste standardite suhtes

Kui komisjon võtab käesoleva direktiivi kohaselt vastu regulatiivse tehnilise standardi, mis langeb kokku EBA esitatud regulatiivse tehnilise standardi eelnõuga, on ajavahemik, mille jooksul Euroopa Parlament ja nõukogu võivad esitada kõnealuse regulatiivse tehnilise standardi suhtes vastuväiteid, üks kuu alates teatavakstegemise kuupäevast. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega ühe kuu võrra. Erandina määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 13 lõike 1 teisest lõigust võib ajavahemikku, mille jooksul Euroopa Parlament ja nõukogu võivad esitada kõnealuse regulatiivse tehnilise standardi suhtes vastuväiteid, vajaduse korral pikendada veel ühe kuu võrra.

X JAOTIS

DIREKTIIVIDE 77/91/EMÜ, 82/891/EMÜ, 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL JA MÄÄRUSE (EL) NR 1093/2010 MUUDATUSED

Artikkel 104

Direktiivi 77/91/EMÜ muutmine

Direktiivi 77/91/EMÜ artiklile 41 lisatakse lõige 3:

„3. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi artikli 17 lõiget 1, artikli 25 lõiget 1, artikli 25 lõiget 3, artikli 27 lõike 2 esimest lõiku ning artikleid 29, 30, 31 ja 32 ei kohaldata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi XX/XX/EL (*) [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] IV jaotises sätestatud kriisilahendusvahendite, -õiguste ja - mehhanismide kasutamise suhtes, tingimusel et direktiivi XX/XX/EL artiklis 27 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid ja kõnealuse direktiivi artiklis 28 sätestatud kriisilahenduse

tingimused on täidetud.

(*) ELT L ..., ..., lk.”

Artikkel 105

Direktiivi 82/891/EMÜ muutmine

Direktiivi 82/891/EMÜ artikli 1 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/35/EL (*) artikli 1 lõikeid 2, 3 ja 4.

(*) ELT L 110, 29.4.2011, lk 1.”

Artikkel 106

Direktiivi 2001/24/EÜ muutmine

Direktiivi 2001/24/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artiklisse 1 lisatakse lõiked 3 ja 4:

„3. Käesolevat direktiivi kohaldatakse ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/49/EÜ (*) artikli 3 lõike 1 punktis b määratletud investeerimisühingute ja nende filiaalide suhtes, mis asuvad liikmesriikides, välja arvatud liikmesriikides, kus neil on peakontorid.

4. Kui rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga XX/XX/EL (**) kehtestatud kriisilahendusvahendeid ja kasutatakse kriisilahendusõigusi, kohaldatakse käesoleva direktiivi sätteid ka direktiivi XX/XX/EL reguleerimisalasse kuuluvate finantseerimisasutuste, investeerimisühingute ja emettevõtjate suhtes,

(*) ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.

(**) ELT L ..., ..., lk ...”

2. Artikli 2 seitsmes taane asendatakse järgmisega:

„ - saneerimismeetmed – meetmed, mille eesmärk on säilitada või taastada krediidasutuse finantsseisund ja mis võivad mõjutada kolmandate isikute varasemaid õigusi, sealhulgas meetmed, millega võib kaasneda maksete peatamine, täitemeetmete peatamine või nõuete vähendamine; need meetmed hõlmavad ka direktiiviga XX/XX/EL kehtestatud kriisilahendusvahendite rakendamist ja kriisilahendusõiguste kasutamist;”

Artikkel 107

Direktiivi 2002/47/EÜ muutmise

Direktiivi 2002/47/EÜ muudetakse järgmiselt:

(1) „Artiklile 1 lisatakse järgmine lõige:

„5 a. Artiklitest 4, 5, 6 ja 7 ei tulene ühtegi piirangut finantstagatiskokkulepete täitmisele pööramisele või mis tahes piiranguid pandiõigusel põhineva finantstagatiskokkuleppe või lepingu lõpuleviimisel tehtavate tasaarvestuskokkulepete jõustamisele, mida kohaldatakse direktiivi 2013/xx/EL [maksevõime taastamise ja kriisilahenduse direktiiv] IV jaotise IV või V peatüki või artikliga 77, või mis tahes piiranguid, mis kehtestatakse liikmesriigi siseriikliku õiguse kohaselt antud sarnaste õigustega, et kergendada lõike a punkti c alapunktis iv ja punktis d osutatud mis tahes üksuse, mille suhtes kohaldatakse kaitsevahendeid, mis on vähemalt samaväärsed direktiivi 2013/xx/EL [maksevõime taastamise ja kriisilahenduse direktiiv] IV jaotise VI peatükis sätestatud kaitsevahenditega, korrapärast kriisilahendust.”;

(2) Artiklile 7 lisatakse järgmine lõige 1a:

„1a. Lõikest 1 ei tulene mis tahes piiranguid lepingu lõpuleviimisel tehtava tasaarvestuskokkuleppe jõustamisele, mida kohaldatakse direktiivi XX/XX/EL artikliga 77 või kriisilahendusametuse poolt õiguse kasutamisega kehtestada kõnealuse direktiivi artikli 63 kohaselt ajutist peatamist.”.

(*) ELT L ..., ..., lk ...”

Artikkel 108

Direktiivi 2004/25/EÜ muutmise

Direktiivi 2004/25/EÜ artikli 4 lõikele 5 lisatakse kolmas lõik:

„Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi artikli 5 lõiget 1 ei kohaldata juhul, kui kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi XX/XX/EL (*) [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] IV jaotises sätestatud kriisilahendusvahendeid, -õigusi ja -mehhanisme.

(*) ELT L ..., ..., lk ...”

Artikkel 109

Direktiivi 2005/56/EÜ muutmise

Direktiivi 2005/56/EMÜ artiklile 3 lisatakse lõige 4:

„4. Liikmesriigid tagavad, et käesolevat direktiivi ei kohaldata äriühingu või äriühingute

suhtes, kelle suhtes kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi XX/XX/EL (*) [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] IV jaotises sätestatud kriisilahendusvahendeid, -õigusi ja -mehhanisme.

(*) ELT L ...,...,lk ...”

Artikkel 110

Direktiivi 2007/36/EÜ muutmine

Direktiivi 2007/36/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artiklile 1 lisatakse lõige 4:

„4. „Liikmesriigid tagavad, et käesolevat direktiivi ei kohaldata juhul, kui kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi XX/XX/EL (*) [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] IV jaotises sätestatud kriisilahendusvahendeid, -õigusi ja -mehhanisme.

(*) ELT L ...,...,lk ...”

2. Artiklile 5 lisatakse lõiked 5 ja 6:

„5. Liikmesriigid tagavad, et direktiivi XX/XX/EL [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] kohaldamisel võib üldkoosolek otsustada kahe kolmandiku kehtivalt antud häälte enamusega, et kutse üldkoosolekule otsuse tegemiseks kapitali suurendamise kohta võib edastada lühema etteteatamisega, kui käesoleva artikli lõikega 1 ette nähtud, tingimusel et kõnealune koosolek ei toimu kümne päeva jooksul pärast kutse edastamist ja et direktiivi XX/XX/EL artiklis 23 või 24 (*varase sekkumise käivitajad*) sätestatud tingimused on täidetud ning et kapitali on vaja suurendada, et vältida kõnealuse direktiivi artiklis 27 sätestatud kriisilahendustingimustele vastamist.

6. Lõike 5 kohaldamisel ei kohaldata artikli 6 lõikeid 3 ja 4 ning artikli 7 lõiget 3.”

Artikkel 111

Direktiivi 2011/35/EL muutmine

Direktiivi 2011/35/EL artiklile 1 lisatakse lõige 4:

„4. Liikmesriigid tagavad, et käesolevat direktiivi ei kohaldata äriühingu või äriühingute suhtes, kelle suhtes kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi XX/XX/EL (*) [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] IV jaotises sätestatud kriisilahendusvahendeid, -õigusi ja -mehhanisme.

(*) ELT L ...,..., lk...”

Artikkel 112

Määruse (EL) nr 1093/2010 muutmine

Määrust (EL) nr 1093/2010 muudetakse järgmiselt.

6. Artikli 4 punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2) „pädevad asutused”:

- i) direktiivides 2006/48/EÜ, 2006/49/EÜ ja 2007/64/EÜ määratletud ning direktiivis 2009/110/EÜ osutatud pädevad asutused;
- ii) direktiivide 2002/65/EÜ ja 2005/60/EÜ puhul asutused, kes on pädevad tagama, et krediidi- ja finantseerimisasutused järgivad kõnealustes direktiivides sätestatud nõudeid;
- iii) hoiuste tagamise skeemide puhul direktiivi 94/19/EÜ kohased hoiuste tagamise skeeme haldavad asutused või juhul kui hoiuste tagamise skeemi toimimist haldab eraettevõtte, kõnealuse direktiivi kohaselt selliste skeemide üle järelevalvet teostav ametiasutus ning
- iv) direktiivi .../... [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] puhul kõnealuses direktiivis määratletud kriisilahendusasutused.

(*) ELT L ..., ..., lk ...”

7. Artikli 40 lõikele 6 lisatakse teine lõik:

„Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi XX/XX/EL (*) [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] reguleerimisalas tegutsemisel võib lõike 1 punktis b osutatud järelevalvenõukogu liikmel olla vajaduse korral kaasas iga liikmesriigi kriisilahendusasutuse esindaja, kusjuures kõnealusel esindajal ei ole hääleõigust.”

(*) ELT L ..., ..., lk...”

XI JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 113

Euroopa Pangandusjärelevalve kriisilahenduskomitee

EBA moodustab **määruse (EL) nr 1093/2010 kohaselt** käesoleva direktiiviga ette

nähtud EBA otsuste **ja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude ning rakenduslike tehniliste standardite eelnõude** ettevalmistamiseks kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 41 alalise asutusesisese komitee. **Eelkõige tagab EBA, et kooskõlas kõnealuse määruse artikli 38 lõikega 1 ei lähe ükski selles artiklis osutatud otsus ühelgi viisil vastuollu liikmesriikide eelarvealase vastutusega.** Kõnealune asutusesisene komitee moodustatakse nii, et sinna kuuluvad **█** käesoleva direktiivi artiklis 3 osutatud kriisilahendusasutuste esindajad.

Käesoleva direktiivi kohaldamisel teeb EBA määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 54 alusel asutatud Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee raames koostööd Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega.

Käesoleva direktiivi kohaldamisel tagab EBA kriisilahenduskomitee ja teiste määruses (EL) nr 1093/2010 osutatud ülesannete täieliku toimiva organisatsioonilise eraldatuse. Kriisilahenduskomitee edendab maksevõime taastamise ja kriisilahenduskavade väljatöötamist ja kooskõlastamist, töötab välja meetodid maksejõuetuse ohus olevate finantseerimisasutuste kriisilahenduseks ning hindamaks vajadust asjakohaste rahastamismehhanismide järele kooskõlas artiklitega 16–26. Mis tahes muud otsused ja ülesanded, kaasa arvatud käesolevas direktiivis osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude ning rakenduslike tehniliste standardite eelnõude vastuvõtmine, delegeeritakse kriisilahenduskomiteele vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 41.

Artikkel 113 a

Koostöö EBAGA

Pädevad ja kriisilahendusasutused teevad käesoleva direktiivi kohaldamisel koostööd EBAGA vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010.

Pädevad ja kriisilahendusasutused edastavad EBA-le viivitamata kogu teabe, mis on vajalik tema ülesannete täitmiseks vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010.

Artikkel 113 b

EBA töötajad ja ressursid

EBA hindab hiljemalt ... personali- ja ressursivajadusi, mis tulenevad talle käesoleva direktiivi kohaselt antud volituste ja ülesannete täitmisest, ning esitab aruande Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile.

Artikkel 114

Läbivaatamine

Komisjon vaatab hiljemalt 1. juuniks 2018 läbi käesoleva direktiivi üldise kohaldamise ja hindab muutmise vajadust, eelkõige:

(-a) vajadust asutada sõltumatu liidu kriisilahendusasutus;

(a) EBA poolt artikli 39 lõike 6 kohaselt esitatud aruande alusel vajadust muudatusteks seoses lahknevuste vähendamisega liikmesriikide tasandil. Aruanne ja sellega kaasnevad võimalikud ettepanekud edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

(b) EBA poolt artikli 4 lõike 3 kohaselt esitatud aruande alusel vajadust muudatusteks seoses lahknevuste vähendamisega liikmesriikide tasandil. Aruanne ja sellega kaasnevad võimalikud ettepanekud edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2013 ettepaneku liidu kriisilahendusametuse ja liidu kriisilahendusfondi loomise kohta.

Artikkel 114 a

Läbivaatamine EBA poolt

Üheaegselt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 81 nõutava läbivaatamisega hiljemalt 2. jaanuariks 2014 ning vastavalt muudatustele, mida pädevad asutused võivad järelevalvemenetlustes teha, kehtestab EBA lisaks käesoleva direktiivi konkreetsete sätete kohasele järelevalvele ka võrdlusportfellid ja meetodid, mis võimaldaksid hinnata järelevalvetavade lähendamist.

Artikkel 115

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2014. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid norme alates 1. jaanuarist 2015.

Liikmesriigid kohaldavad:

- (a) artikli 6 lõike 1 täitmiseks vastu võetud norme kuue kuu jooksul pärast artikli 5 lõikes 7 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite jõustumise kuupäeva;
 - (b) artikli 13 lõigete 1 ja 2 täitmiseks vastu võetud norme artikli 13 lõikes 3 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite jõustumise kuupäeval;
 - (c) artikli 9 lõike 1 täitmiseks vastu võetud norme kuue kuu jooksul pärast artikli 13 lõikes 3 ja artikli 14 lõikes 8 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite jõustumise kuupäeva ning
 - (d) IV jaotise III peatüki 5. jao täitmiseks vastu võetud norme alates 1. juulist 2016.
2. Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile ja EBA-le käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud peamiste siseriiklike õigusaktide tekstid.

3 a. Kui liikmesriikide esitatud ülevõtmismeetmete teatele lisatud dokumendid ei ole piisavad selleks, et hinnata täielikult ülevõtmisäatete vastavust käesolevale direktiivile, võib komisjon EBA taotluse alusel vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010 või omal algatusel nõuda liikmesriikidelt üksikasjalikuma teabe esitamist seoses ülevõtmise ja käesoleva direktiivi rakendamisega.

Artikkel 116

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 117

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüsselis,

Euroopa Parlamendi nimel

president

Nõukogu nimel

eesistuja

LISA
A JAGU

MAKSEVÕIME TAASTEKAVAS ESITAMISELE KUULUV TEAVE

Maksevõime taastekava sisaldab järgmist teavet:

ülevaade kava põhielementidest, strateegiline analüüs ja kokkuvõte maksevõime taastamise üldisest võimalikkusest;

ülevaade asutuses pärast kõige viimase maksevõime taastekava esitamist toimunud olulistest muutustest;

kommunikatsiooni- ja avalikustamise kava, milles antakse ülevaade sellest, kuidas ettevõtte kavatseb toime tulla võimalike negatiivsete tureaktsioonidega;

erinevad kapitali- ja likviidsusmeetmeid, mis on vajalikud asutuse oluliste funktsioonide ja tegevusalade jätkuvaks toimimiseks ja rahastamiseks;

saneerimiskava iga olulise aspekti elluviimise prognoositav ajakava;

kava tõhusat ja õigeaegset elluviimist pärssivate võimalike oluliste takistuste üksikasjalik kirjeldus, sealhulgas see, milline on mõju ülejäänud grupile, klientidele ja vastaspooltele;

oluliste funktsioonide kindlakstegemine;

asutuse põhitegevusalade, funktsioonide ja varade väärtuse ning turustatavuse määramise üksikasjalik kirjeldus;

üksikasjalik kirjeldus selle kohta, kuidas maksevõime taastekava on integreeritud asutuse juhtimisstruktuuriga, ning saneerimiskava heakskiitmise suhtes kehtivate põhimõtete ja menetluste ning organisatsioonis töötavate inimeste määramise kohta, kellele tehakse ülesandeks kava koostamine ja elluviimine;

asutuse omavahendite konserveerimise või taastamise kord ja meetmed;

kord ja meetmed, millega tagatakse, et asutusel on piisav juurdepääs ettenägematute kulude reservile, sealhulgas võimalikele likviidsusallikatele, olemasoleva tagatise hinnang ning hinnang, kuivõrd on võimalik kanda likviidsusvahendeid üle ühelt grupi üksuselt või tegevusalalt teisele, tagamaks et asutus suudab jätkata oma tegevust ja täita oma kohustused, kui nende maksetähtaeg saabub;

riski ja finantsvõimenduse vähendamise kord ja meetmed;

kohustuste restruktureerimise kord ja meetmed;

tegevusalade restruktureerimise kord ja meetmed;

kord ja meetmed, mis on vajalikud pideva juurdepääsu säilitamiseks finantsturgude infrastruktuuridele;

kord ja meetmed, mis on vajalikud asutuse tegevusprotsesside, sealhulgas infrastruktuuri ja IT-teenuste, jätkuvaks pidevaks toimimiseks;

ettevalmistavad kokkulepped, et soodustada varade või tegevusalade müüki ajavahemiku jooksul, mis on piisav finantsilise usaldusväarsuse taastamiseks;

muud juhtimistegevused või -strateegiad finantsilise usaldusväarsuse taastamiseks ning nende tegevuste või strateegiate prognoositav finantsmõju;

ettevalmistusmeetmed, mida asutus on võtnud või kavatseb võtta, et soodustada maksevõime taastekava elluviimist, sealhulgas need, mis on vajalikud asutuse õigeaegseks rekapiitalseerimiseks.

B JAGU

TEAVE, MILLE ESITAMIST KRIISILAHENDUSASUTUSED VÕIVAD KREIIDIASUTUSTELT JA INVESTEERIMISÜHINGUTELT NÕUDA KRIISILAHENDUSKAVA KOOSTAMISEKS JA AJAKOHASTAMISEKS

Kriisilahendusasutused võivad krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt nõuda kriisilahenduskava koostamiseks ja ajakohastamiseks järgmise teabe esitamist:

asutuse organisatsioonistruktuuri üksikasjalik kirjeldus, sealhulgas kõigi juriidiliste üksuste loetelu;

hääleõiguslike ja mittehääleõiguslike õiguste otsesed valdajad ja protsent igas juriidilises üksuses;

kõigi juriidiliste üksuste asukoht, asutamise jurisdiktsioon, litsentseerimise jurisdiktsioon ning tippjuhtkonna liikmed;

ülevaade asutuse oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade jaotusest, sealhulgas nende funktsioonide ja tegevusaladega seotud olulistest varadest ja kohustustest, viitega igale juriidilisele üksusele;

üksikasjalik ülevaade asutuse ja kõigi selle juriidiliste üksuste kohustuste komponentidest, eraldi vähemalt lühiajaliste ja pikaajaliste võlgnevuste liikide ja summade lõikes ning tagatud, tagamata ja allutatud kohustuste lõikes;

üksikasjad nende asutuse kohustuste kohta, mis on allahinnatavad kohustused;

nende protsesside kirjeldus, mida on vaja selleks, et määrata kindlaks, kellele asutus on pantinud tagatise, tagatist valdava isiku nimi ning jurisdiktsioon, kus tagatis asub;

asutuse ja selle juriidiliste üksuste bilansivälise riskipositsiooni kirjeldus, sealhulgas asutuse oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade kaardistus;

olulised asutusega seotud riskid, sealhulgas nende jaotus juriidiliste isikute lõikes;

asutuse suuremate ehk kõige olulisemate vastaspoolte loetelu ning analüüs, millist mõju mõne suurema vastaspoole maksejõuetus avaldab asutuse finantsseisundile;

kõik kauplemisüsteemid, mille kaudu asutus sooritab arvuliselt või tehingute väärtuselt olulisel hulgal tehinguid, sealhulgas nende jaotus asutuse juriidiliste üksuste, oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade vahel;

kõik makse-, kliiring- ja arveldussüsteemid, milles asutus on otseselt või kaudselt liikmeks, sealhulgas nende jaotus asutuse juriidiliste üksuste, oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade vahel;

asutuses kasutatavate põhiliste juhtimisinfosüsteemide loetelu ja üksikasjalik kirjeldus, sealhulgas riskijuhtimise, raamatupidamise ning finants- ja regulatiivaruandluse infosüsteemid, sealhulgas nende jaotus asutuse juriidiliste üksuste, oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade vahel;

punktis m nimetatud infosüsteemide, nendega seotud teenustaseme kokkulepete ning tarkvara ja süsteemide või litsentside omanike loetelu, sealhulgas nende jaotus asutuse juriidiliste üksuste, oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade vahel;

juriidiliste üksuste loetelu ja kaardistus ning erinevate juriidiliste üksuste vaheliste vastastikuste seoste ja vastastikuse sõltuvuse kirjeldus, sealhulgas:

- ühised või ühiselt kasutatavad töötajad, töövahendid ja süsteemid;
- kapitali-, rahastamis- või likviidsuskokkulepped;
- olemasolevad või tingimuslikud krediidiriski positsioonid;
- ristgarantii lepingud, risttagatiskokkulepped, samaaegse makseviivituse tingimused ning sidusüksuste vahelise tasaarvestuse kokkulepped;
- riskide ülekandmised ja kompensatsioonitehingud; teenustaseme kokkulepped;

kõigi juriidiliste üksuste järelevalveasutused ja kriisilahendusasutused;

asutuse kriisilahenduskava eest vastutav kõrgema juhtkonna liige ning – juhul kui need on erinevad inimesed –, erinevate juriidiliste üksuste, oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade kriisilahenduskavade eest vastutavad kõrgema juhtkonna liikmed;

ülevaade asutuses kehtivatest reeglitest, millega tagatakse, et kriisilahendusasutusel on kriisilahenduse korral juurdepääs kogu vajalikule teabele, mida on tarvis kriisilahendusvahendite ja -õiguste rakendamiseks, nagu kriisilahendusasutus on kindlaks määranud;

kõik asutuse ja selle juriidiliste üksuste poolt kolmandate isikutega sõlmitud kokkulepped, millest võidakse üles öelda, kui ametiasutused võtavad vastu otsuse rakendada kriisilahendusvahendeid, ning analüüs, kas kokkuleppe ülesütlemise tagajärjed võivad mõjutada kriisilahendusvahendite rakendamist;

kriisilahenduse toetamiseks võimalike likviidsusallikate kirjeldus;

teave varade koormatise, likviidsete varade, bilansiväliste tegevuste, riskimaandusstrateegiate ja kirjendamistavade kohta.

C JAGU

KÜSIMUSED, MIDA KRIISILAHENDUSASUTUS PEAB KREDIIDIASUTUSE VÕI INVESTEERIMISÜHINGU KRIISI LAHENDATAVUSE HINDAMISEL KAALUMA

Krediidiasutuse või investeerimisühingu kriisi lahendatavuse hindamisel võtab kriisilahendusasutuse arvesse järgmist:

Ulatus, mil määral asutusel või grupil on võimalik paigutada põhitegevusalad ja olulised funktsioonid ümber juriidilistesse üksustesse.

Ulatus, mil määral põhitegevusalade ja oluliste funktsioonidega seotud õiguslikud ja organisatsioonistruktuurid on üksteisega integreeritud.

Ulatus, mil määral on olemas kehtivad kokkulepped varustamiseks oluliste töötajate, infrastruktuuri, rahastuse, likviidsuse ja kapitaliga, et toetada põhitegevusalasid ja olulisi funktsioone ning säilitada nende toimimine.

Ulatus, mil määral asutuse või grupi teenuslepingud on asutuse või grupi kriisi lahendamise korral täielikult täitmisele pööratavad.

Ulatus, mil määral asutuse või grupi juhtimisstruktuur on asjakohane asutuse või grupi teenustaseme kokkulepetega seonduvate sise-eeskirjade järgimise haldamiseks ja tagamiseks.

Ulatus, mil määral asutuses või grupis on olemas menetlused, kuidas kanda oluliste funktsioonide või põhitegevusalade eraldamise korral teenustaseme kokkulepete alusel pakutavad teenused üle kolmandatele isikutele.

Ulatus, mil määral on olemas kehtiv hädaolukorra lahendamise plaan, et tagada katkematult pidev juurdepääs makse- ja arveldussüsteemidele.

Juhtimisinfosüsteemide asjakohasus sellest vaatepunktist, kas nendega on tagatud, et kriisilahendusasutused saavad koguda täpset ja kõikehõlmavat teavet põhitegevusalade ja oluliste funktsioonide kohta, nii et need aitaksid kaasa kiirete otsuste vastuvõtmisele.

Juhtimisinfosüsteemide suutlikkus pakkuda igal ajal asutuse või grupi kriisi tõhusaks lahendamiseks vajalikku teavet, isegi kiirelt muutuvates tingimustes.

Ulatus, mil määral asutus või grupp on testinud oma juhtimisinfosüsteeme kriisilahendusasutuse poolt välja töötatud raskustesse sattumise stsenaariumide korral.

Ulatus, mil määral asutus või grupp suudab tagada oma juhtimisinfosüsteemide katkematu toimimise nii kriisist mõjutatud asutuses kui uues asutuses, juhul kui olulised

funktsioonid ja põhitegevusalad teistest funktsioonidest ja tegevusaladest eraldatakse.

Ulatus, mil määral asutus või grupp on kehtestanud asjakohased protsessid tagamaks, et ta esitab kriisilahendusasutustele teavet, mis on vajalik hoiustajate ning hoiuste tagamise skeemidega kaetud summade kindlaksmääramiseks.

Juhul kui grupis kasutatakse grupisiseseid garantiisid, siis ulatus, mil määral neid garantiisid antakse turu tingimustel ning kuivõrd usaldusväärsed on nende garantiidega seotud riskijuhtimissüsteemid.

Juhul kui grupp tegeleb kompensatsioonitehingute sõlmimisega, siis ulatus, mil määral neid tehinguid sõlmitakse turu tingimustel ning kuivõrd usaldusväärsed on nende tehingutega seotud riskijuhtimissüsteemid.

Ulatus, mil määral grupisiseste garantiide andmine või kompensatsioonitehingute sõlmimine suurendab grupisisest nakkust.

Ulatus, mil määral grupi õiguslik struktuur takistab kriisilahendusvahendite rakendamist – tingitult juriidiliste isikute arvust, grupi struktuuri keerukusest või raskustest ärivaldkondade integreerimisel grupi üksustesse.

Asutuse allahinnatavate kohustuste summa või osakaal.

Juhul kui hindamine hõlmab segavaldusettevõtjat, siis ulatus, mil määral kriisi lahendamine grupi üksustes, mis on krediidasutused, investeerimisühingud või finantseerimisasutused, võiks avaldada negatiivset mõju grupi sellele osale, mis ei ole seotud finantstegevusega.

Teenustaseme kokkulepete olemasolu ja usaldusväärsus.

Kas kolmanda riigi ametiasutustel on vajalikud kriisilahendusvahendid, et toetada liidu kriisilahendusasutuste kriisilahendusmeetmeid, ning liidu ja kolmanda riigi ametiasutuste vahelise kooskõlastatud tegevuse ulatus.

Kriisilahendusvahendite kasutamise võimalikkus viisil, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele, võttes arvesse kasutadaolevaid vahendeid ning asutuse struktuuri.

Ulatus, mil määral grupi struktuur võimaldab kriisilahendusasutusel lahendada kogu grupi või selle ühe või enama üksuse kriisi ilma, et see põhjustaks olulist otsest või kaudset negatiivset mõju finantssüsteemile, turu usaldusele või majandusele, ning pidades silmas grupi kui terviku väärtuse maksimeerimist.

Kokkulepped ja viisid, mille abil saaks kriisilahendust lihtsustada gruppide puhul, millel on eri jurisdiktsioonides asuvad tütarasutused.

Kriisilahendusvahendite usaldusväärne kasutamine viisil, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele, võttes arvesse võimalikku mõju võlausaldajatele, vastaspooltele, klientidele ja töötajatele ning võimalikke meetmeid, mida võivad võtta kolmanda riigi ametiasutused.

Asutuse kriisi lahendamise mõju finantssüsteemile ja finantsturu usaldusele saab asjakohaselt hinnata.

Asutuse kriisi lahendamisel on oluline otsene või kaudne negatiivne mõju finantssüsteemile, turu usaldusele või majandusele.

Kriisilahendusvahendite ja -õiguste rakendamise abil saab piirata kriisi ülekandumist teistele finantseerimisasutustele või finantsturgudele.

Asutuse kriisi lahendamisel võiks olla oluline mõju makse- ja arveldussüsteemide toimimisele.

6.12.2012

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EÜ, direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EÜ ning määrust (EL) nr 1093/2010 (COM(2012)0280 – C7-0136/2012 – 2012/0150(COD))

Arvamuse koostaja: Jutta Haug

LÜHISELGITUS

Üks Euroopa finantskriisist saadud õppetunde on see, et kogu finantssektori jaoks tuleb luua rangemad ja ühtsemad eeskirjad. Kolme finantsjärelevalveasutuse loomise näol on juba võetud olulisi meetmeid, aga finantssektori reguleerimiseks tuleb veel palju ära teha. Üks pooleliolev töö on käesolev direktiivi eelnõu, mille eesmärk on luua krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik.

Eelarve seisukohalt on väga oluline, et see uus raamistik saaks riiklikelt ja Euroopa institutsioonidelt võimalikult suure toetuse. Seetõttu ei piisa pelgalt uute eeskirjade kehtestamisest, vaid nendega peavad kaasnema piisavad rahalised ja inimressursid uue raamistiku elluviimiseks.

Käesoleva ettepaneku kohaselt peaks Euroopa Pangandusjärelevalve i) töötama välja 23 tehnilist standardit ja viis suunist; ii) osalema kriisilahenduskolleegiumides, tegema otsuseid eriarvamuste korral ja olema siduv vahendaja; ning iii) artikli 85 kohaselt tunnustama kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusi ning sõlmima artikli 88 kohaselt mittesiduvad raamkoostöölepingud kolmandate riikidega. Tehnilised standardid tuleb esitada 12 kuud pärast direktiivi jõustumist, mis peaks jääma 2013. aasta juuni ja detsembri vahele. Komisjoni ettepanek sisaldab Euroopa Pangandusjärelevalvele antavaid pikaajalisi ülesandeid, mis eeldab 5 täiendava ametikoha (ajutised teenistujad) loomist alates 2014. aastast. Lisaks on ette nähtud, et 11 liikmesriikide lähetatud eksperti täidavad ajutisi ülesandeid 2014. ja 2015. aastal.

Arvamuse koostaja toetab nende uute ametikohtade loomist, sest neid on vaja asutuse uute

ülesannete täitmiseks. Samas, kuna uute ülesannete lõplik maht selgub alles seadusandliku menetluse lõpus, palutakse komisjonil esitada finantskalkulatsioon, milles võetaks täielikult arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahelist õiguslikku kokkulepet, et täita Euroopa Pangandusjärelevalve ning komisjoni talituste eelarve ja personaliga seonduvad vajadused.

MUUDATUSETTEPANEKUD

Eelarvekomisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma raportisse järgmised muudatusettepanekud:

Muudatusettepanek 1

Seadusandliku resolutsiooni projekt Punkt -1 a (uus)

Seadusandliku resolutsiooni projekt

Muudatusettepanek

- 1 a. rõhutab, et Euroopa Pangandusjärelevalve volituste laiendamise suhtes tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe¹ punkti 47; toonitab, et seadusandliku institutsiooni mis tahes otsus sellise laiendamise kasuks ei piira eelarvepädevate institutsioonide otsuseid iga-aastase eelarvemenetluse raames;

¹ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

Muudatusettepanek 2

Seadusandliku resolutsiooni projekt Punkt -1 b (uus)

Seadusandliku resolutsiooni projekt

Muudatusettepanek

- 1 b. nõuab, et komisjon esitaks finantskalkulatsiooni, milles võetaks täielikult arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahelist õiguslikku kokkulepet, et täita Euroopa Pangandusjärelevalve

ning komisjoni talituste eelarve ja personaliga seonduvad vajadused;

Muudatusettepanek 3

**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 15 a (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(15 a) EBA-le tuleks käesolevas direktiivis sätestatud täiendavate ülesannete piisavaks täitmiseks eraldada vajalikul määral rahalisi vahendeid ja töötajaid. Selleks tuleks neid ülesandeid võtta nõuetekohaselt arvesse määruse (EÜ) nr 1093/2010 artiklites 63 ja 64 sätestatud menetluses asutuse eelarve koostamise, täitmise ja kontrolli kohta. Eelarvepädevad institutsioonid peaksid tagama, et asutus töötaks võimalikult tõhusalt.

Muudatusettepanek 4

**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 15 b (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(15 b) Euroopa järelevalveasutuste (EBA, EIOPA, ESMA) ülesannete täitmisega seotud kulud tuleks katta tasude kehtestamisega krediidasutustele. Krediidasutuselt nõutava tasu summa peaks olema proportsionaalne asjaomase krediidasutuse tähtsuse ja riskiprofiiliga. Seda tasu tuleks võtta lisaks mis tahes tasudele, mida makstakse järelevalveasutustele liidu vastavates õigusaktides täpsustatud juhtudel. Järelevalveasutustele makstavate tasude summa kokku ei tohiks ületada järelevalveasutuste kulusid. Nõuab, et Euroopa Komisjon esitaks analüüsi tasude kehtestamise kohta asjaomastes

Muudatusettepanek 5

**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 15 c (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

*(15 c) Üleminekuperioodil riiklikult
kaasrahastamiselt osalisele tasudest
rahastamisele tuleks Euroopa
järelvalveasutusi (EBA, EIOPA, ESMA)
täielikult rahastada liidu eelarvest.*

MENETLUS

Pealkiri	Krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning nõukogu direktiivide 77/91/EMÜ, 82/891/EÜ, 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EL ning määruse (EL) nr 1093/2010 muutmine
Viited	COM(2012)0280 – C7-0136/2012 – 2012/0150(COD).
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	ECON 5.7.2012
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	BUDG 5.7.2012
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Jutta Haug 6.9.2012
Vastuvõtmise kuupäev	4.12.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 32 –: 1 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marta Andreasen, Zuzana Brzobohatá, Jean-Luc Dehaene, James Elles, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Jens Geier, Ivars Godmanis, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, George Lyon, Jan Mulder, Juan Andrés Naranjo Escobar, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, Alda Sousa, Helga Trüpel, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Edit Herczog, Jürgen Klute, María Muñiz De Urquiza, Georgios Papastamkos, Paul Rübig, Peter Šťastný, Georgios Stavrakakis, Theodor Dumitru Stolojan
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Giancarlo Scottà, Csaba Sógor

25.2.2013

ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EÜ, direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EÜ ning määrust (EL) nr 1093/2010 (COM(2012)0280 – C7-0136/2012 – 2012/0150(COD))

Arvamuse koostaja: Dimitar Stoyanov

LÜHISELGITUS

Käesoleva ettepanekuga võtta vastu direktiiv kehtestatakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksejõuetuse korral kohaldatavad maksevõime taastamise ja kriisilahenduse üleliidulised eeskirjad. Selleks kavandatud mehhanismi eesmärk on kaitsta liidu pangandus- ja finantssüsteemi ning minimeerida maksumaksjate kulusid. Komisjoni ettepanek on põhjendatud, kuna selle eesmärk on luua pankade maksejõuetuse probleemi lahendamiseks mitmed vahendid, mille abil võidelda pangandussektori süsteemse kriisi vastu, võttes samal ajal turu ja ühiskonna huvides arvesse vajadust säilitada mittekasumlike pangandusasutuste pakutavad põhilised pangateenused ning piirata selliste olukordade tekkimist, kus maksejõuetutele pankadele antakse riigiabi. Tehtud muudatusettepanekute eesmärk on parandada komisjoni esitatud ettepanekus mõningaid ebatäpsusi ja üksikasju.

MUUDATUSETTEPANEKUD

Õiguskomisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma raportisse järgmised muudatusettepanekud:

Muudatusettepanek 1

Ettepanek võtta vastu direktiiv Põhjendus 2

Komisjoni ettepanek

(2) Liidu finantsturud on tugevalt integreerunud ning vastastikku põimunud paljude krediidasutustega, mis tegutsevad suuresti piiriüleselt. Piiriülese krediidasutuse maksejõuetus mõjutab suure tõenäosusega ka finantsturgude stabiilsust eri liikmesriikides, kus see tegutseb. Liikmesriikide võimetus võtta makseraskustes krediidasutuse juhtimine üle ning lahendada selle kriis nii, et see hoiab ära laiema süsteemse kahju, võib ohustada liikmesriikide vastastikust usaldust ning siseturu **usaldusväärsust** finantsteenuste valdkonnas. Seepärast on finantsturgude stabiilsus siseturu loomise ja toimimise väga tähtis eeltingimus.

Muudatusettepanek

(2) Liidu finantsturud on tugevalt integreerunud ning vastastikku põimunud paljude krediidasutustega, mis tegutsevad suuresti piiriüleselt. Piiriülese krediidasutuse maksejõuetus mõjutab suure tõenäosusega ka finantsturgude stabiilsust eri liikmesriikides, kus see tegutseb. Liikmesriikide võimetus võtta makseraskustes krediidasutuse juhtimine üle ning lahendada selle kriis nii, et see hoiab ära laiema süsteemse kahju, võib ohustada liikmesriikide vastastikust usaldust ning **maksumaksjate usaldust** siseturu **vastu** finantsteenuste valdkonnas. Seepärast on finantsturgude stabiilsus siseturu loomise ja toimimise väga tähtis eeltingimus.

Selgitus

Sellise poliitilise raamistiku eesmärk on anda asjaomastele ametiasutustele ühised ja tõhusad vahendid ning õigused tegeleda pangakriisidega ennetavalt, et tagada finantsstabiilsus ja minimeerida maksumaksja kantavat kahju.

Muudatusettepanek 2

Ettepanek võtta vastu direktiiv Põhjendus 18

Komisjoni ettepanek

(18) Kriisilahenduse kavandamine on kriisi tõhusa lahendamise oluline osa. Ametiasutustel peaks olema kogu teave, mida on vaja planeerimiseks, kuidas asutuse või piiriülese grupi olulised funktsioonid oleks võimalik selle asutuse või muu piiriülese grupi muust äritegevusest isoleerida ja üle kanda, et tagada selle oluliste funktsioonide säilimine ja jätkuv toimimine.

Muudatusettepanek

(18) Kriisilahenduse kavandamine on kriisi tõhusa lahendamise oluline osa. Ametiasutustel peaks olema kogu teave, mida on vaja planeerimiseks, kuidas asutuse või piiriülese grupi olulised funktsioonid oleks võimalik selle asutuse või muu piiriülese grupi muust äritegevusest isoleerida ja üle kanda, et tagada selle oluliste funktsioonide säilimine ja jätkuv toimimine.

Kriisilahenduskava koostamise *nõuet tuleks* siiski *lihtsustada vastavalt* asutuse või grupi süsteemsele tähtsusele.

Kriisilahenduskava koostamise *nõue peaks* siiski *vastama* asutuse või grupi süsteemsele tähtsusele.

Muudatusettepanek 3

Ettepanek võtta vastu direktiiv Artikkel 5 – lõige 2

Komisjoni ettepanek

2. Liikmesriigid tagavad, et asutused uuendavad oma maksevõime taastekavasid vähemalt kord aastas või pärast mõnd asutuse õigusliku või organisatsioonilise struktuuri, selle äritegevuse või finantsolukorraga seotud sündmust või juhtumit, mis võib maksevõime taastekava oluliselt mõjutada või luua vajaduse selle muutmiseks. Pädevad asutused võivad nõuda, et asutused uuendaksid oma maksevõime taastekavasid veelgi sagedamini.

Muudatusettepanek

2. Liikmesriigid tagavad, et asutused uuendavad oma maksevõime taastekavasid vähemalt kord aastas või pärast mõnd asutuse õigusliku või organisatsioonilise struktuuri, selle äritegevuse või finantsolukorraga seotud sündmust või juhtumit, mis võib maksevõime taastekava oluliselt mõjutada või luua vajaduse selle muutmiseks. Pädevad asutused võivad nõuda, et asutused uuendaksid oma maksevõime taastekavasid veelgi sagedamini **juhu**, kui see on vajalik **finantsturgude stabiilsuse jaoks**.

Selgitus

Vaja on vältida olukorda, kus pädevad asutused nõuavad krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt maksevõime taastekavade uuendamist liiga tihti (välja arvatud juhul, kui uuendamine on finantsturgude üldise stabiilsuse seisukohalt hädavajalik), et asutustel ja ühingutel ei oleks tarbetut halduskoormust.

Muudatusettepanek 4

Ettepanek võtta vastu direktiiv Artikkel 75 – lõige 5

Komisjoni ettepanek

5. Kriisilahendusasutus tagab, et lõikes 4 osutatud dokumente tõendavad dokumendid saadetakse kriisilahenduse objektiks oleva asutuse teadaolevatele

Muudatusettepanek

5. Kriisilahendusasutus tagab, et lõikes 4 osutatud dokumente tõendavad dokumendid saadetakse **aegsasti** kriisilahenduse objektiks oleva asutuse

aktsionäridele ja võlausaldajatele.

teadaolevatele aktsionäridele ja
võlausaldajatele.

Selgitus

Muudatusettepanekuga soovitakse rõhutada aktsionäride ja võlausaldajate vajadust saada teavet nende dokumente tõendavate dokumentide kohta, mille suhtes võetakse kriisilahendusmeetmeid.

Muudatusettepanek 5

Ettepanek võtta vastu direktiiv Artikkel 76 – lõige 1 – punkt d

Komisjoni ettepanek

d) punktides a **ja** b osutatud ametiasutuste
töötajad või endised töötajad;

Muudatusettepanek

d) punktides a, b **ja c** osutatud
ametiasutuste töötajad või endised
töötajad;

Selgitus

Ametisladuse hoidmise nõuet tuleks kohaldada mitte üksnes kriisilahendusametiasutuste ning pädevate ametiasutuste ja EBA töötajate või endiste töötajate suhtes, vaid ka pädevate ministriumite suhtes.

Muudatusettepanek 6

Ettepanek võtta vastu direktiiv Artikkel 78 – lõige 2 – punkt b

Komisjoni ettepanek

**b) kriisilahendusametiasutuse otsus on
viivitamata jõustatav ning selle suhtes ei
kohaldata kohtu poolt antud
peatamiskorraldust;**

Muudatusettepanek

välja jäetud

Selgitus

Kui kriisilahendusmeetmete rakendamist hõlmav otsus edasi kaevatakse, ei ole asjakohane piirata kohtu õigust peatada nimetatud kriisilahendusmeetme võtmine juhul, kui ilmneb, et eeskirju on rikutud.

Muudatusettepanek 7

Ettepanek võtta vastu direktiiv Artikkel 103 – lõige 5

Komisjoni ettepanek

5. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud kooskõlas artiklitega 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 ja 98 jõustub ainult juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid **kahe** kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud ajavahemiku lõppemist komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Muudatusettepanek

5. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud kooskõlas artiklitega 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 ja 98 jõustub ainult juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid **kolme** kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud ajavahemiku lõppemist komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Selgitus

Vastuväidete esitamiseks ettenähtud tähtaega tuleb pikendada, et parlament ja nõukogu saaksid delegeeritud õigusaktiga põhjalikult tutvuda ja otsustada, kas selle vastuvõtmine esitatud kujul on asjakohane ja nõuetele vastav.

MENETLUS

Pealkiri	Krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning nõukogu direktiivide 77/91/EMÜ, 82/891/EÜ, 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EL ning määruse (EL) nr 1093/2010 muutmine
Viited	COM(2012)0280 – C7-0136/2012 – 2012/0150(COD)
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	ECON 5.7.2012
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	JURI 5.7.2012
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Dimitar Stoyanov 18.9.2012
Vastuvõtmise kuupäev	21.2.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 15 –: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Françoise Castex, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Antonio López-Istúriz White, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Tadeusz Zwiefka
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Piotr Borys, Eva Lichtenberger, József Szájer

MENETLUS

Pealkiri	Krediidiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning nõukogu direktiivide 77/91/EMÜ, 82/891/EÜ, 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EL ning määruse (EL) nr 1093/2010 muutmine			
Viited	COM(2012)0280 – C7-0136/2012 – 2012/0150(COD)			
EP-le esitamise kuupäev	6.6.2012			
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	ECON 5.7.2012			
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	BUDG 5.7.2012	IMCO 5.7.2012	JURI 5.7.2012	
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev	IMCO 10.7.2012			
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Gunnar Hökmark 10.5.2011			
Arutamine parlamendikomisjonis	19.9.2012	6.11.2012	22.1.2013	11.3.2013
	7.5.2013			
Vastuvõtmise kuupäev	20.5.2013			
Lõpphääletuse tulemus	+: –: 0:	38 6 1		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Burkhard Balz, Elena Băsescu, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaș, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Syed Kamall, Othmar Karas, Wolf Klinz, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain			
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Herbert Dorfmann, Vicky Ford, Roberto Gualtieri, Danuta Maria Hübner, Sophia in 't Veld, Marisa Matias, Sirpa Pietikäinen, Catherine Stihler, Rui Tavares, Nils Torvalds			
Esitamise kuupäev	14.10.2013			